

บทที่ 3

ข้อมูลกรณีศึกษา

ความนำ

ข้อมูลกรณีศึกษาเป็นการนำเสนอเรื่องราวชีวิตและความเป็นอยู่ของสาวประเภทสอง ในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการบอกเล่าของเจ้าของประวัติ โดยเริ่มจากการเรียงลำดับวิถีชีวิตของสาวประเภทสองที่มีอายุมากที่สุดเรียงไปจนถึงสาวประเภทสองคนที่มีอายุน้อยที่สุด ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กรณีศึกษาที่ 1

ชื่อ คุณนนทวัช ชื่อเล่น หลิง (นามสมมติ)

ประวัติส่วนตัว

หลิงอายุ 40 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดสมุทรปราการ ปัจจุบันพ่อและแม่ของหลิงเสียชีวิตแล้ว ขณะที่พ่อยังมีชีวิตพ่อรับราชการเป็นพนักงานดับเพลิง ที่ดับเพลิงจังหวัดสมุทรปราการ แม่มีอาชีพค้าขาย ตอนเล็ก ๆ เมื่อลูก ๆ เลิกเรียนตอนเย็นกลับมาถึงบ้านต้องมาช่วยแม่ขายของและปอกมะพร้าว เพราะเมื่อทุกคนเลิกเรียนกลับมาถึงบ้านจะต้องมีหน้าที่ของแต่ละคน ซึ่งใครทำหน้าที่อะไรก็ต้องทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนั้นทุกคนคือ ต้องช่วยกันทำงานบ้าน ถ้าลูกคนไหนเรียนจบแล้วก็ไม่ต้องช่วยทำงานบ้าน ซึ่งหน้าที่ก็จะส่งผ่านมายังน้อง ๆ ไปเรื่อย ๆ จนถึงลูกคนสุดท้ายซึ่งหลิงก็จะมีหน้าที่ที่จะต้องช่วยแม่ขายข้าวแกง ซึ่งเป็นหน้าที่ที่หลิงชอบและถนัดมากเพราะนอกจากจะได้ช่วยแม่แล้วหลิงยังได้วิชาการทำอาหารจากแม่มาไว้ประดับตัวเองอีกด้วย

พ่อเสียชีวิตเมื่ออายุได้ 73 ปี ในขณะนั้นหลิงอายุได้ 24 ปีพอดี ปัจจุบันหลิงอยู่กับแฟน พี่น้องทุกคนต่างแยกย้ายกันไปมีครอบครัว หลิงจะอยู่ดูแลบ้านของพ่อและแม่ที่ปลูกอยู่ในละแวกเดียวกันกับบ้านส่วนตัวของหลิงที่ปลูกขึ้นมาใหม่ ซึ่งจะอยู่ในบริเวณเดียวกับบ้านของพี่ ๆ ด้วยเช่นกัน แม่เสียชีวิตเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2540 หลิงมีพี่ทั้งหมด 8 คน หลิงเป็นลูกคนที่ 9 หลิงมีพี่ผู้ชาย 2 คน มีพี่ผู้หญิง 6 คน

พี่ชายคนที่ 1 อายุ 60 ปี ปัจจุบันนี้ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไรแล้ว แต่จะมีรายได้จากเงินที่ได้รับหลังจากปลดเกษียณอายุราชการ

พี่สาวคนที่ 2 อายุ 58 ปี รับราชการ
 พี่สาวคนที่ 3 อายุ 57 ปี ค้าขาย
 พี่ชายคนที่ 4 อายุ 56 ปี รับราชการ
 พี่สาวคนที่ 5 อายุ 54 ปี ทำธุรกิจส่วนตัว
 พี่สาวคนที่ 6 อายุ 50 ปี ค้าขาย
 พี่สาวคนที่ 7 อายุ 48 ปี รับราชการ
 พี่สาวคนที่ 8 อายุ 45 ปี ทำธุรกิจส่วนตัว

หลังเป็นคนี่ 9 อายุ 40 ปี ทำงานอยู่ที่โรงพยาบาลเอกชนที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง ซึ่งหลังมีหน้าที่การงานอยู่ในตำแหน่งหน้าที่การงานที่เป็นที่นับถือของเจ้าหน้าที่ทุก ๆ คนภายในโรงพยาบาลแห่งนั้น

ตอนเด็ก ๆ หลังจะสนิทกับพี่สาวคนที่ 8 มาก ถึงแม้ว่าหลังจะมีอายุห่างกับพี่ถึง 5 ปีก็ตาม อาจจะเป็นเพราะตอนเล็ก ๆ จะเล่นด้วยกันตลอด แต่เมื่อหลังโตขึ้นก็จะคุยกันเพียงไม่กี่คำ และจะไม่ค่อยได้คลุกคลีกันมากเหมือนเมื่อตอนเด็ก ๆ เพราะต่างคนต่างอยู่กันมากกว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่

ความสัมพันธ์ของพ่อและแม่ขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ดีมาก ๆ เพราะพ่อและแม่จะไม่เคยทะเลาะกันให้ลูก ๆ เห็นเลย พ่อและแม่รักกันมาก พ่อเป็นคนไม่กินเหล้า แต่จะสูบบุหรี่ที่ม้วนด้วยใบจาก พ่อเป็นคนเรียบร้อยไม่เจ้าชู้ แม่จะเอาแต่ทำงานอย่างเดียว แม่เป็นคนปากจัดชอบดุด่า และจะตลกบ่อย แต่ไม่เคยที่จะไปประชานชาวบ้านแฉนั่นเลย ที่แม่ดูที่แม่ตำลูกและสอนลูกนั้นมีความประสงค์ที่จะให้ลูกได้ดี เช่น เวลาแม่ใช้ให้ทำงานแล้วลูกตอบว่าเดี๋ยวจะโดนตีทันที ต้องเดี๋ยวนี้ไม่มีคำว่าเดี๋ยว แต่ก็ก็เป็นสิ่งที่ดีที่ทำให้ลูก ๆ ไม่เป็นคนพลัดวันประกันพรุ่ง ทำให้ลูก ๆ ทั้ง 9 คนได้มีงานทำเป็นหลักแหล่ง งานศพของพ่อและแม่มีแขกมาช่วยงานเยอะมาก เพราะพวกพี่ ๆ มีกิจการงานที่ก้าวหน้ากันทุกคน ครอบครัวของหลังเมื่อก่อนนี้จนมากมีพ่อเพียงแค่อเลียงปากเลียงท้องของคนในครอบครัวไปเพียงวัน ๆ หนึ่งเท่านั้น แต่จะเริ่มพอมีฐานะขึ้นมาบ้างก็ช่วงที่ลูก ๆ ทุกคนมีงานทำกันหมดแล้ว แม่บอกว่าเราไม่มีมรดก ฉะนั้นเราต้องช่วยกันสร้างมันขึ้นมาด้วยตัวของเราเอง พื้นฐานของครอบครัวจึงได้มั่นคง แม่เป็นคนขยันทำงานจึงสามารถมีรายได้มากพอที่จะเก็บหอมรอบริบได้ แม่เป็นคนที่ไม่ชอบสูงลิ่วกับเพื่อนบ้านมากนัก เพราะแม่เป็นคนที่ไม่ชอบนินทาใคร

อำนาจการตัดสินใจภายในครอบครัว

การตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ภายในครอบครัวแม่จะเป็นคนที่มีอำนาจในการตัดสินใจ แต่ไม่ใช่ทุกเรื่องต้องดูด้วยว่าเป็นเรื่องอะไร ถ้าเป็นเรื่องเช่น ที่วัดมีงานบุญ เรื่องนี้ต้องเป็นหน้าที่ของแม่เป็นคนตัดสินใจ แต่ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนหรือการที่ลูกทำตัวเกะกะเกร พ่อจะเป็นคนตัด

สิ้นใจเอง หลังจะกลัวแม่มากกว่าพ่อเพราะแม่จะไม่พูดมากแต่จะตีเลย ตอนเล็ก ๆ เวลาแม่จะตีก็จะวิ่งไปหาพ่อ พ่อก็จะกั้นไว้

ความคาดหวังในเรื่องเพศของลูก

พ่อแม่ไม่เคยคาดหวังในเรื่องเพศของลูก ตอนที่แม่ของหลิงมีหลิงแม่อายุ 40 กว่าปีแล้ว บ้านเช่าข้าง ๆ จะมี 4 ห้อง เมื่อก่อนสร้างเป็นเล้าไก่ บ้านหลิงจะปลูกแบบบ้านโบราณ แล้วรี้อมาสร้างใหม่ตอนนั้นแม่คลื่นไส้อาเจียนมาก แม่คิดว่าเป็นเพราะแม่เหม็นซีไ้ก่จนเป็นหอบไม่ได้คิดว่าตนเองจะท้องเพราะตอนที่แม่ท้องหลิงนั้นแม่อายุมากแล้ว แต่เมื่อแม่ไปตรวจที่โรงพยาบาลศิริราช หมอบอกว่าไม่ได้เป็นหอบหืดแต่แม่ตั้งครรภ์ แม่ไม่ได้คาดหวังว่าจะได้ลูกเป็นเพศอะไร เพราะแม่มีลูกมากถึง 8 คน คนที่ 9 จะเป็นอะไรก็ได้ คนสมัยก่อนนั้นคลอดลูกเอง เพราะคลอดง่าย หลังเคยถามแม่ว่าทำไมตัวเองจึงไม่เหมือนใคร ๆ ในบ้านเพราะพี่คนอื่น ๆ ผมจะน้อย จมูกแบน แต่ทำไมตัวหลิงจึงจมูกโด่ง ฟันเยอะ ดูรูปร่างลักษณะก็ไม่เหมือนกับพี่ ๆ คนอื่น ๆ แม่ขอลูกคนอื่นมาเลี้ยงหรือเปล่า แม่ก็บอกว่าไม่ได้ขอมาแม่คลอดออกมาเอง ซึ่งหลิงก็รู้สึกที่สบายใจมากขึ้นเมื่อได้ยินคำตอบจากปากของแม่

การอบรมเลี้ยงดู

พ่อแม่เลี้ยงหลิงให้เป็นเด็กที่เข้มแข็งและกล้าที่จะแสดงออกเหมือนลูกผู้ชายโดยทั่ว ๆ ไป พ่อแม่จะรักลูกเท่ากันหมด แม่ไม่เคยรักหลิงซึ่งเป็นลูกคนเล็กมากกว่าลูกคนอื่น ๆ เลย พอโตขึ้นทุกคนที่มีงานทำต่างก็แยกย้ายกันไปมีครอบครัว พี่สาวคนโตมีครอบครัว แม่ก็จะให้ทองไป 20 บาท เพื่อเอาไปทำทุนตั้งเนื้อตั้งตัว เวลาพ่อหาเงินได้ก็ให้แม่หมด พ่อแม่รักลูกเท่ากันหมดทุกคน มาโดยตลอด จนวาระสุดท้าย และลูกทุกคนก็รักพ่อแม่ เวลาลูก ๆ กลับมาจากทำงานจะต้องหิ้วขนมผลไม้มาคนละถุง 2 ถุง และบอกให้พ่อกินโน้นแม่กินนี่เป็นที่สนุกสนานกันในหมู่ลูก ๆ หลังจากที่ลูก ๆ ทำงานกันทุกคน แม่ก็หยุดทำงานหยุดทุกอย่าง เพราะหลิงบอกให้แม่พักผ่อนหลังจากที่ทำงานหนักมาตลอด คนแถวบ้านทุก ๆ คนต่างชื่นชมในครอบครัวของหลิงรักใคร่สนิทสนมกันเป็นอย่างดี และชื่นชมที่ลูก ๆ ของบ้านนี้ได้ดีทุกคน คือมีหน้าที่การงานที่ก้าวหน้า

การเล่นในวัยเด็ก

ตอนเด็ก ๆ จำได้ว่าจะไม่มีของเล่นอะไรมากมายนักเพราะของเล่นในสมัยก่อนยังมีไม่มากนักเหมือนในสมัยนี้ หลังจะชอบขโมยรองเท้าส้นสูงของพี่มาใส่เดินเล่น เอาผ้าขาวม้ามาดัดเป็นผมยวทำเป็นวิกผม และเก็บใบพุ่ระหงแถวบ้านมาทำเป็นเงิน ชอบทำตัวเป็นคุณนายเดินซื้อของที่เพื่อน ๆ นำมาขาย (เล่นขายของ) จะชอบเข้าไปเล่นในสวนหลังบ้าน เล่นทำกับข้าว จุดไฟหุงข้าวทำให้ไฟไหม้หญ้าไปเยอะ ถูกตีกันทุกคนที่เล่นกับหลิง หลังจากนั้นเมื่อหลิงเข้าโรงเรียนก็จะมีเพื่อนที่เรียน

หนังสือซึ่งเพื่อนสนิทแถวบ้านก็จะไม่มี เพราะชอบที่จะไปไหนมาไหนคนเดียว ไม่ชอบเอาเพื่อนหรือคนแถวบ้านไปด้วย เพราะเอาไปไหนด้วยแล้วจะยุ่งยากรำคาญใจ

การศึกษาและเพื่อน

หลังเรียนหนังสือตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 จากโรงเรียนสหศึกษา ตอนที่เรียนที่โรงเรียนแห่งนี้มีแต่เพื่อนที่เป็นผู้หญิงเพราะเพื่อนผู้หญิงสภาพเรียบร้อย ไม่ไว้วางยวดยิ่งดั่งแบบเพื่อนผู้ชาย และหลังไม่ชอบก็เลยไม่อยากคบไม่อยากเล่นด้วย ดังนั้นตอนเรียนที่นี้จึงมีแต่เพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย หลังจากเรียนจบจากโรงเรียนแห่งนี้แล้ว หลังต้องเรียนต่อชั้นมัธยมปีที่ 1 ตอนนั้นหลังต้องเลือกระหว่างเรียนโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดสมุทรปราการ หรือไปสอบเรียนต่อในโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นการตัดสินใจที่ยากมากสำหรับหลัง ดังนั้นหลังจึงได้ปรึกษากับพี่สาวว่าหลังควรที่จะเลือกเรียนที่โรงเรียนไหนดี พี่สาวจึงช่วยคิดว่าหลังควรที่จะเลือกเรียนต่อที่โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพฯ ที่พี่สาวให้หลังเลือกเรียนที่นี้เพราะเหตุผลที่ว่าอยากให้หลังหลุดกว้างไกลขึ้นกว่าเรียนอยู่เฉพาะในจังหวัดเท่านั้น เมื่อหลังเข้าเรียนก็เริ่มที่จะมีเพื่อนสนิทที่เป็นกระเทยอย่างหลังประมาณ 7 คน หลังคบกับเพื่อนก็จะช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี คือช่วยเหลือกันในเรื่องของการเรียนรวมทั้งให้คำปรึกษาแก่กันและกันเวลาที่เพื่อนคนไหนมีปัญหา เพื่อนที่โรงเรียนสนิทสนมกับครอบครัวของหลังเป็นอย่างดี เพราะวันไหนที่โรงเรียนหยุดเพื่อน ๆ ก็จะมาเที่ยวมาเล่นอยู่ที่บ้านของหลัง พี่สาวจะไม่ชอบที่หลังเป็นกระเทยและแต่งตัวเป็นผู้หญิง ก็เลยบอกเพื่อน ๆ ของหลังว่าทำไมไม่ดูแลเพื่อนให้ดี ๆ ไม่บอกเพื่อนให้แต่งตัวเป็นผู้ชายเหมือน ๆ กัน ปลอบให้เพื่อนแต่งเป็นผู้หญิงอยู่ได้ ไม่อายคนอื่นเขากันบ้างหรือใจ บ้าที่สุด เขาว่าหลังต่อหน้าเพื่อน ๆ แต่หลังก็ไม่ได้เฉยอะไรเพราะหลังเป็นคนที่ไม่ชอบต่อล้อต่อเถียงใคร เพียงแต่ตอบพี่ไปว่าคงเป็นเพราะเวรกรรมที่ทำให้หลังต้องเป็นแบบนี้ แต่เพื่อน ๆ ของหลังก็ไม่ใช่อยัยเหมือนกันเขาตอบแทน หลังว่า พวกเราก็ไม่อยากให้เพื่อนเราแต่งเป็นผู้หญิงอย่างนี้คนเดียวหรอก เพราะถ้ารูปร่างหน้าตาพวกเราเอื้ออำนวยกว่านี้ ไม่อ้วน ไม่ดำ ขนขาไม่แยะ หนวดเคราไม่ขึ้นเต็มไปหมดแบบนี้ พวกเราก็จะแต่งเป็นผู้หญิงอย่างน้องพี่เหมือนกัน พี่สาวก็เลยเข้าใจว่าเพื่อนของหลังก็เป็นกระเทยเหมือนกับหลังทุกคน หลังเคยคิดน้อยใจที่พี่ ๆ ไม่เคยเข้าใจน้องของตนเองเลยว่าต้องการอะไร คนอื่นว่าหลัง ๆ ก็เสียใจมากพออยู่แล้วแต่ก็ยังไม่เสียใจเท่ากับการที่พี่น้องว่ากันเอง

หลังจากที่เรียนจบมัธยมปีที่ 5 ก็ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน เพราะพ่อไม่สบายไม่มีใครดูแล หลังต้องลาออกจากโรงเรียนมาดูแลพ่อ เมื่อพ่อเริ่มมีอาการดีขึ้นก็มาสอบเรียนต่อสายพาณิชย์เพราะทางบ้านอยากให้เรียนสายอาชีพมาก และตอนนั้นหลังยังไม่รู้ว่าหลังจะไปเรียนที่ไหนก็เลยลองไปสอบพาณิชย์การราชดำเนินรอบเช้า เมื่อสอบได้ก็เรียนอยู่ที่นั่นจนจบ ป.ว.ช. และสอบเรียนต่อในระดับป.ว.ส.ที่โรงเรียนแห่งนั้นจนจบ ตอนที่หลังเรียนอยู่พาณิชย์หลังก็เริ่มที่จะแสดงออกมากกว่าหลังเป็นกระเทยคือจะชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน โดยเฉพาะการเป็นเชียร์ลีดเดอร์ของโรงเรียน หลังจะแต่งตัวภายนอกเป็นผู้หญิงทุกอย่าง มีแต่คนชมว่าสวย ตอนนั้นหลังไว้

ผมหน้าม้า ซึ่งในตอนนั้นทำให้หลังได้พบกับแฟนคนแรกและคนปัจจุบันของหลัง ตอนที่เจอแฟนครั้งแรกตอนนั้นแฟนของหลังเขาเรียนช่างกล เข้ามาเที่ยวในโรงเรียนของหลังวันที่มีงานกีฬาในโรงเรียน ครั้งแรกที่เขาพบกับหลังตอนนั้นเขาคิดว่าหลังเป็นผู้หญิง เพราะหลังแต่งหน้าแต่งตาและทำผมเป็นผู้หญิงทุกอย่าง แต่หลังจากที่เลิกเป็นเซ็นรลีดเดอร์แล้วหลังต้องล้างหน้าถอดผมและแต่งตัวในชุดปกติ เขาก็รู้ว่าหลังไม่ใช่ผู้หญิง ซึ่งถึงแม้ว่าหลังจะไม่ใช่ผู้หญิงแต่เขาก็ชอบหลัง เพราะหลังจะพูดคุยกับเขาอย่างเปิดเผยว่าหลังไม่ใช่ผู้หญิงแต่หลังเป็นกระเทย ซึ่งปัจจุบันนี้หลังก็ยังคบกับแฟนคนนี้อยู่

การทำงาน

หลังจากที่เรียนจบหลังก็หางานทำ ตอนที่หลังไปสมัครทำงานหลังแต่งตัวเป็นผู้ชายทุกอย่างแต่จะหิวผมแบบมีกระบังหน้า มันปิดกันไม่ได้ว่าหลังเป็นกระเทย คนสัมภาษณ์เขาดูออก เพราะตอนที่เขาสัมภาษณ์หลังเขาถามว่าหลังเป็นน้องแตัวหรือ ซึ่งน้องแตัวก็คือตุ้งติ้ง แต่ว่าหลังอาจเป็นคนที่ไม่ซัดก็ว่าได้ เพราะงานที่หลังไปสมัครนี้เป็นงานที่รับคนเข้าทำงานโดยดูจากความสามารถมากกว่าจะดูคนที่สมัครว่าเป็นผู้ชาย เป็นผู้หญิง หรือว่าเป็นกระเทย เพราะถึงเวลาที่ทำงานให้เขาไม่ได้หรือทำงานได้ไม่ดีเขาก็ไล่ออกหมดไม่ว่าเป็นเพศอะไรก็ตาม ผลของการสมัครงานของหลังปรากฏว่าเขาได้รับหลังเข้าทำงานในตำแหน่งประชาสัมพันธ์ เพราะที่นี้เขาขาดผู้ชายที่จะมาเป็นประชาสัมพันธ์และคนรับโทรศัพท์ในเวลากลางวัน เขาต้องการคนที่ จะทำงานให้เขาได้จริง ๆ ตอนนั้นเงินเดือนดีมาก อาจเป็นเพราะหลังได้เลือดแม่มามาก ทำให้ค่อนข้างขยัน นอกจากจะทำงานเป็นประชาสัมพันธ์แล้ว หลังยังขายของอื่นๆ อีกด้วย ดังนั้นหลังจึงมีรายได้ต่อเดือนหลายหมื่นบาทเงินที่ได้ในส่วนนี้ทำให้หลังมีเงินในการผ่าตัดแปลงเพศ

หลังจากที่หลังทำงานได้ปีกว่า ๆ ก็ได้มีหนังสือเวียนมาถึงหลังว่าเพื่อความเหมาะสมทางที่ทำงานขอให้หลังแต่งตัวเป็นผู้หญิงมาทำงานได้ หลังจากที่ได้รับอนุญาตให้สามารถแต่งตัวเป็นผู้หญิงมาทำงานได้หลังก็เลยแต่งตัวเป็นผู้หญิงมาทำงานตลอด ตอนนั้นหลังยังไม่ได้แปลงเพศเลย หลังมาทำงานที่นี้หลังไม่เคยลาจิจ ไม่เคยลาป่วย ไม่เคยมาทำงานสาย เวลาที่ไม่มีใครมาทำงานในวันหยุดหลังก็จะมาแทน หลังจะทำงานทุก ๆ อย่างได้เป็นอย่างดี จนได้รับคำชมจากเจ้านาย เพื่อน ๆ ที่ทำงานไม่มีใครรังเกียจหลังเลยเพราะพวกเขาเพื่อน ๆ ต้องฟังพาดภัยหลังในเรื่องของการทำงาน แต่เวลาลับหลังหลังก็ไม่รู้เหมือนกันว่าเขาคิดอย่างไรกับหลัง เพราะฉะนั้นหลังต้องทำตัวเองให้ดีที่สุดคือ หนึ่งหลังต้องไม่เป็นหนี้คนอื่น สองหลังต้องไม่มาทำงานสาย สามหลังต้องไม่นินทาคนอื่นลับหลัง หลังคิดว่ากระเทยก็อยู่ในคนสามจำพวก คือ หญิง ชาย และกระเทย กระเทยจะมีทั้งกระเทยที่ดีและกระเทยที่ไม่ดี มีทั้งขาว-ดำ มีทั้งรวย-จน คละกันไป หลังจะต้องเป็นคนดีและอยู่ในที่ ๆ ดีให้ได้ จะได้ไม่มีใครกล่ามาเหยียดหยามหลัง ไม่กล้าที่จะเข้ามาวุ่นวายและก้าวก่ายอะไรหลังได้ หลังต้องทำตัวหลังให้ดีที่สุด หลังมีความสุขกับการอยู่ในจุดที่เป็นกระเทยแบบนี้

ปัจจุบันนี้หลิงมีเพื่อน ๆ ที่เรียนหนังสือจากโรงเรียนมัธยมศึกษามาด้วยกันทั้งหมด 7 คน วันที่ผ่าตัดแปลงเพศก็บอกเพื่อน ๆ ทุกคนในกลุ่มให้มาเฝ้า แล้วบอกเขาว่าหลิงมีความสุขมาก ที่ได้เปลี่ยนแปลงเพศแล้ว จะดีจะชั่วอย่างไรหลิงต้องยอมรับมันให้ได้ เมื่อหลิงเปลี่ยนเพศไปแล้วรู้สึก ว่าหลิงเป็นตัวของตัวเอง มีความมั่นใจเวลาไปไหนมาไหน เวลาทำอะไรกับใครที่ไหน ถ้ามีใครมา บอกว่าหลิงเป็นผู้ชาย หลิงคิดว่าไม่ใช่หลิงเป็นผู้หญิงแล้ว เพราะในใจที่หลิงเคยใฝ่ฝันไว้ และสิ่งที่เจ็บปวดที่สุด สิ่งที่หลิงต้องการที่สุดได้มาถึงแล้วก็คือการผ่าตัดเปลี่ยนแปลงเพศ

ความรักและชีวิตคู่

แฟนคนปัจจุบันเป็นคนเดียวกับคนที่คบกันตั้งแต่หลิงยังไม่ได้แปลงเพศ คบกันมาตั้งแต่ ปี พ.ศ.2524 เราทั้งสองคนมีเพศสัมพันธ์กันมาโดยตลอดตั้งแต่ที่หลิงคบกับแฟนตอนที่หลิง เรียนพาณิชย์ ตอนไปแปลงเพศก็ไม่ได้บอกแฟน เพราะหลิงไปแปลงเพศเพื่อตัวของหลิงเองไม่ได้ แปลงเพศเพื่อคนอื่น แฟนของหลิงไม่เคยบอกให้หลิงไปผ่าตัดแปลงเพศเลย ตอนที่แปลงเพศเสร็จ แล้ว แฟนหลิงเขาไปเยี่ยมเขายินร้องไห้ใหญ่เลย เขาเห็นสภาพของหลิงที่นอนหมดเรี่ยวแรง บนเตียงที่โรงพยาบาลไม่ได้ เขาบอกกับเพื่อนของหลิงว่าเขาไม่เคยคิดว่าหลิงเป็นผู้ชาย เขาคิดอยู่ เสมอว่าหลิงเป็นผู้หญิงตลอดเวลาไม่จำเป็นต้องแปลงเพศ อาจจะเป็นเพราะความดีของหลิงที่ไม่ เคยถามไม่เคยอาละวาดเขาเลย นอกจากมีอยู่ครั้งหนึ่งแฟนของหลิงโดนเพื่อนที่ทำงานยุให้เมีย น้อยที่เป็นผู้หญิงจริง ๆ ซึ่งเมียน้อยก็มาอาละวาดที่บ้านหลิง ๆ หนีไม่ไหวก็เลยทะเลาะตบตีกัน หลิง คว่าไม่หน้าสามได้ก็เง้มไม้ตีหัวเมียน้อยแต่แฟนกลับเอาหัวมารับไม้แทน หัวแตกต้องเย็บถึง 12 เข็ม ซึ่งหลิงเป็นคนเย็บให้เขาด้วยมือของหลิงเอง หลิงเคยคิดว่าอยากจะเลิกกับแฟนเพราะหนี ไม่ได้ที่เขานอกใจเราไปมีคนอื่นซึ่งเป็นสิ่งที่หลิงยอมรับไม่ได้ แต่แฟนหลิงเขาไม่ยอมเลิก แม่ของหลิงก็ ช่วยพูดให้หลิงได้คิดว่าคนเราต้องรู้จักการให้อภัย หลิงก็เลยยกโทษให้ แฟนของหลิงเขารักหลิง เพราะหลิงมีความห่วงใยให้เขามาโดยตลอด เขายอมรับเมื่อเวลาพาหลิงไปไหนด้วยเขาไม่เคยต้อง อับอายใคร เขาเคยรักอย่างไรเขาก็ยังรักหลิงเหมือนเดิม และเขาก็ไม่เคยมีทำที่ว่าจะเป็นคนที่เป็น เบนอะไร เขาเป็นผู้ชายแท้ ๆ หลิงดีใจมากที่เขาเป็นผู้ชายโดยสมบูรณ์ ไม่ใช่ว่าได้พวกอีแอบมาเป็น สามี่ แฟนหลิงเคยมีแฟนเป็นผู้หญิงและคิดว่าเพศหญิงเป็นเพศที่เกิดขึ้นมาเพื่อที่จะให้เพศชายเอาใจ ถ้าคนใดคนหนึ่งต้องเอาใจอยู่ตลอดเวลา พอถึงจุด ๆ หนึ่งคนทุกคนย่อมมีความเบื่อหน่าย แล้ว ถ้าคนที่ไปเอาใจคนอื่นแล้วถูกคนอื่นมาเอาใจแทนบ้างก็จะเกิดความรู้สึกพอใจและชอบใจ หลิงคิด ว่าในจุดนี้ที่ทำให้เขาหันมาชอบหลิง เพราะหลิงจะเป็นคนที่ชอบเอาใจคนอื่นอยู่แล้ว หลิงคิดว่าคำว่า "สามี่" เขาจะอยู่กับเราเพียงแค่ 10 เปอร์เซ็นต์ อีก 90 เปอร์เซ็นต์เขาอาจจะไปจากเราเมื่อไรก็ได้ เพราะหลิงไม่สามารถมีลูกกับเขาได้ หลิงต้องเฝ้าใจไว้ผัดหวัง 10 เปอร์เซ็นต์ ว่าหลิงไม่ใช่ผู้หญิงที่ แท้จริง หากวันใดเขาเกิดการมีลูก เขาอาจจะต้องไปมีครอบครัวใหม่ไปพบผู้หญิงคนใหม่ที่เป็น ผู้หญิงจริงๆที่สามารถมีลูกให้กับเขาได้ หลิงก็จะคุยกับแฟนอยู่ตลอดว่าหลิงไม่สามารถมีลูกให้กับ

เขาได้ ถ้าอยากจะไปจากหลังเมื่อไหร่ก็ขอให้บอกกันอย่าทะเลาะอย่าดบอย่าตีหลัง เพราะหลังไม่ชอบ การที่เราสองคนคบกันคนในละแวกบ้านรู้จักกันว่าเราสองคนเป็นอะไรกัน

ก่อนหน้าที่หลังจะคบกับแฟนคนปัจจุบันนี้ หลังเคยมีผู้ชายมาชอบและมาจีบหลังหลายคน แต่หลังไม่ชอบกลัวว่าเขาจะมาเล่น ๆ กับหลัง กลัวจะเป็นทางผ่านสำหรับผู้ชาย กลัวเขาจะเอาไปพูดว่าเราให้เสียหาย คิดว่าเรียนหนังสืออย่างเดียวดีกว่า ไม่ยุ่งเรื่องผู้ชาย หนึ่งในผู้ชายที่มาจีบก็จะมีเกย์มาจีบหลังด้วยเช่นกัน เขาจะทำตัวเป็นผู้ชายมาก ๆ หลังบอกเขาว่ากลิ่นแรงจังเลย ผู้ชายคนนั้นเขาถามว่ากลิ่นอะไรหรือ หลังก็บอกเขาไปว่ากลิ่นกระเทียมในตัวคุณมันแรงมาก ที่ทราบเพราะลักษณะมันบอกว่าเขาเป็นกระเทียม แต่แฟนหลังจะเป็นผู้ชายเต็มร้อย พอกลับมาถึงบ้านก็อาบน้ำดูทีวี แล้วก็รับประทานอาหารเช้า กวาดบ้าน ซักเสื้อผ้ามันเขาไม่เคยคิดที่จะทำ พอรับประทานอาหารเช้าเสร็จเขาก็ลุกไปดูทีวี สบายหรี ไม่สนใจว่าใครจะทำอะไร

แฟนคนปัจจุบันก็คือแฟนคนแรกที่หลังคบมา และมีเพศสัมพันธ์ด้วยตั้งแต่นั้นมาแต่ยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ เคยบอกกับแฟนไว้ว่าเขาคือคนสุดท้ายถ้าเลิกกับแฟนคนนี้ก็เลิกเลยจะไม่มีสามีคนใหม่อีกแล้ว หลังไม่เคยคาดหวังอะไรจากเขาเลย เพราะพวกพี่ ๆ ของหลังเคยบอกกับหลังว่า ผู้ชายคนนี้ต้องมาหลอกหลวงหลังแน่ ๆ ทำไมผู้หญิงมีตั้งมากมายไม่ชอบต้องมาชอบกระเทียม ตอนนั้นมีความรู้สึกต่างคนต่างทำงาน ต้องอยู่กับเขาจะเอาเขาเข้ามาอยู่ในบ้านไม่ได้ เขาให้หลังไปอยู่ที่บ้านเขา หลังถามเขาว่าถ้าบ้านเขาเป็นอย่างบ้านหลังจะทำอย่างไร เขาก็บอกว่าเป็นอย่างนั้นเราทั้งสองคนไปเข้าบ้านอยู่ด้วยกันก็ได้ พ่อแม่ของแฟนหลังเป็นคนดีมากไม่เคยว่าอะไรเลย คงเป็นเพราะหลังไม่เป็นคนเกียจคร้าน ไม่ชอบแต่งหน้าจัด พ่อแม่แฟนบอกว่าหลังไม่กรีดกราดแบบกระเทียมคนอื่น ๆ หลังไม่เคยอาสาวดใครเหมือนกับว่าเป็นผู้หญิงจริง ๆ ไม่เคยเสแสร้งอะไร พ่อแม่แฟนรู้ว่าหลังเป็นกระเทียมตั้งแต่วันที่แฟนพาหลังไปไหว้ทำความรู้จัก พ่อแม่เขาไม่เคยบอกให้เราเลิกคบกัน หลังไม่เคยได้ยินไม่เคยได้รู้ รู้เพียงแต่ว่าเขาบอกให้เราสองคนช่วยกันทำมาหากินเพื่อสร้างฐานะ

การตัดสินใจแปลงเพศและการผ่าตัดแปลงเพศ

การแปลงเพศเป็นสิ่งที่ไม่ดี ตัวของหลังเองถ้าต้องถามคนอื่นว่าถ้าผ่าตัดแปลงเพศแล้วดีไหม คำตอบก็คือไม่ดีแน่นอน ทุกคนจะบอกคนโน้นดีบอกว่าคุณนี่ไม่ดี ถ้ามีแต่ถามคนอื่น ๆ ไปเรื่อย ๆ ก็ไม่มีวันที่จะได้ผ่าตัดแปลงเพศ หลังต้องดูตัวของหลังเองก่อนว่ามีความพร้อมหรือยังที่จะผ่าตัดแปลงเพศ ต้องดูสรีระของเราว่าเหมือนผู้หญิงไหม ถ้าโครงสร้างของร่างกายยังเป็นผู้ชายอยู่คือมีร่างกายใหญ่โต ถึงจะผ่าตัดแปลงเพศไปอย่างไรก็ยังเป็นผู้ชายอยู่ดี เพราะมันไม่ได้เหมาะกับตัวเอง ถ้าผ่าตัดแปลงเพศไปอาจทำให้เกิดความผิดหวังได้ ถ้าเป็นคนที่รูปร่างเล็กและบอบบางเมื่อเทียบกับผู้หญิงในเรื่องรูปร่างหน้าตาแล้วถามตัวเองว่าพร้อมหรือยัง ถ้าพร้อม เช่น ขนตามขาไม่มีไม่ต้องมานั่งโกน ขนรักแร้ไม่มี หนวดเคราไม่มี ซึ่งในจุดต่าง ๆ ที่บอกมานี้หลังไม่มีเลยมันเป็นพรสวรรค์อย่างหนึ่งที่เขาให้มาผิดหรืออย่างไรไม่ทราบ แต่มองดูตัวเองแล้วว่าผ่าตัดแปลงเพศได้จริง

ได้ผ่าตัดแปลงเพศ และสิ่งที่สำคัญต่อการผ่าตัดแปลงเพศเป็นอย่างยิ่งคือเงิน เรามีเงินพร้อมหรือยัง ถ้ามีเงินพร้อมก็สามารถที่จะผ่าตัดแปลงเพศได้ แต่ถ้ามีเงินไม่พอแม่แน่นอนเขาไม่ยอมให้เราผ่าตัดแปลงเพศแน่ ๆ แต่ในส่วนของเราแม่หลังเขาไม่สนใจ เพราะเขารู้ว่าหลังต้องการอะไร เขารู้ว่าหลังเป็นกระเทยเขาไม่เคยพูดว่าให้หลังเกิดความรู้สึกซ้ำใจเลย เขาเพียงแต่บอกว่าอยากเป็นอะไร ก็เป็นแต่ขอให้เป็นคนดีก็แล้วกัน และไม่ทำให้พ่อแม่เดือดร้อนก็พอ สามารถเรียนหนังสือจบได้ งานการทำเป็นหลักแหล่งก็เป็นอันว่าใช้ได้ เพราะคนเราเลือกเกิดกันไม่ได้ แต่เราเลือกที่จะทำความดีได้ ถ้าทุกคนเลือกเกิดได้หลังคงไม่เลือกเกิดเป็นกระเทย แต่จะเลือกเกิดเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์

การที่คนเราจะคิดทำอะไรต้องนึกถึงชีวิตของตัวเองก่อนและนึกถึงสังคม ก่อนอื่นเราต้องทดแทนบุญคุณพ่อแม่ก่อน ลูกผู้ชายต้องบวชให้พ่อแม่ รับประทานโดยการเกณฑ์ทหาร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้หลังได้ทำทุกสิ่งทุกอย่างให้กับพ่อแม่ครบเรียบร้อยแล้ว คือเรียนหนังสือจบ และทำตัวเป็นลูกที่ดีให้กับพ่อแม่โดยการบวชและเกณฑ์ทหารแล้ว ตั้งนั้นเวลาหลังจากนี้ไปเป็นเวลาส่วนตัวของหลังเอง ที่หลังอยากเป็นอะไร อยากทำอะไร แต่ในเรื่องที่จะมีหลานให้กับพ่อแม่ นั่น หลังได้คุยกับพ่อและแม่แล้วว่าคงจะมีหลานให้ไม่ได้เพราะไม่มีฮอร์โมนเพศชาย หลังเคยไปตรวจเช็คร่างกายที่โรงพยาบาลแล้วหมอบอกว่าหลังมีลูกไม่ได้เพราะเป็นหมัน แต่ไม่ใช่ในจุดนี้ที่ทำให้หลังหันมาทำตัวเป็นกระเทย แต่หลังอยากเป็นผู้หญิงตั้งแต่เด็ก ๆ ตั้งแต่จำความได้อยากเป็นผู้หญิงมาก คงเป็นเพราะฮอร์โมน หรืออาจเป็นเพราะว่ามีพี่น้องผู้หญิงมากก็ไม่ทราบ หรืออาจจะเป็นเพราะกรรมเก่า โทษอะไรไม่ได้หลังไม่ทราบว่าชาติที่แล้วหลังทำกรรมอะไรไว้ แต่หลังรู้ตัวเองดีว่าหลังเป็นผู้หญิงซึ่งมันติดอยู่ในใจลึก ๆ ไม่มีใครบอก คำว่ากระเทยเป็นคำที่ตัวหลังเองเป็นคนบอกตัวเองอยู่เสมอว่าฉันอยากเป็นอะไร ตอนเด็ก ๆ คุณครูจะถามเสมอว่าโตขึ้นอยากเป็นอะไร จะตอบอยู่ในใจเสมอว่าอยากเป็นผู้หญิง แต่ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรจึงจะเป็นผู้หญิงได้ จนกระทั่งโตขึ้นมีความพร้อมทุกอย่างจึงได้ตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ ความพร้อมของเราคือมีเงินพร้อม ทดแทนบุญคุณพ่อแม่แล้วซึ่งหลังพร้อมแล้วทุกอย่างจึงได้ตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ พอผ่าตัดแปลงเพศแล้วรู้สึกมีความสุขมาก เพราะหลังจากที่หลังผ่าตัดออกมาแล้วหลังคิดว่าหลังเป็นผู้หญิง 90 เปอร์เซ็นต์ หลังผ่าตัดแปลงเพศในเมืองไทย คือที่โรงพยาบาลพญาไท 2 โดยศัลยแพทย์ที่ผ่าตัดคือ นายแพทย์พิเชษฐ คงผล ส่วนศัลยแพทย์ที่ทำหน้าอกคือ นายแพทย์จิรศักดิ์ อิ่มสุวรรณเสน โดยหลังทำหน้าอกก่อนผ่าตัดแปลงเพศ

ตอนแรกก่อนที่หลังจะผ่าตัดหลังคิดจะใช้ชีวิตแบบผู้ชาย ทำงานแล้วเก็บเงินได้มากพอสมควร แต่พอหลังไปยืนอยู่ตรงไหน ซึ่งหลังก็แต่งตัวเป็นปรกติธรรมดาคนเขาเห็นก็ว่าเป็นกระเทย ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรวางตัวไม่ถูกไม่มีความมั่นใจในตัวเองเลย คิดในใจว่าทำไมเราจึงไม่เป็นผู้หญิงไปเสียเลย ไม่ได้เป็นเพราะประชดสังคมหรือประชดใคร หลังมีความรู้สึกที่หลังอยากจะเป็นผู้หญิงมาก ๆ มันเหมือนกับว่าเขาให้เพศหลังมาผิด หลังอยากให้คนมองว่าหลังเป็นเพศอะไรสักเพศหนึ่ง ไม่ได้มองว่าเป็นอะไรสักอย่าง เคยพูดในรายการพักยก พิธีกรในรายการเขาบอกว่าหลังแปลงเพศแล้ว หลังก็ยกมือแล้วบอกเขาว่าหลังไม่ถือว่าแปลงเพศ แต่ถือว่าหลังเปลี่ยนเพศ คือเปลี่ยนไปเลย

จากผู้ชายมาเป็นผู้หญิง และไม่สามารถกลับไปใช้ชีวิตเป็นผู้ชายได้อีกต่อไป ต้องใช้คำว่าเปลี่ยนเพศ ส่วนคำว่าแปลงเพศ หมายถึงคนที่ยังไม่ได้เปลี่ยนเพศคือ จะแต่งตัวเป็นผู้หญิง อาจจะแปลงรูปหน้า ออกมาเป็นผู้หญิง เขียนคิ้วโก่ง เวลาล้างหน้าออกแล้วกลับมาเป็นผู้ชายอย่างเดิมที่ตนเองเป็นได้ แต่สำหรับหลังกลับไปอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้แล้ว และคิดเสมอว่าฉันเปลี่ยนเพศแล้ว จะไม่สามารถกลับมาเป็นตรงนี้ได้อีกต่อไปแล้ว หลังคิดอยู่เสมอว่าจะดีหรือไม่ดีขอให้หลังเป็นในแบบที่ใจหลัง ต้องการ ตายในสิ่งที่ตนต้องการคือตายในเพศของผู้หญิงตามที่จิตใจเรียกร้องอยู่เสมอว่าหลังเป็นผู้หญิง แต่ภายนอกหลังเป็นผู้ชาย เมื่อไหร่ที่หลังจะได้เปลี่ยนเป็นผู้หญิงสมใจหลังเสียที เป็นมาตั้งแต่เกิดหน้าตาไม่ได้ทำ ทำอยู่ 2 อย่างคือ ทำนมกับเปลี่ยนเพศเท่านั้นเอง ตอนที่คิดจะเปลี่ยนแปลงเพศ คิดมาตั้งแต่เด็กแล้วว่าถ้าสามารถหยิบมาแปะเองได้ก็จะหยิบมาแปะตั้งแต่เด็ก ๆ โดยไม่ต้องเสียเงินเสียทอง มาตั้งหน้าตั้งตาเก็บเงินแบบนี้ คิดว่าอยากเป็นผู้หญิงตั้งแต่อายุ 10 ขวบเห็นจะได้ คือจะเฝ้าบอกกับตัวเองมาตลอดตั้งแต่จำความได้ว่าตอนเด็ก ๆ ชอบเป็นคุณนาย ชอบเล่นขายของ ไม่เคยไปเล่นเตะฟุตบอลหรือเล่นอะไรแบบที่ผู้ชายเขาเล่นกันเลย มีความรู้สึกว่าเป็นผู้หญิง อย่างไรก็ตามก็เป็นผู้หญิง สิ่งที่ทำให้หลังตัดสินใจแปลงเพศ มันเกิดมาจากจิตใจข้างในของตัวเอง คือจะชอบส่องกระจกมองดูตัวเอง โดยเฉพาะวันที่จะไปผ่าตัดแปลงเพศก็ส่องกระจก ถอดเสื้อผ้าออก หมดมองดูตนเองในกระจกและถามตัวเองในกระจกว่า กระจกวิเศษบอกข้าเถิดว่าข้าเหมือนผู้หญิงไหม หลังมองดูร่างกายของตัวเองในกระจกแล้วคิดว่าตัวเองสามารถที่จะผ่าตัดแปลงเพศให้เป็นผู้หญิงได้ ก็เลยตัดสินใจกินยาคุมตอนที่หลังทำงานแล้ว ที่หลังกินยาคุมซ้ำอาจเป็นเพราะว่าหลังเป็นคนที่ไม่ค่อยมีขนหน้าแข้ง ขนขา ขนรักแร้ มาตั้งแต่เด็ก ๆ ก็เลยไม่ได้สนใจที่จะกินฮอร์โมนตอนเด็ก ๆ เหมือนเพื่อน ๆ ที่เขากินกัน หลังก็อยากรู้ว่าถ้ากินฮอร์โมนแล้วผลจะออกมาเป็นอย่างไร ก็เลยลองกินยาคุมอนามัย ตอนนั้นราคาแผงละ 15 บาท ตอนที่หลังกินยาคุมใหม่ ๆ อาจเงินออกมาหมด เพราะคลื่นไส้ หลังก็เลยเปลี่ยนมาลองกินโดแอน แต่ก็มีอาการแพ้ก็อีก ตอนนั้นคิดว่าจะกินอะไรแล้วไม่แพ้ สุดท้ายก็ลองกินพริมารินผสมโดแอน กินแล้วหน้าอกก็โตขึ้นมามากกว่าเดิม แต่เนื่องจากว่าหลังอยากที่จะมีหน้าอกให้มากกว่านั้นอีกก็เลยตัดสินใจทำหน้าอก ตอนทำหน้าอกตอนแรกบอกหมอว่าอยากทำนมอยากสวย อยากจะทำอะไรให้เหมาะสมกับตัวเองมากที่สุด ปัจจุบันนี้หลังทำหน้าอกเป็นครั้งที่สองแล้ว ทำเมื่อต้นเดือนมกราคม 2541 นี้เองที่ต้องทำใหม่เพราะว่าหน้าอกเก่ามันเล็กเกินไป อยากได้หน้าอกที่ใหญ่กว่าของเดิม ตอนนี้ออกหน้าอกขนาด 400 ซีซี หลังจากที่ทำหน้าอกแล้วต้องบริหารหน้าอก เพราะหมอช่วยให้หลังเป็นผู้หญิงได้ส่วนหนึ่งเท่านั้นส่วนต่อไปต้องช่วยตัวเอง ตอนที่หลังแปลงเพศครั้งแรกหลังก็ตัดสินใจที่จะทำหน้าอกครั้งที่สองพร้อม ๆ ไปด้วยกับการผ่าตัดแปลงเพศ ที่หลังบอกว่าแปลงเพศครั้งแรกเพราะว่าหลังแปลงเพศถึงสองครั้ง

การผ่าตัดแปลงเพศครั้งที่ 1 หลังผ่าตัดแปลงเพศตอนอายุ 28 ปี ซึ่งถ้านับจากนั้นมาจนถึงปี พ.ศ.2541 หลังแปลงเพศมาแล้ว 12 ปี ตอนนั้นการทำศัลยกรรมแปลงเพศก็ค่อนข้างที่จะดีขึ้นมากแล้วแต่อาจจะไม่เท่ากับการแพทย์ในปัจจุบันนี้ที่มีวิวัฒนาการมาก คนในสมัยก่อนยังไม่กล้าที่จะแปลงเพศอาจจะเพราะค่าใช้จ่ายในการแปลงเพศในสมัยนั้นค่อนข้างสูง และคนที่มีความเสี่ยง

มากจะไปแปลงเพศที่เมืองนอก อาจเป็นเพราะการที่เขาแปลงเพศที่เมืองนอก เขาสามารถที่จะเปลี่ยนคำนำหน้านามได้เลยหลังจากที่แปลงเพศเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นข้อที่แตกต่างกันมากกับการแปลงเพศในประเทศไทย การที่หลังไม่ไปแปลงเพศที่เมืองนอกเหมือนกับที่คนอื่นที่เขานิยมทำกันนั้นเนื่องจากหลังไม่มีจุดมุ่งหมายที่จะไปเมืองนอก และหลังไม่มีญาติอยู่ที่เมืองนอกเลยสักคนเดียว

การผ่าตัดแปลงเพศในสมัยก่อนนั้นหมอศัลยกรรมยังไม่เก่ง ผู้ที่จะแปลงเพศเองต้องมีประสบการณ์การใช้ชีวิตก่อนว่าเรามีความพร้อมหรือไม่ เมื่อคิดได้แล้วจึงค่อยตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ แล้วยังต้องคิดต่อไปอีกว่าถ้าผ่าตัดแปลงเพศไปแล้วมันจะกลับมาเป็นเหมือนเดิมอีกไม่ได้ แล้วเราจะใช้ชีวิตในช่วงหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศได้อย่างไร แตกต่างกับในยุคปัจจุบันที่เด็กมีทุกอย่างครบ เมื่อเด็กคิดอยากจะผ่าตัดแปลงเพศก็ตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศได้เลย เด็กไม่คิดว่าถ้าผ่าตัดแปลงเพศไปแล้ว จะใช้ชีวิตหลังการแปลงเพศอย่างไร แปลงเพศไปเพื่ออะไร การตัดสินใจแปลงเพศโดยที่ไม่มีความคิดที่จะไตร่ตรองก่อนล่วงหน้าย่อมก่อให้เกิดความล้มเหลวในชีวิตหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศไปแล้ว เช่น บางคนทำการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว อวัยวะเพศชายถูกตัดไปแล้ว เกิดความรู้สึกเสียตายเพราะไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ อาจจะมีคนที่ยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศสามารถประสบความสำเร็จมากกว่าตนเอง และเมื่อตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศไปแล้วแน่นอนย่อมไม่สามารถจะนำกลับมาให้เหมือนดังเดิมได้อีก ตอนที่หลังไปหาหมอ หมอกลับคิดว่าเพื่อนหลังจะผ่าตัดแปลงเพศ หลังก็บอกหมอว่าคนที่จะผ่าตัดแปลงเพศคือตัวหลังเอง วันที่ไปพบหมอหลังแต่งตัวเป็นผู้หญิง หมอยังเข้าใจผิดคิดว่าหลังจะแปลงเพศจากเพศหญิงมาเป็นเพศชาย หลังบอกหมอว่าหลังจะผ่าตัดแปลงเพศจากเพศชายมาเป็นเพศหญิง หลังพูดอย่างไรหมอก็ไม่เชื่อหลังเลยต้องเปิดให้หมอดู หมอจึงเชื่อว่าหลังเป็นผู้ชาย ซึ่งตอนนั้นหลังผ่าตัดทำหน้าอกแล้วแต่ชีวิตนี้และชาติหน้าถ้าเลือกเกิดได้หลังจะขอเกิดเป็นผู้หญิง อยากมีลูกให้กับสามี แต่จะไม่ขอลูกคนอื่นมาเลี้ยงจะเป็นการสร้างตราบาปให้แก่เด็ก อีกอย่างหนึ่งคือสังคมไม่ยอมรับเขาได้ตลอดไป ในส่วนตัวแล้วสามารถที่จะเลี้ยงเด็กให้เจริญเติบโตไปได้ตลอด แต่เมื่อคิดได้ว่าถ้าเด็กโตขึ้นและเข้าโรงเรียนเด็กจะเกิดปมด้อยขึ้นมา เด็กจะต้องโดนล้อเลียนว่าเป็นลูกกระเทยหรือมีแม่เป็นกระเทย ถ้าเด็กสามารถรับได้ก็เป็นผลดีไป แต่ถ้าเด็กรับไม่ได้ก็จะกลายเป็นปัญหาของสังคมต่อไป ในภายภาคหน้า คิดว่าอย่าสร้างปมด้อยให้กับสังคมจะดีกว่า ในทางตรงกันข้ามพ่อแม่หลังก็มีความต้องการให้หลังมีครอบครัว มีบุตรสืบสกุล หลังกล้าผ่าตัดแปลงเพศก็เพราะยังมีพี่ชายอีก 1 คนที่สามารถมีลูกสืบสกุลให้กับพ่อและแม่ได้ หลังได้บอกกับพ่อแม่ว่าไม่สามารถมีหลานสืบสกุลให้ได้แล้วก็ล้มลงกราบทั้งพ่อและแม่ บอกกับท่านว่าถึงแม้ว่าตัวเองจะเป็นกระเทยก็จะพยายามทำตัวให้ดีที่สุด และจะพยายามทำตัวให้ปลอดภัยที่สุด จะไม่ทำให้ทั้งพ่อและแม่เดือดร้อน ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นจะทำตัวให้ดีที่สุด และจะไม่ให้คนอื่นดูถูกได้

ตอนที่หลังยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ อวัยวะเพศของหลังเล็กมาก จึงไม่ต้องปกปิดอะไรมากนัก ตอนนั้นถือว่าเป็นความโชคร้ายที่อวัยวะเพศชายของเราเล็ก ที่ทราบเพราะเคยอาบน้ำกับเพื่อน เห็นอวัยวะเพศชายของเพื่อนที่เป็นกระเทย หลังเห็นแล้วตกใจว่าทำไมเพื่อนถึงได้มีอวัยวะ

เพศชายที่ใหญ่โตขนาดนั้น แต่เพื่อนกลับบอกว่าอวัยวะเพศชายของหลังมีเท่ากล้วยตีนเต่าเท่านั้นเอง แต่เมื่อถึงเวลาที่แปลงเพศกลับกลายเป็นความโชคร้าย กลายเป็นปัญหาว่าอวัยวะเพศชายก่อนที่จะผ่าตัดแปลงเพศของหลังนั้นมีขนาดเล็ก ดังนั้นเวลาที่หมอยจะทำช่องคลอดเทียมให้กับหลังนั้นจึงมีขนาดที่สั้นและไม่ลึก เวลาที่แยมโม่จะแยมเข้าไปได้เพียงนิดเดียว คือหลังกะได้ว่าเอานิ้วหลังใส่เข้าไปได้เพียง 2 ข้อเท่านั้น หลังจะทำวิธีการอย่างไรก็สอดเข้าได้เพียงเท่านั้น ก็เลยต้องไปปรึกษาแพทย์ที่ผ่าตัดแปลงเพศให้กับหลังว่าจะทำอย่างไรถึงเข้าไปได้ลึกเหมือนกับของผู้หญิงทั่ว ๆ ไป ทำให้หลังต้องได้รับการผ่าตัดใหม่ เพราะช่องคลอดที่ทำขึ้นมานั้นจะมีขนาดของความกว้างและความยาวเท่ากับอวัยวะเพศชายเดิมที่หลังมี ซึ่งการผ่าตัดใหม่ครั้งนี้ของหลังกลายเป็นกรณีศึกษารายแรกที่มีการผ่าตัดที่หน้าท้องเพื่อตัดต่อลำไส้ เพื่อให้ขนาดความลึกของช่องคลอดของหลังได้มาตรฐาน คือมีความยาวที่เหมาะสมกับอวัยวะเพศของผู้หญิงโดยทั่วไป การผ่าตัดต้องใช้เวลาาน หลังเข้าห้องผ่าตัดตั้งแต่เวลา 8.00 น. และออกจากห้องผ่าตัดเวลาประมาณ 16 น.เศษ

หลังจากที่หลังออกจากห้องผ่าตัดมาพักฟื้นห้องพิเศษรวมหญิง พยาบาลไม่มาถูกเนื้อต้องตัวเลย เพราะผลเลือดยังไม่ออกมา คิดว่าเขาคงจะกลัว แต่หลังก็บอกหมอว่า อย่าบอกใครว่าหลังทำงานอะไรและอยู่ที่ไหน เพราะหลังจะสนิทกับหมอมาก อย่าให้ใครเขารู้ว่าหลังทำงานอยู่ที่โรงพยาบาล และพวกพยาบาลก็ไม่ทราบว่หลังทำงานโรงพยาบาล เขาไม่มาถูกเนื้อต้องตัวเลย พอมาเจ็ดยาให้น้ำเกลือ พยาบาลก็จะสวมถุงมือ เหมือนกลัวว่าเชื้อโรคต่าง ๆ จะมาจากพวกกระเทย เช่น เชื้อโรคเอดส์ แต่พอผลเลือดออกมาปรากฏว่าร่างกายหลังสมบูรณ์แข็งแรง เลือดกรุ๊ปโอ พอทราบผลเลือดพยาบาลจึงได้พูดกับหลังดี พอหลังหยิบผลการตรวจเลือดมาเปิดดูว่าหมอเขาเขียนอะไรบ้าง พอดูเสร็จพยาบาลก็ถามว่าจะดูไปทำไม ดูเป็นด้วยหรือ หลังก็บอกเขาไปว่าหลังดูไม่เป็นหรอกที่เปิดดูก็เปิดดูแก้กลุ่มเท่านั้นเอง กินอะไรก็ไม่ลงก็เลยเปิดดูไปเรื่อยเปื่อย ในใบรายงานมีผลว่าหลังมีไข้บ่อย ๆ เนื่องมาจากสาเหตุที่พยาบาลเปลี่ยนเวรตอนเช้าเขาจะเร่งให้น้ำเกลือหมดขวดเร็ว ๆ ตามเวลา เพราะต้องมีการส่งเวรกันในทุกโรงพยาบาลของรัฐบาล น้ำเกลือออกมาแรงมากและเดินไม่สะดวกตามเส้นเลือดจะไหลวกกลับมาตรงที่เดิม การให้น้ำเกลือแบบเร่ง ๆ เช่นนี้ ถ้าเป็นคนไข้ที่ร่างกายอ่อนแอจะทนความเร็วของการระบายน้ำเกลือที่เข้าสู่หัวใจได้ไม่ทันก็จะทำให้เกิดอาการช็อค พอ น้ำเกลือขวดเก่าหมดเขาก็จะเสียบน้ำเกลือขวดใหม่ทันที เขาไม่ได้ตรวจดูว่าเส้นเลือดของคนไข้จะเปราะหรือจะทนทานได้หรือไม่ ซึ่งการกระทำเช่นนี้เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ทำให้พอดกเย็นคนไข้จะมีอาการไข้ขึ้นทุกวัน พยาบาลก็คิดว่าที่หลังมีไข้ขึ้นทุกวันอาจมีเชื้ออะไร แต่ไม่ใช้ตามที่พยาบาลคิด หลังรู้ตัวเองดีแต่ก็ไม่ได้บอกหมอสว่าสาเหตุที่หลังไข้ขึ้นเป็นเพราะอะไรหลังอยากจะทำให้นักเรียนหมอ นักเรียนพยาบาลจะเก่งสักเพียงใด

ปรากฏว่าหลังเป็นไข้ทุกเย็น 5 วันเต็ม หมอพิเศษจึงขึ้นมาตรวเอง ถามว่าทำไมเขา รายงานว่าคุณมีไข้ตลอด หมอก็บอกว่าจะขอเจาะเลือดไปตรวจ หลังเลยบอกหมอไปว่าไม่ต้องเจาะเลือดไปตรวจหรอก และให้หมอดูว่ามีงูเหลือมเข้ามาอยู่ในแขนหลัง หมอก็เลยบอกว่าไม่ได้มีการเปลี่ยนเข็มให้น้ำเกลือเลย รวมทั้งไม่ยอมเปลี่ยนเส้นเลือดในการให้น้ำเกลือหรือเปลี่ยนที่ใหม่ในการ

ให้น้ำเกลือเลย เปลี่ยนแต่ขวดน้ำเกลือทั้งหมด 30 ขวด หลังก็ทนไม่ไหวไข้ก็เลยขึ้นทุกวัน เลยถามเขาว่าไม่รู้เลยหรือว่าหลังเป็นอะไร ไม่ได้กลิ่นยาหม่องกันบ้างหรือใจ จนกระทั่งวันนั้นความเลยแตกพยาบาลเลยรู้ว่าเราทำงานโรงพยาบาล ทุกคนก็เลยเสียบกันไปหมด

หลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศด้วยวิธีการตัดต่อลำไส้ หลังรู้สึกว่าจะช่องคลอดของหลัง กระจับมากขึ้น คือมีการบีบรัดตัว เวลาที่หลังเอานิ้วแหย่เข้าไปในช่องคลอดแล้วรู้สึกว่ามันกระจับมากขึ้น ความรู้สึกที่หลังได้รับหลังจากที่ได้มีการผ่าตัดบริเวณหน้าท้องคือ จะเจ็บบริเวณหน้าท้องมาก เมื่อหลังฟื้นจากการวางยาสลบหลังต้องพยายามหัดเดินเพื่อให้อกกล้ามเนื้อและลำไส้กลับเข้าที่ ถ้าหลังไม่ลุกเดินอาจทำให้เกิดผังผืด วันแรกที่หลังลุกเดินลงมาจากเตียงหลังทรุดฮวบนั่งลงกับพื้นเจ็บมาก แต่วันต่อไปมาก็สามารถที่จะเดินได้ตามปกติ

พวกกระเทยจะมีน้ำหล่อลื่นน้อยกว่าผู้หญิง ผู้หญิงที่มีสามีแล้วช่องคลอดจะขยายออก แต่อวัยวะเพศที่สร้างขึ้นมานี้ของสาวประเภทสองจะมีแต่รัดเข้า ปากช่องคลอดเทียมครั้งแรกเมื่อเขาเจาะออกมาถ้าไม่มีการแรงแม้ขยาย ก็จะทำให้เกิดเป็นยังผืดที่ทำให้ช่องนั้นมันตีบเข้า การแก้ไขก็คือไปหาหมอให้หมอกรีดเพื่อขยายออก หลังจะดูแลรักษาอวัยวะเพศใหม่ของหลังด้วยวิธีการบริหารช่องคลอดโดยการเอาโมใส่เข้าไปในช่องคลอด เวลาทำแรงแม่ควรจะใช้นิ้วยางอนามัยครอบและใช้เจลช่วยเพื่อให้เกิดความลื่นแล้วจึงแรงแม่เข้าไปแล้วหัดขมิบ หัดเบ่ง ใส่โมเข้าไปโดยไม่ต้องใช้มือดึงเอาโมออก แต่จะใช้วิธีการเบ่งแทน

หลังคิดว่าการใช้ลำไส้ตัดต่อจะดีมาก เพราะจะมีลมเบ่ง หลังต้องฝึกช่องคลอด เพราะถ้าหลังไม่ฝึกก็เหมือนเอามือลงไปแกว่งสารส้มในโอ่ง แต่พูดตรง ๆ ว่าเมื่อผ่าตัดแปลงเพศมาแล้วอย่าได้ไปมั่วเพศอย่าไปทำลายในสิ่งที่เราได้มา เพราะถ้าคิดว่าเราเป็นผู้หญิงเราสามารถแลกกับผู้ชายได้นั้นเป็นสิ่งที่ผิด การที่หลังทำงานอยู่ในโรงพยาบาลทำให้หลังเห็นคนที่ เป็นเอดส์เยอะมากทำให้อกกลัว ปัจจุบันมีแฟนอยู่ด้วยกันมานานมาก แต่ที่แปลงเพศไม่ได้ทำเพราะเอาใจแฟน แต่ที่หลังแปลงเพศเพราะความต้องการจากภายในจิตใจของหลังเอง

ผลที่ได้รับจากการผ่าตัดแปลงเพศ

ความรู้สึกหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว หลังคิดว่าเป็นตัวของตัวเอง ไม่รู้สึกเคอะเขิน เพราะหลังได้ทำในสิ่งที่หลังอยากทำ ก่อนการผ่าตัดแปลงเพศต้องปกปิดเพศของตนเอง จะมีความอยากมาก แต่ปัจจุบันนี้ได้ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว การมีเพศสัมพันธ์กับสามีถือว่าเป็นความสุขที่สุดในชีวิต และสิ่งที่เจ็บปวดที่สุดในชีวิตของหลังก็คือ การผ่าตัดแปลงเพศเช่นกัน เพราะหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศมานาน จะเกิดปัญหาดังนี้

- ท่อปัสสาวะอาจตีบตัน หมอเท่านั้นที่สามารถจะแก้ไขให้ได้

- ผิวหน้าอาจเหี่ยวยุบ ต้องรักษาตนเองปรึกษาแพทย์เรื่องการใช้ฮอร์โมน แต่การใช้ยา

พวกนี้ไม่ได้ช่วยอะไรมากนัก เราควรรับประทานผัก ผลไม้และรับประทานอาหารให้ครบทั้ง 5 หมู่

การดำเนินชีวิตหลังการแปลงเพศ

ชีวิตหลังถือได้ว่าเป็นปูชนียบุคคลของกระเทยรุ่นหลัง ๆ ที่ควรจะเลียนแบบคือ ถ้าจะเป็นกระเทยต้องเรียนหนังสือมีงานทำเป็นหลักแหล่ง แต่งตัวตอนกลางวันได้อย่างเปิดเผย ไม่ต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ หรือแต่งตัวเฉพาะตอนกลางคืน หลังเคยไปเที่ยวตอนกลางคืน แต่มันไม่สนุกเลยในความคิดของหลัง ๆ เพราะหลังจะเป็นคนชอบอยู่กับบ้าน ถ้าจะไปเที่ยวก็จะไปเที่ยวน้ำตก ไปเที่ยวทะเล แต่ถ้าไปเที่ยวต่างจังหวัด วันหรือสองวันจะไม่อยากไป ถ้าไปหนึ่งสัปดาห์ก็จะไป เพราะเวลาขึ้นรถไกล ๆ หลังจะเป็นคนเมารถ ต้องรอให้หายเมารถก่อน หลังจะชอบไปเที่ยวแถบชนบทอากาศเป็นธรรมชาติมีต้นไม้ใบหญ้าที่เขียวสดสบายตาดี

การดำเนินชีวิตหลังการแปลงเพศจะเหมือนเดิม แต่หลังมั่นใจมากขึ้น มีความภูมิใจ รู้สึกเป็นตัวของตัวเอง เหมือนถอดหน้ากากออกจากความเป็นผู้ชาย ไม่ต้องบ่กปิดเพศอีกต่อไป แต่ก็จะมีคนมาจ้องมอง บางคนเข้ามาคุยด้วยจึงรู้ว่าหลังเป็นกระเทย แต่ถ้าหลังไม่พูดอะไรเลย นั่งเฉย ๆ คนอื่นที่ไม่รู้จักหลังก็คิดว่าหลังเป็นผู้หญิงสมบูรณ์แบบ หลังจากผ่าตัดแปลงเพศมาแล้ว ไม่ชอบเปิดให้ใครดู ชอบแต่งตัวไม่โป้หรืออะไร พยายามจะบอกรับน้อง ๆ ที่เป็นผู้หญิงสมบูรณ์แบบว่าหนูจะเลียนแบบพี่หลังไม่ได้ เพราะหนูเป็นผู้หญิงร้อยเปอร์เซ็นต์ พี่หลังเองเสียอีกที่ต้องเลียนแบบหนู เพราะพี่หลังเป็นสาวประเภทสอง (กระเทย) ส่วนน้อง ๆ เป็นผู้หญิงมีมดลูกสามารถมีลูกได้ แต่พี่หลังเป็นกระเทยไม่มีมดลูกจึงไม่สามารถมีลูกได้ มันผิดกันตรงนี้อาจเห็นได้ชัดเจน หลังแต่งตัวใส่เสื้อคอกลมมีหูניתเดียว ใครมองก็ว่าโป้จิงเลย และหลังคิดว่าถึงแม้ว่าตัวเองจะแต่งตัวโป้ขนาดนี้ก็คงไม่มีใครมาชมชื่นหลัง เพราะหลังเป็นกระเทย ผู้หญิงอาจจะสู้ผู้ชายไม่ได้ แต่กระเทยอย่างพี่สามารถที่จะสู้ผู้ชายได้อย่างสบาย

บางคนที่เห็นหลังก็จะสงสัยกันว่าหลังเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายกันแน่ ถ้าคนที่ไม่ได้คุยกับหลังก็จะคิดว่าหลังเป็นผู้หญิง เขาจะเถียงกันจนหลังต้องเดินเข้าไปบอกเขาว่าหลังเป็นกระเทย แต่หลังก็ไม่ได้โกรธเขา เพราะหลังยอมรับว่าหลังคือกระเทย หลังการผ่าตัดแปลงเพศใหม่ ๆ จะยังไม่เกิดปัญหา สุขภาพยังแข็งแรง ต้องตรวจเช็คร่างกายทุกปี ตรวจเลือดทุก 6 เดือน

ความรู้สึกของความเป็นเพศชายที่ยังคงมีอยู่

กระเทยในส่วนเล็ก ๆ แล้วยังเป็นผู้ชายอยู่ยังมีแรงที่จะสู้ สิ่งที่ยังเป็นผู้ชายอยู่คือตอนที่มืออารมณ์โกรธแรง ๆ หลังจะเป็นคนอารมณ์ดีไม่เคยโกรธและโมโหใคร ถ้าโกรธมากจะเฉยไม่พูด หากมีคนมาก้าวร้าว ถ้ามีอะไรอยู่ใกล้มีอกก็จะขวางปาเอาเหมือนกัน เคยมีคนมาสบประมาทว่าเกิดมาเสียชาติเกิด รุ่นพี่เขากินเหล้ากันแถวบ้านที่หลังอยู่ เขาวัวว่าเกิดเป็นผู้ชายดีดีไม่ชอบชอบเป็นกระเทย หลังก็ทำเฉย ยังย้ำอีกว่าพ่อแม่สอนไม่ดี หลังเลยถามเขาไปว่า เขาว่าใคร เขาตอบว่ามึงนะแหละ มีอะไรไหมแล้วเขาก็ลุกขึ้นยืน หลังกำลังถือขวดเป๊ปซี่ขวดลิตรชนิดขวดแก้ว ขาเดินรีเข้ามาจะตบหน้าหลังสั่งสอน พอเขาเอื้อมมือมาจะตบ หลังไวกว่าหลังเอาขวดเป๊ปซี่ตีสวนไปเต็มแรงเกิด

พอดีแล้วก็จะทิ้งต่อเลย คิดว่าอย่างไรก็ต้องให้ถึงตายไปเลยทีเดียว จะได้หมดเรื่องหมดราวเสียที มีคนมาห้ามมาดึงออกจากกัน หลังคิดว่าสิ่งที่ยังเป็นผู้ชายอยู่คือไม่ชอบให้ใครมาเหยียดหยาม ดูถูกด่าพ่อด่าแม่ ถ้าเป็นผู้หญิงก็คงจะแค้นมากกว่า การตัดสินใจก็ยังคงเป็นผู้ชายอยู่ หลังคิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างมันเหมือนกับพรหมลิขิต แต่คนเราเลือกที่จะเกิดไม่ได้ แต่คนเราเลือกที่จะกระทำความดีได้ อยากให้สังคมเห็นใจผู้ที่ผ่าตัดแปลงเพศ (กระเทย) บ้าง

ความคาดหวังในอนาคต

ในอนาคตหลังอยากเป็นแม่บ้านที่ดี สามีมักมีกิจการงานที่ดี ไม่ได้ไฝฝืนเหมือนคนอื่นที่อยากมีโน่นอยากมีนี่ เพียงอยากมีเงินเก็บเอาไว้ใช้ตอนแก่ อยากมีบ้านที่สวยงาม ๆ ไม่ต้องดิ้นรนอีกต่อไปแล้ว

การยอมรับของคนในครอบครัวในเรื่องที่เกี่ยวกับการแปลงเพศ

วันที่หลังแปลงเพศและกลับมาบ้านพวกพี่ ๆ ของหลังเขาได้รับหลังไม่ได้ที่หลังหนีไปแปลงเพศโดยที่ไม่ยอมบอกให้คนในบ้านรู้ เขากลัวว่าจะได้รับอันตรายเขาเป็นห่วงหลังมาก เขากลัวว่าถ้าผ่าตัดไปแล้วเกิดอะไรขึ้นจะทำอย่างไร คือ เขารักและเป็นห่วงหลังมากเขาอยากให้หลังดำเนินชีวิตไปตามธรรมชาติ คือเกิดเป็นผู้ชายก็อยากให้หลังดำเนินชีวิตแบบผู้ชายโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งหลังก็เข้าใจในจุดนี้ดีว่าเขาเป็นห่วงเป็นใยหลัง แต่ถ้าเขารักหลังจริง ๆ เขาต้องนึกถึงจิตใจของหลังบ้างว่าน้องของเขามีจิตใจเป็นเช่นไร

พอกลับมาบ้านแล้วพี่สาวเขาไม่ยอมเขาบอกว่าเขาห่วงหลัง ทำไมหลังจึงทำตัวแบบนี้ ไปฟ้องแม่ แม่เรียกหลังเข้าไปคุย หลังก็บอกแม่ว่าหลังไปทำผ่าตัดแปลงเพศมา หลังเลยเปิดให้แม่ดูแม่กลับบอกว่าเหมือนอวัยวะเพศหญิงจริง ๆ แม่ไม่ว่าอะไรแม่บอกแต่ว่าขอให้หลังเป็นคนดี ในความคิดของแม่คิดว่าการแปลงเพศของผู้ชายจะเหมือนกับการแปลงเพศที่มีแต่ช่องปัสสาวะกับแค่ช่องคลอดเท่านั้น ซึ่งที่จริงแล้วมันไม่ใช่เช่นนั้น การแปลงเพศของหลังในสมัยก่อนนั้นก็เหมือนกับปัจจุบันทุกอย่าง แต่คริสตอริสของหลังเป็นการป็นขึ้นมาเหมือนในปัจจุบันนี้ แต่ความรู้สึกของหลังไม่ได้เกิดขึ้นมาจากความรู้สึกจากตรงจุดนี้ เส้นความรู้สึกของหลังขึ้นอยู่กับว่าหลังมีความรู้สึกกับจุดนี้หรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น ตอนที่เราเป็นผู้ชายเรามีความต้องการทางเพศ ซึ่งเราก็จะสามารถสำเร็จความใคร่ได้ด้วยตัวเอง แต่พอเราผ่าตัดแปลงเพศมาเป็นผู้หญิงแล้ว จะไม่สามารถสำเร็จความใคร่ได้แล้วทำให้เกิดความรู้สึกที่หงุดหงิด ซึ่งจะผิดกับบางคนที่มีจิตใจเป็นผู้หญิงอยากที่จะเป็นผู้หญิงจริงๆ เขาจะไม่รู้สึกกับในเรื่องที่ยกตัวอย่าง หลังคิดว่าถ้าคนจะผ่าตัดแปลงเพศจะต้องเกิดออกมาจากข้างในเกิดจากจิตใจที่ผู้หญิงจริง ๆ ที่มองผู้ชายแล้วมีอารมณ์ร่วมมีความรู้สึกเพราะทุกคนไม่ใช่พระอิฐพระปูนเราสามารถสำเร็จความใคร่ได้จากการสัมผัสหรือบางทีบางคนถ้ามองแล้วอาจจะเกิดจินตนาการก็สามารถสำเร็จความใคร่ได้ หรือบางคนอาจจะต้องร่วมกันจึงจะสำเร็จความใคร่ได้

การยอมรับของสังคมในเรื่องการแปลงเพศ

คิดว่าทุกคนที่เป็นกระเทย จิตใต้สำนึกข้างในมันบอกมาตั้งแต่ยังเล็ก ๆ ว่าเป็นผู้หญิง แต่ไม่มีใครกล้าเปิดเผยตัวเองว่าตัวเองเป็นกระเทย ส่วนใหญ่จะเปิดเผยไม่ได้ สังคมเมืองไทยยังไม่มีกฎหมายรองรับ และสังคมก็ยังไม่ยอมรับเท่าที่ควร จึงยังต้องปิด ๆ บัง ๆ หลบ ๆ ซ่อน ๆ กัน อยู่เช่นทุกวันนี้ เพราะมีเพื่อน ๆ หลายคนที่มีความคิดอยากที่จะผ่าตัดแปลงเพศ แต่เป็นเพราะหน้าที่ การงานจึงไม่สามารถทำได้ แต่เพื่อนก็ยังมีความคิดว่าเมื่อเกษียณอายุราชการแล้วก็จะผ่าตัดแปลง เพศทันที เพราะเขามีความคิดที่อยากจะตายในร่างของเพศหญิง หลังคิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างมัน เหมือนกับพรหมลิขิต เพราะคนเราเลือกที่จะเกิดไม่ได้ แต่เราสามารถเลือกที่จะทำในสิ่งที่ดีที่ถูกต้อง ได้ อยากให้สังคมเห็นใจผู้ที่เป็นกระเทยหรือผู้ที่ผ่าตัดแปลงเพศบ้าง

ส่วนบางคนแปลงเพศไม่ได้เพราะสรีระของเขาไม่เอื้อที่จะให้เป็นผู้หญิง เช่น บางคนมี หนองเคราขึ้นมามาก บางคนมีขนตามตัว ตามหน้าอก แขน ขา รักแร้ แขนขาใหญ่ รูปร่างลำสัน บึกบึน ถ้าผ่าตัดแปลงเพศไปก็จะนำเกลียดน่ากลัว คงจะไม่มีใครมอง เด็ก ๆ สมัยนี้โชคดีเพราะ เมื่อรู้ว่าตัวเองมีอาการว่าจะเป็นกระเทย จะถามกระเทยรุ่นพี่ ๆ ว่าต้องปฏิบัติตัวอย่างไร เช่น กินยา อะไรเพื่อควบคุมฮอร์โมนเพศชาย ดังนั้นสรีระของผู้ชายก็จะไม่เกิดขึ้นเพราะกินยาคุมเสียดังแต่ยัง เริ่ม ๆ ที่จะเป็น แต่ถ้าเป็นกระเทยรุ่นเก่า ๆ จะต้องสวยมาแต่กำเนิดจริง ๆ จึงจะสวย จะได้สมหวัง เพราะกระเทยรุ่นแรก ๆ จะไม่ทราบว่าจะต้องควบคุมฮอร์โมนเช่นไร กระเทยในสมัยก่อนจะโชคดีมาก เพราะจะเจอคนที่จะมาเป็นแฟนที่เป็นผู้ชายจริง ๆ ซึ่งจะแตกต่างกับในปัจจุบันนี้ที่จะดูผู้ชายออก ยากมากเพราะจะพวกเกย์ปะปนอยู่มาก

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครองที่มีบุตรหลานที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

การเป็นกระเทยถึงขั้นตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ไม่สามารถแก้ไขได้ไม่ว่าจะเป็นทาง ด้านจิตใจ ร่างกาย แต่เราสามารถหาทางโน้มน้าวเขาไปในสิ่งที่ดีได้ โดยการหาทางให้เขาประกอบ สัมมาอาชีพที่สุจริต หาทางเดินที่ดี ๆ ให้กับชีวิตของเขา เอาใจใส่ ปลอดภัยเขา ถึงแม้ว่าเขาจะเป็น อย่างไร

แต่ในกรณีที่เด็กเพิ่งจะเริ่มมีปฏิกิริยาเบี่ยงเบนทางเพศ ถ้าเป็นไปได้รับดึงเด็กกลับมาเป็น ผู้ชายอย่างเดิม แต่ต้องเป็นช่วงที่เด็กยังมีอายุน้อยอยู่ ทำโดยการให้เด็กได้เล่นกับเพื่อนผู้ชายให้ มากขึ้น พยายามให้เด็กเล่นกีฬา อย่าให้เด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม ๆ ที่เด็กเคยอยู่

คำแนะนำสำหรับผู้ที่ยากจะผ่าตัดแปลงเพศ

ปัจจัยที่สำคัญมี 3 อย่างคือ พ่อแม่และตัวเราเองพร้อมที่จะรับสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นภาย หลังจากการผ่าตัดแปลงเพศแล้วได้หรือไม่ ถ้าพ่อแม่ไม่พร้อมที่จะยอมรับในการผ่าตัดแปลงเพศ

ของเรา และเราเองก็ยังไม่มียานทำเป็นหลักแหล่งยังต้องขอเงินพ่อแม่ใช้อยู่ ถ้าเรตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศไปแล้วจะทำอย่างไร

คนที่ต้องการที่จะผ่าตัดแปลงเพศควรที่จะลองถามตัวเองให้ดี ๆ ก่อนที่จะตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ ถ้าถามตัวเองแล้วและพร้อมที่จะผ่าตัด พ่อแม่ยินยอม การเงินค่าผ่าตัดมีพร้อมก็สามารถทำการผ่าตัดแปลงเพศได้เลย ในเรื่องของอาชีพถ้ามีอยู่แล้วก็ไม่เกิดปัญหา แต่ถ้ายังไม่มีอาชีพต้องคิดให้รอบคอบว่าเมื่อผ่าตัดแปลงเพศแล้วจะไปประกอบอาชีพอะไร คิดว่าคนที่เกิดมาเป็นมนุษย์ทุกคนสามารถมีทางเลือกที่จะเป็นอะไร จะทำอะไร และประกอบอาชีพอะไรได้ การเป็นกระเทยสามารถประกอบอาชีพได้ทุกอาชีพ ขอให้มันเป็นอาชีพที่สุจริต อย่าท้อแท้ในชีวิต คนเราเกิดมาต้องสู้ ต้องอดทน หนักเอาเบาสู้ และลงมือทำทุกอย่างอย่างตั้งใจจริงย่อมประสบความสำเร็จ

หลังจะไม่ชอบคนที่สรีระไม่ไหว เช่น มีลำตัวสูงใหญ่ หนวดเครามากมาย มีขนหน้าแข้ง มีขนรักแร้ มีขนตามขา แต่คนพวกนี้ก็ยิ่งอยากที่จะทำตัวเป็นกระเทย คนจำพวกนี้เวลาคนพบเห็นแล้วจะหัวเราะเยาะ ยิ่งคนหัวเราะเยาะยิ่งทำตัวน่าเกลียดวิตวิสัย ทำตัวแยะไปกันใหญ่ ในส่วนตัวของหลังมองดูแล้วสงสาร สมเพช แต่ถ้าเขามาเจอกับหลังก็จะบอกเขาว่าพยายามทำตัวให้ดีมีคุณค่าดีกว่า อย่าทำให้สังคมสงสารแต่จงทำตัวให้สังคมยอมรับดีกว่า เราอยู่ในหน้าที่ที่สังคมยอมรับมีหน้าที่การงานที่ดีจะดีกว่า ทำให้เขายกย่องอย่าทำให้เขาดูถูกเรา ไม่มีใครอยากเป็นกระเทยแต่จิตวิญญาณมันเป็นไปแล้วจะทำอย่างไรได้ จะไปโทษใครได้ บางคนดูแล้วไม่น่าจะเป็นกระเทยก็เป็นกระเทย บางคนคิดว่ามีครอบครัวแต่ก็ยังเป็นกระเทยได้ หลังคิดว่าคนแบบนี้จะทำให้เกิดปัญหาแก่สังคมมากกว่าคนที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว (สาวประเภทสอง) เพราะผู้หญิงที่แต่งงานด้วยเขาไม่รู้ว่าแต่งงานกับกระเทย ซึ่งก็ไม่สามารถที่จะให้มีความสุขกับเขาได้ เมื่อมีลูกขึ้นมาเกิดเป็นปัญหาสังคมได้เพราะมีพ่อเป็นกระเทย หลังคิดว่าคนประเภทนี้เห็นแก่ตัว ดังนั้นเป็นสาวประเภทสองจึงดีกว่าคือเป็นในสิ่งที่คนอื่นรับรู้ได้จะดีกว่า เป็นการเปิดเผยดี มีสามีได้แต่มีภรรยาไม่ได้

สุดท้ายอยากบอกกับคนที่แปลงเพศว่า เมื่อเรตัดสินใจแปลงเพศไปแล้วควรจะรักษาสิ่งที่เราได้ตัดสินใจเลือกใหม่นั้นให้ดีที่สุด

กรณีศึกษาที่ 2

ชื่อ คุณจักรินทร์ ชื่อเล่น ริน (นามสมมติ)

ประวัติส่วนตัว

รินอายุ 35 ปีนับถือศาสนาคริสต์ เป็นคนจังหวัดสมุทรปราการ มีสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด 8 คน คือ พ่อ แม่ และพี่น้อง 6 คน รินเป็นลูกคนที่ 2 และเป็นลูกชายคนเดียว

พ่อ	อายุ 64 ปี	ค้าขาย
แม่	อายุ 58 ปี	ค้าขาย
พี่สาวคนโต	อายุ 40 ปี	ค้าขาย
รินเป็นคนที่ 2	อายุ 35 ปี	ช่างเสริมสวย
น้องสาวคนที่ 3	อายุ 34 ปี	ทำงานบริษัท
น้องสาวคนที่ 4	อายุ 30 ปี	รับราชการ
น้องสาวคนที่ 5	อายุ 29 ปี	ทำงานบริษัท
น้องสาวคนที่ 6	อายุ 27 ปี	ค้าขาย

รินจำได้ว่าคนที่เลี้ยงรินมาตั้งแต่รินเกิดจนกระทั่งอายุ 7 ปีคือแม่และพี่สาวคนโต พอรินอายุได้ 8 ปี ต้องออกจากบ้านมาอยู่เป็นเพื่อนยาย เพราะยายไม่มีใครอยู่เป็นเพื่อน ตอนนั้นยายอายุมากแล้ว ตอนที่เรายู่กับยายเราต้องดูแลยาย จึงไม่ค่อยมีเวลาที่จะได้ออกไปเล่นข้างนอกบ้าน เหมือนกับเด็กโดยทั่ว ๆ ไป ยายเป็นคนไม่ชอบไปยุ่งเกี่ยวกับใครโดยเฉพาะเรื่องของเพื่อนบ้าน เพราะยายเป็นคนขี้รำคาญไม่ชอบไปยุ่งเรื่องของชาวบ้านและไม่อยากให้ชาวบ้านมายุ่งเรื่องของยาย ยายจะเลี้ยงดูรินก่อนข้างจะโบราณ โดยจะอบรมสั่งสอนให้เป็นเด็กเรียบร้อยว่านอนสอนง่าย ซึ่งเราก็อึดใจที่จะอยู่กับยายเพราะถึงแม้ว่ายายจะหัวโบราณแต่ยายก็ไม่เคยดูด่าว่ากล่าวอะไรที่ทำให้เราเสียใจเลย เรายู่กับยายได้ 6 ปียายก็เสียชีวิตลงด้วยโรคชรา เมื่อยายเสียชีวิตไปแล้ว เราก็ได้กลับมาอยู่บ้านกับพ่อ แม่ พี่และน้อง ๆ เหมือนเดิม ตอนนั้นเราอายุประมาณ 14 ปี

ความสัมพันธ์ของพ่อกับแม่

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและแม่ในความคิดของเราคือจะไม่ค่อยเห็นเขาทะเลาะกันแบบเอาจริงเอาจังมากนัก แต่ถ้าเวลาที่เขาทะเลาะกันเราจะรู้สึกรำคาญมาก เรื่องที่เขาทะเลาะกันส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการทำมาหากินมากกว่าเรื่องอื่น

อำนาจการตัดสินใจในครอบครัว

อำนาจการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ภายในบ้านจะเป็นหน้าที่ของแม่ เพราะแม่เป็นคนที่มีใจเย็นมาก เข้มแข็ง แต่ไม่เข้มงวด ส่วนพ่อจะเป็นคนที่เสียบ ไม่ค่อยพูด ดังนั้นเราจึงสนิทกับแม่มากกว่าพ่อ อาจจะเป็นเพราะพ่อเป็นคนเฉย ๆ ทำให้เราไม่ค่อยกล้าที่จะเข้าไปคุยด้วย ปัจจุบันนี้พ่อแทบที่จะไม่คุยกับเราเลย ถ้าพ่อคุยกับเราก็คือสามารถนับคำได้ว่าพ่อพูดก็คำ อาจจะเป็นเพราะว่าพ่ออายุที่มีลูกเป็นกระเทย พ่อคงจะผิดหวังในตัวลูกมาก เพราะเป็นลูกผู้ชายคนเดียวในครอบครัวซึ่งเป็นคนจีน แต่กลับมาเป็นกระเทยจึงไม่สามารถสืบสกุลให้กับตระกูลได้ แต่แม่สามารถยอมรับได้

การตัดสินใจลงมือทำอะไรสักอย่างของเราจะไม่ขอคำปรึกษาจากคนในครอบครัวหรือจากใครที่ไหนเลย เพราะส่วนใหญ่จะตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเองทั้งหมด นอกจากปัญหาบางเรื่องที่เกี่ยวข้องมาถึงครอบครัว ก็จะขอคำปรึกษาจากแม่

ความคาดหวังในเรื่องเพศของพ่อแม่ที่มีต่อลูก

ตอนเด็ก ๆ เราเคยถามแม่ว่าแม่เคยคาดหวังอยากให้เราเป็นเด็กผู้ชายหรือเด็กผู้หญิง แม่ตอบเราว่าแม่ไม่เคยคาดหวังลูกที่เกิดมาว่าจะเป็นเพศอะไร แต่สำหรับพ่อเขาหวังมากกว่าจะได้ลูกชายไว้สืบสกุลเพราะพ่อยังไม่เคยมีลูกผู้ชายเลย แต่พอเรากลายเป็นกระเทยแบบนี้พ่อเขาผิดหวังในตัวเรามาก คงจะมีแต่แม่เท่านั้นที่ยังคงรักและเข้าใจเราอยู่เสมอ ถึงแม้ว่าเราอาจทำให้เขาผิดหวังที่เราไม่สามารถเป็นทายาทในการหาลูกหลานเพื่อสืบสกุลให้เขาได้ก็ตาม แต่แม่ก็ยังรักเราเหมือนเดิม อาจจะมากกว่าเดิมหลายเท่าเพราะเขาคงเป็นห่วงว่าเราจะดำเนินชีวิตในวันข้างหน้าต่อไปได้อย่างไร

การอบรมเลี้ยงดู

ตอนเด็ก ๆ เรายังไม่ได้แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่จะเริ่มแต่งสาวคือแต่งตัวเป็นผู้หญิงจริง ๆ ตอนอายุ 20 กว่า ๆ เพราะตอนเด็ก ๆ จะแต่งหน้าทาปากเพียงบาง ๆ เท่านั้น

เราเริ่มที่จะมีความคิดเบี่ยงเบนทางเพศมาตั้งแต่เด็ก ๆ คิดว่าพ่อกับแม่คงจะซาซิมและทำใจได้กับการที่เราเป็นกระเทย เพราะเขาทั้งสองคนไม่เคยดูตำว่ากล่าวอะไรเราเลย แต่จะมีอยู่ช่วงหนึ่งที่เราริมจะแสดงตัวว่าเราเป็นกระเทยมาก ๆ คือเริ่มแต่งหน้า แม่ก็จะแสดงสีหน้าและท่าทางที่ไม่ค่อยพอใจ และจะพูดว่าเราบัง แต่สำหรับพ่อแล้วเราไม่เคยได้ยินคำพูดอะไรหลุดออกมาจากพ่อเลยทั้งคำพูดที่ชื่นชม หรือคำพูดที่ไม่พอใจ

การเล่นในวัยเด็ก

ตอนเด็ก ๆ ของเล่นของเราแทบจะไม่มีเลย เพราะเราจะเล่นกับพี่ ๆ น้อง ๆ ที่เป็นผู้หญิงมากกว่า โดยส่วนตัวแล้วจะไม่สนิทกับพี่และน้องคนไหนมากเป็นพิเศษเพียงแต่จะคุยกันได้ตามประสาพี่น้องทั่ว ๆ ไป เราจะไม่เคยปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับพี่ ๆ น้อง ๆ เพราะเราไม่ชอบที่จะปรึกษาใคร เราชอบที่จะตัดสินใจในปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยตัวของเราเองมากกว่าปรึกษาคนอื่น

การอบรมเลี้ยงดู

พ่ออายุ 64 ปีแม่อายุ 58 ปี ทำอาชีพค้าขาย พ่อและแม่ ไม่ค่อยจะมีเวลาดูแลลูก ๆ เพราะพ่อและแม่ต้องช่วยกันทำมาหากิน ทุก ๆ คนในบ้านจะมีหน้าที่ที่แตกต่างกันที่จะต้องรับผิดชอบ

ชอบกันทุกคน ซึ่งพ่อจะไม่เคยมีเวลามายุงเรื่องของลูก ๆ มากนัก มีแต่แม่เท่านั้นที่สนใจดูแลเอาใจใส่ลูก ๆ โดยเฉพาะกับเราแม่จะดูแลเอาใจใส่มากกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ ความรู้สึกของเราที่มีต่อพ่อจึงเป็นความเฉยชา ไม่รู้สึกว่สนิทสนมกับพ่อมากเท่ากับแม่

การศึกษาและเพื่อน

ในเรื่องของการศึกษาตอนเด็ก ๆ คือตั้งแต่ ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 เรียนในโรงเรียนสหศึกษามาโดยตลอด ตอนที่เรียนอยู่ที่โรงเรียนก็เริ่มที่จะแสดงออกว่าต้องการที่จะเป็นผู้หญิง โดยการแสดงออกทางท่าทาง คือ การพูด มือไม้ไป เดินบิด และอีกหลายอย่างที่เราแสดงให้เห็นว่าเราไม่ได้เป็นผู้ชาย แต่ตอนที่เรียนอยู่ที่โรงเรียนเรายังไม่มีกลุ่มเพื่อนที่เป็นกระเทยเลย เพราะในสมัยที่ยังเรียนหนังสืออยู่นั้นยังมีคนที่เป็กระเทยไม่มากเหมือนกับในปัจจุบันนี้ คือ ในโรงเรียนแต่ละแห่งอาจจะมีเด็กที่เบี่ยงเบนทางเพศเพียงคนหรือสองคนเท่านั้น เพราะเด็กในสมัยก่อนยังไม่มี ความกล้าที่จะแสดงออกว่าตัวเองเป็นกระเทยมากเหมือนตอนนี้ ในช่วงที่เราเริ่มมีความคิดที่อยากเป็นผู้หญิงนั้นเรายังไม่มีความคิดที่อยากจะทำอะไรเหมือนกับเพื่อน ๆ ที่เป็นผู้หญิง เพียงแต่ความคิดในช่วงนั้นเราอยากที่จะแต่งตัวสวย ๆ แต่งหน้าอ่อน ๆ เวลาไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ที่เป็นผู้หญิงเท่านั้น

เรามีความรู้สึกที่อยากเป็นผู้หญิงตั้งแต่จำความได้ มันเป็ความรู้สึกที่ค่อย ๆ ไหลรินค่อย ๆ เข้ามาในตัวของเรา อาจจะเป็นเพราะเราเห็นแม่และมองดูแม่เป็นแบบอย่าง อาจจะเป็นเพราะเราสนิทสนมกับยาย ยึดติดในคำสอนของยายว่าต้องเรียบร้อยเหมือนกับเด็กผู้หญิงหรืออาจจะเป็นเพราะเรามีพี่และน้องที่เป็ผู้หญิงทั้งหมด เวลาเราเล่นก็ไม่ได้ออกไปเล่นข้างนอกบ้านกับเพื่อนผู้ชายได้แต่เล่นกับพี่สาวและน้องสาวเท่านั้น อีกอย่างเวลาเริ่มที่จะเข้าเรียนในสมัยก่อนครูผู้ชายน้อย การเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กจึงเลียนแบบจากครูผู้หญิงมากกว่าที่จะได้เลียนแบบครูผู้ชาย อีกอย่างตอนที่เรเรียนที่โรงเรียนก็มีครูบางคนชอบพูดว่าเราเป็นกระเทย ทำให้เราเกิดความรู้สึกเสียใจว่าทำไมครูต้องมาว่าเราแบบนี้ แต่เราก็ไม่เคยได้ตอบครูเลยอาจจะเป็นเพราะเราเป็นเด็กเรียบร้อย ไม่ค่อยพูด ไม่ชอบที่จะไปยุ่งหรือหาเรื่องใคร นอกจากนี้ที่โรงเรียนยังไม่ค่อยมีกิจกรรมการแสดงที่ให้นักเรียนได้แสดงความสามารถเท่าไรนักจะมีแต่เพียงการเข้าค่ายลูกเสือ ซึ่งเราก็ร่วมทำกิจกรรมกับโรงเรียนที่จัดขึ้นทุกอย่าง แต่ถ้าเป็นกิจกรรมทางด้านกีฬาเราจะไม่เคยเข้าร่วมเลย เพราะเราไม่ชอบเล่นกีฬา เรากลัวเจ็บตัว กลัวเหนื่อยและกลัวตัวดำ แต่เราจะชอบเล่นกีฬาที่ไม่ต้องวิ่งมาก ไม่ต้องอยู่กลางแจ้ง และไม่ต้องเจ็บตัว ซึ่งก็แทบจะไม่มีการกีฬาที่เราชอบให้เราได้เล่นภายในโรงเรียนเลย

เราจะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเล่นกับเพื่อนผู้ชายคือ ชอบเล่นกระโดดหนังยางเพื่อนในสมัยที่เรียนส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย เพราะเพื่อนผู้ชายชอบเล่นกันแรง ๆ เราจะไม่ชอบไปเล่นกับเขาเพราะเพื่อนผู้ชายชอบแกล้งและชอบล้อเลียนเรา

เรื่องของการเรียนเราเป็นเด็กที่เรียนดี แต่ตอนที่เรียนอยู่ มัธยมศึกษาปีที่ 3 เหมมสุดท้าย ก่อนเรียนจบ ช่วงนั้นเราไม่สบายมากต้องเข้าออกระหว่างโรงพยาบาลกับบ้านตลอด เราไม่ได้ไปโรงเรียนเลย ทำให้เรียนได้ไม่ทันเพื่อน ๆ พอถึงเวลาสอบอาจจะเป็นเพราะโชคช่วยหรือเวรกรรมก็ไม่ทราบเพราะมันเป็นปีสุดท้ายที่ทำให้มีการเรียนการสอนแบบ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ถ้าเราสอบจริง ๆ เราก็คงตกแน่นอนเพราะข้อสอบที่ครูออกนั้นมันเป็นข้อสอบเทอมปลายซึ่งเราไม่ได้ไปเรียนตั้งเกือบครึ่งเทอม แต่ครูเห็นว่าถ้าไม่ปล่อยให้เราจบคงต้องเกิดปัญหาตามมาภายหลังแน่ ๆ ดังนั้นเราจึงได้เรียนจบแต่คะแนนที่ได้มีเพียงแค่ 50 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ทำให้โอกาสในการเลือกเรียนที่ดี ๆ ที่มีชื่อเสียงของรัฐบาลหมดไป ดังนั้นสิ่งที่เราคิดฝันว่าอยากที่จะเรียนทางด้านสายสามัญต้องหยุดชะงักลง เราจึงได้ตั้งเป้าหมายในการดำเนินชีวิตของเราใหม่คือหันไปเรียนทางสายอาชีพแทน ซึ่งในตอนนั้นเราเลือกที่จะเรียนทางด้านช่างกล

เราเริ่มมีเพื่อนเป็นกระเทยตอนที่เรียนจบ มัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ตอนนั้นอายุ 17 ปี จะเจอเพื่อนกระเทยครั้งแรกในเขต คือจะคบกันพูดคุยกันถูกคอก็เลยคบกัน แต่ปัจจุบันนี้เรามีเพื่อนที่เป็นกระเทยที่สนิทกับเราน้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนกระเทยที่เป็นรุ่นน้องที่เป็นกระเทย การที่เรามีเพื่อนกระเทยน้อยอาจเป็นเพราะเวลาที่เราคบกันไปนาน ๆ เราเริ่มมีความรู้สึกไม่ชอบและไม่พอใจเวลาที่เขาเริ่มจะปิ่นเกลียวเราหรือเทียบรุ่นกับเรา คือเริ่มที่จะไม่รู้จั๊กเด็กจั๊กผู้ใหญ่ พูดจาดูถูกเรา ซึ่งเป็นสิ่งที่เราไม่ชอบดังนั้นเราจึงมีเพื่อนที่เป็นกระเทยน้อยมาก อีกอย่างอาจจะเป็นเพราะการที่เราคบคนมาก ๆ ทำให้เกิดปัญหาเยอะติดตามมาได้ ลำพังปัญหาของเราเองเรายังแก้ไม่ได้เลยเราจะไปเอาปัญหาที่คนอื่นสร้างให้เรามาเก็บเอาไว้ทำไม นอกจากนี้เพื่อนที่เราเคยคบส่วนใหญ่ค่อนข้างที่จะเห็นแก่ตัว เราก็ไม่อยากจะคบกับเขา ชอบที่จะนินทาตัวเองและมักจะชอบอิจฉาและทะเลาะวิวาทกันเรื่องผู้ชาย ดังนั้นสู้อยู่ของเราคนเดียวและมีเพื่อนที่เที่ยวด้วยกันไม่กี่คนซึ่งก็คือเพื่อนผู้หญิงจะดีกว่าเพราะคบคนมากแล้วปัญหามาก เราเป็นคนไม่ชอบอะไรที่จุกจิกเรื่องมาก เวลาที่เราไปเที่ยวกับเพื่อนก็จะไปเที่ยวเทค ไปฟังเพลง ไปดื่มเหล้า

การทำงาน

หลังจากที่เรียนจบแล้วเราเริ่มแยกตัวออกมาอยู่ข้างนอกคนเดียว ตอนนั้นเราอายุ 24 ปี คือหลังจากที่เราเรียนจบเราก็ช่วยเหลืองานค้าขายที่บ้านก่อน แต่รู้สึกว่าเราไม่ได้เป็นตัวของตัวเอง มันรู้สึกไม่เป็นอิสระ ก็เลยออกมาทำงานเป็น ซึ่งในตอนแรกที่สมัครงานเราต้องแต่งตัวเป็นผู้ชายไปสมัคร ซึ่งก็ได้งานที่สมัคร แต่ทำงานได้ไม่นานก็ต้องเลิกทำ เพราะไม่สามารถทำงานได้เหมือนกับที่เรียนมา คือเป็นงานที่น่าเบื่อและเป็นงานที่เราไม่ชอบในความคิดของเรา ก็เลยเปลี่ยนทิศทางการทำงานของเราใหม่ โดยเลือกทำงานในสิ่งที่เราชอบงานที่เราถนัด นั่นก็คืองานทางด้านเสริมสวย ซึ่งก่อนจะเปิดร้านทำผมเป็นของตัวเองอย่างทุกวันนี้ต้องเรียนทางด้านเสริมสวยที่โรงเรียนเกตุสยามหลายปี เพื่อที่จะสามารถตัดแต่งและออกแบบทรงผมได้ทุกทรงที่ลูกค้าต้องการ หลังจากที่เราเรียนทางด้านเสริมสวยจบ ก็ได้ไปสมัครเป็นช่างตัดผมอยู่แถวลาดพร้าวทำงานหลายปีก็ลาออกไปทำงานเป็น

ช่างทำผมอยู่ที่ประเทศออสเตรเลีย ทำอยู่ได้ 3 ปี พอที่จะเก็บเงินมาได้มากพอสมควรก็บินกลับประเทศไทยมาเช่าร้านตัดผมอยู่ในตลาดแถวบ้าน รายได้ในการทำผมของเราส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจถ้าเศรษฐกิจดีคนก็เข้ามาทำผมมากซึ่งช่วงนี้เศรษฐกิจแย่มากรายได้จึงได้ไม่แน่นอน เคยได้อย่างมากเดือนละหมื่นกว่าบาท ซึ่งก็สามารถเลี้ยงตัวเองได้ไม่ลำบากนัก อาจจะเป็นเพราะว่าร้านทำผมของเราได้ทำเลที่ดีคืออยู่ใกล้ ๆ กับตลาด เพื่อนที่เป็นช่างเสริมสวยแถวละแวกบ้านรู้จักกับเราแทบทุกร้าน เขาดีกับเราทุกคน ซึ่งเราก็ไม่รู้ว่าลึกลับหลังเขาจะคิดและพูดถึงเราอย่างไร

อาชีพเสริมสวยถ้ามองโดยภาพรวมแล้วคิดว่าเป็นอาชีพที่ค่อนข้างมั่นคง แต่ก็ไม่ใช่อาชีพที่ทำให้เราร่ำรวยมีเงินมีทองเป็นกอบเป็นกำอะไร แต่พออยู่ได้และสังคมก็ยอมรับที่เราเป็นกระเทย

ความรักและชีวิตคู่

ถ้าเราสามารถเลือกเกิดใหม่ได้ก็อยากที่จะเกิดเป็นเพศกระเทยแบบนี้อีก เพราะชีวิต ทุกวันนี้ก็สนุกสนานดี ซึ่งบางครั้งชีวิตคู่อาจจะไม่ราบเรียบมากนักแต่ก็สามารถที่จะมีความสุขได้ด้วยตัวของมันเอง ซึ่งในจุดนี้เราก็ไม่เคยคิดว่าจะต้องมีชีวิตคู่ที่ลงตัวคือมีคนที่เราจริงและเรารักเขาจริง เพราะบางครั้งเมื่อเราคาดหวังอะไรมากเกินไปแล้วเราไม่ได้อย่างที่เราคิดเราก็จะผิดหวังมาก เพราะโดยส่วนตัวแล้วเมื่อคาดหวังอะไรไว้มักจะไม่เคยได้อย่างที่หวังไว้ก็เลยเลิกที่จะคาดหวังกับอะไรอีกต่อไป ในการคบแฟนของเราแต่ละคนเราจะให้เขาเลือกเองว่าเขาจะคบกับเราแบบไหน ถ้าจะคบแบบแฟนที่เดินดวงแขนกัน เราก็มีสิทธิ์ที่จะคบกับคนอื่นได้ไม่มีข้อจำกัด แต่ถ้าจะคบกับเราแบบสามีภรรยาที่ต้องตกลงกันทั้งสองฝ่ายว่าเราทั้งสองคนจะต้องไม่มีใคร ถ้าใครผิดกฎที่ตั้งไว้ก็ต้องเลิกกัน อาจจะเป็นเพราะเรามีทางเลือกมากกว่า 1 เพราะจะมีผู้ชายผ่านเข้ามาในชีวิตเรามากตั้งแต่ก่อนที่เราจะแปลงเพศแล้วก็ว่าได้ คือเราเริ่มมีแฟนผู้ชายครั้งแรกตอนอายุ 16 ปี เจอกันตอนไปเที่ยวเทศกาลแล้วก็มีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นการสมยอมกันทั้งสองฝ่ายตอนที่เรามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเราไม่ได้คิดอะไร แค่คิดว่าเป็นเรื่องปกติที่คนที่ เป็นกระเทยเขาปฏิบัติกัน หลังจากนั้นเราก็มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายอีกหลายคน คือเวลาที่เราไปเที่ยวเทศกาลก็จะมีผู้ชายเข้ามาจีบทุกครั้งที่เราไปเที่ยว และทุกคนที่เข้ามาจีบก็ไม่ว่าว่าเป็นกระเทย เราคงจะเป็นคนที่โชคดียู่บ้าง ตรงที่ไม่ค่อยมีคนรู้ว่าเป็นกระเทย อาจจะเป็นเพราะรูปร่างไม่ใหญ่โตก็ได้ ถ้าคนที่รู้ก็จะรู้จากน้ำเสียงเวลาที่พูด บางคนเข้ามาจีบก็จะขอเบอร์โทรศัพท์ และก็โทรมาคุยกับเรา เขายังไม่รู้เลยว่าเราเป็นคนรับโทรศัพท์เอง แต่เวลาที่จะคบกับใครก็จะบอกกับทุกคนที่เราคบว่าเราเป็นกระเทย มันเป็นเรื่องเวลาหนึ่งที่เขาได้ตัดสินใจว่าจะคบกับเราไหม ถ้าไม่อยากคบกับเราก็ไม่เป็นไรเพราะว่ายังมีผู้ชายอีกมากมายมาให้เราเลือก เพราะในชีวิตของเรามีผู้ชายผ่านเข้ามามากมายคือมาทีละคนสองคน การมีเพศสัมพันธ์ของเราก่อนและหลังการแปลงเพศจะแตกต่างกันมาก ๆ เพราะในช่วงก่อนที่จะแปลงเพศเราจะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าหลังจากที่แปลงเพศแล้ว เพราะหลังจากที่แปลงเพศแล้วการเลือกคบคนที่มาเป็นแฟน เราต้องดูหลายอย่างไม่ใช่คบกันแบบฉาบฉวยเหมือนเมื่อก่อน คือจะคบผู้ชายแบบเป็นตัวเป็นตนขึ้นแฟนคนปัจจุบันที่คบอยู่เป็นแฟนที่เพิ่งจะเริ่มคบกันในฐานะที่เป็นแฟนกันได้ 2 เดือน เพราะเรา

เพิ่งจะเลิกกับแฟนเก่าซึ่งคบกันนานถึง 4 ปี สาเหตุที่เลิกกันเพราะเขาไปมีแฟนเป็นผู้หญิง พอเรารู้เรื่องก็เลยทะเลาะกัน และเราก็เป็นคนขอเลิกกับเขาเอง ส่วนใหญ่คนที่มาเป็นแฟนจะไม่ใช่เป็นคน พระประแดง ยกเว้นแฟนคนปัจจุบันนี้ซึ่งเป็นคนที่พระประแดงเหมือนกันกับเรา เขารับราชการ แฟนอายุ 29 ปี เป็นคนที่เคยรู้จักกันมาก่อน ตอนแรกไม่เคยคิดที่จะชอบเขาเลย แต่เขาเป็นคนมาชอบเราก่อน เขามีภรรยาและลูกแล้ว แต่เราก็ไม่ได้คิดอะไร แต่เมื่อก่อนไม่ได้เราต้องเป็นที่หนึ่งตลอด แต่มาถึงตอนนี้แล้วไม่สนใจอะไรอีกต่อไป เพราะเวลาที่เป็นที่หนึ่งที่ไรโดนแย่งแฟนทุกทีก็เลยปลง ตอนที่โดนแย่งแฟนเสียใจมาก เคยมีความคิดที่อยากฆ่าตัวตายแต่ทำไม่ได้ จึงได้แก้ไขปัญหาด้วยวิธีการคลายความเครียดโดยการไปเที่ยวให้มันลืม ๆ แต่ทุก ๆ ครั้งที่เลิกกับแฟนเราจะ เป็นขอเลิกทุกครั้ง ซึ่งก็ไม่ได้เป็นปัญหาอะไรกับเรามากมายนักเพราะเราไม่ได้วุ่นวายในเรื่องของ ผู้ชายมากนัก

ในชีวิตเคยมีผู้หญิงมาชอบเกือบ 10 คนทั้ง ๆ ที่ตอนที่เขามาชอบนั้นเราแสดงออกว่าเป็น กระทบมากแล้วคือจะไว้ผมยาว แต่งหน้า ขนาดที่ว่าตอนนี้ได้เปลี่ยนแปลงเพศไปแล้วก็ยังมีผู้หญิง มาชอบอีก ซึ่งถ้าให้เล่าท้าวความไปในอดีตที่ยังไม่ได้แปลงเพศแล้วมีผู้หญิงมาชอบนั้น เราเคยโดน ผู้หญิงปล้ำมาแล้ว ซึ่งก็ได้ป้องกันตัวเองโดยการถีบเขากออกไปจากตัวของเรา เขาเป็นผู้หญิงที่พักอยู่ ห้องเดียวกับเรา ตอนที่ทำงานอยู่ที่ร้านทำผมแถวลาดพร้าว เราอยู่ห้องเดียวกันอยู่กันแบบพี่แบบ น้อง แต่อยู่ด้วยกันได้เพียง 2 เดือนเขาคงเห็นว่าเราดี และเราก็รักเขาเหมือนกับน้องสาวจริง ๆ ของ เรา เขาคงชอบเราตรงนี้ได้ ตอนที่เขาปล้ำเราเขากำลังเมายาฆ่า ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเราเป็นกระทบก็ยัง เข้ามากอดและจะปล้ำเรา พอรุ่งเช้าเราก็ทำตัวให้เป็นปกติคือพยายามที่จะไม่นึกถึงเรื่องที่เขาทำกับ เราเมื่อคืน ซึ่งก็บอกให้เขาลืม ๆ มันไป เพราะถ้าเราทำอะไรไปก็จะทำให้เขารู้สึกว่าเขาผิดมาก แต่ ทุกวันนี้ก็ไม่ได้เจอกันอีกเลยหลังจากที่เราย้ายไปทำงานเป็นช่างทำผมอยู่ที่เมืองนอก ซึ่งเมื่อตอนที่ ไปทำผมเมืองนอกก็มีหอมและดีมาจิบ ตอนแรกคงคิดว่าเราเป็นหอมเพราะตอนนั้นตัดผมสั้นใส่ เสื้อเชิ้ตกับกางเกงตัวใหญ่ เขาเป็นลูกค้าที่มาทำผมกับเราคือวันแรกเห็นเราแต่งตัวอย่างนี้ แต่วันที่ สองที่เขามาทำผมใหม่เขาเห็นเราแต่งหน้าทาปาก แต่ก็ยังชอบอยู่ คิดว่าเราคงจะดูดีในสายตาของ เขาก็ได้ แต่เราก็เฉย ๆ กับการที่มีผู้หญิงมาชอบเพราะ ไม่เคยคิดที่จะชอบผู้หญิง

การตัดสินใจแปลงเพศ

ตอนที่ผมพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่ยังไม่เคยมีความคิดที่อยากจะผ่าตัดแปลงเพศ เลย อาจจะเป็นเพราะสิ่งแวดล้อมหลาย ๆ อย่างทำให้เริ่มเกิดมีความรู้สึกอยากจะเป็นผู้หญิงมากขึ้นกว่าเดิม ตอนแรกเคยคิดอยากที่จะมีอวัยวะเพศเป็นเพศหญิง ทั้ง ๆ ที่เป็นคนกลัวการผ่าตัด มาก ๆ ขนาดแค่งานนอนหลับยังพยายามข่มตาไม่กล้าหลับตาเลยเพราะกลัวความมืด เราเป็นคน ที่กลัวห้องผ่าตัดมาก แต่ที่กล้าทำเพราะต้องการที่จะสร้างสรรค์ความงามและสรรพลสิ่งต่าง ๆ ที่ช่วย ทำให้เราได้กลายเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์ ก็เลยต้องตัดสินใจแปลงเพศ

ในส่วนตัวคิดว่า การตัดสินใจแปลงเพศของเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับใครหรือทำเพื่อใคร แต่อาจจะเป็นเพราะเคยโดนเพื่อนของแฟนสบประมาทและดูถูกว่าเรานมเล็ก อาจเป็นเพราะเริ่มกินฮอร์โมนชาย และแต่งตัวเป็นผู้หญิงซ้ากว่าเด็กสมัยนี้ ก็จะเริ่มกินฮอร์โมนตอนอายุ 24 ปี อาจจะเป็นเพราะช่วงนั้นฮอร์โมนต่าง ๆ ยังมีน้อย ก็เลยไม่ได้ใส่ใจ อีกอย่างหนึ่งเรากลัวแม่ว่าเพราะแม่ไม่ อยากให้ลูกมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศจนถึงขนาดที่จะต้องกินฮอร์โมน ฮอร์โมนที่กินตอนนั้น คือโดแอน ซึ่งจะช่วยให้หน้าอกใหญ่ขึ้นมาได้ เราเป็นคนที่ยังค่อนข้างโชคดีที่กินยาแล้วไม่เกิดอาการ แพ้ ผลที่ได้จากการกินยานอกจากจะมีหน้าอกใหญ่โตขึ้นแล้ว ผิวหน้าและผิวเนื้อจะนวลเนียนขึ้น แต่ว่าขนตามร่างกายก็ยังคงมีอยู่ ต้องไปกำจัดขนถาวร หมดเงินไปทั้งสิ้น 20,000 บาท เพราะการกินฮอร์โมนจะสามารถช่วยได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ส่วนอื่นเราต้องช่วยตัวเอง

วันที่เพื่อนแฟนสบประมาทเป็นวันที่เราเพิ่งจะเลิกกับแฟน ทำให้เกิดความรู้สึกเครียดมาก และยิ่งโดนพูดจาแบบนี้ทำให้ตัดสินใจว่าอีก 3 เดือนข้างหน้าจะต้องสวยกว่าเพื่อนแฟนซึ่งเป็นผู้หญิงคนนี้ได้ คิดว่าคำพูดของเพื่อนแฟนอาจมีส่วนผลักดันให้ตัดสินใจที่จะเป็นผู้หญิงอย่างเต็มที่ให้ได้ โดยตอนแรกเริ่มจากการเสริมหน้าอกและการผ่าตัดแปลงเพศพร้อม ๆ กัน มันไม่ใช่การทำศัลยกรรมเสริมหน้าอกและแปลงเพศเพื่อประสงค์ใคร เพราะการตัดสินใจทุก ๆ เรื่องส่วนมากมาจากความคิดของตัวเอง ซึ่งอาจจะเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ถึงเวลาของมันแล้วที่จะต้องทำให้เรา มายืนในจุดนี้

การผ่าตัดแปลงเพศ

ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศและเสริมหน้าอกอยู่ในวงเงินประมาณแสนกว่าบาท การหาเงินมาได้ส่วนใหญ่เป็นเงินที่ขอยืมมาจากแม่จำนวน 60,000 บาท แม่ได้ให้ยืมเงินจำนวนดังกล่าว แต่ก็ทะเลาะกันอย่างรุนแรงก่อนที่จะได้เงินมาเพราะแม่กลัวว่าลูกจะได้รับอันตรายจากการผ่าตัด ซึ่งในจุดนี้ก็เคยได้อธิบายให้แม่เข้าใจถึงเหตุผลที่ต้องตัดสินใจที่จะทำว่ามีความต้องการที่อยากจะเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์ที่สุด ไม่ใช่อยู่แบบไม่เต็มร้อย คือร่างกายเป็นอีกอย่างแต่ใจเป็นอีกอย่างเราไม่อยากจะอยู่ในสภาพที่ไร้วิญญาณ ซึ่งในที่สุดแม่ก็ยอมให้ทำในสิ่งที่เราต้องการ คิดว่าการที่เราได้ผลที่ดีไม่ว่าใครก็คงจะเข้าใจในเหตุผลที่เราไม่มากนักน้อย หลังจากที่ได้เงินจากแม่ก็เอาเงินเก็บที่มีอยู่แล้ว 40,000 บาท ซึ่งเป็นเงินเก็บที่ได้มาจากการทำผมให้กับลูกค้า เราตัดสินใจทำศัลยกรรมทั้งสองอย่างไปพร้อม ๆ กัน เพราะไม่อยากเจ็บตัวหลายครั้ง และอยากที่จะเป็นผู้หญิงเร็ว ๆ

ก่อนที่จะไปหาหมอเพื่อให้หมอผ่าตัดแปลงเพศให้ นั้น เราได้ศึกษาข้อมูลจากหนังสือแพทย์และจากของจริง ซึ่งจะขออวยวะเพศของเพื่อนที่แปลงเพศแล้วว่าเป็นอย่างไร การที่ดูของจริง ทำให้สามารถนำมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจเลือกหมอ เพื่อดูฝีมือการผ่าตัดของหมอ และเมื่อได้ข้อมูลจากการศึกษาจากของจริงแล้วก็ขอเบอร์โทรศัพท์ของหมอจากเพื่อนแต่ละคน เพื่อ

ที่จะนัดหมอพูดคุยและสอบถามว่าหมอสามารถที่จะตอบข้อซักถามของเราได้ทุกข้อหรือไม่ ซึ่งการผ่าตัดแปลงเพศมันเป็นเรื่องที่ต้องรอบคอบจริง ๆ เพราะไม่สามารถจะเรียกร้องวันเวลาให้กลับมาได้ หลังจากที่เรตัดสินใจไปแล้ว ดังนั้นเราจึงตัดสินใจที่จะผ่าตัดกับคุณหมอปริชา เตียวทรานนท์ ซึ่งกว่าที่จะตัดสินใจผ่าตัดได้นั้นเราได้เข้าไปหาหมอและพูดคุยกับหมอ 3-4 ครั้ง ซึ่งหมอก็สามารถที่จะตอบข้อซักถามของเราแต่ละข้อได้กระจ่างหมด คำถามของเราที่ถามหมอ ยกตัวอย่างเช่น จะถามหมอถึงผลดีผลเสียที่ได้จากการแปลงเพศ อวัยวะเพศที่ได้มาใหม่จะเหมือนอวัยวะเพศหญิงจริง ๆ ไหม ความรู้สึกต่าง ๆ จะเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะใด เราไปหาหมอถึง 4 ครั้ง จะเป็นการเข้าไปคุยกับหมอแล้วก็กลับมาถึงปัญหาใหม่ ๆ เอามาถามหม่อีกเพื่อความแน่ใจ เมื่อเราแน่ใจเราจึงได้ตัดสินใจที่จะแปลงเพศกับหมอ ซึ่งเมื่อแปลงเพศแล้วผลที่ออกมาก็เป็นที่น่าพอใจเพราะหมอลำคัญในเรื่องของการผ่าตัดอย่างมาก และหมอสใจคนไข้ ซึ่งเราก็ไม่ผิดหวังที่เราเลือกที่จะผ่าตัดกับหมอ

ดังนั้นเราควรที่แน่ใจในหมอที่จะผ่าตัดแปลงเพศให้กับเราว่าเป็นหมอที่ดีที่สุดสำหรับตัวเราเองจริง ๆ เพราะเวลาที่เราสลบไป เราไม่รู้ว่ามีใครเข้ามาทำอะไรกับเราบ้าง เรากลัวที่จะกลายเป็นตัวทดลองของนักศึกษาแพทย์ สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือการตัดสินใจครั้งนี้เป็นครั้งที่ยิ่งใหญ่และสำคัญมากของชีวิตเรา เพราะถ้ามีอะไรผิดพลาดเกิดขึ้นเราไม่สามารถแก้ไขอะไร ๆ ให้กลับมาได้เหมือนเดิม ดังนั้นจึงควรพิจารณาถึงผลได้ผลเสียอย่างละเอียดเพื่อตัวของเราเอง

ผลที่ได้รับจากการผ่าตัดแปลงเพศ

ผลของการผ่าตัดแปลงเพศที่ออกมาเป็นที่พอใจของเรา คือนับตั้งแต่ผ่าตัดแปลงเพศมาเป็นเวลา 5 ปี ยังไม่เกิดปัญหาร้ายแรงอะไรเกิดขึ้นเลย นอกจากนมสองข้างไม่เท่ากัน อาจจะเป็นเพราะงานที่ต้องออกแรงแขนข้างขวามากเวลาที่โดร์ผมให้กับลูกค้าที่มาทำผม ทำให้นมสองข้างไม่เท่ากันคือข้างขวาจะใหญ่กว่าข้างซ้าย แต่ปัจจุบันนี้ยังไม่ได้ไปแก้ไขกับหมอเพราะยังใช้การได้ดีอยู่ ผลดีที่ได้จากการผ่าตัดแปลงเพศแล้วทำให้เรารู้สึกว่าภูมิใจ ทำให้เราเกิดความมั่นใจมากขึ้นเวลาที่ไปไหน ๆ กับแฟนคือเขาไม่อายคนอื่นที่จะพาเราไปไหนด้วย เนื่องจากแฟนของเรามีหลายประเภท ประเภทที่แคร์สังคมก็มีประเภทที่ไม่แคร์สังคมก็มี ซึ่งก่อนที่จะคบกับแฟนแต่ละคนต้องตกลงทำสัญญาการใช้ชีวิตร่วมกันก่อนว่าถ้าจะคบกับเราต้องไม่แคร์สายตาชาวบ้าน

การดำเนินชีวิตหลังการผ่าตัด

ความรู้สึกหลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว เราต้องระมัดระวังตัวมากขึ้นกว่าเดิม แต่สำหรับในเรื่องของการวางตัวก็จะดำเนินไปตามปกติเพราะในส่วนตัวแล้วไม่ได้เป็นคนที่ชอบบริดกรี๊ดจึงไม่เป็นอุปสรรคในการที่จะต้องมายืนอยู่ในจุดของการเป็นผู้หญิง แต่สำหรับคนที่ชอบบริดกรี๊ดหลังจากที่เขาแปลงเพศไปแล้วคงจะต้องทำตัวเรียบร้อยขึ้นกว่าเดิม ส่วนในเรื่องของความรู้สึกทาง

เพศของเราคือเราสามารถที่จะมีความสุขจนถึงจุดสุดยอดได้เหมือนเมื่อก่อนที่ยังไม่ได้แปลงเพศ แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะถึงจุดสุดยอดได้ทุกครั้งเพราะหลังจากที่แปลงเพศแล้วความรู้สึกทุก ๆ อย่างมันเปลี่ยนแปลงไป ขึ้นอยู่กับแต่ละคนแล้วแต่เทคนิคของหมอแต่ละคนที่ผ่าตัดแปลงเพศให้

การแปลงเพศของเราเป็นการแปลงเพศที่ไม่ได้มาจากการตัดต่อลำไส้ เพราะถ้าผ่าตัดตัดต่อลำไส้จะต้องเสียเงินสองต่อ เพิ่มอีกประมาณ 7-8 หมื่นบาท ก็เลยคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปทำ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเสียเงินในจุดนั้น อีกอย่างการตัดต่อลำไส้ก็กลัวว่า จะสกปรกมากกว่าเดิม เพราะโดยปกติแล้วในที่อับชื้นต่าง ๆ ภายในร่างกายของคนเราสามารถที่จะเกิดเชื้อราได้ง่าย ดังนั้นถ้าเราตัดต่อลำไส้อาจทำให้เราต้องรักษาความสะอาดเป็นสองเท่า หลังจากที่เราแปลงเพศแล้วใช้ระยะเวลาพักฟื้นเดือนกว่า ๆ ก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์ ตอนที่เรามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่ผ่าตัดแปลงเพศจากเพศชายมาเป็นอวัยวะเพศหญิงนั้น เรารู้สึกกลัวเจ็บมาก ๆ เวลาที่เราต้องทำแรงแม่ในตอนแรกที่ผ่าตัดเสร็จแล้วหมอให้เราทำการบริหารช่องคลอด ก็ยังคิดอยู่ว่าใช้ไหมยังเจ็บขนาดนี้และถ้าต้องใช้จริงจะเจ็บขนาดไหน ตอนนั้นเรากังวลมาก เพราะตอนที่ใช้แรงแม่ลงไปได้ลึกเพียง 4 นิ้วเท่านั้น ซึ่งเวลาที่ใช้จริงเรากลัวว่าจะได้ไม่ลึกเหมือนผู้หญิง

ความคาดหวังในอนาคต

อนาคตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน คิดว่าจะทำวันนี้ ปัจจุบันนี้ให้ดีที่สุดจะดีกว่า แต่ถ้าเป็นไปได้ในความคิด อนาคตอยากเปิดร้านทำผมที่ไม่ต้องทำเองคือมีลูกจ้างเป็นคนทำ ส่วนเราก็จะมีหน้าที่ควบคุม

กรณีศึกษาที่ 3

ชื่อ คุณจิรศักดิ์ ชื่อเล่น จูน (นามสมมติ)

ประวัติส่วนตัว

จูนอายุ 33 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนกรุงเทพฯ แต่ปัจจุบันนี้ซื้อบ้านและย้ายสมาชิกในครอบครัวมาอยู่ที่พัทยา จังหวัดชลบุรี สมาชิกภายในครอบครัวประกอบไปด้วย ตา อายุ 78 ปี ยาย อายุ 75 ปี พ่อ อายุ 60 ปี แม่ อายุ 59 ปี และหลาน ๆ ซึ่งเป็นลูกของพี่ชายจำนวน 4 คนเป็นผู้หญิงทั้งหมด

- คนที่ 1 อายุ 18 ปี เรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 6
- คนที่ 2 อายุ 15 ปี เรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 3
- คนที่ 3 อายุ 13 ปี เรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 1
- คนที่ 4 อายุ 10 ปี เรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 4

หลานทั้ง 4 คนเกิดมาจากครอบครัวที่แตกแยกของพี่ชายคนที่ 2 ซึ่งแยกทางกับภรรยา เพราะไปด้วยกันไม่ได้ จุนจึงต้องรับภาระเลี้ยงดูหลานทั้ง 4 คนนี้ตั้งแต่หลานยังเล็ก ๆ ทุกคน เพราะสงสารหลานที่พ่อและแม่ไม่มีความรับผิดชอบ จุนกลัวว่าหลานจะกลายเป็นเด็กมีปัญหาจึง ตัดสินใจรับหลาน ๆ มาเลี้ยงดูและส่งเสริมให้เรียนหนังสือหมดทั้ง 4 คน ดังนั้นปัจจุบันนี้จุนมีคนที่ต้องรับผิดชอบถึง 8 คน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้จุนภาคภูมิใจที่สามารถหาเลี้ยงครอบครัวที่จุนรักด้วย หนอดเหงื่อและแรงงานที่จุนหามาได้จากการทำงานที่สุจริต

จุนมีพี่น้องทั้งหมด 4 คน จุนเป็นบุตรชายคนที่ 3 ของครอบครัว

พี่ชายคนที่ 1 อายุ 39 ปี อาชีพรับจ้างทั่วไป

พี่ชายคนที่ 2 อายุ 37 ปี อาชีพค้าขาย

ลูกชายคนที่ 3 อายุ 33 ปี (จุน) แสดงโชว์อยู่ที่อัลคาซาร์ พัทยา จังหวัดชลบุรี

น้องสาวคนที่ 4 อายุ 30 ปี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ความสัมพันธ์ของพ่อและแม่

พ่อกับแม่จะรักใคร่กันเป็นอย่างดี แต่ก็มีความครั้งที่ทำนทั้ง 2 คน ทะเลาะกันซึ่งเรื่อง ทะเลาะกันส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของเงิน ๆ ทอง ๆ ที่หามาได้ไม่พอใช้จ่ายภายในครอบครัว รวมทั้ง เรื่องที่ทำให้ท่านมีปากเสียงกันก็จะเป็นเรื่องของลูก ๆ เท่านั้น

อำนาจการตัดสินใจภายในครอบครัว

ตอนที่จุนยังเด็ก ๆ นั้น อำนาจการตัดสินใจภายในครอบครัวจะเป็นหน้าที่ของแม่ เพราะ พ่อจะไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับเรื่องในครอบครัวเลย แม่จะมีหน้าที่อบรมสั่งสอนลูก ๆ ส่วนพ่อจะคอยดูแลลูก ๆ อยู่ห่าง ๆ แต่ถ้าเมื่อไรที่แม่ไม่สามารถรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ภายในครอบครัวได้ พ่อ ก็จะเป็นคนที่เข้ามาจัดการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้นเอง ดังนั้นลูก ๆ จะสนิทกับแม่แต่จะกลัวพ่อมาก ซึ่งนั่นก็เป็นเรื่องที่ยุนยังเป็นเด็กอยู่ แต่ปัจจุบันนี้อำนาจการตัดสินใจภายในครอบครัวทุก ๆ อย่างกลับกลายเป็นหน้าที่ของจุนแทน เพราะพ่อและแม่เริ่มแก่ชราลงไปทุกที ส่วนพี่น้องคนอื่น ๆ ก็แยกย้ายกันไปมีครอบครัวและแยกย้ายกันไปมีงานทำกันหมดทุกคนแล้ว ไม่มีใครที่จะสนใจดูแล พ่อและแม่รวมทั้งตากับยายที่แก่เฒ่าเลยนอกจากจุนเพียงคนเดียว ดังนั้นปัจจุบันนี้จุนจึงเปรียบเสมือนจุดศูนย์กลางของทุก ๆ อย่างภายในครอบครัว

การอบรมเลี้ยงดู

พ่อและแม่จะอบรมเลี้ยงดูลูก ๆ ทุกคนให้เป็นคนดี และสามารถเอาตัวรอดได้ในสังคม ปัจจุบันนี้ พ่อกับแม่จะสอนให้ลูก ๆ ทุกคนดิ้นรนต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

การเล่นในวัยเด็ก

ตอนที่จูนยังเด็ก ๆ ครอบครัวของจูนเป็นครอบครัวที่ยากจนมาก จูนจะสนิทกับน้องสาวคนเล็กมากกว่าพี่ ๆ คนอื่น ๆ ของเล่นที่จูนได้ส่วนใหญ่จะได้ของเล่นเหมือน ๆ กับน้องสาว เพราะพ่อและแม่เห็นว่าจะได้เล่นด้วยกันได้ ของเล่นส่วนใหญ่จะเป็นของเล่นจำพวกตุ๊กตาผ้าและตุ๊กตากระดาษ จูนไม่ค่อยมีเพื่อนผู้ชายมากนัก เพราะเด็กผู้ชายชอบเล่นแรง ๆ จูนจึงไม่ชอบเล่นกับเด็กผู้ชาย

การศึกษาและเพื่อน

จูนเรียนโรงเรียนชายล้วนซึ่งเป็นโรงเรียนวัดแถวบ้าน เรียนที่โรงเรียนแห่งนี้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่จูนเรียนที่นั่นก็ทำตัวเองเป็นเด็กผู้ชายปกติทุก ๆ อย่างที่เด็กผู้ชายทั่ว ๆ ทั่วควรจะเป็น เช่น ในเรื่องของการคบเพื่อนและในเรื่องของการเล่นกีฬา จูนเป็นคนที่ยกขางจะเรียนเก่งและเป็นคนมีเพื่อนมาก คุณครูก็รักและเมตตาจูนมาก แต่อาจเป็นเพราะครอบครัวของจูนยากจน ดังนั้นจูนจึงได้มีโอกาสศึกษาเพียงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น

การทำงาน

หลังจากที่จูนไม่ได้เรียนต่อเพราะทางบ้านยากจนพ่อและแม่มีภาระมาก ดังนั้นแม่จึงขอร้องให้จูนลาออกจากโรงเรียนมาช่วยแม่ขายพวงมาลัยตามสี่แยกแทน จูนช่วยแม่ขายพวงมาลัยจนจูนอายุ 15 ปี ซึ่งช่วงนั้นจูนก็เริ่มที่จะมองหางานใหม่ที่ดีกว่างานช่วยแม่ขายพวงมาลัย เพราะต้องเสี่ยงอันตรายบนท้องถนน และรายได้มีไม่เพียงพอเลี้ยงดูสมาชิกภายในครอบครัว ดังนั้นก็เลยต้องมองหางานใหม่ที่ไม่ต้องใช้วุฒิการศึกษา งานที่จูนได้ทำคืองานโรงงานทำหนังสัตว์อยู่แถวรังสิต ซึ่งเป็นงานค่อนข้างหนักและเงินเดือนไม่มาก ทำงานอยู่ที่โรงงานนี้ได้ 5 ปีก็ต้องย้ายงานใหม่เพราะเบื่อและไม่ชอบงาน ออกมาหางานทำใหม่ได้งานเป็นก๊วกทำอาหารให้กับร้านอาหารแห่งหนึ่งแถวตลิ่งชัน ทำงานเป็นก๊วกได้เพียง 1 ปีก็ต้องเลิกทำเพราะมีเพื่อนมาชวนไปเป็นนักเต้นอยู่ตามร้านอาหาร หลังจากนั้นก็ย้ายสถานที่แสดงเต้นรำไปยังสถานที่ต่าง ๆ จนในที่สุดก็ได้มาทำงานโชว์ประกอบเพลงที่อัลคาซาร์ พัทยา จังหวัดชลบุรี

หลังจากที่จูนทำงานมีรายได้แล้ว ภาระหน้าที่รับผิดชอบในการเลี้ยงดูพ่อแม่จึงกลายเป็นหน้าที่ของจูนที่จะต้องหาเลี้ยงท่านทั้งสอง รวมทั้งสมาชิกทั้งหมดในครอบครัวอีก 6 คน เพียงลำพังคนเดียว ซึ่งจูนคิดว่าเป็นภาระที่หนักมากแต่ก็เป็นภาระที่จูนภาคภูมิใจมากที่สุดที่สามารถหารายได้มาเลี้ยงครอบครัวที่เรารักนั้นได้เป็นอย่างดี และเขาทุก ๆ คนก็รักเรา

ความรักและชีวิตคู่

ตอนจุนอายุ 25 ปี จุนเคยมีแฟนเป็นผู้หญิงมาก่อน มันอาจจะเป็นความชอบที่เกิดจากความชื่นชมในนิสัยใจคอซึ่งกันและกันมากกว่าจะเป็นความรักในแบบผู้ชาย ซึ่งต่อมาภายหลังจุนก็เป็นคนขอเลิกคบกับเขาจากการเป็นแฟนกัน โดยบอกความจริงกับเขาว่าเรา 2 คนคงไปด้วยกันไม่ได้ เพราะหลังจากที่ตัดสินใจอยู่เป็นเวลานานก็เริ่มค้นพบตัวเองว่าในใจลึก ๆ แล้วเราไม่เคยมีใจชอบผู้หญิงเลย ได้เคยพยายามอยู่หลายครั้งที่จะชอบผู้หญิงแต่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะคิดว่าตัวเองอยากมีแฟนเป็นผู้ชายมากกว่ามีแฟนเป็นผู้หญิง การที่เรารู้ว่าตัวเองว่าชอบผู้ชาย อาจเป็นเพราะเวลาที่มีความรู้สึกและมีต้องการทางเพศ มันไม่ใช่ความต้องการแบบที่ผู้ชายควรมีกับผู้หญิง มันเหมือนกับว่าเรารู้ตัวเองดีว่าชอบที่จะเป็นฝ่ายรับมากกว่าเป็นฝ่ายรุก ในที่สุดก็ต้องขอเลิกคบกับเขา เพราะไม่อยากหลอกหลวงใคร ไม่อยากหลอกหลวงตัวเองด้วย เพราะถ้ายังทนอยู่ด้วยกันต่อไปก็ จะไม่มีความสุขด้วยกันทั้งคู่ เราไม่อยากที่จะใช้ใครมาเป็นเครื่องมือบังหน้าเพื่อปกปิดสังคมไม่ให้รู้ว่ามิพพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งถ้าทำแบบนี้และเขารู้ในภายหลังว่าโกหกเขาจะยิ่งทำให้เขาเสียใจมากกว่าเดิมหลายเท่า ดังนั้นจึงควรที่จะยอมให้เขาเสียใจตั้งแต่ตอนนี้จะดีกว่า ทุกวันนี้พยายามอธิษฐานอ้อนวอนต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ว่าขออย่าได้เจอกับเขาอีกต่อไปเลย เพราะรู้สึกอายตัวเองและอายสายตาของเข่าที่จ้องมองเรา ไม่อยากให้เขาเห็นเราอยู่ในสภาพแบบนี้ เพียงแต่หวังไว้ว่าเขาจะได้พบเจอคนที่ดีกว่าเรา มีชีวิตครอบครัวที่มีแต่ความสุข

ดังนั้นเรื่องของ การมองผู้หญิงของเรานั้นจะมองในลักษณะที่เป็นเพื่อนกันมากกว่า ไม่เคยคิดแบบผู้ชายและการที่เป็นกระเทยต้องทำตัวเลียนแบบผู้หญิงทำตัวตามผู้หญิง คือต้องเลียนแบบกริยาท่าทางและทุก ๆ อย่างให้เหมือนกับผู้หญิง แต่ก็เคยเจอผู้หญิงที่ทำตัวไม่เหมาะสมกับความเป็นผู้หญิงคือเขาจะเข้ามาพูดจาตู่ถูกเหยียดหยามเรา ซึ่งตอนนั้นก็ดูตามสถานการณ์ เพราะถ้าเขามาแรงกับเราเราก็จะแรงกลับไป แต่ต้องดูตามความเหมาะสมของสถานที่ด้วยว่าสามารถจะโต้เขากลับไปได้แรงหรือเบาขนาดไหน สมควรกับกาลเทศะหรือไม่ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นเพียงการโต้คารมกันมากกว่าการใช้กำลัง ผู้หญิงประเภทนี้มีเยอะมากที่ชอบใช้กำลังซึ่งถ้าเราถูกเขาทำร้าย ก็จะได้ตอบเขากลับไปเหมือนกับที่เขาทำกับเรา ยกตัวอย่างเช่นเคยโดนพูดจาตู่ถูกเราหาว่าอวัยวะเพศหญิงของเราไม่ใช่ของจริง อวัยวะเพศหญิงของเขาเป็นจริงแน่กว่าของปลอมอย่างเธอ พอเราได้ยินก็รู้สึกว่าคุณสบประมาทอย่างมากก็เลยโต้กลับป่าวว่า “ของฉันก็ยังเต่งตึงยันแก่ แต่ของเธอซิไม่นานก็ ยานถึงสะดือ”

ส่วนความคิดที่มีต่อผู้ชาย อาจเป็นเพราะเคยโดนผู้ชายหลอกมามากทำให้มีความคิดต่อผู้ชายในด้านลบ เกิดความกลัว หวาดระแวงว่าผู้ชายที่เข้ามาจีบเรา กลัวโดนผู้ชายหลอกหลวงอีก พยายามทำใจในเรื่องพวกนี้นานกว่าจะทำได้ จะให้กำลังใจกับตัวเองอยู่ตลอดเวลาว่าผู้ชายไม่ได้เลวร้ายไปหมดทุกคน ในปัจจุบันนี้การมองผู้ชายไม่ได้มองในเชิงลบเหมือนเมื่ออดีตแล้ว จะมองดูลักษณะท่าทางของผู้ชายที่เข้ามาหาเรา ถ้าเป็นผู้ชายที่มีท่าทางสุภาพก็จะเข้ามาในลักษณะของพิธี

การ ส่วนใหญ่จะเข้ามาในลักษณะของการชวนไปนอนชั่วครั้งชั่วคราวมากกว่า คือจะมาชวนเราไปเปิดโรงแรมนอนด้วยกันกับเขา เขาจะค่อนข้างกล้ากับเรามากกว่ากล้ากับผู้หญิง กล้าที่จะดึงมือกล้าที่จะจับเนื้อจับตัวเรา ซึ่งในจุดๆ นี้อยากให้มีกฎหมายเข้ามาช่วยกระเทยบ้าง เพราะผู้ชายที่เข้ามาหากระเทยบางครั้งทำกิริยาท่าทางที่เราไม่พอใจอย่างเวลาที่เราไปเที่ยวแล้วเจอเขามาจับโน่นจับนี่เรา และพยายามที่จะตามตื้อ ซึ่งตรงนี้เราจะเกิดความรู้สึกไม่พอใจ เพราะถ้าเกิดความรู้สึกไม่พอใจ อย่งไรก็ตามผู้ชายก็ยังสามารถที่จะตามตื้อและมากวนใจเราได้ บางครั้งผู้ชายที่เข้ามาจะเข้ามาในลักษณะของนักเลง ถ้าเราไม่ไปกับเขาเขาก็จะตบจะตีเรา ผู้ชายที่เข้ามาหาเรามีหลายประเภทซึ่งเราต้องดูแลเอาเอง เทียบกับผู้หญิงแล้วจะโดนข่มเหงได้ยากกว่ากระเทยอย่างเรา เพราะผู้หญิงยังมีกฎหมายคุ้มครอง เช่น ในกรณีที่มีผู้ชายคนหนึ่งเข้ามาจับหน้าอกผู้หญิง ผู้หญิงสามารถแจ้งความกับตำรวจในข้อหาทำอนาจารได้ แต่ถ้ากระเทยโดนทำอย่างนี้บ้าง กระเทยไม่สามารถแจ้งความกับตำรวจในข้อหาอนาจารได้เลย เลยดูเหมือนว่าใครอยากทำอะไรกับกระเทยก็ทำไป เพราะทุกคนอาจจะมีความคิดที่ว่ากระเทยเป็นสิ่งที่ไม่ได้มาจากธรรมชาติ พุดง่าย ๆ ก็คือถึงแม้ว่าสังคมจะยอมรับกระเทยมากขึ้นกว่าเดิมแล้วก็จริง แต่ถ้าวินิจฉัยโดยหลักการจริง ๆ แล้วยังไม่มีการยอมรับกระเทยอย่างเป็นทางการ แต่สังคมคิดว่าเป็นสังคมที่เปิดกว้างอย่างชัดเจนตามสายตาที่ตนเองคิดก็คือ สังคมที่พหุทางจะเปิดกว้างกว่าสังคมในท่อนั้นๆ เพราะทุก ๆ คนจะมองคนที่เป็นกระเทยว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา มองว่าเราเป็นผู้หญิงคนหนึ่ง แต่ถ้าเป็นสังคมในกรุงเทพฯ ก็จะมองว่าเป็นเรื่องแปลก ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ย้ายจากกรุงเทพฯ มาอยู่ที่พัทยา นอกจากจะมีรายได้แล้วยังสบายใจกว่ากันมาก

ผู้ชายชอบมองกระเทยว่าเป็นเครื่องเล่น ประเภทที่หวังเกาะเอาไว้กินก็มีมาก ประเภทที่หลอกกระเทยไว้ใช้งานก็มีเยอะ คือ ผู้ชายจะไม่คิดจริงจังที่จะมีชีวิตอยู่ร่วมกับกระเทย แต่ผู้ชายที่จริงจังกับกระเทยก็มีเหมือนกัน แต่ก็หาประเภทที่จริงจังยากมากคือมีเพียงร้อยละหนึ่งคนเท่านั้น ถึงแม้ว่าจะได้กระเทยมาแล้ว สุดท้ายเขาก็ต้องเลือกเอาครอบครัวของเขาไว้ก่อนเสมอ จากจุดนี้กระเทยทุกคนจะทำใจไม่ได้ ดูเหมือนว่าเราถูกทอดทิ้งเหมือนเป็นที่พำนักทางพอเขาหาเหยื่อเขา ก็ไปหาบ้านพักหลังอื่นอยู่ใหม่ ผู้ชายที่มาหากระเทยจะมีที่เอาตัวรอดก็มีเยอะคือหวังให้กระเทยเป็นแม่บ้านให้ เพราะตัวเองต้องทำงานและยังต้องเช่าบ้านอยู่ ต้องซักผ้าเอง ทำกับข้าวเอง ก็เลยต้องหากกระเทยมาทำในส่วนนี้ให้เพื่อตัวเองจะได้สบายขึ้น ผู้ชายที่เข้ามาหากระเทยนั้นมีหลายรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้แม้กระทั่งเกย์กับเกย์เป็นแฟนกันก็ไม่ใช้เรื่องแปลก ในสังคมที่พหุทางจะเรียกคนพวกนี้ว่าพวกผสมสันกับผสมสัน คนที่เป็นเมียจะแสดงตัวออกสาวคือทำตัวให้คนอื่นรู้ว่าตัวเองเป็นผู้หญิงแต่ว่าผสมสันแบบผู้ชายปกติทั่วไป ส่วนคนที่เป็นผัวก็จะทำตัวเป็นผู้ชายเต็มตัว สิ่งเหล่านี้มองออกยากต้องพิจารณาให้ดี ๆ โดยบางคนมองแทบไม่ออกเลยว่าเป็นเกย์ คือเขาอาจจะเดินมากันสองคนแบบเพื่อนกัน ถ้ามีผู้หญิงมาชอบคนใดคนหนึ่งของคนสองคนนี้ อีกคนหนึ่งก็จะเฉย ในกรณีแบบนี้เป็นเกย์ที่ไม่แสดงออกเลยว่าตัวเองเป็นเกย์ เพราะเขาไม่สามารถแสดงออกได้ แต่เขาจะไปพูดตกลงกันต่อที่บ้าน การที่เขาไม่กล้าแสดงตัวออกมาว่าเขาเป็นเกย์จนออกนอกหน้าได้นั้น เพราะเขาต้องการอยู่ในสังคมนี้ได้ต่อไป คนที่เป็นเกย์ควินจะรู้สึกอายมาก เพราะสถานภาพของเขา

ไม่แตกต่างกันไปจากกระเทยแบบเรา แต่กระเทยสามารถที่จะเปิดเผยตัวเองในสังคมได้มากกว่าเกย์ ซึ่งก็เปรียบเสมือนว่ากระเทยอยู่ในที่สว่างหรือที่เรียกกันว่าพวกสว่างจิต กระเทยจะสามารถรู้และเห็นได้ง่ายกว่าจึงต้องระมัดระวังตัวเองอย่างมาก เพราะทุกๆ คนรู้ว่าเราเป็นอะไร เปรียบได้กับว่าเราอยู่ในที่โล่งอยู่ในที่ไม่ปลอดภัยอยู่ในที่ที่ล่อแหลมในการเสี่ยงอันตราย ดังนั้นคิดว่าควรที่จะมีกฎหมายมาช่วยเหลือพวกกระเทยอย่างเราบ้าง เพราะอย่างน้อย ๆ ถ้ากระเทยโดนใครเหยียบย่ำน้ำใจ เช่นเวลาที่กระเทยถูกผู้ชายหลอก และไม่สามารถทำอะไรผู้ชายคนนั้นได้ ก็จะได้มีกฎหมายเข้าช่วยเหลือได้แทน เราเองเคยโดนกระเทยด้วยกันเองหลอกลวงมาแล้ว คือหลอกลวงเราว่าเขาเป็นผู้ชายเต็มตัวหลอกทำดีกับเราหลอกให้เรารัก เวลาที่เขาจะไปจากเราก็ว่าเขาว่าไม่สามารถที่จะทำอะไรเขาได้ เขาว่าเราว่าเราเพียงจะรู้หรือว่าเขาเป็นกระเทยเหมือนกัน เราคิดว่าความเป็นคนของเรามันหายไปหมด ที่โดนเขาหลอกแล้วมาพูดจาทำร้ายเราแบบนี้ คือที่เราไม่รู้ว่าเขาเป็นกระเทยเพราะถ้าดูจากตาเปล่าภายนอกนั้นดูแทบไม่ออกเลย ดังนั้นไม่ว่ากระเทยหรือผู้หญิงก็สามารถที่จะโดนเกย์หลอกได้เช่นกัน แต่เมื่อมีปัญหาผู้หญิงสามารถเรียกร้องสิ่งตอบแทนทางด้านกฎหมายได้ในภายหลังได้ เพราะคือผู้หญิง แต่กระเทยไม่สามารถทำอะไรได้เลยเมื่อถูกหลอก ถูกเหยียบย่ำจะถูกใครทำอะไรทำไป น่าตางจะโหลก็ต้องเซ็ดเอง ไม่มีใครเซ็ดให้ ไม่มีคนคอยปลอบใจ ไม่มีใครมาแก้ไขปัญหาให้ จะแก้ไขกันเองได้โดยการที่ถูกใครหลอกก็จะบอกต่อ ๆ กันในหมู่เพื่อนฝูงว่าผู้ชายคนไหนเป็นเกย์ เป็นสาว โดยก็จะอาศัยการรู้จักกันเอาเองว่าผู้ชายคนไหนพาผู้ชายคนไหนไปนอน เช่นที่พัทธาไม่ว่าอาชีพไหนก็จะรู้จักกันเกือบหมด ไม่รู้จักคนนี้ก็ต่อรู้จักคนโน้น ซึ่งก็จะบอกต่อ ๆ กันไป สิ่งนี้เป็นการป้องกันการหลอกลวงของกระเทยได้แต่ไม่เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ และก็ช่วยได้ไม่ถึงห้าสิบเปอร์เซ็นต์ เพราะกว่าที่เราจะเจอกับคนที่รู้เราก็ดอนหลอกไปแล้ว อีกอย่างคนที่เข้ามาหลอกเราก็จะหลีกเลี่ยงคนที่รู้จัก เช่นเวลาที่เขาเอาเราไปนอนด้วย ก็จะพาเราไปในที่ ๆ ไม่มีใครรู้จักเขา ไม่ให้ผู้ชายที่เขาเคยพาไปนอนเห็นหรือถ้าเจอก็จะหลีกเลี่ยงโดยการไม่ทักและไม่คุยด้วย แต่ถ้าผู้ชายที่เราพาไปนอนรู้จักกับเราเขาก็จะบอกเรา แต่ตอนที่เราดอนหลอกเพราะเราไม่รู้ เป็นเพราะเพื่อนของเราเป็นคนชักจูงผู้ชายคนนี้เป็นกระเทยมาให้รู้จักกับเรา ตอนหลังเรารู้ความจริงจากผู้ชายที่เรารู้จักและเคยไปนอนกับแฟนเรา เราถึงรู้ว่าแฟนเราเป็นกระเทย

ดังนั้นเมื่อเคยมีประสบการณ์จากการโดนเกย์หลอก ทำให้รู้ว่าเกย์คืออะไร เกย์คือกระเทยที่ไม่แสดงออกเพราะกลัวสังคมไม่ยอมรับ ครอบครัวไม่ยอมรับ และบางคนสรีระไม่ไหว มีความแตกต่างจากกระเทย เกย์สามารถมีอารมณ์รักหรืออารมณ์ร่วมที่สามารถจะร่วมเพศกับผู้หญิงได้ ซึ่งความต้องการที่แท้จริงของเกย์นั้นจะต้องการมีอารมณ์รักหรืออารมณ์ร่วมกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง หลังจากที่มีประสบการณ์โดนเกย์หลอกทำให้ไม่ชอบเกย์ ในความคิดของตัวเองคิดว่าเกย์ควรที่จะมีความคิดว่าควรตัดสินใจเลือกทางหนึ่งทางใดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเป็นปัญหาสังคมไม่ใช่เลือกทั้งชายและหญิงแบบนี้ ในสังคมปัจจุบันมีคนที่เป็นเกย์เยอะมาก รวมทั้งเป็นเกย์ที่มีลูกมีภรรยา การมองให้รู้ว่าใครเป็นเกย์นั้นมองยากมากแต่ก็จะสังเกตได้เช่น มองว่าเขาแอบมองผู้ชายริเปล่า (ซึ่งในเรื่องของสายตาจะดูยากมาก เพราะเขาจะแอบมองจะไม่มองให้คนอื่นรู้) ดังนั้นผู้หญิงจึงกลาย

เป็นจากบ่งหน้าเท่านั้นตามความคิดของเกย์

ส่วนในความคิดในเรื่องของทอมกับดี้คิดว่า เป็นคนที่มีความต้องการที่สวนทางกับกระเทย เพราะต่างคนต่างได้มากคนละอย่างกัน กระเทยอยากเป็นผู้หญิงส่วนทอมอยากเป็นผู้ชาย แต่โลกของกระเทยจะเปิดกว้างมากกว่าทอม เพราะปัจจุบันนี้ทางการแพทย์ก้าวหน้ามากสามารถที่จะแปลงเพศชายมาเป็นเพศหญิงได้สำเร็จ แต่การแปลงเพศให้ผู้หญิงกลายเป็นผู้ชายเป็นเรื่องที่ประสบความสำเร็จได้น้อยมากเมื่อเทียบกับกระเทย

การตัดสินใจแปลงเพศ

ความรู้สึกที่อยากเป็นผู้หญิง เกิดขึ้นมานานแล้วตั้งแต่จูนยังเด็ก ๆ คิดว่าที่เป็นกระเทย เพราะอยากจะเป็นเอง จูนไม่เคยโทษใคร คิดว่าไม่ได้มีสาเหตุมาจากครอบครัวหรือสาเหตุของการเลี้ยงดู อาจเป็นเพราะจิตใจที่ชอบแบบนี้ก็ได้ แต่มานะใจจริง ๆ ว่าเริ่มมีความคิดและมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ คือมีความคิดอยากจะเป็นผู้หญิงจริง ๆ ตอนอายุ 20 กว่า ๆ การตัดสินใจแปลงเพศของจูนเกิดขึ้นหลังจากที่ได้เข้ามาทำงานแสดงเต้นโชว์อยู่ที่อัลคาซาร์ พัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นเวลา 10 ปีก็ตัดสินใจแปลงเพศ

การตัดสินใจแปลงเพศเป็นเพราะว่าอยากเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ ไม่ใช่เป็นแบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ อะไรที่สามารถช่วยทำให้เรากลายเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบได้ก็อยากที่จะทำ ดังนั้นจึงต้องการผ่าตัดแปลงเพศโดยขอเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศที่โรงพยาบาลจุฬาฯ ซึ่งเป็นสถานที่ที่คิด และตัดสินใจด้วยตัวเอง ปัจจุบันนี้แปลงเพศได้ 4 ปี (แปลงเพศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538)

ความรู้สึกก่อนการผ่าตัดแปลงเพศคือ จะรู้สึกกลัวมากมันเป็นความกลัวอย่างบอกไม่ถูก คือกลัวว่าเมื่อผ่าตัดแปลงเพศไปแล้วความรู้สึกทางเพศจะหมดไป อีกทั้งเกิดความรู้สึกอายหมอ อายพยาบาลมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่พยาบาลเข้ามาทำความสะอาดร่างกายให้กับเราก่อนการผ่าตัดและหลังการผ่าตัดเปลี่ยนเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาทำความสะอาดอวัยวะเพศแล้วยังรู้สึกอายมาก เพราะหลังจากผ่าตัดแปลงเพศแล้วเราไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตัวเองได้

ผลที่ได้รับจากการผ่าตัดแปลงเพศ

ในความคิดส่วนตัวแล้วคิดว่าการแปลงเพศไม่มีทั้งผลดีและผลเสีย เพราะการที่ตัดสินใจแปลงเพศต้องรู้ว่าถ้าเราต้องการได้อะไรแล้วเราจะต้องเสียอะไรไปบ้าง ซึ่งก็คิดว่าได้เท่าเดิมเพราะถึงแม้ว่าเราจะมีอวัยวะเพศชายอยู่เราก็ไม่สามารถที่จะมีความรู้สึกอยากมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงได้ ดังนั้นการที่เรามีอวัยวะเพศชายก็เหมือนไม่มี ดังนั้นเมื่อเราแปลงเพศก็เท่ากับว่าเราสมใจที่ได้เป็นผู้หญิงอย่างที่เราหวังไว้ ผลเสียที่เกิดขึ้นก็คือเราไม่สามารถกลับมาใช้ชีวิตแบบผู้ชายได้อีกต่อไปและไม่สามารถมีลูกได้อีกแล้วตลอดชั่วชีวิตนี้

ความเปลี่ยนแปลงหลังจากที่เราแปลงเพศไปแล้ว คิดว่าอวัยวะเพศเป็นต้วบอกถึงอารมณ์ที่สำคัญอย่างมาก เพราะเมื่อเวลาที่มีความต้องการทางเพศจะรู้ตัวเองว่าไม่ได้มีความต้องการแบบผู้ชายที่เป็นฝ่ายกระทำ ทำให้ตัดสินใจแปลงเพศเพราะถ้าเราไม่มีอวัยวะเพศชายก็ไม่ใช่ไร เมื่อผ่าตัดอวัยวะเพศจากเพศชายมาเป็นเพศหญิงแล้ว คิดว่าอารมณ์ในด้านต่าง ๆ ของเราเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก แต่เรื่องแบบนี้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกส่วนตัวของแต่ละบุคคลว่าสามารถยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงใด เช่น ถ้าเคยมีความรู้สึกอีกอย่างหนึ่งแล้วเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกอีกอย่างหนึ่งสามารถที่จะยอมรับในจุดนี้ได้มากน้อยเพียงใดก็เท่านั้นเอง ถ้าคนที่ยอมรับไม่ได้ก็อาจจะกลายเป็น विकลจริตไปเพราะไม่รู้จักปรับตัวยอมรับ เช่น อาจจะดีใจที่ตนเองได้ทุกอย่างสมใจ หรืออาจจะผิดหวังเพราะทุกอย่างไม่ได้เป็นไปอย่างที่ตนเองหวังไว้ ส่วนในเรื่องของความทรงจำ คิดว่าเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก เพราะการที่หมอวางยาสลบให้ในช่วงที่เรากำลังรับการผ่าตัด ในส่วนตัวคิดว่ามีผลอย่างมาก เพราะยาสลบจะเป็นตัวบั่นทอนความทรงจำ ยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเอง หลังจากผ่าตัดใหม่ ๆ กลับไปทำงานถึงเวลาที่เงินเดือนออกลืมไปรับโบนัส จนกระทั่งอีกเดือนต่อมาถึงนึกขึ้นได้ว่าลืมรับเงินโบนัส ซึ่งแต่ก่อนไม่ได้เป็นคนขี้ลืมแบบนี้มาก่อน

ความคิดเห็นที่ว่าตนเองยังคงความเป็นเพศชาย

สิ่งที่คิดว่ายังคงความเป็นผู้ชายอยู่คือกล่องเสียง อยากจะเปลี่ยนแปลงกล่องเสียงถ้ามีหมอที่สามารถทำได้แต่ที่ทราบมา ยังไม่มีหมอคนไหนที่ทำได้ นอกจากการทำศัลยกรรมเจียรลูกกระเดือกไม่ให้แหลมเหมือนลูกกระเดือกของผู้ชายเท่านั้น คิดว่ากล่องเสียงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าเรายังคงเป็นผู้ชายอยู่

ถ้าเลือกเกิดได้ก็จะขอเลือกเกิดเป็นเพศที่สมบูรณ์แบบคือไม่เป็นเพศชายก็เป็นเพศหญิงไปเลยจะดีกว่า ไม่อยากที่จะมีสภาพแบบนี้ ไม่อยากให้ใครมาตราหน้าว่าเป็นพวกผิดเพศแบบนี้

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครองที่มีบุตรที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ถ้าเด็กยังมีอายุไม่มากคืออายุไม่เกิน 5 ปี คิดว่าพ่อกับแม่สามารถที่จะดึงเด็กกลับมาใช้ชีวิตตามเพศที่ปกติของตนเองได้ แต่ต้องอาศัยระยะเวลาและความอดทนเป็นอย่างมาก คือ ต้องพยายามเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของเด็กเสียใหม่ อย่าให้เด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม ๆ จุนคิดว่าพ่อแม่เป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้เด็กสามารถกลับมาใช้ชีวิตตามเพศปกติได้ แต่ถ้าเด็กมีอายุมากแล้ว การที่ผู้ปกครองจะดึงเด็กให้กลับมาใช้ชีวิตตามเดิมคงจะเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก แต่สิ่งที่พ่อและแม่สามารถทำได้ก็คือ พยายามทำตัวให้ลูกไว้วางใจสามารถที่จะปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กได้ในทุก ๆ ด้านจะดีกว่า เพราะถึงแม้ว่าเด็กจะเป็นเพศอะไรก็ตาม ถ้าเด็กมีคนที่รัก มีคนที่เข้าใจ เด็กก็จะสามารถใช้ชีวิตอยู่รอดได้ในสังคมนี้อย่างปลอดภัย

คำแนะนำสำหรับบุคคลที่อยากแปลงเพศ

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและคิดอยากแปลงเพศนั้น ขึ้นอยู่กับอารมณ์ของแต่ละบุคคลถ้าใครคิดอยากจะเป็นต้องปล่อยให้เขาเป็นในสิ่งที่เขาต้องการ แต่ถ้าเขาไม่ได้เป็นกระเทยก็อย่าสอนให้เขาเป็น เพราะถ้าเป็นกระเทยแล้วจะหาความสุขให้กับชีวิตได้ยาก และหาคู่ครองได้ยากมาก ซึ่งถ้าหาได้ก็มักจะได้คู่ครองที่ไม่ดี ได้แบบฉาบฉวยเพราะผู้ชายส่วนใหญ่อยากได้ความสวยงามของกระเทยเท่านั้น กระเทยจึงเป็นพวกที่มีเปอร์เซ็นต์ของความล้มเหลวในชีวิตในเรื่องของคู่ครองสูงมาก เราเองไม่อยากสนับสนุนให้ใครเป็นอย่างเรา แต่ถ้าเขาเป็นแล้วการที่เราจะขัดขวางไม่ให้เขาเป็นก็เป็นเรื่องที่ทำได้ยากมาก เพราะใจเขาก็เหมือนกับใจเราคือเมื่อมีความรู้สึกที่ต้องการทำอะไรแล้วถูกขัดขวางก็จะเกิดความรู้สึกที่ไม่ชอบและไม่สบายใจเหมือน ๆ กัน ถ้าเป็นเช่นนี้แล้วเราควรที่จะชักจูงเขาไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสมจะดีกว่าการที่จะไปขัดขวางเขา และถ้าคนที่คิดจะแปลงเพศต้องคิดถึงข้อเสียที่จะเกิดขึ้นด้วยว่าถ้าแปลงเพศแล้วจะไม่ได้อะไรหรือถ้าแปลงเพศแล้วจะได้อะไร คือถ้ามีการแปลงเพศแล้วจะไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงได้ ไม่สามารถมีลูกได้ ซึ่งก็หมายความว่าเราไม่สามารถกลับไปใช้ชีวิตเฉกเช่นผู้ชายโดยทั่ว ๆ ไปได้อีก แล้วถ้าแปลงเพศแล้วจะได้มาซึ่งความสมใจคืออยากมีอวัยวะเพศหญิงก็จะได้มีตามที่ตั้งใจไว้

การยอมรับของสังคมในเรื่องของการแปลงเพศ

การยอมรับของสังคมก่อนการตัดสินใจแปลงเพศ ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังจากที่แปลงเพศแล้ว สังคมก็ไม่ได้มองพวกเราแตกต่างกันมากนัก เพราะไม่มีใครรู้ว่าเราแปลงเพศแล้วหรือยัง ไม่ได้แปลงเพศ ถ้าเราไม่ไปบอกใคร ยกตัวอย่างตอนที่ผ่าตัดแปลงเพศมาแล้ว 5-6 เดือนเพื่อนยังไม่รู้เลยว่าเราแปลงเพศแล้ว ปัจจุบันนี้สายตาของคนที่มีมองเราคิดว่าเขามองว่าเป็นผู้หญิงคล้ายกรรมบางคนก็มองสาวประเภทสองอย่างเราว่าเป็นผู้หญิงคนหนึ่งให้เกียรติและไม่ดูถูก ตอนที่เราเข้าโรงพยาบาลเพื่อผ่าตัดแปลงเพศ มีคนไข้ที่อยู่เตียงข้าง ๆ เป็นคนไข้ผู้หญิงเป็นคนคอยให้ความช่วยเหลือเราตลอดเวลาที่อยู่ในโรงพยาบาลคอยเช็ดตัวให้ ใส่เสื้อผ้า รู้สึกว่าอายุเขามากแต่ตอนนั้นไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ เขาจะให้ความช่วยเหลือเราทุกอย่างคือทำทุกอย่างให้ด้วยความเต็มใจและคิดว่าเราเป็นผู้หญิงเหมือนกับเขา ในส่วนตัวแล้วคิดว่าถ้าเขารังเกียจเราเขาคงไม่ทำให้เราถึงขนาดนี้

ส่วนในเรื่องของการยอมรับของคนในสังคม จะมองกระเทยแบบภาพรวมคือถ้ามีกระเทยคนไหนทำอะไรไม่ดีสักคน คนก็จะมองภาพรวมว่ากระเทยเลวเหมือนกันหมด ซึ่งในทางตรงกันข้ามแล้วทั้งผู้ชายและผู้หญิงก็มีทั้งดีและเลวปะปนกันได้เหมือนกับกระเทย ซึ่งการมองของคนในสังคมจะมองแบบแยกแยะว่าใครดีใครไม่ดี ซึ่งผิดกับกระเทยที่จะโดนมองว่าเลวเหมือนกันหมด คิดว่าทำไมสังคมไม่มองกระเทยแบบกว้างๆ แยกแยะใครดีใครเลวเหมือนการมองผู้ชายผู้หญิงบ้าง เพราะทุก ๆ คนที่เกิดมาในสังคมล้วนแล้วแต่ต้องการเกิดมาเป็นเพศที่สมบูรณ์กันแทบทุกคน ใน

เมื่อคนในสังคมเกิดมาถูกเพศ คือมีความพึงพอใจกับเพศที่ตนเกิดมา ก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่ถ้าเมื่อไรคนใดคนหนึ่งเกิดมาแล้วไม่มีความพึงพอใจในเพศที่ตนเองมีคือเกิดเป็นเพศชายแต่มีจิตใจที่เป็นผู้หญิงหรือเกิดมาเป็นเพศผู้หญิงแต่มีจิตใจเป็นเพศชาย คิดว่าสังคมคงอาจจะเข้าใจกระเทยได้มากขึ้น ว่ากระเทยมีความรู้สึกเป็นเช่นไร และเก็บเงินแต่เพียงอย่างเดียว เพื่อที่จะได้ไม่ต้องลำบาก ชีวิตกระเทยเป็นชีวิตที่โดดเดี่ยว ฉะนั้นเราต้องมีเงินเพื่อเลี้ยงตัวเองยามแก่เฒ่า

การยอมรับของสังคม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับของสังคมคือเราอยากให้สังคมยอมรับเรามากกว่านี้ แต่เราจะเรียกร้องอะไรกับสังคมมากก็ได้ แต่ก็อยากใหักฎหมายคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ของกระเทยว่าเป็นบุคคลคนหนึ่ง

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครองที่มีบุตรที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

อยากที่จะให้พ่อแม่และผู้ปกครองที่มีลูก ๆ ที่เบี่ยงเบนทางเพศอย่าไปบีบบังคับลูกมากจนเกินไป เพราะจะทำให้ลูกไม่มีทางออก อาจจะทำให้เขาแสดงพฤติกรรมอะไรที่ผิด ๆ ที่สังคมไม่ยอมรับออกมา เช่น ผู้ชายบางคนดูภายนอกอาจจะดูว่าเป็นผู้ชายร้อยเปอร์เซ็นต์แต่ภายในจิตใจเขาอาจจะเป็นผู้หญิงร้อยเปอร์เซ็นต์แทนก็ได้ ซึ่งการที่ผู้ปกครองบีบบังคับเด็กจะทำให้เด็กเกิดความลำบากใจ เราควรที่จะสอนให้เขาเป็นคนดีของสังคม ถึงแม้ว่าเด็กจะเป็นกระเทยก็ตาม แต่ถ้าเด็กยังพอที่จะดึงกลับมาได้ก็ควรที่จะดึงเด็กกลับมา แต่ถ้าเด็กอยู่ในช่วงวัยรุ่นคงจะดึงกลับมายาก แต่สิ่งที่ดีที่สุดที่ทำได้คือ ควรที่จะสอนให้เด็กรู้จักการใช้ชีวิต สอนให้เด็กเป็นคนดีอย่าทำตัวให้สังคมดูถูกและถ้าลูกของท่านอยากที่จะแปลงเพศก็ควรที่จะให้เขาคิดไตร่ตรองให้ดีเสียก่อนว่าเขามีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับการตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศแล้วหรือไม่

คำแนะนำสำหรับผู้สนใจจะผ่าตัดแปลงเพศ

ในความคิดของตนเองในเรื่องของการให้คำปรึกษาหรือการให้คำแนะนำกับคนอื่นในเรื่องของการแปลงเพศก็คงจะมีตรงที่ว่า ควรคิดดูให้ดีด้วยตัวของตัวเอง เพราะการแปลงเพศมันไม่ใช่ว่าจะประสบความสำเร็จไปเสียทุกคน เพราะเมื่อตัดสินใจแปลงเพศไปแล้วนั้นไม่สามารถเรียกร้องอะไรต่าง ๆ ที่สูญเสียไปแล้วกลับคืนมาให้เหมือนเดิมได้ คนที่แปลงเพศสามารถยอมรับในจุด ๆ นี้ได้หรือไม่ เมื่อตัดสินใจที่จะแปลงเพศแล้วสามารถที่จะทำใจยอมรับในเรื่องต่าง ๆ ได้หรือไม่ ส่วนในเรื่องของการเงินก็เป็นปัจจัยที่สำคัญว่ามีเพียงพอกับค่าผ่าตัดหรือเปล่า ส่วนเรื่องของหมอที่จะผ่าตัดแปลงเพศให้กับเรานั้นเก่งและมีความชำนาญในเรื่องของการผ่าตัดแปลงเพศแค่ไหน

การยอมรับของครอบครัว

การที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ คนในครอบครัวทุกคนยอมรับได้ เพราะทุกคนในบ้านเคารพสิทธิส่วนบุคคลของแต่ละคน คือไม่ก้าวล่วงเรื่องส่วนตัวของใคร ทุกคนรักให้เกียรติและปฏิบัติตัวกับเราเหมือนเดิมทุกอย่าง หลาน ๆ ทั้ง 4 คนก็รับได้อาจเป็นเพราะหลาน ๆ ทั้ง 4 คนยังเป็นเด็กอยู่ก็เป็นได้ ถึงแม้ว่าเราจะเป็นกระเทยแต่เราก็พยายามที่จะสอนหลานสาวทั้ง 4 คนให้เป็นคนดี และรู้จักรักษานวลสงวนตัวประพฤติตัวอยู่ในกรอบประเพณีที่ติงามของสังคม ซึ่งเรารู้ว่าจริง ๆ แล้วหลานทั้ง 4 คนอาจจะไม่ปฏิบัติตามทุกอย่างที่เราสอนทั้งหมด เพราะหลานกำลังอยู่ในช่วงของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยทดลองเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่กันทุกคนแต่จะปฏิบัติหรือไม่ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของเด็กเอง เพราะเด็กจะทดลองด้วยตนเองมากกว่าที่จะฟังผู้ใหญ่แต่เพียงอย่างเดียว

กรณีศึกษาที่ 4

ชื่อ คุณปองพล ชื่อเล่น พล (นามสมมติ)

ประวัติส่วนตัว

พลอายุ 31 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนกรุงเทพฯ พ่อเสียชีวิตไปตั้งแต่พลอายุ 11 ปี ดังนั้นพลจึงได้อยู่กับแม่และพี่สาว 1 คน รวมทั้งพี่เลี้ยงซึ่งเป็นผู้หญิงอีก 1 คน ซึ่งปัจจุบันนี้พี่เลี้ยงก็เสียชีวิตไปแล้ว

แม่อายุ 66 ปี อาชีพค้าขาย

พี่สาวอายุ 35 ปี ทำงานบริษัทเอกชน

พลอายุ 31 ปี อาชีพค้าขาย

พลสนิทกับพี่เลี้ยงมากเพราะว่าเราสองคนใกล้ชิดกันมาโดยตลอดตั้งแต่ที่แม่คลอดพลมา พี่เลี้ยงคนนี้ก็เป็นคนคอยดูแลพลมาโดยตลอด หลังจากที่พ่อเสียชีวิตแม่อีกยุ่งการทำมาหากินแต่เพียงอย่างเดียว เพราะจะต้องหาเงินมาเลี้ยงสมาชิกภายในครอบครัวถึง 3 คน ดังนั้นเวลาส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยมีให้กับลูก ๆ ซึ่งก็เป็นภาระที่พี่เลี้ยงจะต้องเป็นคนรับผิดชอบพลและพี่สาวไปโดยปริยาย

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและแม่

เนื่องจากพ่อตายไปนานมากแล้วทำให้พลจำได้เพียงเลือนลางว่าพ่อกับแม่รักกันและเป็นห่วงเป็นใยลูก ๆ มากเท่านั้นเอง นอกจากนี้แล้วพลจำไม่ได้เลยว่าความสัมพันธ์ของพ่อกับแม่เป็น

อย่างไร

อำนาจการตัดสินใจภายในครอบครัว

เนื่องจากพ่อเสียชีวิตไปตั้งแต่พลยังเด็ก ๆ ดังนั้นผู้นำของครอบครัวจึงตกเป็นหน้าที่ของแม่ที่จะต้องทำหน้าที่เหล่านี้แทนพ่อ ซึ่งแม่ก็สามารถทำหน้าที่ทุก ๆ อย่างแทนพ่อและสามารถทำหน้าที่ของแม่เองได้ถึงแม้ว่าแม่จะไม่ค่อยมีเวลาให้กับลูก ๆ เลยก็ตาม

การอบรมเลี้ยงดู

แม่ต้องทำงานหนัก ดังนั้นแม่จึงไม่มีเวลาดูแลลูก ๆ แม่จึงยกหน้าที่การเลี้ยงดูลูก ๆ ให้เป็นหน้าที่ของพี่เลี้ยงแทน

พี่เลี้ยงของพลจะเป็นคนที่ค่อนข้างเจ้าระเบียบ รักความสะอาด และไม่ค่อยชอบเด็กผู้ชาย ดังนั้นกิจกรรมส่วนใหญ่ของพี่เลี้ยงก็จะมุ่งตรงมาทางพล คือการจับพลแต่งตัวเป็นเด็กผู้หญิงมาโดยตลอดจนพลเริ่มที่จะจำความได้

เนื่องจากพี่เลี้ยงเป็นคนที่ชอบรักษาความสะอาด ดังนั้นพี่เลี้ยงจึงไม่เคยปล่อยให้พลไปเล่นกับเพื่อน ๆ ซึ่งเป็นเด็กผู้ชายแถวบ้านเลย เพราะกลัวว่าจะสกปรก พี่เลี้ยงจะชอบอาบน้ำแต่งตัวให้พลดูสะอาดสะอ้านเกินที่เด็กผู้ชายควรจะเป็น แต่หลังจากที่พี่เลี้ยงโดนแม่ว่าไม่ให้จับลูกชายคนเดียวของแม่แต่งตัวเป็นเด็กผู้หญิง แทนที่พี่เลี้ยงจะเลิกก็เปลี่ยนเป็นจับเราแต่งเป็นเด็กผู้หญิงแบบวันเว้นวันแทน ซึ่งแม่มักจะพูดกระแทกแตกดันเราอยู่เสมอ ๆ ว่า การที่เราเป็นกระเทยทุกวันนี้มีสาเหตุมาจากการเลี้ยงดูที่ผิด ๆ ของพี่เลี้ยง แต่สำหรับความคิดของเราคิดว่ามันไม่ใช่อย่างที่แม่คิด พลไม่เคยมีความคิดที่จะโทษใครเลย เพราะการที่พลจะเป็นอะไรนั้นมันขึ้นอยู่กับตัวของพลเองมากกว่าเป็นเพราะคนอื่นทำให้พลเป็น พลไม่เคยนึกโกรธโทษพี่เลี้ยงเลย เพราะเราสองคนเข้าใจกันดี พลสนิทและมีความผูกพันกับพี่เลี้ยงคนนี้นี้นานกว่าแม่ของตัวเองเสียอีก เพราะเขาเป็นคน ๆ เดียวที่อยู่เคียงข้างพลมาตลอด ซึ่งผิดกับแม่ที่เป็นคนค่อนข้างที่จะไม่ค่อยมีเวลา เป็นคนที่ค่อนข้างแข็ง ๆ คล้ายกับผู้ชาย แม่จะไม่ค่อยแสดงความรักกับลูก ๆ มากมายนัก นาน ๆ ถึงจะแสดงความรักกับลูกสักครั้งหนึ่ง คือมีการกอดรัดบึ้ง พาไปเที่ยวบ้าง ซึ่งก็พอจะนับครั้งได้ อาจจะเป็นเพราะแม่ต้องดิ้นรนทำมาหากินเพื่อเลี้ยงครอบครัวจึงทำให้ไม่มีเวลาที่ดูแลเอาใจใส่ลูก ๆ ก็เป็นได้ เพราะตั้งแต่พ่อเสียชีวิตไปแม่ก็ไม่ค่อยที่จะมีเวลาเท่าไรนัก

ปัจจุบันนี้แม่ก็ยังคงทำการค้าขายเหล็กเส้นอยู่เหมือนเดิมแต่ดีกว่าเก่าตรงที่ว่าแม่เริ่มมีเวลาให้กับลูกมากกว่าแต่ก่อน เพราะเป็นการค้าขายที่เป็นธุรกิจของแม่เอง เปิดขายกันหน้าบ้านไม่ต้องไปทำงานข้างนอกเหมือนเมื่อก่อน พลสนิทกับพี่สาวมากเพราะนอกจากวัน ๆ หนึ่งจะอยู่กับพี่เลี้ยงแล้วก็ได้พี่สาวคนนี้แหละที่เป็นเพื่อนเล่นเพียงคนเดียวที่พลมี พี่สาวของพลห่างจากพลเพียงปี

เดียวเท่านั้น พลงรักพี่สาวคนนี้มาก แต่ปัจจุบันไม่ค่อยที่จะสนิทกันเหมือนก่อน อาจจะเป็นเพราะต่างคนต่างต้องทำงาน เลยไม่ค่อยที่จะมีเวลาได้พูดคุยกันเหมือนตอนเด็ก ๆ ดังนั้นเวลามีปัญหาจะไม่ค่อยจะปรึกษาพี่สาวโดยเฉพาะเรื่องใหญ่ ๆ สำคัญ ๆ ที่ไม่อยากจะให้แม่รู้ อย่างเช่น เรื่องที่เราแปลงเพศแล้วบอกพี่สาวให้รู้ไม่ได้ เพราะถ้าพี่สาวรู้ก็เหมือนกับว่าบอกแม่ด้วยอีกคน เพราะพี่สาวจะเป็นคนที่กุมความลับอะไรไว้ไม่อยู่ พลงไม่อยากให้แม่รู้เพราะไม่อยากให้แม่ต้องเสียใจ กลัวแม่จะผิดหวังในตัวพลง กลัวว่าแม่จะรับไม่ได้เพราะแม่มีเราเป็นลูกชายเพียงคนเดียว แม่จะไม่ยอมให้ลูกชายเพียงคนเดียวของแม่ซึ่งก็คือเราแปลงเพศโดยเด็ดขาด แต่ถึงตอนนี้คิดว่าแม่รู้แล้วว่าลูกชายเป็นกระเทยเพราะว่าเราทำหน้าอกและแต่งตัวเป็นผู้หญิง คิดว่าเรื่องเหล่านี้แม่สามารถรับรู้ได้ว่าเราต้องการอะไร แต่แม่จะไม่รู้ว่าเราเป็นขนาดจนถึงขั้นที่แปลงเพศแล้ว

การเล่นในวัยเด็ก

พลงจะเล่นของเล่นกับพี่สาวของพลงมาโดยตลอด ของเล่นส่วนใหญ่ที่พลงเล่นจะเป็นตุ๊กตาผ้า พลงไม่เคยได้รับอนุญาตให้ไปเล่นกับเพื่อนผู้ชายข้างนอกบ้านเลย เพราะพี่เลี้ยงไม่ยอมปล่อยให้พลงออกไปเล่นข้างนอก ดังนั้นเพื่อนเล่นในวัยเด็กของพลงจึงมีเพียงพี่สาวของพลงเท่านั้น ซึ่งการเล่นก็จะเล่นแบบเด็กผู้หญิง เช่น การเล่นขายของ การเล่นหมากเก็บ พลงไม่เคยได้เล่น หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เด็กผู้ชายเขาทำกันในวัยเด็กเลย

การศึกษาและเพื่อน

ตอนเด็ก ๆ พลงจำได้ว่าพลงไม่ค่อยที่จะมีเพื่อนเล่นมากนักเพราะต้องย้ายโรงเรียนตามแม่บ่อย ๆ เมื่อแม่ย้ายที่ทำงาน พลงเรียนอยู่โรงเรียนสหศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งก็ต้องย้ายโรงเรียนมาเรียนที่โรงเรียนชายล้วนจนกระทั่งเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 6

เพื่อนส่วนใหญ่ที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาของรัฐบาลจะเป็นเพื่อนผู้หญิงหรือไม่ก็เป็นเพื่อนที่มีบุคลิกคล้าย ๆ กับเราคือเป็นเด็กผู้ชายที่เรียบร้อยและกระตือรือร้นเหมือน ๆ กัน ส่วนตอนที่เรียนโรงเรียนชายล้วนก็จะมีเพื่อนที่เป็นผู้ชายแท้ ๆ เลยสักคนเดียว อาจจะเป็นเพราะเพื่อนผู้ชายแท้ ๆ ชอบเล่นอะไร ๆ ที่รุนแรงและใช้กำลัง เช่น ชอบเล่นชกต่อยกัน ซึ่งเป็นการละเล่นที่เราไม่มีความรู้สึกชื่นชอบเลย เพราะทำให้เราต้องเจ็บตัวและมีแผลเป็น อีกอย่างเด็กผู้ชายจะสกปรก มีกลิ่นตัวเหม็น เราไม่ชอบเข้าไปเล่นด้วย สู้เล่นกับเด็กผู้หญิงหรือเพื่อนที่เป็นกระเทยจะดีกว่าเพราะไม่เจ็บตัวแถมสนุกด้วย อีกอย่างเด็กผู้หญิงก็จะนึ่มนวลน่ารัก สะอาดสะอ้านไม่มีกลิ่นตัวที่เหม็นเหมือนเด็กผู้ชาย ซึ่งนี่ก็เป็นความรู้สึกที่เกิดมาจากความทรงจำในวัยเด็กที่เราพอจะจดจำได้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เราไม่มีเพื่อนเล่นที่เป็นผู้ชายแท้ ๆ สักคนเดียว หรืออีกกรณีหนึ่งก็คือเพื่อนผู้ชายแท้ ๆ ไม่กล้าเข้ามาคุยและไม่กล้าที่จะเข้ามาคบกับเราเป็นเพื่อนก็อาจเป็นไปได้ เพราะเขากลัวคนอื่นเข้าใจผิดว่าเขาเป็นพวกที่เบี่ยงเบนทางเพศแบบเรา ซึ่งถ้าเขาคบกับเราเขาอาจจะไม่มีใครคบก็ได้

การดำเนินชีวิตของเราที่โรงเรียนกับที่บ้านก็เป็นการดำเนินชีวิตที่เป็นปกติธรรมดาเหมือนกับบุคคลโดยทั่ว ๆ ไป แต่จะแตกต่างกับคนอื่นอยู่บ้างตรงที่ว่าเราจะเป็นเด็กที่ค่อนข้างเก็บตัวไม่ค่อยจะไปยุ่งกับใคร พอกลับมาจากโรงเรียนก็กลับบ้านเข้าห้องนอนเก็บตัวเงียบอยู่คนเดียว แต่หลังจากที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้วก็เริ่มที่จะเข้าสังคมเพื่อน ๆ บ้าง โดยการเริ่มที่จะค้นหาตัวเองว่าต้องการอะไรกับชีวิตคือคิดว่าจะเรียนต่อหรือทำงานดีซึ่งในที่สุดก็ตัดสินใจว่าจะเรียนต่อในระดับปริญญาตรี ดังนั้นจึงได้ลองไปสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐบาลโดยการสอบเอ็นทรานส์ แต่อาจจะเพราะเราดูหนังสือได้ไม่เต็มที่ก็เลยสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ เราก็เลยเปลี่ยนความคิดมาเรียนที่มหาวิทยาลัยเอกชนแทน ซึ่งเราก็สามารถที่จะสอบเข้าไปเรียนได้ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในช่วงที่เรียนอยู่เราได้ร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ กับทางมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่เท่าที่จะทำได้แต่ก็ไม่ได้ช่วยอะไรทางมหาวิทยาลัยได้มากมายนักเพราะโดยส่วนตัวแล้วเป็นคนที่ไม่ค่อยชอบที่จะทำกิจกรรม ดังนั้นเวลาส่วนใหญ่จึงอยู่แต่ในเรื่องของการเรียนและเพื่อน ๆ ซึ่งเพื่อนที่เรียนที่นี่ก็เป็นกระเทยแบบเดียวกับเราแทบทุกคน แต่ตอนนั้นเรายังไม่ได้เป็นผู้หญิงมากมายเหมือนกับตอนนี้ เพราะยังไม่ได้แต่งตัวเป็นผู้หญิงแต่ก็เริ่มออกสาวมากกว่าอยู่ที่โรงเรียน

การทำงาน

หลังจากที่เรียนในระดับปริญญาตรีจบแล้วก็ลองไปสมัครงานยังสถานที่ต่าง ๆ ที่เปิดรับสมัครวุฒิปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ ซึ่งเมื่อเราไปสมัครงานเราก็แต่งกายเป็นผู้ชายทุกอย่าง อาจจะเป็นเพราะลักษณะท่าทางดูดีที่ปิดได้ไม่หมดของเราทำให้เขาไม่รับเราก็ได้ เป็นเพราะบุคลิกภาพของเราไม่ดีไม่เหมาะสมกับการทำงาน ตอนนั้นความรู้สึกของเราแย่มากเพราะเสียใจมากที่ไม่สามารถสมัครงาน และได้งานที่ไหนทำเลย อีกอย่างเรากลัวความรู้ที่เรียนมาจะไม่ได้อะไรประโยชน์และจะหมดไปพร้อม ๆ กับตัวของเรา ซึ่งตอนนั้นทางออกที่ดีที่สุดก็คือเราควรที่จะกลับบ้านไปช่วยแม่ค้าขายเหล็กจะดีกว่าอยู่แบบไม่มีงานทำ ก็เลยมีอาชีพเป็นแม่ค้าเหล็กเส้นมาจนถึงวันนี้

ความรักและชีวิตคู่

จำได้ว่าตั้งแต่เด็ก ๆ จนกระทั่งโตขึ้นมาจำความได้ ยังไม่เคยมีความคิดที่อยากจะเป็นผู้หญิงจนเต็มขั้นโดยการผ่าตัดแปลงเพศเหมือนอย่างนี้ ในความคิดช่วงแรก ๆ คือชอบที่จะมองผู้ชายมากกว่ามองผู้หญิง เป็นการชอบแบบแอบปลื้มผู้ชายมากกว่า จำได้ว่าตั้งแต่เด็กจนกระทั่งโตไม่เคยมีความประทับใจหรือชื่นชอบในผู้หญิงคนไหนเลย

สรุปก็คือเราชอบที่จะเป็นฝ่ายรับการกระทำทางเพศจากเพศชายมากกว่าการฝ่ายรุกหรือเป็นฝ่ายกระทำให้กับเพศหญิงในเรื่องของเพศสัมพันธ์ก็เป็นได้ จำได้ว่าตัวเองเคยมีความรักจนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายตอนที่เรายุ่งประมาณ 16 ปี คือเราสองคนชอบกัน แฟนคนแรกของเรา

อายุแก่กว่าเรา 2 ปีคือแฟนอายุ 18 ปี หลังจากที่คบกันมาได้ไม่ถึง 3 เดือนเราก็ได้มีเพศสัมพันธ์กันหลายครั้งและหลังจากนั้นเป็นต้นมาเราก็ได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายทั้งกับคนที่เรารักและกับคนที่เราไม่รักเรื่อยมา จำไม่ได้ว่าที่คบกันเพราะไม่เคยใส่ใจที่จะนับและไม่เคยคิดที่จะจำ ตอนนั้นคิดว่าไม่ได้ใส่ใจกับอะไรมากมายเพียงขอให้ตัวเองมีความสุขกับเรื่องนี้เพียงอย่างเดียวก็เพียงพอแล้ว ไม่ถึงกับต้องผ่าตัดแปลงเพศเหมือนกับสาวประเภทสองคนอื่น ๆ เขาทำกัน คิดว่ามันเป็นเรื่องที่เสี่ยงอันตราย รวมทั้งความสุขที่จะต้องหายไปกับอวัยวะเพศชายที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดด้วย ไม่อยากจึงไม่กล้าและไม่อยากเสี่ยงแปลงเพศ

ตอนที่ เป็นกระเทยและออกสาวมาก ๆ ตอนนั้นอายุประมาณ 20 ปี แม่ได้พยายามที่จะพูดจาหวานล่อมโน้มน้าวจิตใจของเราให้กลับมามีความรู้สึกแบบที่ผู้ชายโดยทั่ว ๆ ไปควรจะมี ซึ่งแม่ก็ไม่เคยที่จะใช้วิธีการทุบตีเราให้ต้องเจ็บช้ำน้ำใจเหมือนกับพ่อแม่ของเพื่อนบางคนที่เขาทำกับลูกที่เป็นกระเทย เราคิดว่าถึงแม้ว่าพ่อแม่จะใช้วิธีใด ๆ กับลูกที่เป็นกระเทยก็ตามผลลัพธ์ที่ได้ก็คงเหมือน ๆ กันคือเด็กก็ยังเป็นกระเทยอยู่เหมือนเดิม แต่การพูดจาดี ๆ กับเด็กจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความเข้าใจกันมากกว่าการลงไม้ลงมือบีบบังคับเด็ก

การตัดสินใจแปลงเพศ

ความคิดในเรื่องการตัดสินใจแปลงเพศมันเกิดมาหลังจากที่เรามีงานทำแล้ว คือช่วยแม่ขายเหล็กตั้งแต่เช้าถึงเย็น ทำให้เวลาในตอนเช้าหมดไป แต่เวลาในช่วงกลางคืนของเรายังมีอยู่ จำได้ว่าเจอเพื่อนที่คบกันอยู่ทุกวันนี้ที่ Pub แถวย่านสุขุมวิท เพื่อนที่คบกลุ่มนี้เป็นกระเทยทั้งกลุ่มแถมทุกคนก็แปลงเพศกันหมดแล้ว ตอนแรก ๆ ที่รู้จักกันได้พูดคุยกันก็ยังไม่คิดว่าตัวเองจะได้เข้ามาเป็นสมาชิกภายในกลุ่ม ไม่คิดว่าตัวเองจะต้องเข้ามาคลุกคลีทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเขา แต่เมื่อได้เจอกันยังสถานที่เดิมและได้คุยกันบ่อย ๆ ทำให้เราเกิดความรู้สึกว่าเราสามารถเข้ากับเพื่อนกลุ่มนี้ได้ดี เพราะคุยกันรู้เรื่อง คุยกันถูกคอ คุยภาษาเดียวกัน ดังนั้นก็เลยขอเข้าร่วมเป็นสมาชิกภายในกลุ่มด้วยอีก 1 คน ซึ่งแต่เดิมกลุ่มนี้มีสมาชิกอยู่แล้วถึง 5 คนเมื่อเพิ่มเราด้วยก็กลายเป็น 6 คน เราคบกับเพื่อนกลุ่มนี้มาเป็นเวลา 2 ปี

เวลาที่มีปัญหาครอบครัว หรือปัญหาอะไรก็แล้วแต่ ก็ได้เพื่อนกลุ่มนี้เป็นที่ปรึกษาให้ คือเพื่อนจะคอยให้ความรักและความเข้าใจเรามาโดยตลอด ก็คิดว่าเพื่อนที่คบกันอยู่ในปัจจุบันนี้เขาเป็นเพื่อนแท้ของเรา เพราะเราทั้งหมดสามารถเข้าใจกันได้เป็นอย่างดี ดีกว่าการคบเพื่อนผู้ชายหรือเพื่อนผู้หญิงเสียอีก ส่วนความคิดในเรื่องของการแปลงเพศเกิดขึ้นมาในช่วงที่เราคบอยู่กับเพื่อนกลุ่มนี้ เพราะเราเห็นว่าเพื่อน ๆ ทุกคนแปลงเพศกันหมดแล้ว ขาดก็เพียงแค่เราคนเดียวเท่านั้นที่ยังไม่ได้แปลงเพศ มันทำให้เราเกิดความรู้สึกแปลก ๆ มันเกิดความรู้สึกขัดเขินเวลาที่เราไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ และเจอกับพวกผู้ชายที่มาจีบ มันเหมือนกับว่าเรากลายเป็นตัวประหลาด อีกอย่างเราเห็นว่าเพื่อน ๆ ทุกคนที่แปลงเพศแล้วก็ไม่มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นกับเขาเลย การใช้ชีวิตของเขาทุก ๆ

คนก็ยังราบรื่นดี ไม่มีอุปสรรคอะไรเหมือนกับที่คนอื่น ๆ เขาพูด ๆ กัน ดังนั้นเราก็เลยได้คิดว่า เราควรที่จะทำศัลยกรรมแปลงเพศบ้าง โดยในช่วงแรกเราจะเริ่มทำจากที่หน้าของเราก่อนเพื่อให้ คล้ายหรือใกล้เคียงกับผู้หญิงให้ได้มากที่สุด ซึ่งอันดับแรกที่เราทำก็คือการเสริมจมูก เราต้องการ ใ้จมูกของเราโด่งกว่าเดิม อย่างที่สองที่ทำการเจียรคางผนคางให้แคบลง จากนั้นเราก็ให้หมอ ช่วยเสริมหน้าอกให้ ซึ่งก่อนหน้าที่จะเสริมหน้าอกเราก็เริ่มที่จะกินฮอร์โมนเพศหญิงมาก่อนหน้าที่ จะเสริมหน้าอก เราเริ่มทำหน้าอกเมื่อปี พ.ศ. 2539 และเมื่อเสริมหน้าอกได้ปีกว่า ๆ ก็เริ่มที่มีความ คิดที่อยากจะแปลงเพศเหมือนกับเพื่อน ๆ ซึ่งเพื่อนในกลุ่มที่แปลงเพศแล้วทุกคนสามารถที่จะเป็น พี่เลี้ยงในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ได้เป็นอย่างดี ว่าเราควรที่จะทำศัลยกรรมแปลงเพศที่ไหนกับหมอคน ไหนถึงจะดี ถึงจะสวยและราคาไม่แพงจนเกินไปนัก ซึ่งเพื่อนก็แนะนำให้เราไปทำศัลยกรรมแปลง เพศกับคุณหมอสุพร ซึ่งเป็นศัลยแพทย์อยู่ที่ จังหวัดชลบุรี ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดอยู่ในราคาหลัก หมื่นขึ้นไป ซึ่งเมื่อเราได้คุยในรายละเอียดต่าง ๆ กับหมอแล้วก็ตกลงนัดวันที่จะผ่าตัดแปลงเพศ กับหมอเลย จำไม่ได้ว่าช่วงเวลาของการผ่าตัดแปลงเพศเป็นอย่างไรเพราะยังมีน ๆ อยู่บอกไม่ถูก เหมือนกันว่าเรากำลังทำอะไรอยู่ แต่เมื่อผ่าตัดแปลงเพศไปแล้วคือเราเลือกที่จะเดินทางนี้แล้วก็คง จะถอยไปไหนอีกไม่ได้ ก็เลยต้องพยายามปรับเปลี่ยนตนเองในเพศใหม่นี้ให้ได้ คิดว่าถ้าเกิดมี ปัญหาอะไรเกิดขึ้นจากการตัดสินใจแปลงเพศของเราในครั้งนี้ ก็คงจะหาทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นมาได้ ซึ่งเมื่อเราคิดได้อย่างนี้แล้วเราก็สามารถที่จะทำใจได้ ซึ่งเราก็มีเพื่อนในกลุ่มที่คอยให้ กำลังใจเราอยู่ตลอดเวลา

ผลที่ได้รับจากการแปลงเพศ

หลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้วความรู้สึกของเราเริ่มที่จะเป็นผู้หญิงมากขึ้นกว่าเดิม คิดว่า เราเหมือนผู้หญิงกว่าเมื่อก่อนและหลังจากที่แปลงเพศได้ 3 เดือนยังไม่ปรากฏว่ามีปัญหาอะไรเกิด ขึ้นมาเลย อาจเป็นเพราะยังใหม่อยู่ก็ได้

ตอนนี้เรายังไม่กล้าที่จะเริ่มลองใช้ชีวิตใหม่ในเรื่องของเพศสัมพันธ์เลย เพราะยัง กลัวเจ็บและกลัวได้รับอันตราย แต่เพื่อน ๆ ในกลุ่มก็บอกและแนะนำให้เราทดลองใช้ได้เลย หลัง จากที่แปลงเพศ 5-6 อาทิตย์ เพื่อที่จะได้ลองทดสอบดูว่าสามารถใช้ได้หรือไม่ แต่เราก็ยังไม่มี โอกาสที่จะได้ใช้ชีวิตเพศหญิงที่ได้มาใหม่นี้เลยเพราะตอนนี้เรายังไม่มีแฟนเป็นตัวแทนเหมือน กับตอนที่ยังไม่ได้แปลงเพศ เพราะเป็นคนไม่ชอบผูกมัดใครนาน ๆ เป็นคนไม่ชอบอะไรที่จุกจิก ชอบที่จะใช้ชีวิตอิสระเป็นตัวของตัวเอง ชอบไปไหนมาไหนกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มมากกว่า ซึ่งแฟน ส่วนใหญ่ที่เราเจอก็จะเจอประเภทแบบชั่วคราวชั่วคราว เราจะไม่ค่อยได้เจอผู้ชายแบบที่จะอยู่กับเรา ถาวรเหมือนกับที่สาวประเภทสองคนอื่นที่เขาเจอกัน หรือที่เขาต้องการจะมี ส่วนใหญ่แฟนที่เรา เจอะเจอก็จะเจอกันใน Pub เจอกัน ได้เสียกันแล้วก็ต่างคนต่างไป ไม่มีข้อผูกมัดซึ่งกันและกัน คิดว่า มันดีกว่าต้องมาอยู่ด้วยกัน มาคอยตามหึง ตามหวงกัน เราเป็นคนไม่ชอบแบบนี้ ปัจจุบันนี้เรายังอยู่ กับแม่และพี่สาวเหมือนเดิม ไม่ได้แยกย้ายออกไปอยู่ที่อื่น

คิดว่า การตัดสินใจแปลงเพศของเราส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากเพื่อนในกลุ่มมากที่สุด เพราะชีวิตตอนนี้ส่วนใหญ่จะอยู่กับเพื่อน คำว่าเพื่อนสำหรับเรา มันเหมือนกับเป็นทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเรา และนอกจากเพื่อนแล้วคิดว่าส่วนหนึ่งมาจากความคิดของตัวเองด้วย เพราะในช่วงที่ยังไม่ได้แปลงเพศก็มีความคิดว่าถ้าขึ้นยังเป็นเราแบบนี้ ก็ควรที่จะแปลงเพศดีกว่า จะได้ไม่ต้องเกิดความคิดที่สับสนในเรื่องเพศอีกต่อไป ไม่ต้องหลอกลวงคนอื่น และหลอกลวงตัวเองด้วย

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครองที่มีลูกที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ

ถ้าเกิดว่าเราพบเด็กที่มีความคิดเบี่ยงเบนทางเพศ เราก็จะต้องขอเด็กก่อนว่าเราสามารถที่จะดึงเขากลับมาเป็นผู้ชายปกติได้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กด้วยว่ามีอายุมากหรือน้อย ถ้าอายุเด็กยังไม่มากผู้ปกครองควรที่จะขอคำแนะนำจากหมอที่มีความชำนาญในเรื่องเหล่านี้เป็นอย่างดีซึ่งก็คือจิตแพทย์ แต่ถ้าผู้ปกครองไม่สามารถที่จะดึงเด็กกลับมาได้ ก็ควรที่จะคิดเสียว่าปัจจุบันนี้กระเทยไม่ใช่จะเป็นคนเลวร้ายไปหมดทุกคน เพราะกระเทยที่ประสบความสำเร็จในชีวิตก็มีมากและมีหน้าที่การงานที่ก้าวหน้าเหมือนกับเพศปกติธรรมดาโดยทั่ว ๆ ไปได้ ดังนั้นเมื่อไม่สามารถดึงเด็กกลับมาได้แล้วควรที่จะให้ความรักและความเอาใจใส่บุตรหลานที่เป็นกระเทยเป็นสองเท่า พยายามที่จะสอนให้เขากลายเป็นคนดีเพื่อว่าในอนาคตเขาจะได้เป็นที่รักและเป็นที่ยอมรับของสังคมได้ เพราะสังคมเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับคนเราที่ต้องเผชิญ

คำแนะนำสำหรับผู้สนใจผ่าตัดแปลงเพศ

ในความคิดของตนเองในเรื่องของคำให้คำปรึกษา หรือให้คำแนะนำกับคนอื่นในเรื่องของการแปลงเพศก็คงจะมีตรงที่ว่า ควรที่จะคิดดูให้ดีด้วยตัวของตัวเอง เพราะการแปลงเพศไม่ใช่จะทำให้ประสบความสำเร็จไปเสียทุกคน เพราะเมื่อตัดสินใจแปลงเพศไปแล้วมันไม่สามารถเรียกร้องอะไรต่าง ๆ ที่สูญเสียไปกลับคืนมาให้เหมือนเดิมได้ คนที่จะแปลงเพศสามารถยอมรับในจุด ๆ นี้ได้หรือไม่ เมื่อตัดสินใจที่จะแปลงเพศและสามารถทำใจที่จะยอมรับในเรื่องต่าง ๆ ได้แล้ว ในเรื่องเงินก็เป็นปัจจัยที่สำคัญว่ามีเพียงพอกับค่าผ่าตัดหรือไม่ และเรื่องของหมอที่จะผ่าตัดแปลงเพศให้กับเรานั้นเก่งและมีความชำนาญในเรื่องของการผ่าตัดแปลงเพศแค่ไหน นอกจากนี้ควรเลือกหาสถานที่ที่สามารถติดต่อกับหมอได้สะดวก เมื่อสามารถหาทุกอย่างได้พร้อมในหลักการใหญ่ที่บอกมานี้ครบแล้วก็สามารถที่จะผ่าตัดแปลงเพศได้

การยอมรับของสังคมในเรื่องการผ่าตัดแปลงเพศ

ถ้าคนที่เป็นกระเทยทำตัวไม่ดี ซึ่งสังคมโดยพื้นฐานเดิมแล้วไม่ยอมรับกระเทย ก็ยิ่งจะประณามกระเทยเข้าไปกันใหญ่ ถูกสังคมดูหมิ่นแล้วต่อไปเมื่อไรสังคมจะอ้าแขนยอมรับกระเทยเสียที ดังนั้นควรที่จะช่วยกันพยุงพวกเขาเหล่านั้นให้เดินไปในแนวทางที่ถูกต้องจะดีกว่า ถึงแม้ว่าพลจะ

เป็นกระเทยแต่ก็ไม่เคยทำตัวให้เสียหายอะไร ก็เลยทำได้ไม่ไปต่อล้อต่อเถียงกับเขา เพราะการที่เรามาเป็นกระเทยแบบนี้คงไม่ใช่เป็นเพราะว่าสังคม อาจจะไม่โหดได้ว่ามันเป็นความผิดของตัวเองเอง แต่การที่เราต้องมาใช้ชีวิตแบบนี้ก็ไม่ได้ทำให้เราเกิดความทุกข์แต่อย่างใด กลับคิดว่ามันเป็นกำไรของชีวิตมากกว่า ซึ่งก็แล้วแต่ความคิดของแต่ละบุคคลด้วยว่าคิดอย่างไรกับเรื่องเหล่านี้

ในส่วนตัวแล้วอยากให้สังคมยอมรับในแง่ของกฎหมายมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยากให้มีการเปลี่ยนค่านาหน้านามเรียกพวกเราเสียใหม่ ซึ่งจะทำให้เรารู้สึกปลอดภัยและสะดวกสบายมากกว่านี้เวลาที่เราไปติดต่องานราชการ

ความคาดหวังในอนาคต

ปัจจุบันนี้พอใจและภาคภูมิใจในความเป็นผู้หญิงที่ตนเองคิดว่าสมบูรณ์แบบมากที่สุดแล้วในความคิดของเรา อนาคตข้างหน้าอยากมีเงินสักก้อนหนึ่งไว้ใช้เพื่อที่จะได้ไม่ต้องลำบากตอนแก่ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่อยากได้มากที่สุดในอนาคต

กรณีศึกษาที่ 5

ชื่อ คุณภัทรพล ชื่อเล่น บี (นามสมมติ)

ประวัติส่วนตัว

ปีอายุ 25 ปี (เกิดวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2515) นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดชลบุรี บิดาถึงแก่กรรมตั้งแต่ปียังเล็ก ๆ บ่อยอยู่กับมารดาซึ่งมีอายุ 76 ปี มีอาชีพขายของชำอยู่หน้าบ้าน บีมีพี่ทั้งหมด 8 คน ได้แก่

- พี่สาวคนที่ 1 อายุ 48 ปี อาชีพรับจ้างทั่ว ๆ ไป
- พี่ชายคนที่ 2 อายุ 46 ปี อาชีพเป็นครู
- พี่สาวคนที่ 3 อายุ 42 ปี อาชีพรับเหมาก่อสร้าง
- พี่ชายคนที่ 4 อายุ 41 ปี อาชีพค้าขาย
- พี่สาวคนที่ 5 อายุ 38 ปี อาชีพเป็นครู
- พี่ชายคนที่ 6 อายุ 36 ปี อาชีพขับรถรับส่ง
- พี่ชายคนที่ 7 อายุ 34 ปี อาชีพค้าขาย
- บีเป็นลูกชายคนที่ 8 อายุ 25 ปี อาชีพแสดงโชว์ที่อัลคาซาร์ พัทยา จังหวัดชลบุรี

อำนาจการตัดสินใจภายในครอบครัว

ตอนเด็ก ๆ ขณะที่พ่อยังมีชีวิตอยู่ พ่อจะมีอำนาจในการตัดสินใจทุก ๆ อย่างในครอบครัว แต่พ่อจะเป็นคนยุติธรรม ใจดี และเป็นคนเฉย ๆ ไม่ค่อยพูด แม่จะมีหน้าที่ทำตามตามที่พ่อบอกตลอดเวลา แม่ตัดสินใจอะไรเองไม่ได้ ลูก ๆ ทุกคนจะให้ความรักและความเคารพพ่อและแม่เท่า ๆ กัน

ชีวิตครอบครัว

ครอบครัวของบีเป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่นเท่าไรนัก เนื่องจากพ่อและแม่มีลูกเยอะ แต่ไม่สามารถพึ่งพาใครได้เพราะทุกคนมีครอบครัวกันไปหมดแล้ว มีแต่บีคนเดียวเท่านั้นที่พอจะเป็นที่พึ่งให้กับครอบครัวได้ ซึ่งบีก็เข้าใจว่าพวกพี่ ๆ มีครอบครัวกันไปหมดแล้ว แต่ก็ยังมีความคิดว่าพวกพี่ ๆ ก็น่าจะดูแลพ่อและแม่ให้ดีกว่านี้ เวลาที่แม่ไม่มีเงินใช้แม่ก็ต้องแบกสังฆารมาหาบั้งโกลเพื่อมาขอเงินใช้ บีคิดว่าทำไมพวกพี่น้องที่มีอาชีพเป็นครูกลับส่งเงินให้แม่ใช้เพียงเดือนละ 300 บาท ซึ่งถ้าคนโดยทั่วไปมองก็อาจจะคิดว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่ได้เงินเดือนน้อย แต่พี่ของบีก็ไม่ได้จนขนาดที่ส่งเงินให้แม่ใช้ไม่ได้ เขามีบ้าน 2 หลังรถยนต์ 2 คัน ทำให้บีมองนึกไปว่าทำไมถึงเป็นแบบนี้ พวกพี่ ๆ น่าจะเลี้ยงดูพ่อแม่ให้ดีกว่านี้ แม่มีลูกตั้ง 7 คน (ถ้าไม่รวมบี) ก็ยังเลี้ยงให้เติบโตและมีอนาคตได้ทุกคน แต่ลูกทั้ง 7 คนกลับปุปลาหมด (ปุปลา หมายความว่าไม่ได้เรื่อง) เลี้ยงดูพ่อและแม่ไม่ได้เลยสักคนเดียว มีแต่บีเท่านั้นที่ให้แม่คนเดียวมาโดยตลอด บางครั้งบีก็ท้อแท้และเหนื่อยล้ากับชีวิต คิดอยู่ตลอดเวลาว่าหาเงินมาเท่าไรถึงจะพอ และคิดน้อยใจกับตัวเองอยู่เสมอว่าทำไมต้องเป็นบียู่ตลอดเวลา ภาระส่วนตัวของบีก็มีมาก ไหนจะค่ายากินยาฉีดเข็มหนึ่งก็ 200 กว่าบาท ไหนจะค่าซักผ้า ค่าครีมบำรุงผิว ทุกอย่างมันเป็นเงินทั้งหมด

ตัวอย่างหรือแบบฉบับในการดำเนินชีวิตของบีไม่ได้มาจากคนในครอบครัว เพราะคิดว่าไม่มีคนในครอบครัวคนไหนที่บีจะเอามาเป็นแบบอย่างได้เลย เพราะบีเป็นคนที่รักสวยรักงามแต่คนในครอบครัวมีแต่คนเซย ๆ ไม่มีใครเข้าใจเวลาที่บีพูดคุยกับคนในบ้าน คุณกันคนละเรื่อง อย่างเราพูดถึงกระเป๋ายี่ห้อหลุยส์ แพงมาก บีชอบน้ำหอมแบบนี้กลิ่นนี้ เสื้อผ้าแบบนี้สวย คนในบ้านจะไม่ค่อยเข้าใจ เพราะคิดว่าพวกพี่ ๆ คงจะไม่รู้เรื่องจริง ๆ อาจจะเป็นเพราะอาชีพของเขาส่วนใหญ่จะเป็นพ่อค้าหรือแม่ค้าและครู เมื่อไม่มีใครเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและเข้าใจในสิ่งที่เราชอบได้ บีจึงต้องไขว่คว้าหาจากคนอื่น ซึ่งก็คือพี่ที่เป็นกระเทยที่อาศัยอยู่บนแฟลตที่บีอาศัยอยู่ เวลาที่ร้านขายของบ้านบีเปิดกิจการประมาณตี 5 บีก็จะวิ่งขึ้นไปหาพี่เขา เข้าไปนั่งคุย เวลาที่มีงานก็หาสีหรือมีกิจกรรมการแสดงที่โรงเรียนก็จะให้พี่เขาแต่งหน้าให้ แต่งตัวให้ ครั้งแรกที่บีเจอพี่คนนี้ คือตอนที่เราย้ายไปดูโชว์คาบาเร่ย์ที่อยู่ข้างบ้าน ในสมัยก่อนการแสดงโชว์ของที่นี่ยังไม่มีมีการปิดทับเหมือนกับการแสดงในปัจจุบันนี้ บีชอบที่จะไปยืนดูทุกวัน ชอบมากที่เห็นคนแต่งตัวสวย ๆ อยากแต่งแบบนี้บ้างไม่อยากจะแต่งเป็นนักแสดงผู้ชาย เพราะไม่ค่อยมีอะไรเด่นเท่านั้นนักแสดงที่แต่งเป็นผู้หญิง เพราะจะมีเครื่องเคราเพียบ อีกอย่างเมื่อก่อนนี้รุ่นเก่า ๆ ที่แสดงที่โชว์มอนก็มีการเอาเพลง

ฝรั่งมาเล่นโชว์ เช่น เพลงกรีด คิดว่าเป็นการแสดงที่เร็ดมากที่สุดที่บีเคยเห็นมา ซึ่งคนที่แสดงกรีด 1 ในนั้นคือพี่คนที่อยู่ข้างบนแพลตฟอร์ม บ๊อบบี้ ตอนแรกไม่เชื่อว่าเป็นพี่เขา เพราะหลังจากที่การแสดงจบลงนักแสดงก็จะเตรียมตัวกลับบ้าน หน้าตาก็ลอบออกหมด พี่เขาเข้ามาซื้อของที่บ้าน บ๊อบบี้ก็ตกใจว่าใช้คนที่แสดงเมื่อกี้ที่เราดูหรือเปล่า แต่ทำไมพี่เขาเป็นแบบนี้คือ ผมพี่เขาจะสั้นมาก บ๊อบบี้ก็คิดว่าอย่างน้อยนะเธอกระเทยที่แท้จริง พอแต่งตัวแล้วสวยขนาดนั้นเชียวเธอ นอกจากพี่ที่อยู่บนแพลตฟอร์มแล้วยังมีพี่อื่นที่แสดงอยู่ที่ไซมอนอีก 1 คนที่เราชื่นชอบ พี่เขาเหมือนผู้หญิงมาก ผ่าตัดเปลี่ยนเป็นผู้หญิงแล้วทุกอย่าง เล่นเพลงแสดงเป็นมาดอนน่า ก็เลยเริ่มคิดถึงอนาคตของตัวเองขึ้นมา และยังได้มาดูโชว์เดินที่ อัลคาซาร์และที่ทิฟฟานี่ ซึ่งเปิดให้เข้าดูการแสดงฟรีในวันเด็ก ทำให้บ๊อบบี้ตั้งใจและชื่นชอบการแสดงแบบนี้มากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความชอบและความคิดที่อยากจะมาแสดงที่นั่นบ้าง แต่มันก็ยังคงเป็นแค่ความฝันอยู่

การอบรมเลี้ยงดู

พ่อแม่ของบ๊อบบี้จะอบรมสั่งสอนลูก ๆ ทุกคนอย่างใกล้ชิด และเลี้ยงดูลูก ๆ ทุก ๆ คนแบบเด็ก โดยทั่ว ๆ ไป จะไม่ใช่อารมณ์ในการตัดสินปัญหา

การเล่นในวัยเด็ก

บ๊อบบี้จะได้เล่นของเล่นทุกอย่าง ไม่ได้เลือกที่จะเล่นแต่ตุ๊กตาเพียงอย่างเดียว เพราะรถยนต์ เครื่องบิน หุ่นยนต์ บ๊อบบี้เล่น แต่สิ่งที่บ๊อบบี้ชอบเล่นมากที่สุดก็คือ ฝ่าถุงแม่ คนบางคนพูดกันว่าเด็กผู้ชายถูกเลี้ยงให้อยู่กับผู้หญิงมาก ๆ ก็จะทำให้เด็กเป็นกระเทยได้ในอนาคต บ๊อบบี้คิดว่าไม่เป็นความจริง เพราะตัวบ๊อบบี้เองก็มีพี่ที่เป็นผู้ชายและเพื่อนที่เป็นเด็กผู้ชายอยู่มาก แต่เวลานอนบ๊อบบี้จะนอนที่ห้องพี่สาว ส่วนที่นอนประจำก็คือห้องแม่ บ๊อบบี้ชอบไปไหนมาไหนกับแม่ เพราะเวลาไปไหนกับคนอื่นเขาไม่ตามใจเราเหมือนแม่ อยากรดขี่อะไรก็จะได้ยินร้องไห้ ยืนหยุดอยู่ตรงกระโปรงที่อยากได้ เต็มใจก็ได้ บ๊อบบี้คิดว่าแม่ตามใจมาก ๆ ก็อาจจะมีส่วนส่งเสริมให้เราเป็นกระเทยก็ได้

คนในครอบครัวนอกจากแม่แล้ว บ๊อบบี้คิดว่าบ๊อบบี้สนิทสนมกับพ่อที่แท้จริงแต่อยู่ในฐานะพี่ชายของบ๊อบบี้มากที่สุด เขาจะดีกับเรามากกว่าพี่ ๆ คนอื่น ๆ อาจเป็นเพราะเขาเป็นพ่อของบ๊อบบี้ได้ ถึงได้เข้ามาใกล้ชิดสนิทสนมกับบ๊อบบี้ ซึ่งทุกวันนี้เขาก็โทรมาหาบ๊อบบี้เสมอ ๆ

การศึกษาและเพื่อน

บ๊อบบี้เรียนจบแค่เพียงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่านั้น ถ้าเป็นวุฒิมัธยมศึกษาก็ได้แค่จบประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้นเอง ความรู้สึกที่อยากเป็นผู้หญิงอาจจะเกิดขึ้นตั้งแต่ตอนนั้นละมั้ง ประมาณอายุ 4-5 ขวบ อีกอย่างบ๊อบบี้จะชอบเล่นกับเด็กผู้หญิงอยากที่จะมีทุกอย่าง อย่างที่เหมือนกับผู้หญิงเพราะมีความรู้สึกว่าการเป็นเพศที่สวยงาม ชอบความสวยความงาม ตั้งแต่ยังเด็ก ๆ ดังนั้นจึงชอบที่จะ

แต่งตัวเป็นผู้หญิงตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นอนุบาล คือจะใส่ชุดนักเรียนแบบผู้หญิงไปโรงเรียน คุณครูที่โรงเรียนยังเข้าใจว่าเป็นเด็กผู้หญิงจนกระทั่งขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพราะทางโรงเรียนบังคับให้ตัดผมและแต่งตัวด้วยชุดนักเรียนชายไปโรงเรียน พอบิดนอาจารย์ตัดผมก็เกิดความสงสัยว่าตัดผมเราทำไม และเริ่มได้คิดว่าตัวเองเป็นผู้ชายจริงๆ เหนอ แต่ก็ไม่ใช่ว่าบีไม่รู้ว่าตัวเองเป็นผู้ชาย อาจจะเป็นเพราะความรู้สึกของบิดอนั้นยังเป็นเด็กอยู่ ไม่ค่อยชอบเล่นกีฬาที่ต้องออกแรงมาก ๆ อย่างเด็กผู้ชาย เช่น การเล่นฟุตบอล แต่จะชอบเล่นตุ๊กตากับเพื่อนตอนเด็ก ๆ พอเริ่มโตก็ชอบร้อยพวงมาลัย ชอบพ่อนรำ ชอบการแสดงบนเวที ไม่ชอบคุยชอบเล่นกับเด็กผู้ชาย กลุ่มเพื่อนที่โรงเรียนและที่บ้านก็จะเป็นเพื่อนผู้หญิงหรือไม่ก็กระเทยเหมือนกัน ดังนั้นจึงอยากที่จะเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์จริงๆ มีเงินและมีโอกาสอำนวยการ ซึ่งก็คิดว่าสิ่งนี้เป็นความฝันอันสูงสุดของตนเองเพื่อนผู้ชายตอนเด็ก ๆ ที่โรงเรียนก็มีแต่เราไม่ชอบ เพราะชอบเล่นกับบีแรง ๆ บีก็เลยไม่ชอบเล่นกับเพื่อนผู้ชาย แต่จะชอบเล่นกับเพื่อนผู้หญิงมากกว่า ชอบเล่นกระโดดหนังยาง เล่นอะไรก็ได้ที่เด็กผู้ชายไม่เล่นกันเพราะบีไม่ชอบความรุนแรง พอโตขึ้นเรื่องเพื่อนก็มีหลากหลายมีทั้งคนที่ชอบเราและไม่ชอบเรา แต่คิดว่าถ้าเป็นเพื่อนในปัจจุบันนี้คิดว่าคงไม่มีใครเกลียดเราเหมือนเมื่อก่อน เพราะคิดว่าตอนนี้เราพอใจกับการที่เราได้เป็นผู้หญิงอย่างสมบูรณ์

ตอนเด็ก ๆ บีมีครูที่ประทับใจมาก เป็นครูสอนตอนที่บีเรียนอยู่ชั้นมัธยม เป็นครูที่ทั้งสวยทั้งเก่งแต่ไม่มีแฟน ครูผู้ชายไม่มีที่ชอบเลยเพราะครูไม่หล่อ ธรรมดาตามาก แต่บีจะชอบครูพละเป็นพิเศษ เพราะครูพละใจดี บีไม่ต้องออกไปเล่นอะไรที่ต้องออกแดดแบบเพื่อน ๆ ทำกัน ได้แต่นั่งเฉย ๆ บางครั้งก็มานั่งบีบนวดให้ครู แทนที่ครูจะเรียกเด็กผู้หญิงไปนวดก็จะเรียกเราไปนวดแทบทุกครั้ง เวลาที่บีเปลี่ยนชุดพละบีก็จะแอบไปเปลี่ยนในห้องน้ำคนเดียว

ส่วนเรื่องกิจกรรมภายในโรงเรียน ทางโรงเรียนจะจัดให้มีการแสดงของเด็กนักเรียนที่ต้องคิดการแสดงขึ้นมาเอง บีก็คิดการแสดงโชว์ขึ้นมา โดยบีจะแสดงเป็นผู้หญิงแต่งตัวเป็นผู้หญิงแล้วบีก็ให้เพื่อนซน (ผู้หญิง) แต่งเป็นผู้ชาย แสดงเป็นผู้ชาย เพื่อแกล้งเขาสนุกดี หรือไม่ก็แสดงโชว์ที่เอาเพื่อนกระเทยมาแสดงร่วมกัน บีเคยเอาการแสดงที่แสดงที่โรงเรียนไปประกวดที่สงขลา โดยเป็นตัวแทนโรงเรียนในเขตเมืองพัทธา ก็ได้รับรางวัลที่ 1

ตอนเด็ก ๆ ครูไม่เคยชมบีเลยว่าเป็นเด็กที่เรียบร้อยเพราะตอนนั้นบีจะซ่ามาก แรดมากด้วย อาจจะเป็นเพราะเราเป็นคนชอบคุย ชอบตะปอยมากกว่า บีคิดว่าโรงเรียนไม่มีส่วนที่ทำให้ตัดสินใจแปลงเพศเลย เพราะบีเรียนโรงเรียนสหศึกษามาโดยตลอด แต่ถ้ากับเด็กที่เรียนโรงเรียนชายล้วนมาตั้งแต่เล็ก ๆ ก็ไม่แน่ แต่อาจจะมีส่วนหล่อหลอมความรู้สึกบางอย่างเกิดขึ้นภายในใจบีก็ได้ เช่น เวลาบีเห็นเพื่อนผู้หญิงใส่กระโปรง บีก็จะอิจฉาเพื่อน อยากที่จะใส่กระโปรงแบบนี้บ้าง ส่วนในเรื่องของบทบาททางเพศของบีจะไม่ค่อยได้รับการปลุกฝังจากครูผู้ชายเลย อาจจะมีบ้างที่ได้เรียนจากครูผู้หญิงในการเรียนหลักสูตรสุขศึกษา แต่บีก็เห็นว่าเป็นเรื่องสนุกมากกว่า ไม่ได้คิดอะไร

เพื่อนสนิทของบิตอนเด็ก ๆ จะมีเพื่อนผู้หญิงมากกว่าเพื่อนผู้ชาย เพราะข้าง ๆ บ้านที่บิตอนอยู่จะเป็นญาติ ๆ กัน ครอบครัวบีเป็นครอบครัวใหญ่ญาติเยอะมากจะอยู่แถวบ้านบีประมาณ 3-4 ครอบครัว บีจึงมีเพื่อนเล่นด้วยเยอะ ตอนนั้นบีมีความสุขมากเมื่อได้เล่นกับเพื่อน ๆ ส่วนตอนเรียนก็มีทั้งเพื่อนผู้ชายและเพื่อนผู้หญิงพอ ๆ กัน ตอนนั้นเราสอแววมามากแล้ว บีมีทั้งเพื่อนที่รับเราได้และเพื่อนที่รับเราไม่ได้ แต่ส่วนใหญ่เพื่อนที่รับเราไม่ได้ไม่ค่อยจะมีอิทธิพลกับเราเท่าไร แต่เราจะมีอิทธิพลกับเพื่อนมากกว่า เพราะเราเป็นเด็กแถวนั้นไม่มีใครกล้าเข้ามายุ่งด้วย เพื่อนที่เรียนที่เป็นกระเทยมี 3 คน ซึ่งบีก็สนิทกับเขามาก แต่พอแยกย้ายกันออกจากโรงเรียนก็ห่าง ๆ กันไป

เพื่อนส่วนใหญ่ที่เป็นกระเทยส่วนใหญ่จะไม่ค่อยหายจากการเป็นกระเทยเมื่อโตแล้ว บิตอนคิดว่าถ้าใครมีจิตใจที่เป็นกระเทยไปแล้วคิดจะกลับมาเป็นผู้ชายนั้นเป็นเรื่องยาก ในความรู้สึกของบีเองมันคงจะแรงเกินไปกับการที่เราเป็นอย่างนี้ไม่ใช่เราจะเป็นอย่างนั้นโดยอาชีพ เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นเขาก็คงจะแต่งตัวเป็นผู้ชายมากกว่า ในกลุ่มเพื่อนผู้ชายถ้าพูดถึงทุกวันนี้ก็ดี เพื่อนบีก็หักทาบบิต แต่ถ้าเป็นตอนเรียนการที่บีเป็นกระเทย มันคือเรื่องของผู้ชายต้องเกรง บางครั้งก็รำคาญเหมือนกัน แต่เราก็ไม่เคยกลัว เพราะเรารู้ใจอยู่แล้ว เป็นเด็กถีนอีกด้วย เลยไม่เคยโดนเพื่อนผู้ชายคนไหนแกล้งหรือแต่ะอั้งเลย

ปัจจุบันนี้มีเพื่อนที่สนิทมาก ๆ อยู่ 6 คน เป็นหญิง 3 คน เป็นกระเทย 3 คน แต่บีจะสนิทสนมกับเพื่อนที่เป็นกระเทยมากกว่า แต่ไม่ใช่ว่าจะไม่สนิทกับเพื่อนผู้หญิง เพราะบีจะอาศัยเพื่อนผู้หญิงมาเป็นแบบการเป็นผู้หญิงให้กับเรา แต่ก็ไม่ใช่ที่เราจะเอาเขามาเป็นแบบในการดำเนินชีวิตทั้งหมด เพราะบางเรื่องเราเห็นว่าเขาทำไม่ดีไม่เหมาะสมบีก็จะเตือน เช่น เพื่อนผู้หญิงที่ชื่ออ้อม เขามีลูกแล้ว 2 คนแต่ลูกทั้ง 2 คนของเขาไม่มีพ่อทั้งคู่ บีก็ได้บอกได้เตือนอ้อมเหมือนกันว่าทำไมทำอะไรแล้วไม่คิด จะไปมีอะไรกับใครทำไมไม่ป้องกันตัวเอง เธอไม่ใช่กระเทยอย่างฉันที่จะทำอะไรแบบนี้แล้วไม่ต้องคิด เธอควรจะคิดถึงเด็กบ้างว่าถ้าต่อไปในอนาคตไม่มีปัญหาเสี่ยงลูกที่เกิดขึ้นมาแล้วไม่มีพ่อเองได้ ไม่ตายเหวอ ควรเลิกมั่วเลิกเที่ยวเสเพลเสียที่เพื่ออนาคตของเธอและลูกเวลาที่บีมีปัญหาบีจะหันหน้าไปปรึกษากับเพื่อนกระเทยก่อนเสมอ เพราะคิดว่าภายในจิตใจของตนเองยังเกิดความแปลกแยกระหว่างกระเทยกับผู้หญิงอยู่ดี ดังนั้นคิดว่าปัญหาบางปัญหาปรึกษาเพื่อนกระเทยด้วยกันมันจะดีกว่า และยังเป็นเพื่อนผู้ชายด้วยแล้วยิ่งไปกันใหญ่ เพราะถือว่าคบเพื่อนผู้หญิงจะคุยกันรู้เรื่องกว่าเพื่อนผู้ชาย สรุปแล้วถ้าให้เรียงลำดับการคบเพื่อนก็คงเป็นคบเพื่อนกระเทยเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสองคือเพื่อนผู้หญิง อันดับสามคือ เพื่อนผู้ชาย แต่ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรก็ตามบิตอนคิดว่ากลุ่มเพื่อนของบิตอนนี้ก็อบอุ่นและมีความสุขดี

สถานที่ที่บีชอบไปเที่ยวมากที่สุดคือที่เทค บีจะชอบไปเที่ยวกับเพื่อนผู้หญิง บิวว่ามันตื่นเต้นดี ถ้าจะให้บีไปเที่ยวทะเล ภูเขา น้ำตก โรงเรียนก็จัดให้ไปเที่ยวอยู่แล้ว ไปเที่ยวเทคแล้วมันดูตื่นตาตื่นใจดี ปัจจุบันก็ยังคงยืนยันอยู่ดีว่าตนเองชอบไปเที่ยวเทค เพื่อนที่เจอกันในปัจจุบันนี้ที่คบกันอยู่ก็เจอกันในเทค

การทำงาน

บีเรียนจนถึงชั้นมัธยมปีที่ 2 ประมาณเทอมปลาย บีก็เริ่มมีความรู้สึกว่าตัวเองไม่เหมาะที่จะเรียนหนังสือ เพราะจิตใจมันเกิดความรักและความชอบที่อยากจะเรียนทางด้าน การเต้นรำมากกว่าทำให้บิตัดสินใจที่จะไม่เรียนต่อ แต่บีจะออกหางานทำ ออกมาหาประสบการณ์และทำในสิ่งที่บีรักและบิตนนั้นก็คืองานเต้นรำ ตอนนั้นบีได้ไปสมัครงานแสดงเต้นโชว์ที่บาร์เกย์ก่อนซึ่งบีก็ได้ทำงานที่นั่นตั้งใจปรารถนา ตอนที่บีได้งานที่บาร์เกย์บีเริ่มมีความคิดไม่อยากจะอยู่ที่บ้านเพราะคิดว่าตนเองทำงานไม่เหมือนคนอื่น เพราะเวลาเลิกงานก็ประมาณตี 2-3 ซึ่งทุกคนภายในบ้านก็หลับกันหมดแล้ว บีเกรงใจคนในบ้านที่ต้องคอยเปิดประตูรับ บีเคยคุยกับแม่ก่อนหน้าที่จะออกไปอยู่ข้างนอกแต่แม่ไม่ยอม ซึ่งบีก็ได้บอกเหตุผลกับแม่ว่าไม่ได้ออกไปไหนไกล ไม่ได้เข้ามาอยู่กรุงเทพฯ ก็ยังอยู่แถวพญาไทเอง บีเพียรพยายามขอแม่อยู่นานแม่จึงได้ยอมอนุญาตให้บีออกมาใช้ชีวิตคนเดียวได้ ซึ่งบีก็อยากออกมาใช้ชีวิตแบบนี้มานานแล้ว อยากออกมาเจอสังคม โดยเฉพาะสังคมของสาวประเภทสองที่ใจปรารถนาอยากจะทำมาเป็นเวลานาน หลังจากบีได้ออกมาใช้ชีวิตคนเดียวและได้ออกมาทำงานได้ไม่นาน บีก็มีรุ่นพี่ที่เป็นสาวประเภทสองชวนให้ไปอยู่ด้วยและจะสอนในสิ่งต่างๆ ที่บีอยากรู้ให้ เช่น การแต่งหน้า การแต่งตัว สอนการใช้ชีวิตจริง ๆ ของสาวประเภทสอง ทำให้เราเกิดความสนใจและตัดสินใจที่จะย้ายเข้าไปอยู่กับรุ่นพี่คนนี้ แต่บีก็ยังกลับบ้านทุกครั้งเพียงแต่ไม่ได้นอนที่บ้านเท่านั้น เพราะบ้านพ่อแม่ของบีอยู่หน้าที่ทำงานของบี

หลังจากที่บีทำงานเต้นโชว์ที่บาร์เกย์ได้ 3 ปี ก็มีพี่ๆ ที่อัลคาซาร์มาดูโชว์ของที่นี่ พี่ๆ ที่อัลคาซาร์มาเห็นการเต้นของบีก็เลยลองชวนบีมาทดสอบหาผู้แสดง บีจึงไปสมัครคัดเลือกนักแสดงของอัลคาซาร์ ผลออกมาคือสามารถสอบได้ ดังนั้นจึงได้ทำงานที่อัลคาซาร์จนถึงปัจจุบันนี้รวมทั้งสิ้นเป็นเวลา 10 ปีแล้ว นอกจากจะแสดงโชว์เต้นแล้วบียังได้เคยเข้าประกวดที่ไซมอนได้รางวัลชนะเลิศมาแล้ว แต่ตอนนี้คิดว่าวัยของตัวเองแก่เกินกว่าที่จะเข้าประกวดได้ เพราะการประกวดสาวประเภทสองถ้าจะให้ดีต้องอยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 18-21 ถึงจะดีเพราะช่วงอายุขนาดนี้ร่างกายกำลังอวบอ้อม แต่ถ้าอายุเกินกว่านี้ขึ้นไปแล้วผิวหนังจะเริ่มกร้าน เพราะคนที่แปลงเพศจะต้องการฮอร์โมนเพศมากกว่าปกติ และต้องดูแลตัวเองเป็นอย่างดี ซึ่งคิดว่าร่างกายของคนเราจะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับวัยเป็นสิ่งสำคัญ อีกอย่างถ้าบีเข้าไปประกวดเกิดตกรอบแรกก็อายเขาตายเลย เสียประวัติที่เคยมีชื่อเสียง

ตอนนี้บีทำงานอยู่ 2 ที่คือ ที่อัลคาซาร์ พญา และที่ออดัม พญา รายได้ตกประมาณเดือนละเกือบหมื่น ไม่นับรวมค่าพิเศษที่ได้จากทางอื่น บีชอบงานที่ทำทุกวันนี้นะมาก ได้ทำในสิ่งที่เราที่ชอบ ได้แต่งหน้า ได้แสดง ได้เต้น คิดว่าชีวิตของบีเริ่มต้นจากตรงนี้ มันคือเรา คืองานที่เรารัก คนที่ชักชวนบีเข้ามาทำงานที่อัลคาซาร์คือ พี่เล็กที่แสดงโชว์ตลกที่อัลคาซาร์ ซึ่งพี่คนนี้เป็นกระเทยเพราะอาชีพ ปัจจุบันนี้พี่เขาก็มีครอบครัวที่อบอุ่น มีลูกมีเมียที่น่ารัก พี่เล็กเป็นผู้ที่จุดประกายความคิดที่จะแสดงโชว์ให้กับบีเป็นผู้ที่รับรองบีกับแม่ ทำให้แม่เกิดความเชื่อใจเราว่าเราสามารถที่จะเลี้ยง

ตัวเองได้ในอาชีพที่สุจริต บีเคยออกจากอัลคาซาร์ 2-3 ครั้งแล้วเพราะความเป็นเด็ก อยากที่จะไปทำงานเมืองนอก และได้ทำงานที่ประเทศญี่ปุ่นไปแสดงเต้นโชว์แบบที่อัลคาซาร์ ทำงานหนักมาก ทำอยู่ได้ 2-3 เดือน ตอนหลังต้องกลับมาเมืองไทย กลับมาขอทำงานที่อัลคาซาร์ ซึ่งมีกฎระเบียบว่าต้องทดสอบความสามารถก่อนเข้ามาทำงานใหม่ บีก็สามารถทดสอบผ่านไปได้ด้วยดี บีคิดว่าช่วงเวลาที่ยังออกจากงานไปเป็นช่วงที่เรายังดันทุรังอยู่ ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ทั้งค่าพาสปอร์ต กับวีซ่าหมดเงินไปร่วมแสนบาท เพราะบีต้องทำทุกอย่างใหม่หมดเลยเนื่องจากบีไม่มีใบเกิด เสียเงินแล้วแถมยังอดได้โบนัสที่ทำงานอยู่อัลคาซาร์ครบ 2 ปี เป็นเงินตั้ง 2-3 หมื่นบาท ที่อัลคาซาร์ให้สวัสดิการต่าง ๆ ดี เช่น เครื่องสำอางค์มีให้ใช้ตลอดมีทั้งยี่ห้อ MTI , COVERMARK มีการทำประกันสังคมให้ ซึ่งบีก็พอใจกับตรงนี้ แต่ถ้ามีคนมายื่นข้อเสนอให้งานที่ดีทำกว่านี้มันคงดีกว่านี้ บีก็จะดูถึงความมั่นคงของงานเป็นหลักซึ่งที่อัลคาซาร์นี่ก็ไม่ใช่มั่นคงแต่ก็เชื่อว่าจะยืนยาว ซึ่งเราก็ต้องเลือกสิ่งที่ดีให้กับตัวของเราเอง แต่การที่แปลงเพศก็ไม่ได้มีเหตุผลมาจากการทำงานเลยอีกเหมือนกัน คือมีความอยากที่จะเป็นเองอยากที่จะใส่ชุดว่ายน้ำแบบผู้หญิง คิดว่าการทำงานแบบนี้ไม่มั่นคงคิดว่าอาจจะทำงานที่นี้อีก 2-3 ปีก็อาจจะออกไปหางานทำเมืองนอก ไปหาประสบการณ์ให้กับชีวิต อาจจะแต่งงานกับฝรั่งก็ได้ แต่จะไม่ไปอยู่เมืองนอกเลยเพราะยังรักบ้านเกิดของตนเองอยู่

ความรักและชีวิตคู่

ชีวิตรักในวัยเรียน บีก็มีคนที่บีชอบอยู่เหมือนกัน ตอนนั้นบีอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 1 เห็นจะได้ มันเป็นความรู้สึกตอนเด็ก ๆ ว่าทำไมเราถึงชอบผู้ชาย แต่ก็มีเหมือนกันที่เพื่อนผู้หญิงมาชอบขอคบกับบีเป็นแฟน แต่บีก็ปฏิเสธว่าบีไม่ใช่ผู้ชายแต่เป็นกระเทย บีไม่ชอบผู้หญิงแต่เราชอบผู้ชาย นอกจากนี้แล้วยังมีเด็กชั้นอื่น ๆ เขียนจดหมายมาหาบี บีไม่เคยภูมิใจที่มีผู้หญิงมาชอบเราแบบนี้ บีอยากจะทำกรรตีใส่สุดฤทธิ์ อยากจะบอกให้ทุกคนรู้ไปเลยว่าบีชอบผู้ชายที่เรียนอยู่ห้องข้าง ๆ ซึ่งเป็นผู้ชายที่เท่ที่สุดในความรู้สึก แกรมเรียนก็เก่ง หล่ออีกต่างหาก แต่เขาไม่ชอบเรา คิดว่าความรักตอนนั้นเป็นความรักแบบเด็ก ๆ แต่ก็เสียใจมากอยากฆ่าตัวตาย ทำใจอยู่นานเหมือนกันแต่ก็เข้าใจว่าเขาเป็นผู้ชายที่ชอบผู้หญิงไม่ใช่แบบเราซึ่งในตอนนี้บีก็เข้าใจ ตอนเรียนบีไม่ค่อยมีผู้ชายมาชอบมาสนใจเพราะบีไม่ใช่คนสวยแต่ถ้าตอนนี้ก็ไม่แน่ ถ้าย้อนเวลากลับไปตอนนั้นได้บีไม่ต้องมีข้างล่างก็ได้มีแต่ข้างบนก็พอ แต่มันก็คงจะเป็นไปไม่ได้ เพราะค่านาหน้านามยังเป็นเด็กชายอยู่ดี

บีเคยดูหนังไปแล้วเกิดอารมณ์เหมือนกัน แต่จะเกิดกับผู้ชายตลอดกับผู้หญิงมองแล้วก็รู้สึกเฉย ๆ หรือไม่ก็อยากที่จะแสดงเป็นผู้หญิงคนนั้นแทน เพราะแค่ผู้ชายถอดเสื้อแค่นั้นเราก็มองว่าเซ็กซี่แล้ว ก็คงจะเป็นเหมือนกับที่ผู้หญิงมองผู้ชายมั่ง ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไมบีถึงมีความรู้สึกแบบนั้น มองผู้หญิงก็จะธรรมดาตามาก เพราะถ้าเกิดว่าเรามีอารมณ์กับผู้หญิงเราก็คงจะไม่ใช้กระเทยแน่ ๆ

ความรักครั้งแรกเป็นความรักที่บริสุทธิ์ใจมาก ๆ ไม่มีเรื่องเพศสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเลย อย่างที่เคยบอกไปแล้วว่าตอนเรียนอยู่ชั้นมัธยมเคยแอบชอบเพื่อนที่เรียนอยู่ห้องข้าง ๆ เขาไม่

ชอบบี บีก็เสียใจที่เรามีความรักให้กับเขาแต่เขาไม่มีความรักตอบมาให้ มันก็เป็นธรรมดาที่ต้องผิดหวังเสียใจ ก็คงเหมือนกับที่ผู้หญิงผิดหวังและออกห่างจากผู้ชายมั่ง แต่การที่เราเสียใจ มาก ๆ มันก็ช่วยทำให้เราเข้มแข็งขึ้นได้ ทำให้เราคิดได้ว่าวัฏจักรที่เราไม่สามารถอยู่กับใครได้นาน ๆ หลังจากนั้นบีก็เริ่มมีความรักครั้งใหม่หลังจากที่ออกจากบ้านมาอยู่ข้างนอกตามลำพัง บีได้พบกับรุ่นพี่ที่ทำงานที่บาร์เกย์ที่เราทำงาน บีก็แอบชอบพี่เขาเหมือนกันแต่พี่เขามีแฟนแล้ว แฟนของพี่เขาก็เป็นกระเทยเหมือนกับเรา ต่อมาไม่นานบีก็รู้ว่าพี่เขาก็แอบชอบเราอยู่เหมือนกัน อาจจะเป็นเพราะตอนนั้นเรายังเด็ก ยังปิ้งปิ้งอยู่ด้วยก็ได้ เมื่อเราชอบพี่เขาและพี่เขาก็ชอบเรา บีก็เลยหนีตามพี่เขาไปอยู่แม่งลอง แม่ของพี่เขาก็ไม่รู้ว่าเราเป็นกระเทยเพราะตอนนั้นบียังเด็กมาก ผมยังไว้ทรงบ็อบอยู่เลยตัวก็เล็ก ตอนนั้นบีก็ยังไม่รู้ภาษาอะไร พี่เขาชวนให้ไปอยู่แม่งลองก็ไปอยู่กับเขา เขาชวนเราไปไหนเราก็ไป ไม่ได้คิดอะไร แต่บีก็อยู่กับพี่เขาได้ไม่กี่วันก็หนีพี่เขากลับมา เพราะเราไม่ชอบอาบน้ำคลอง ตอนหลังถึงได้รู้ว่าเราทำตัวไม่ติดกับพี่เขา เราเคยอาศัยบ้านเขาอยู่บ้านเขากิน แต่ตอนนี้พี่คนที่ว่านั้นบินไปอยู่เมืองนอกแล้ว อีกอย่างเราก็ทำไม่ติดด้วยที่แย่งแฟนคนอื่นเขามา เลยไม่ชอบเวลาที่มีเพื่อนคนไหนถูกแย่งแฟนหรือกำลังจะไปแย่งแฟนคนอื่น ตอนนั้นบีเริ่มคิดได้ว่าพี่เขาคงหลอกพาบีไปเปิดบริษัท ทำให้บีเริ่มเข้าใจว่านิยามหรือความรักที่ผู้ชายมีให้กับเรา ไม่เห็นจะสนุกเหมือนที่คิดไว้เลย มันเจ็บมาก เลือดก็ออกด้วย ซึ่งถ้าถามกระเทยด้วยกันแล้ว กระเทยก็จะตอบมาทันทีว่านี่แหละของเธอ กระเทยจะต้องร่วมรักกันทางนี้ (ทางทวารหนัก) ซึ่งหลังจากวันนั้นเป็นต้นมาบีก็มีผู้ชายหลายคนผ่านเข้ามาในชีวิต ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ชายจริง ๆ ทั้งนั้น เพราะบีไม่ชอบเกย์ ซึ่งในแต่ละครั้งที่มีการร่วมเพศเกิดขึ้นบีก็ยังคงมีความรู้สึกขัดเขินอยู่ แต่ต่อมามีภายหลังก็เลิกอายเพราะเริ่มเข้าใจว่าคนอื่นเขาที่เป็นแบบเรา ไม่ได้มีเราเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ทำแบบนี้ บีผ่านผู้ชายมาเยอะแบบนับไม่ถ้วนก่อนที่จะตัดสินใจแปลงเพศจนกระทั่งแปลงเพศแล้ว แต่มีที่อยู่ด้วยกันแบบครอบครัว นับได้ประมาณ 4 คน คบกันอยู่ด้วยกันคนละ 2-3 ปีก็เลิกกัน

ปัจจุบันนี้บีอยู่กับแฟนคนเดิม คนที่อยู่เฉยๆชะตากรรมร่วมกับบีก่อนที่จะแปลงเพศเราเจอกันที่เทค แฟนบีทำงานเป็นดีเจแถวพัทยาได้ อายุเท่าๆ กับเราประมาณ 25 ปี เราใช้ชีวิตร่วมกันมานานถึง 7 ปีเต็มแล้ว เขาเป็นผู้ชายที่ตรงตามอุดมคติของบีทุกอย่างคือ เป็นคนที่มีความเข้าใจบี มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว คือจะช่วยเหลือค่าใช้จ่ายภายในบ้าน ตั้งใจทำงาน ไม่เจ้าชู้ไม่เคยเอาเปรียบเรา ช่วยเหลือทำงานบ้านทุกอย่างที่เราไม่ชอบทำ คิดว่าตนเองโชคดีมาก ๆ และอีกอย่างหนึ่งครอบครัวทางฝ่ายแฟนก็เข้ากับบีได้เป็นอย่างดี ไม่ได้ขัดขวางหรือว่าอะไรให้บีเกิดความรู้สึกเสียใจเลย อาจเป็นเพราะพ่อแม่ของแฟนเข้าใจบี เพราะพ่อแม่ของแฟนเคยมีประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางเพศกับกระเทยมาแล้ว ซึ่งแม่ของแฟนก็รู้อะไรเป็นเป็นอย่างดีเพราะเคยยื้อแย่งพ่อมาจากกระเทยได้เป็นผลสำเร็จ บีทราบเรื่องนี้จากการบอกเล่าของพ่อแม่และแม่แฟนโดยตรง แต่บีคิดว่าอะไรๆ ก็ไม่สำคัญมากสำหรับบีมากไปกว่าการที่บีมีแฟนที่รักและจริงใจต่อบี ในเรื่องของการแปลงเพศบีเคยคุยกับแฟนเหมือนกันว่า ถ้าบีแปลงเพศแล้วจะรับบีได้ไหม เขาก็บอกเพียงขอให้บีเป็นบีเท่านั้นก็พอ จะแปลงเพศหรือไม่แปลงเพศก็ไม่ใช่อะไรสำคัญอะไร ของอย่างนี้มันขึ้นอยู่กับใจ

มากกว่า ในช่วงที่บีผ่าตัดแปลงเพศ แฟนของบีดูแลบีทุกอย่างทำเหมือนตัวเองเป็นบุรุษพยาบาล บีแทบไม่ต้องทำอะไรเลยวัน ๆ เอาแต่กินกับนอน

แฟนของบีคนนี้เคยออกหักจากผู้หญิงมาก่อน แต่บีก็ไม่ได้คิดว่าแฟนบีที่เลือกคบกับบี เพราะว่าออกหักจากผู้หญิง คิดว่าเขาคบกับบีเหมือนกับคบกับผู้หญิงมากกว่า เพราะดูเหมือนว่าแฟนบีจะไม่ค่อยแคร์กับการที่มีแฟนเป็นกระเทย เวลาที่มีคนมองบีเวลาที่บีไปไหนคนเดียวแล้วพูดจาอะไรที่ไม่ดีกับ บีก็จะยกเพื่อนกระเทยไปลุย เคยเดินไปเที่ยวบีกซี สาขาพทยา มีเด็กมาพูดใส่หน้าเราว่าเป็นกระเทยรุมว่าเรากันใหญ่ ตอนนั้นเราก็ก็นั่นคนเดียวเพราะเห็นว่าไม่ไกลจากที่ทำงาน ก็เลยเดินกลับมาตามเพื่อน 4-5 คนเดินเข้าไปถามเด็กพวกนั้นว่าตะกิ้นนี่หล่อนพูดอะไรกัน และก็เลยบอกเขาไปว่าเราก็นั่นเหมือนกัน กับพวกเธอ ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้ใคร ไม่เคยทำให้พ่อแม่เดือดร้อน ผิดกับพวกเธอที่ดีแต่ว่าคนอื่น ไม่ดูตัวเองวัน ๆ เอาแต่เที่ยวเล่นและสร้างความเดือดร้อนให้กับคนอื่น หลังจากที่บีแปลงเพศแล้วบีมีความสัมพันธ์ทางเพศกับแฟนแบบผู้หญิงที่แท้จริง ไม่ต้องซัดเขินเวลาร่วมเพศ สามารถปล่อยอารมณ์และความรู้สึกของความเป็นผู้หญิงได้อย่างเต็มที่ ซึ่งก็ทำให้บีถึงจุดสุดยอดได้ดีกว่าก่อนการแปลงเพศ บีว่าของอย่างนี้มันขึ้นอยู่กับความรู้สึก อารมณ์ และความต้องการของแต่ละบุคคลมากกว่า ยกตัวอย่าง ตอนที่บีออกไปนอนกับแขก บีไม่เกิดมีความรู้สึกถึงจุดสุดยอดได้เลย อาจเป็นเพราะบีไม่ได้มีความรักกับแขกก็เป็นได้ ตอนที่บีไปนอนกับแขกแฟนบีเขาก็ไม่รู้ บีก็รู้สึกผิดเหมือนกันแต่ไหน ๆ เราผ่าตัดแปลงเพศมาแล้ว ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดก็แพง เสี่ยงก็เสี่ยง จำเป็นที่บีต้องหาทางตีทุนคืนบ้าง เวลาออกไปกับแขกบีจะได้เงินดีมาก ตกประมาณครั้งละ 5,000 บาท บางครั้งแขกที่พาเราไปก็ไม่นอนกับเราแต่เขาจะขอดูรูปของบีเฉย ๆ อยากดูอยากรู้ว่าเราเป็นอย่างไร แขกจะให้บีถอดเสื้อผ้าออกจนหมดเพื่อที่ว่าจะขอถ่ายรูปหน้าอกและอวัยวะเพศของบี เป็นสาวประเภทสองแล้วรายได้ดีมากบางครั้งก็แค่เปิดหน้าอกให้แขกดูและถ่ายรูปก็ได้เงินใช้แล้วตั้ง 2,000 บาท แต่บีก็จะยื่นข้อตกลงกับเขาว่าจะต้องเอาฟิล์มไปล้างที่ประเทศเขา โดยบีจะต้องตกลงกับโกด์ของเขาอีกที ความรู้สึกทางเพศของบีกับแฟนในตอนนี้อยู่ที่ทั้งบีและแฟนต่างคนต่างมีความสุขทั้งคู่ โดยเฉพาะตัวบีเอง

คำนิยามของคำว่าสาวประเภทสองและกระเทยในความคิดของบี คือ เพศที่เปรียบเสมือนเป็นครูที่สอนเรื่องเพศให้กับผู้ชาย การที่บีให้คำนิยามแบบนี้เพราะผู้ชายส่วนใหญ่ที่มาหาเรามากจะพูดกับเราเสมอ ๆ ว่าอยากลอง อยากรู้ว่าเราเป็นอย่างไร ดังนั้นเมื่อเขามาหาเรา บีจึงมีหน้าที่สอนให้เขาได้ในสิ่งที่เขาอยากรู้ ดังนั้นบีจึงคิดเสมอว่าสาวประเภทสอง และกระเทย คือ เพศที่ร่องลงมาจากผู้หญิงอีกที เป็นเพศที่ฝึกประสบการณ์ให้กับผู้ชาย ยกตัวอย่างเคยมีกรณีที่มีเด็กนักเรียนชายโรงเรียนที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ที่ออกหักจากผู้หญิงเพราะถูกเพื่อนรักแย่งไป กำลังเหงามากเลยขับรถมาเที่ยวที่พืษยาคนเดียว มาดูการแสดงโชว์ที่อัลคาซาร์ พืษยา แล้วมาเจอกับบี ตอนนั้นบียังไม่ได้แปลงเพศเลย บีทราบจากปากเขาเองว่าเขาเป็นคนหนึ่งที่เกลียดกระเทยมาก ขนาดว่าเห็นแล้วอยากที่จะเข้าไปเตะกระเทยเลยก็ว่าได้ แต่เขาดันมาชอบบีซึ่งเขาก็รู้ว่าบีเป็นกระเทย เขามาหาเรามาก ๆ เราก็ใจอ่อนเพราะเราก็นักเรียนอยู่แล้ว บีเป็นคนเริ่มสอนทุกอย่าง อย่างให้

เขา เรา 2 คนคบกันนานถึง 3 ปี แต่เขาไม่ได้มาอยู่กับเราเลย คือจะไปๆ มาๆ มากกว่า แม่ของเขาเคยโทรมาตามลูกชายเขาที่อัลคาซาร์ เพราะลูกเขาหายออกมาจากบ้าน 7 วัน แต่ก็ไม่เคยโทรเจอเราสองคน ตอนนั้นบีขอลาหยุดไปเที่ยวต่างจังหวัดกับเขาตอนหลังที่เลิกกันเพราะเขาเป็นคนห่างออกไปจากเราเอง แต่เราก็ไม่ได้เสียใจอะไรเพราะเข้าใจดีว่าเขามีวิถีทางของเขาเอง ซึ่งการที่เขามาชอบบีบีก็รู้สึกสะใจอยู่สักๆ เพราะเขาเคยว่าเคยดูถูกกระเทย สุดท้ายก็ต้องมาให้กระเทยเป็นคนปลอบใจ แต่เราคิดว่าเราไม่ได้สร้างนิสัยที่ชอบกระเทยให้กับเขาหรอก เพราะเราก็คอยติดตามข่าวคราวของเขามาโดยตลอด ปัจจุบันนี้เขาก็มีแฟนเป็นผู้หญิง

การตัดสินใจแปลงเพศ

เรื่องการแปลงเพศ บีไม่เคยคิดที่จะปรึกษาเพื่อนเลย เพราะไม่อยากถามเพื่อน เพราะเพื่อนบางคนเขาก็จะไม่ยอมรับ บอกว่ามันไม่ดี มันหลอกมันหลอน เพื่อนบางคนก็ยอมรับ บางคนก็ว่าดี แต่เราก็ไม่ได้สนใจอะไร คนส่วนใหญ่คิดว่ากระเทยจะต้องคุยกันเองเกี่ยวกับเรื่องของการแปลงเพศ ซึ่งกับบีมันไม่ใช่ บีจะศึกษาด้วยตัวของบีเองว่าสถานที่ผ่าตัดที่ไหนดี หมอศัลยกรรมแปลงเพศที่ไหนเก่ง ไม่มีใครแนะนำสถานที่ในการผ่าตัดแปลงเพศให้ เรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะเคยขับรถผ่านที่คลินิกศัลยกรรมตกแต่งหมอสุพร จังหวัดชลบุรี เห็นจากภายนอกดูแล้วสะอาดดี ดูดี เกิดความสนใจจึงเข้าไปสอบถามรายละเอียดว่าที่นี่มีการทำศัลยกรรมแปลงเพศหรือไม่ เพราะตนเองมีความสนใจที่อยากจะหาที่แปลงเพศมานานแล้วทำให้กล้าที่จะซักถามในสิ่งที่ตนเองสนใจอยากที่จะรู้ เมื่อสามารถเก็บรวบรวมเงินได้เพียงพอกับค่าผ่าตัด ก็ตกลงนัดวันผ่าตัดกับแพทย์ซึ่งเป็นแพทย์ศัลยกรรมที่จบจากเมืองนอก เคยเป็นแพทย์ศัลยกรรมที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดประมาณ 80,000 บาท (ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดได้มาจากเงินที่ได้จากการแสดงโชว์ที่อัลคาซาร์ และงานถ่ายโฆษณา) ก่อนการแปลงเพศจะทำศัลยกรรมเสริมหน้าอกมาก่อนประมาณ 10 ปี (เสริมหน้าอกย่านประตูน้ำ) ทำหน้าอกมาแล้ว 2 ครั้งที่ 1 ชนิดที่ทำมาจากถุงน้ำเกลือ เหตุที่ต้องทำใหม่เพราะถุงน้ำเกลือแตกเนื่องจากถูกกระแทกอย่างแรง แต่ไม่ได้รับอันตรายเพราะน้ำเกลือไม่เป็นอันตรายกับร่างกาย ครั้งที่ 2 ใส่ชนิดที่ทำจากซิลิโคน แต่ก็ต้องเปลี่ยนใหม่อีกครั้งเพราะเมื่อใส่ไปแล้วรู้สึกว่หน้าอกแข็งผิดปกติ ลองบีบให้นิ่ม เลยทำให้ซิลิโคนแตกเป็นผลทำให้ต้องเปลี่ยนใหม่ ปัจจุบันนี้หน้าอกเป็นปกติดีไม่มีปัญหาอะไร บีจะคิดเองว่าถ้าบีแปลงเพศแล้วบีจะมีความสุขไหมถ้าตัวเองไม่มีความสุขบีก็จะไม่ทำ แต่บีบอกกับตัวเองไว้ตั้งนานแล้วว่าถ้ามีเงินพร้อมเมื่อไหร่บีจะแปลงเพศทันที ซึ่งเรื่องของการปรึกษาเพื่อนจึงไม่เกิดขึ้นกับตัวเอง แต่เพื่อนจะเป็นคนมาถามเรามากกว่าว่าเราแปลงเพศแล้วหรือยัง บีคิดว่าสื่อสารที่บีได้รับมากที่สุดคือทีวี แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าทีวีจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของบี มันขึ้นอยู่กับความพร้อมของเราเองมากกว่า ซึ่งความพร้อมในความหมายของบีก็คือมีเงินพร้อม

ตอนนี้บ๊อดคิดว่าพอใจกับอวัยวะเพศที่มีอยู่ตอนนี้มาก ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้เป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์ 100 เปอร์เซ็นต์ แต่เราก็กได้มันพร้อมทั้งเสียอวัยวะเพศชายที่มีแล้วเกาะเกาะในความรู้สึกของเรา ที่ต้องมาคอยเก็บคอยซ่อน ซึ่งเป็นสิ่งที่เราไม่ชอบมานานแล้ว

การดำเนินชีวิตหลังการแปลงเพศ

บ๊อดรู้สึกพอใจกับอวัยวะเพศที่หวังไว้มานาน มันทำให้มีความรู้สึกว่ามีพร้อมทุกอย่าง กล้าที่จะกระทำในสิ่งที่ตัวเองอยากทำได้ การดำเนินชีวิตหลังการแปลงเพศเป็นการดำเนินชีวิตที่มีความสุข เราไม่ต้องปิดต้อบังตัวเอง เราสามารถเปิดเผยตัวให้สังคมรับรู้ได้ว่าเราก็คือผู้หญิงคนหนึ่ง

การยอมรับของสังคม

การยอมรับของสังคมก่อนแปลงเพศ เป็นช่วงเวลาที่สังคมยังไม่เปิดกว้างในเรื่องของสาวประเภทสอง แท้จริงแล้วกระเทยเกิดขึ้นมาในโลกนี้นานแล้วแต่ถูกปิดกั้นและไม่ได้รับการเปิดเผยจากสื่อมวลชนทุกแขนง ไม่มีการยอมรับจากสังคมเช่นในปัจจุบันนี้ สมัยก่อนนั้นบ๊อดยังไม่เป็นที่รู้จักของคนโดยทั่ว ๆ ไป เพราะตอนนั้นยังไม่ได้ถ่ายโฆษณา ดังนั้นคนที่มองเห็นบ๊อดจะมองดูบ๊อดว่าเป็นตัวประหลาด เคยเกิดเหตุการณ์ที่ถูกคนพูดจาเหยียดหยันเสมอ ๆ เช่น เคยเจอผู้หญิงพูดใส่หน้าบ๊อดว่าเธอมันไม่ใช่ผู้หญิงแท้ ซึ่งบ๊อดก็รู้สึกเฉย ๆ ไม่ค่อยสนใจนักกับคำพูดแบบนี้และบ๊อดก็ไม่ได้ทำอะไรเขากลับไป เพราะสิ่งที่เขาพูดนั้นเป็นเรื่องจริงและคิดอยู่ตลอดเวลาว่าถึงแม้ว่าบ๊อดจะไม่ใช่อวัยวะ 100 เปอร์เซ็นต์ แต่เราก็กไม่เคยสร้างความเดือดร้อนให้ใคร ไม่เคยฉกฉวยชิงรางวัลใคร ทำงานด้วยความตั้งใจและถูกกฎหมายมาโดยตลอด ไม่เคยงอมืองอเท้าขอเงินใครกิน แต่ก็เคยมีเหมือนกันที่โดนคนว่าแรง ๆ แล้วบ๊อดไม่ได้ก็ว่าได้ต้อกลับไปที่เหมือนกัน ในช่วงระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมาหลังจากที่ได้แปลงเพศแล้ว เป็นช่วงเวลาที่สังคมเริ่มเปิดกว้างขึ้นสำหรับเรื่องพวกนี้ อาจจะเป็นเพราะช่วงนี้เป็นยุคสมัยที่กระเทยเปิดตัวกว้างมากขึ้นและเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น เช่น เป็นนักแสดง เป็นช่างแต่งหน้า เป็นนางแบบ ฯลฯ ซึ่งเป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียงให้กับสังคมไทยเป็นอย่างมาก อีกอย่างบ๊อดได้เข้าอยู่ในวงการการถ่ายโฆษณา ทำให้คนเริ่มที่จะรู้จักบ๊อดและให้เกียรติบ๊อดมากขึ้น ปัจจุบันนี้เวลาบ๊อดไปไหนมาไหนก็จะมีคนเดินเข้ามาทักทายและพูดคุยดี ๆ ด้วย ไม่มีคนทำท่าทางเหยียดหยามบ๊อดแบบเมื่อก่อน ทำให้บ๊อดเกิดความรู้สึกที่ดีมาก ๆ ที่คนโดยทั่วไปเริ่มเปิดใจกว้างที่จะยอมรับกระเทยมากยิ่งขึ้น ดังนั้นตนเองจึงมีความเข้าใจในคำพูดที่ว่า “ทุก ๆ อย่างในโลกนี้มีทั้งด้านมืดและด้านสว่างอยู่เสมอ ๆ ” การที่บ๊อดจะตัดสินใจอะไร ควรที่จะเปิดใจยอมรับและให้ออกาสคนทุก ๆ คนควรมีโอกาสเท่า ๆ กัน เพราะการที่เรเปิดใจกว้างยอมรับแบ่งรับแบ่งสู้ได้ จะทำให้คนเรามีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข เป็นผลทำให้สังคมน่าอยู่และมีความเจริญมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม เพราะถึงแม้ว่าคนเราจะมีแตกต่างกันออกไป แต่คนเราทุกคนก็มีความสามารถที่ไม่แพ้กัน การที่เราให้ออกาสคนเหล่านี้ได้พิสูจน์ความสามารถของตนเอง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ทำให้สังคมรู้ว่ากระเทยซึ่งมีความแตกต่างจากเพศชายและเพศหญิงนั้นมีความสามารถที่ไม่แพ้กับเพศทั้ง 2 นี้เลย บ๊อดคิดว่าบ้านเมืองของเราก็ก

พัฒนาขึ้นมามากกว่าเดิม ไม่เซยและล้าหลังแล้ว ควรที่จะเปิดโอกาสให้กว้างกับเรื่องตรงนี้ น่าจะคิดว่าคนเราเลือกเกิดไม่ได้ กระทบหรือสาวประเภทสองไม่ได้เกิดมาเพื่อชิงดีชิงเด่นกับใคร เราก็ดำเนินชีวิตของเรา เราก็คือเป็นคน ๆ หนึ่งที่อาศัยอยู่ในโลกใบนี้ ไม่ใช่เราเป็นสัตว์สองเท้าที่เข้ามาอาศัยอยู่บนโลก ไม่ใช่สัตว์ประหลาดที่มาจากอวกาศอยู่ในร่างคน ถึงเราจะเป็นอย่างไรเราก็มีจิตใจเหมือนกัน บิ๊กก็ไม่ใช่ใจเหมือนกันว่าคนทั่วไปคิดว่าสาวประเภทสองเป็นโรคจิต บิ๊กคิดว่าคนที่ เป็นโรคจิตในสายตาของบิ๊กก็คือ คนที่มีครอบครัวอยู่แล้วและมาแปลงเพศ บิ๊กคิดว่าภณีนี้น่าจะเรียกว่าโรคจิตมากกว่า คือเขาไม่ชอบชีวิตที่เขาใช้อยู่ ทำไปเพราะต้องการสืบพันธุ์ บิ๊กเคยมีเพื่อนอยู่คนหนึ่งที่ยากผัดตมมาก เป็นลูกคนจีน เขามีความคิดที่อยากจ้างผู้หญิงเอาไว้แต่งงานเพื่อสืบตระกูลต่อไป

การยอมรับของครอบครัว

ตอนเด็ก ๆ อาจจะเป็นเพราะบีแต่งตัวเป็นผู้หญิงตั้งแต่จำความได้ ซึ่งบิ๊กก็ไม่ว่าถูกพ่อแม่หรือใครจับบีแต่งตัวเป็นเด็กผู้หญิงหรือเปล่า แต่คิดว่าตัวบีเองชอบที่จะแต่งตัวเป็นเด็กผู้หญิงตอนที่บีเริ่มเป็นผู้หญิงบิ๊กก็ไม่ได้บอกเรื่องนี้กับใครเลย นอกจากแม่ เพราะบีคิดว่าถึงบีจะไม่บอกทุกคนในบ้านก็คิดว่าบีเป็นกระเทยมาตั้งแต่เด็ก ๆ เขาไม่เคยคิดว่าบีเป็นผู้ชายเลย พวกพี่ ๆ ชอบว่าบีแรด อาจจะเป็นเพราะตอนเด็ก ๆ บีอาจจะแรดมากก็ได้เพราะชอบแต่งตัว แต่เมื่อเวลาผ่านไป ทุก ๆ คนในครอบครัวก็รู้ว่าบีเป็นกระเทยแน่แล้วก็ไม่มีใครว่าอะไร มีแต่พ่อ(ตา) เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ไม่ชอบให้บีเป็นแบบนี้ แต่ก็ไม่ค่อยพูดอะไรกับเรา แต่พ่อก็จะมาพูดให้แม่ฟังว่าไม่อยากให้บีมันเป็นอย่างนี้ กลัวมันจะเสียคนเหมือนกับกระเทยคนอื่น ๆ ที่พ่อเคยเห็นว่าชอบนั่งจับฝรั่ง แต่ก็ช่างมันเถอะเดี่ยวพอมันโตมันก็จะรู้อเอง ส่วนพ่อที่เป็นพี่ของเราไม่ได้ว่าอะไรแต่เขาก็เป็นห่วงบีถึงขั้นทำประกันชีวิตให้บีแต่บิ๊กก็ไม่ค่อยสนใจเท่าไร เพราะคิดว่าถ้าบีตายคนที่ได้เงินก็ไม่ใช่เรา อีกอย่างบีไม่เคยคิดที่อยากจะได้อะไรจากเขาอยู่แล้วเพราะเขามีครอบครัวของเขาเอง มีลูกมีเมียใหม่ที่เขจะต้องรับผิดชอบ ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอะไรเขาเพราะเราก็มียามีทำ ทำมาหากินเองได้ แต่บิ๊กก็เข้าใจว่าเขาเป็นห่วงบี บิ๊กก็เลยพูดให้เขาฟังตลอดว่า ทุกวันนี้ที่มีเงินซื้อบ้าน ซื้อของทุกอย่างก็เพื่อตัวเอง เพราะคิดว่าเมื่อแก่ตัวลงก็ต้องอยู่ตัวคนเดียวอยู่แล้ว ทำไมเราต้องแคร์ใคร ทำทุกอย่างให้ชีวิตของเรามีความสุขไม่ดีกว่าหรือ

การตัดสินใจแปลงเพศของบี บิ๊กคิดว่าครอบครัวของบีไม่มีส่วน มันคงเป็นสิ่งที่อยู่ภายใต้จิตสำนึกของบีมากกว่า ที่คิดที่จะแปลงเพศให้ได้ เวลาที่บีอาบน้ำบีจะไม่อยากเห็นมันเลย(อวัยวะเพศชาย) ครอบครัวของบีไม่มีใครคัดค้านหรือใครสนับสนุน แต่บีคิดว่าทุกคนในครอบครัวเข้าใจเราทราบได้จากหลังการแปลงเพศเสร็จ ทุก ๆ คนในครอบครัวไม่ได้ขัดขวางหรือว่ากล่าวอะไรให้ไม่สบายใจเลย ทุกคนยอมรับได้เพราะถือว่าเป็นสิ่งที่ทำให้บีมีความสุข ในช่วงที่บีเข้ารับการรักษาผัดตมทุกคนในครอบครัวจะคอยมาให้กำลังใจตลอด โดยเฉพาะแม่จะมานั่งเป็นเพื่อนคุยทุก ๆ วันคอยปลอบไม่ให้บ๊ิกกลัว ไม่เคยทักท้วงหรือว่าตำหนิให้น้อยใจ หลังจากที่ถูกผัดตมแม่ก็จะขอดูแผลว่าหายดีหรือยัง แม่ยังบอกอีกว่าเหมือนผู้หญิงจริงๆ นอกจากนี้ทุกคนในครอบครัวไม่เคยคิดและมีความรู้สึกว่ามี

เป็นผู้ชายเลย โดยเฉพาะหลานสาวจะคอยขอคำปรึกษาจากบ๊วยอยู่เสมอๆ ในทุกๆ เรื่อง ในบางครั้ง เขาก็ไม่เข้าใจบางอย่างที่บ๊วยทำ เช่นการเปลี่ยนแผนบ่อยๆ ซึ่งหลานก็จะพยายามทำตาม ซึ่งบ๊วยก็ต้องคอยอธิบายให้เขาเข้าใจว่าน่าเป็นผู้ชายที่แปลงเพศแล้ว ดังนั้นการที่น้ำจะเปลี่ยนแผนบ่อยๆ ก็ไม่สามารถมีใครมาทำให้น้ำท้องได้ แต่ถ้าหลานทำตัวตามอย่างน้ำแล้วละก็ หากข้อผิดพลาดขึ้น หลานก็จะท้องซึ่งจะเกิดเป็นปัญหาต่างๆ ติดตามมาไม่จบสิ้น

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครองที่มีเด็กที่กำลังจะเป็ยงเบนทางเพศ

การชักจูงให้เด็กมาเป็นกระเทยหรือสาวประเภทสอง บิดคิดว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาไม่ได้มีแรงจูงใจอะไร แต่ขึ้นอยู่กับว่าเมื่อเป็นแล้วสามารถดำเนินชีวิตได้ดีโดยที่ไม่เดือดร้อนใคร ทำประโยชน์ให้กับสังคมได้มากน้อยแค่ไหน ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วสังคมก็จะเปิดต้อนรับเรามากขึ้น ซึ่งถ้าเปรียบเทียบสังคมสมัยนี้กับสังคมสมัยก่อนแล้วแตกต่างกันมาก เพราะสังคมสมัยนี้เปิดกว้างมากขึ้น จะสังเกตเห็นได้ปัจจุบันนี้เมื่อเปิดทีวีขึ้นมาก็จะเห็นกระเทยเกือบทุกช่อง ซึ่งการดูสื่อต่างๆ โดยเฉพาะทีวีเราจะต้องดูว่า เด็กที่กำลังดูนั้นมีความคิดและกิริยาท่าทางเป็นกระเทยหรือเปล่า ถ้าเด็กเป็นอยู่แล้ว ใครจะไปตีไปตบเขาให้ตายยังไงเขาก็เป็น แต่ถ้าเขาเป็นและสามารถที่จะดำเนินชีวิตได้ก็ควรที่จะปล่อยเขาไป ขึ้นอยู่กับพ่อแม่ของเด็กว่าเป็นอย่างไร เพราะพ่อแม่ก็เปรียบเสมือนสะพานที่จะชักพาให้เด็กไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ถ้าเด็กอยากที่จะเป็นกระเทยหรือกำลังจะเป็นกระเทยบ๊วยก็ขอแนะนำว่า เด็กจะต้องศึกษาโดยการเรียนรู้และการคิดให้เป็นด้วยตนเอง และสามารถดำรงชีวิตได้โดยไม่ทำให้ตนเองและคนใกล้ชิดเดือดร้อน เด็กที่จะเป็นต้องทำตัวให้ตั้งใจเรียนให้ผู้ใหญ่ยอมรับเราให้ได้ ว่าถึงแม้เราจะเป็นอย่างไรเราก็ยังรับผิดชอบตัวเองได้ดี ถ้ามีผู้ปกครองอยากที่จะมาปรึกษาขอคำแนะนำจากบ๊วย บ๊วยก็จะคอยคุยกับเด็ก เพราะบ๊วยอยากรู้ความคิดเห็นของเด็กว่าเขาคิดอย่างไร เราจะได้รู้ความคิดของเขาว่าเขาเป็นกระเทยหรือเปล่า และบ๊วยก็จะคุยกับพ่อแม่ของเด็กว่าถ้าเด็กเป็นก็จะพยายามพูดคุยให้เขาเห็นว่า การเป็นกระเทยไม่ได้เป็นสิ่งเสียหายอะไร บางคนที่เป็นก็สามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้ดีไม่แพ้คนทั่วๆ ไปเลย แต่ถ้าเด็กไม่ได้เป็น บ๊วยก็อยากให้พ่อแม่และแม่เด็กเข้าปรึกษาหารือกันภายในครอบครัว ว่าเขาจะเอาอย่างไร ว่าเด็กคิดอย่างไร เพราะไม่ว่าเด็กจะเป็นหรือไม่เป็นทุกอย่างขึ้นอยู่กับตัวของเด็กเอง พ่อแม่ไม่จำเป็นต้องพาเด็กไปพบจิตแพทย์เลย บางคนบอกว่าเด็กจะเป็นกระเทยคือเด็กที่อยู่และคลุกคลีกับผู้หญิงมาก ตามความคิดของบ๊วยไม่ใช่

ปัจจุบันนี้คิดว่าตนเองมีความสุขและได้ทุกอย่างอย่างที่ใจปรารถนาแล้ว คือได้เป็นผู้หญิงอย่างที่ตนเองอยากเป็น มีพ่อแม่พี่น้องที่คอยให้กำลังใจ อนาคตอยากมีร้านขายของชำเล็กๆ แต่ตอนนี้ยังไม่คิดที่จะทำอะไร มันเป็นช่วงเวลาที่เราคิดว่าเป็นช่วงเวลาของการพักผ่อนชีวิต พยายามทำงานเพื่อจะได้มีเงินเพียงพอที่จะทำร้านขายของชำ เพราะอนาคตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน บ๊วยไม่รู้ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นกับบ๊วย บ๊วยจะต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวก็ได้ซึ่งบ๊วยไม่มีทางที่จะรู้อนาคตได้เลย ดังนั้นคิดว่าควรจะทำปัจจุบันนี้ให้ดีที่สุด ไม่ซีเรียสกับชีวิต

ความคิดเห็นที่ตนเองยังคงความเป็นเพศชายอยู่

ความรู้สึกที่มองตัวเองกับความเป็นเพศชาย ไม่เคยคิดและมองตัวเองว่าเป็นเพศชายเลย ตั้งแต่จำความได้จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ เพราะไม่เคยได้ใช้ความเป็นเพศชายที่ไหนกับใครเลย รู้สึกเพียงแต่ว่าอวัยวะเพศที่มีมาตั้งแต่เกิดนั้นไม่สามารถที่ใช้การอย่างอื่นได้นอกจากมีไว้ใช้ปัสสาวะเท่านั้น ส่วนในเรื่องของความรู้สึกทางเพศที่อยากจะสัมผัสสัมพันธ์กับผู้หญิงนั้นไม่เคยเกิดขึ้นในความคิดของตนเองเลย ส่วนใหญ่ความรู้สึกทางเพศจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเจอกับผู้ชายที่ถูกใจเท่านั้น

สิ่งที่คิดว่าตนเองยังคงความเป็นชายอยู่ก็คือเสียง เพราะยังไม่ได้ผ่าตัดเจียรลูกกระเดือกและเปลี่ยนกล่องเสียง คิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปทำอะไรกับมัน เพราะเสียงแบบนี้ก็ดีอยู่แล้ว เป็นคนชอบที่จะตะเบ็งเสียงดัง ๆ ชอบกรีดกรีดสนุกสนานกับเพื่อนฝูง ถ้าต้องไปผ่าตัดเปลี่ยนแปลงตรงจุดนี้แล้วต้องค่อย ๆ พุดเสียงเบา ๆ คิดว่าเป็นอย่างเดิมจะดีกว่า อีกอย่างก็คิดว่าตนเองแตกต่างจากผู้หญิงก็คือ การที่เราไม่สามารถตั้งครุภักและให้กำเนิดลูกได้ แต่ถึงจะมีลูกไม่ได้ก็ไม่มีความคิดที่จะขอเด็กมาเลี้ยงเพราะไม่อยากให้เด็กมีปัญหา นอกจากนี้ยังมีในเรื่องของการที่ตนเองไม่ชอบทำงานบ้านทุกอย่าง ไม่ชอบเรื่องจุกจิกเรื่องหุยมหิมและคิดมากเหมือนผู้หญิง

กรณีศึกษาที่ 6

ชื่อ คุณศิวะ ชื่อเล่น กีบ (นามสมมติ)

ประวัติส่วนตัว

กีบอายุ 24 ปี เป็นคนไทย เชื้อชาติเวียดนาม นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดอุดรธานี เข้ามาอยู่กรุงเทพฯ เป็นเวลา 1 ปีกับอีก 3 เดือน สมาชิกในครอบครัวมี

พ่อ อายุ 53 ปี อาชีพรับถมที่

แม่ อายุ 53 ปี อาชีพค้าขายและให้เช่าโต๊ะเก้าอี้และเต็นท์ตามงานต่าง ๆ

พี่สาว อายุ 31 ปี ค้าขาย

กีบ อายุ 24 ปี เรียนทางด้านตัดเย็บเสื้อผ้า

น้องชาย อายุ 19 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

น้องสาว อายุ 17 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

กีบคิดว่าครอบครัวของกีบเป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่นเท่าไรนัก เพราะตลอดเวลาพ่อไม่เคยมีเหตุผลและไม่ใส่ใจความรู้สึกของคนในครอบครัว แต่ถ้าเมื่อไรที่พ่อเกิดใส่ใจครอบครัวก็จะใส่ใจมากจนเกินขอบเขต พ่อชอบกำหนดทางเดินชีวิตของลูก ๆ ทุกอย่าง ลูกไม่มีสิทธิ์ที่จะตัดสินใจ

ใจอะไรด้วยตัวเอง เพราะพ่อจะเป็นคนตัดสินใจทุกอย่างเองทั้งหมด ส่วนแม่ก็จะทำตามที่พ่อบอกทุกอย่าง

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่

พ่อและแม่ของก๊ิบยังใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน เป็นชีวิตคู่ที่อยู่แบบลุ่มๆ ดอนๆ เพราะพ่อเป็นคนอารมณ์ร้อนพ่อไม่เคยตีกับคนในครอบครัวได้นาน พ่อชอบหาเรื่องทะเลาะกับทุกคนในครอบครัว แต่ก๊ิบจะพยายามหลีกเลี่ยงปัญหาด้วยการไม่คุยกับพ่อ เพื่อหลีกเลี่ยงการปะทะอารมณ์ระหว่างพ่อลูกซึ่งจะทำให้เกิดเป็นปัญหาครอบครัวได้ การที่ก๊ิบและพ่อไม่ค่อยพูดกันจึงกลายเป็นนิสัยของแต่ละบุคคลไป เวลาที่คนในครอบครัวมีอะไรไม่พอใจกับพ่อก๊ิบจะฝากคำพูดผ่านมาทางแม่แทนเสมอ ส่วนใหญ่เวลาที่ก๊ิบจะคุยกับพ่อก๊ิบจะคุยผ่านทางแม่อยู่แล้ว เพราะก๊ิบจะคุยกับพ่อแบบเผชิญหน้ากันจริงๆ วันหนึ่งไม่เกิน 3-4 ประโยคหรือไม่ก็ไม่พูดกันเลยก็มี แต่ไม่ใช่ว่าพ่อลูกจะโกรธเคืองกัน การที่เราทั้งสองคนไม่คุยกันจะดีกว่า ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ก๊ิบสนิทกับแม่มากกว่าพ่อ เวลาที่ก๊ิบมีปัญหาอะไรก็จะปรึกษาแม่ก่อนเสมอ

การแสดงออกของพ่อจะรักลูกคนที่เกิดคนล่าสุด คือ เมื่อแม่มีก๊ิบ พ่อก็จะรักก๊ิบ แต่เมื่อแม่มีน้องพ่อก็จะรักน้องคนต่อๆ ไปแทน พ่อจะรักลูกคนเล็กที่สุดและไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ แต่ก๊ิบจะคิดอยู่ตลอดเวลาว่าพ่อไม่เคยรักก๊ิบเลย ที่รู้สึกและคิดแบบนี้เพราะพ่อไม่เคยใส่ใจก๊ิบมาตั้งแต่เด็ก ไม่ใช่เป็นความรู้สึกที่น้อยใจแต่ก๊ิบถือว่าเป็นความชินชามากกว่า ก๊ิบไม่อยากจะให้พ่อเป็นคนอารมณ์ร้ายเกินไป ส่วนแม่ของก๊ิบจะรักลูกและห่วงใยลูกทุก ๆ คนเท่ากันหมด

ลักษณะของพ่อจะเป็นผู้นำแบบเผด็จการ ใช้ความคิดของตนเองเป็นใหญ่ ไม่ฟังเหตุผลของคนอื่น จึงทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตครอบครัว พ่อเป็นคนอารมณ์ร้าย ก๊ิบไม่ต้องการความอบอุ่นจากพ่อเพราะคิดว่าพ่อคงให้ความอบอุ่นกับใครไม่เป็น พ่อเป็นคนที่ค่อนข้างจะเย็นชา กับลูกๆ ชอบบังคับและเข้มงวดตามสไตล์ผู้ชายสมัยก่อน พ่อเป็นคนหัวเก่าเหมือนกับปู่ แต่ตอนที่ก๊ิบไปอยู่กับปู่ตอนนั้นปู่อายุมากแล้ว แต่ที่ก๊ิบพูดถึงปู่ว่าเหมือนกับพ่อเพราะก๊ิบได้ยินมาจากอากว่าปู่นิสัยเหมือนกับพ่อกว่าที่สุด แต่ปู่จะหนักกว่าพ่อหลายเท่า ตอนที่ก๊ิบไปอยู่กับปู่ก๊ิบก็รู้สึกได้ เพราะปู่ชอบบังคับให้ก๊ิบเล่นหมากรุกเป็นเพื่อน แต่ถ้าก๊ิบไม่ยอมเล่นด้วยก็จะโดนว่า ส่วนแม่กับย่าจะเป็นอะไรที่คล้ายๆ กันคือให้ความอบอุ่นและให้กำลังใจกับลูกๆ มากกว่าพ่อ แม่จะเป็นคนที่อดทนและทำทุกอย่างเพื่อครอบครัว แม่เคยเล่าให้ก๊ิบฟังว่าแม่เคยโดนพ่อซ้อมเป็นประจำ ตอนที่แม่ท้องก๊ิบแม่โดนพ่อซ้อม พ่อเตะแม่ตบมันโดนแม่เกือบแท้งก๊ิบ ก๊ิบคิดว่าผู้ชายสมัยก่อนค่อนข้างเห็นแก่ตัวและเหี้ยมโหดมาก ถึงเวลาไม่พอใจพ่อก๊ิบจะซ้อมแม่ พ่อมักชอบเอาผู้หญิงอื่นมานอนที่บ้านเสมอ ก๊ิบไม่เคยเห็นเองแต่มีคนถ่ายรูปมาให้ดู ก๊ิบรู้สึกโกรธแค้นมากตอนนั้นก๊ิบยังเด็กมากทำอะไรไม่ได้ ได้แต่เอารูปไปทำลาย เวลาที่พ่อทำร้ายแม่ก๊ิบได้แต่ยืนดูและร้องไห้อยู่ตรงนั้น มาตอนนี้ก๊ิบสามารถช่วยแม่ได้บ้าง ปัจจุบันนี้พ่อดีขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก อาจเป็นเพราะก๊ิบโตขึ้นและ

ก๊ิบไม่ค่อยได้คุยกับพ่อเท่าไร เวลาที่ก๊ิบพูดพ่อจะหยุดทำร้ายแม่ และฟังที่ก๊ิบพูดมากขึ้น การที่พ่อทำร้ายแม่ก๊ิบไม่ได้คิดว่าเป็นสาเหตุที่ก๊ิบเป็นกระเทย แต่เป็นเพราะก๊ิบจำความได้ก๊ิบก็อยากเป็นผู้หญิงแล้ว ก๊ิบคิดว่าเป็นเพราะฮอร์โมนมากกว่า ก๊ิบเป็นกระเทยก่อนที่จะรู้ว่าพ่อกับแม่ทะเลาะกันเสียอีก

อำนาจการตัดสินใจภายในครอบครัว

การตัดสินใจในครอบครัวดูเหมือนว่าพ่อกับแม่จะช่วยกันตัดสินใจในเรื่องต่างๆ แต่ในทางปฏิบัติพ่อจะมีอำนาจมากกว่าแม่ เพราะพ่อเป็นคนเผด็จการ ชอบใช้ความคิดของตัวเองตัดสินใจผู้อื่น ไม่ฟังเหตุผล ปัจจุบันพ่อไม่ได้ทำงานในจังหวัดอุดรธานี ทำให้ภารกิจในการดูแลครอบครัวจึงตกมาเป็นภาระของแม่ แต่เมื่อไรที่พ่อเห็นลูกทำอะไรไม่ดีไม่ถูกใจพ่อ พ่อก็จะพูดให้แม่ฟัง และโทษว่าแม่เลี้ยงลูกไม่ดี

ความคาดหวังในเรื่องเพศของพ่อและแม่ที่มีต่อลูก

พ่อและแม่คาดหวังอยากได้ลูกชายมาก เพราะได้ลูกคนแรกเป็นผู้หญิง ครอบครัวของก๊ิบเป็นครอบครัวที่ปู่ ย่า ตา และยาย หนีภัยสงครามจากประเทศเวียดนามข้ามมาอยู่ในประเทศไทย ทำให้ยังมีความคิดและค่านิยมที่อยากจะมีลูกชายไว้สืบสกุลแบบจีน เพราะคนจีนกับคนเวียดนามมีความคิดและความเชื่อคล้ายๆ กัน

การอบรมเลี้ยงดู

พ่อกับแม่ไม่ค่อยใส่ใจเลี้ยงดูลูกๆ ก๊ิบคิดว่าพ่อยกภาระในเรื่องของการเลี้ยงดูลูกให้แม่จัดการแทน ซึ่งแม่ก็จะเลี้ยงดูลูกด้วยทำงานไปด้วย เพราะงานในสมัยก่อนจะมีเยอะมากแม่ไม่ค่อยจะมีเวลาแม้กระทั่งจะกินและนอน แต่แม่จะเลี้ยงดูลูกทุกคนเป็นอย่างดี ส่วนพ่อก็มองหน้าที่เพียงแต่หาเงินมาเลี้ยงดูครอบครัวเท่านั้น

ในช่วงที่ก๊ิบอายุได้ 2 ขวบก๊ิบต้องแยกตัวออกจากครอบครัวเพื่อไปอยู่กับปู่และย่า เนื่องจากพ่อและแม่ของก๊ิบมีความเชื่อในเรื่องของโชคลางว่า คนที่เกิดปีเดียวกันจะอยู่ด้วยกันไม่ได้เพราะจะทำให้กินกันเองตามความเชื่อ ก๊ิบเกิดปีเดียวกับแม่คือปีชงเหมือนกัน ซึ่งถ้าอยู่ด้วยกันอาจจะก่อให้เกิดความหายนะขึ้นภายในครอบครัวได้ ทำให้ก๊ิบต้องย้ายมาอยู่กับปู่ย่าจนก๊ิบอายุ 8 ขวบจึงย้ายกลับมาอยู่กับครอบครัว

ก๊ิบไม่ค่อยไปไหนกับที่บ้านมาก โดยเฉพาะไปกับพ่อและแม่ ก๊ิบกลัวว่าพ่อและแม่จะอายเพื่อนที่มีลูกเป็นกระเทย ก๊ิบเคยไปงานกับพ่อและแม่ คนเคยทักว่าไม่เคยเห็นหน้าก๊ิบมาก่อนเลย ซึ่งก๊ิบก็เข้าใจว่าเป็นเพราะก๊ิบไม่ชอบไปไหนกับพ่อและแม่ ก๊ิบกลัวเขาอาย

การละเล่นในวัยเด็ก

ตอนเด็กๆ พ่อและแม่เลี้ยงดูก๊ีบกับน้องชาย 2 คน (ซึ่งอีกคนหนึ่งเสียชีวิตไปแล้ว)ไปพร้อมๆ กันเพราะห่างกันไม่กี่ปี ก๊ีบไม่เคยได้ของเล่นอะไรจากพ่อและแม่เลย แต่จำได้ว่าเวลาไปหาปู่และย่า ก๊ีบจะได้ของเล่นจากน้องของปู่ซึ่งนานๆ จะมาเยี่ยมหลานๆ ก็จะซื้อของเล่นมาให้ของเล่นส่วนใหญ่เป็นของเล่นจำพวกปืน

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง

ก๊ีบสนิทกับน้องสาวมากกว่าพี่สาวและน้องชาย ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องค่อนข้างดีที่สนิทกับน้องสาวคนเล็ก เพราะพี่สาวไม่ชอบที่ก๊ีบเป็นกระเทย ส่วนน้องชายเป็นผู้ชายก๊ีบจะไปยุ่งอะไรกับเขามากไม่ได้ ก๊ีบคิดว่าน้องสาวสามารถรับก๊ีบได้ที่ก๊ีบเป็นกระเทย น้องสาวจะเข้าใจก๊ีบทุกอย่าง พี่น้องในครอบครัวไม่มีใครซึ่งดีซึ่งเด่นในเรื่องการเรียน มีแต่ก๊ีบคนเดียวเท่านั้น เพราะเรื่องเรียนก๊ีบจะได้คะแนนดีและเรียนดีกว่าพี่ๆ น้องๆ ก๊ีบสามารถสอบเข้าเรียนได้ในโรงเรียนของรัฐบาลตลอด แต่พี่น้องของก๊ีบจะเรียนในโรงเรียนเอกชนทุกคน ก๊ีบภูมิใจตัวเองในเรื่องการเรียนมาก

การยอมรับของคนในครอบครัว

ในเรื่องของการยอมรับว่าก๊ีบเป็นกระเทย ตอนนี้แม่เริ่มยอมรับก๊ีบมากขึ้น คือก๊ีบสามารถที่จะแต่งหน้าได้แต่แม่จะขอไม่ให้ก๊ีบเสริมหน้าอก คือยอมให้ก๊ีบแต่งตัวเป็นผู้หญิงได้แต่ห้ามมีหน้าอก ตอนนี้ก๊ีบผ่าตัดอวัยวะเพศชายออกทำเป็นอวัยวะเพศหญิงแล้ว (แปลงเพศ) ตามที่ตนเองปรารถนาที่อยากเป็นผู้หญิงมานาน คิดว่ามันเป็นการผ่าตัดในที่ลับที่ไม่มีใครเห็นเหมือนอย่างหน้าอก เพราะแม่ขอร้องไว้ว่าถ้ามากรุงเทพฯ ห้ามทำศัลยกรรมเด็ดขาด ตอนนี้ในครอบครัวที่รู้ว่าก๊ีบแปลงเพศมีน้องสาวกับน้องชายเท่านั้นที่น้องสาวและน้องชายรู้เพราะเขาชอบจับผิดก๊ีบเวลาที่ก๊ีบกลับบ้าน เขาจะพยายามสังเกตปากกางเกงของก๊ีบตลอดซึ่งเขาเห็นว่าตอนนี้ปากกางเกงของก๊ีบเรียบเกินไป เลยตั้งข้อสงสัยว่าก๊ีบต้องแปลงเพศแล้ว

การที่ก๊ีบตัดสินใจแปลงเพศมีสาเหตุมาจากครอบครัวเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะทางครอบครัวปฏิเสธก๊ีบมากที่ก๊ีบเป็นกระเทย ก๊ีบไม่ได้เป็นกระเทยเพราะประชดครอบครัว ก๊ีบอยากให้เขาสบายใจแต่ถ้าเราไม่สบายใจก็เลยตัดสินใจแปลงเพศแต่ไม่ได้เสริมหน้าอก เพราะทางบ้านไม่อยากให้ทำศัลยกรรมแต่ก๊ีบก็ทำในจุดที่เขามองไม่เห็นแทน คือการผ่าตัดแปลงเพศ เพราะคิดว่าสิ่งไหนที่ให้ได้ก็จะให้ หน้าอกเราไม่ได้ไปทำศัลยกรรมแต่อย่างใดเวลาที่ไปไหนก็จะใช้เสื้อยกทรงแทน แต่จะมีปัญหาบ้างเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ แต่ส่วนใหญ่คนจะไม่ว่าก๊ีบเป็นกระเทย ส่วนบางคนเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับก๊ีบและรู้ก็จะยุติการมีเพศสัมพันธ์กับก๊ีบทันที และจะเลิกติดต่อกันไปในที่สุด

การศึกษาและเพื่อน

ก๊ีบเริ่มออกท่าทางกระเทยจนทำให้พ่อและแม่ดูออกบ้างในสมัยเด็ก ๆ ตอนนั้นก๊ีบอายุ 3-4 ขวบพ่อและแม่ชอบว่าก๊ีบว่าก๊ีบเป็นกระเทย แต่ตอนนั้นคิดว่าเขาคงแซวเล่นเฉย ๆ ไม่คิดว่าเมื่อก๊ีบโตขึ้นก๊ีบจะเป็นกระเทยจริง ๆ ตอนนั้นจำได้ว่าก๊ีบยังเล่นว่าว เล่นลูกแก้ว เหมือนเด็กผู้ชายทั่วไปอยู่เลย ก๊ีบจะเล่นกับเพื่อนผู้หญิงและเพื่อนผู้ชาย ตอนนั้นก๊ีบเข้าเรียนโรงเรียนประจำจังหวัด ซึ่งโรงเรียนประจำจังหวัดนี้จะมีคนเข้ามาเรียนมาก ตอนเรียนอยู่ในระดับประถมจำได้ว่ามีเพื่อนที่เรียนห้องเดียวกับก๊ีบอยู่ประมาณ 6 คนแต่พอย้ายมาเรียนโรงเรียนประจำจังหวัด มีคนจำนวนมากกว่าเดิม สังคมเริ่มกว้างขึ้น และเป็นโรงเรียนชายล้วน ทำให้ก๊ีบรู้ว่ากระเทยคืออะไร ตอนนั้นก๊ีบเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งก๊ีบจะเห็นจากกลุ่มเพื่อนที่เป็นกระเทย รวมทั้งจิตใจของก๊ีบที่เป็นกระเทยอยู่แล้ว ทำให้ก๊ีบเข้าใจคำนี้มากขึ้น แต่ก๊ีบไม่รู้ว่ากิริยาท่าทางของการเป็นกระเทยมันเป็นอย่างไรมาก่อน ก๊ีบคิดว่าคนที่ เป็นกระเทยเป็นคนปกติ เป็นเรื่องธรรมดาแต่ก๊ีบจะไม่รู้ว่าการออกสาวเป็นอย่างไรมาก่อน การที่ก๊ีบมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เพื่อนมีส่วนอย่างมากที่ทำให้ก๊ีบเริ่มเข้าใจตัวเองว่าต้องการอะไร คิดว่าเพื่อนตอนช่วงมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำคัญมาก เพราะก๊ีบเห็นเพื่อนที่เป็นกระเทยและใจของก๊ีบก็ชอบอยู่แล้วทำให้คล้อยตามไปได้ง่าย ก๊ีบจะมีความสุขมาก ๆ เมื่อได้อยู่กับกลุ่มเพื่อนที่เรียนด้วยกันในช่วงมัธยมศึกษาปีที่ 1 นี้ ก๊ีบคบกับเพื่อนกลุ่มนี้มาจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นระยะเวลา 10 กว่าปี

ก๊ีบเริ่มมั่นใจว่าตนเองต้องการเป็นเพศอะไรกันแน่ตอนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก๊ีบเริ่มจะออกท่าทางต้งต้งมาก พ่อกับแม่จับได้ว่าก๊ีบเป็นกระเทยและออกสาวมากจนเกินไป ก๊ีบเป็นคนเรียบร้อยตั้งแต่เด็ก ถ้าก๊ีบไม่คบเพื่อนที่เป็นกระเทยก็คงไม่มีปัญหาอะไร ที่ทำให้พ่อกับแม่ต้องกังวลใจ พ่อเคยดุก๊ีบตอนที่ก๊ีบลองแต่งหน้าด้วยความที่ก๊ีบไม่เคยแต่งหน้ามาก่อน พอตอนลบน้ำออกก๊ีบคิดว่าเอาแต่น้ำมาลบ ๆ ลูบ ๆ ก็คงหมดแต่มันไม่หมดพอดีพี่สาวมาเจอก็เลยบอกพ่อ พ่อตีก๊ีบ ทำโทษก๊ีบและไม่ยอมให้ก๊ีบเรียนต่อ ซึ่งเหลือเวลาอีกเพียงสัปดาห์เดียวก็จะเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ก๊ีบอ้อนวอนพ่อเพื่อให้พ่อใจอ่อนยอมให้ก๊ีบไปสอบซึ่งพ่อก็ยอมให้ก๊ีบไปสอบ จนในที่สุดก๊ีบก็สามารถเรียนจบ มัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากที่ก๊ีบเรียนจบพ่อก็ให้ก๊ีบลาออกจากโรงเรียนมาช่วยงานที่บ้าน ส่วนแม่พอรู้ว่าก๊ีบเป็นกระเทยก็ร้องไห้และเสียใจมากที่มีลูกเป็นกระเทย แม่เคยกราบเท้าก๊ีบขอร้องไห้เล็กเป็นกระเทย แต่ก๊ีบบอกแม่ว่าก๊ีบเล็กเป็นกระเทยไม่ได้เพื่อความสบายใจของทุกฝ่าย คือเพื่อตัวของก๊ีบเองและเพื่อคนในครอบครัวจะได้สบายใจ ก๊ีบจะพยายามทำเท่าที่ทำได้คือก๊ีบเป็นคนที่ทำตัวดีมาตลอด อีกอย่างเราเป็นคนที่ไม่ค่อยมีจริตมากจึงไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องของการปรับตัวเท่าไรนัก ช่วงที่ก๊ีบไม่ได้เรียนก๊ีบได้ออกมาช่วยทางบ้านทำงานเป็นเวลา 4 ปี ก็ตัดสินใจเรียนต่อเพื่อหาความรู้ใส่ตัว โดยมาสอบเรียนต่อป.ว.ช ที่เรียนนี้มีแต่เพื่อนผู้หญิงล้วน ทำให้ก๊ีบเริ่มเห็นข้อแตกต่างจากเพื่อนที่เรียนที่ ป.ว.ช 2 จุดใหญ่ ๆ ที่ก๊ีบไม่สามารถเข้ากับเขาได้ คือ 1. ก๊ีบอายุมากกว่าเพื่อนที่เรียนจะให้เรามากคุยเรื่องหนุ่ม ๆ สาว ๆ กับเพื่อน ๆ เขาไม่ได้แล้ว 2. ก๊ีบรู้สึกว่าเขาจุกจิกจู้จี้ ก๊ีบรำคาญบางครั้งก็คุยกันคนละเรื่องคนละ

ภาษากับเขา ก็เลยไม่ค่อยอยากคบเพื่อนที่เรียน ป.ว.ช คบเพื่อนที่เรียนตอนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดีกว่าสบายใจ เวลาที่มีปัญหา ก็สามารถคุยกับเพื่อนกลุ่มนี้ได้ทุกเรื่อง ไม่มีอะไรที่ต้องปิดบังกัน ทุกวันนี้มีความสุขกับการคบเพื่อนกลุ่มนี้ ถ้าเทียบกับครอบครัวก็อยู่กับกลุ่มเพื่อนดีกว่า

การคบเพื่อนผู้ชายบางครั้งทั้งเราและเขาก็รู้สึกไม่สบายใจ เมื่อเราคบเพื่อนผู้ชายคนไหน คนที่มองก็จะคิดไปในทางไม่ดี ทั้งกับและเพื่อนผู้ชายก็จะไม่กล้าคบกับกับแบบเพื่อน ทำให้ก็รู้สึกไม่สบายใจ บางทีเพื่อนผู้ชายก็ทำในสิ่งที่กับไม่ชอบ เช่น เรื่องที่ผู้หญิงไม่ชอบให้ทำแต่เพื่อนผู้ชายด้วยกันชอบ ซึ่งก็รู้สึกว่ามันไม่ใช่ ตอนที่แปลงเพศเพื่อนผู้ชายไม่มีใครรู้เลย ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนที่อยู่ต่างจังหวัดและไม่ค่อยจะสนิทสนมกันมาก กับแปลงหรือไม่แปลงก็ไม่จำเป็นต้องไปบอกให้ใครรู้ รู้กันมากก็ปัญหาอีกอย่างถ้าเพื่อนผู้ชายรู้ก็อาจทำตัวลำบาก ฉะนั้นอย่ารู้เลยดีกว่า เพื่อป้องกันปัญหาต่างๆ ที่จะตามมา ดังนั้นก็คิดว่าคบเพื่อนที่เหมือนกับเป็นแบบกับดีที่สุด สบายใจกว่า ปัจจุบันนี้มีเพื่อนสนิทประมาณ 12 คน เวลาที่กับไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มก็จะไปเที่ยวที่ PUB เพราะได้ดื่ม ได้เจอผู้คนได้เรียนรู้สังคม แต่ไม่ใช่ว่าจะไม่ชอบเที่ยวธรรมชาติ แต่ว่าไม่มีเวลาและโอกาสที่จะได้ไป ถ้าไปได้ก็อยากไปเที่ยวเกาะมากที่สุด

ในความคิดของกับคิดว่าเพื่อนมีส่วนอย่างมาก เพื่อนที่ทำศัลยกรรมแปลงเพศแล้ว กับจะขอเขาดูอวัยวะเพศที่ผ่าตัดแปลงเพศมาแล้วว่าเป็นอย่างไร สิ่งเหล่านี้มีส่วนสนับสนุนความคิดตั้งแต่เด็ก ๆ ของกับด้วย ที่กับอยากเป็นผู้หญิงตั้งแต่เด็กทำให้เกิดความสบายใจกับตัวเอง กับแปลงเพศที่โรงพยาบาลเวชธานี กับจะดูหลายๆ คน ดูหลายๆ หมอ ดูราคา ซึ่งราคาที่กับแปลงเพศคือราคาเกือบ 1 แสนบาท กับคิดว่าถ้าไม่มีเพื่อนที่ผ่าตัดแล้วกับคงจะยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ ส่วนเรื่องโรงเรียนกับคิดว่าไม่มีส่วนโดยตรงแต่อาจจะเกี่ยวกับเป็นแรงกระตุ้นมากกว่าที่เวลา กับเห็นเพื่อนผู้หญิงใส่กระโปรงแต่กับใส่กางเกงก็รู้สึกไม่ชอบ เพราะกับอยากเป็นผู้หญิงเห็นเขาใส่กระโปรงก็อยากใส่บ้าง อยากเป็นผู้หญิงที่คนอื่นไม่ต้องมามอง ต้องมาทำซุบซิบนินทา อยากที่จะทำทุกอย่างที่ผู้หญิงทำได้ทั้งหมด เช่น อยากจะแต่งหน้า อยากนุ่งกระโปรง เป็นต้น

ครูผู้ชายและครูผู้หญิงชอบแซวกับ ว่ากับเป็นกระเทยทำให้กับรู้สึกตัวแตกต่างจากคนอื่นโดยทั่วไป ซึ่งกับรู้สึกไม่ชอบ แต่ก็ไม่ใช่ว่าที่โรงเรียนจะไม่มีครูที่กับชอบ กับจะมีครูผู้หญิงคนหนึ่ง ครูคนนี้จะสอนดี พูดจาดี บุคลิกดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี ครูคนนี้ไม่เคยแซวกับเลย ครูจะเข้าใจกับว่าต้องการอะไร ทุกสิ่งทุกอย่างในตัวครูคนนี้ตามความคิดของกับตอนนั้นดีไปหมด กับคิดว่ากับอยากเป็นแบบครูคนนี้ อยากมีบุคลิกภาพเหมือนครู ดูแล้วเหมือนคนที่มีการศึกษา เป็นคนที่คุยกับใครแล้วเขาครีธาในตัวเรา แต่ไม่ใช่ว่าครูผู้ชายจะไม่ได้เป็นแบบอย่างให้กับกับ แต่จะมีในเรื่องของความเป็นผู้นำ คือกับจะเอาจุดดีของครูแต่ละคนมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต กับไม่ได้แบ่งแยกว่าเป็นครูผู้หญิงหรือผู้ชาย

การแสดงที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นกับจะได้แสดงทุกอย่าง เช่น การเต้นระบำ การเดินแบบ เซียร์ลิตเตอร์ กับจะแต่งตัวเป็นผู้หญิงหมด ถ้าให้กับแสดงเป็นผู้ชายกับก็จะไม่เล่น อีกทั้งครูก็

บังคับให้ก๊ีบแสดงเป็นผู้หญิงด้วย ซึ่งก๊ีบก็ชอบเพราะได้แต่งตัวสวย ๆ แล้วมีคนเห็นว่าก๊ีบสวยก๊ีบก็ภูมิใจ ครูที่โรงเรียนทุกคนชมว่าก๊ีบเป็นคนเรียบร้อยและแตกต่างจากคนอื่น แต่ความคิดของก๊ีบคิดว่าโรงเรียนไม่มีส่วนในการตัดสินใจแปลงเพศ เพราะการที่จะแปลงเพศหรือไม่แปลงเพศเวลาไปโรงเรียนก็ต้องแต่งตัวเป็นผู้ชายไปโรงเรียนอยู่ดี อีกอย่างชื่อนำหน้านามก็ยังคงเป็นผู้ชาย ถึงแม้ว่าจะแปลงเพศมาแล้วก็ตาม เพราะความจริงแล้วเราก็คือนักศึกษาชาย

ความรักและชีวิตคู่

ก๊ีบเคยมีความรักกับผู้ชายทั้งหมด 4 คนโดยเริ่มมีความรักครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี เป็นความรักที่คิดว่าเจ็บปวดมากที่สุด คิดว่าออกหักอย่างรุนแรง เป็นความรักที่ก๊ีบรักเขาข้างเดียว คิดว่าผู้ชายที่ก๊ีบชอบเขาคงรู้ แต่มันเป็นความรักที่เป็นไปไม่ได้ ในช่วงที่ก๊ีบแอบชอบเขาๆ ยังไม่มีแฟน แต่ปัจจุบันนี้เขามีแฟนไปแล้วเป็นผู้หญิง ที่ทราบเรื่องราวของเขาเพราะว่าเรายังคบกันเป็นเพื่อนอยู่ เพราะเป็นเพื่อนที่เรียนอยู่ด้วยกัน ตอนที่ออกหักคราวนั้นเสียใจนานมากเป็นเวลา 2-3 ปี แต่ตอนนั้นไม่เคยคิดทำร้ายตัวเองเพราะยังเด็กอยู่ ความรักครั้งที่ 2 มีเมื่อ ปี 2540 เป็นผู้ชายที่เรียนวิทยาลัยเดียวกัน ทำงานที่องค์การวิชาชีพด้วยกัน ความรักครั้งนี้เวลาที่ออกหักก๊ีบรู้สึกเฉย ๆ เพราะก๊ีบมาจับได้ทีหลังว่าเขาไม่ใช่ผู้ชายแท้ๆ ออกจะเป็นเกย์เล็กๆ แต่เขาพยายามประพฤติตัวเองให้เป็นผู้ชาย แต่ก๊ีบก็ไม่ได้คิดอะไรมาก อาจจะเป็นเพราะก๊ีบหลงชอบเขาในรูปลักษณะภายนอก และบุคลิกภาพของเขา ก๊ีบพยายามแสดงออกทุกอย่างว่าก๊ีบชอบเขา แต่เขาก็ไม่ได้ใส่ใจอะไรกับก๊ีบเลย ต่อมาตอนหลังเริ่มเห็นพิรุพบว่าเขาออกจะเป็นเกย์ควีน เพราะเขาชอบกีฬาบอลเลย์บอล ทำที่เล่นกีฬาตูกกว่าเป็นกระเทย หลายสิ่งหลายอย่างที่ก๊ีบเห็นก๊ีบตูกกว่าเขาเป็นเกย์ แต่มันก็ไม่ใช่ความผิดของเขาที่เขาจะชอบความเป็นกระเทยของเขาเอาไว้ไม่ให้คนอื่นรู้ แต่ก็ยังดีที่เราารู้เสียก่อนว่าเขาเป็นอะไร ดีกว่าที่จะเผลอใจและทุ่มเทให้ไปมากกว่านี้ เพราะก๊ีบเป็นคนที่ชอบดูแลเทคแคร์คนที่รักมาก ยอมทำทุกอย่างให้หมดเพื่อคนที่รัก คนที่ก๊ีบชอบส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย แต่ว่าไม่ใช่ไม่ชอบผู้หญิง ผู้หญิงก๊ีบก็ชอบแต่จะชอบในความเป็นตัวของตัวเอง นิสัยใจคอ ความสวยงาม ความอดทน ความกล้าหาญ บุคลิกภาพ ก๊ีบจะชอบตรงนี้มากกว่าชอบแบบชู้สาว เพราะการที่ชอบแบบชู้สาวก๊ีบจะชอบผู้ชายมากกว่า ก๊ีบจำได้ว่าพอจำความได้ก๊ีบก็ชอบผู้ชาย คือเห็นผู้ชายก็อยากที่จะมีอะไรกับเขาคิดว่าตอนนั้นอายุ 3 ขวบได้

ในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์เริ่มมีครั้งแรกตอนอายุ 15 ปีแต่มีก็คนไม่ได้จำ การมีเพศสัมพันธ์ของก๊ีบไม่จำเป็นต้องมีความรักเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับก๊ีบไม่ใช่คนเดียวกันกับตอนที่ก๊ีบแปลงเพศแล้ว แต่ความรู้สึกของก๊ีบแตกต่างกันมากระหว่างก่อนการแปลงเพศ และหลังจากที่แปลงเพศแล้ว ความรู้สึกแตกต่างกันมาก เพราะก่อนการแปลงเพศ เวลาที่ร่วมเพศก๊ีบจะไม่เปิดอวัยวะเพศให้ฝ่ายชายดู และเขาก็ไม่ได้ขอก๊ีบดู ก๊ีบจะเป็นฝ่ายที่ทำให้เขาแต่เขาจะไม่ค่อยทำอะไรให้เรา แต่หลังจากแปลงเพศแล้วก็ช่วยกันทำ เวลาร่วมเพศก๊ีบจะร่วมเพศเพราะอยากได้ความรู้สึกอบอุ่น อยากได้ความใกล้ชิด ก๊ีบเป็นคนที่ไม่ค่อยมีความสุขมาก ๆ จากการร่วม

เพศทั้งก่อนและหลังการแปลงเพศอยู่แล้ว แฟนส่วนใหญ่ของกิบจะเจอที่ PUB การแปลงเพศของกิบในความคิดช่วงแรก ๆ ไม่มีความคิดว่าจะแปลงเพศเพื่อผู้ชาย แต่พอมีแฟนเริ่มที่จะมีความคิดนั้นเกิดขึ้นมา แต่พอมีความคิดที่จะผ่าตัดเพื่อผู้ชายเกิดขึ้น ก็เลยต้องหยุดความคิดนั้น กิบรอให้เลิกความคิดนี้เสียก่อนเพราะรู้ว่าเมื่อกิบคิดจะแปลงเพศเพื่อผู้ชายแล้ว วันหนึ่งเขาทิ้งกิบไปก็จะเสียใจมาก กิบต้องทำใจให้ได้แล้วรอว่าวันไหนกิบมีความคิดที่จะผ่าตัดเพราะตัวเองกิบก็จะผ่าตัด ถ้ากิบคิดว่ากิบจะผ่าตัดเพื่อผู้ชายก็ยังไม่ผ่าตัดแปลงเพศ ครั้งแรกหลังจากทำศัลยกรรมแปลงเพศ และได้ทำการพักฟื้นก่อนการใช้งานอวัยวะเพศใหม่นั้น ความรู้สึกของกิบเริ่มมีความวิตกและกลัวในเรื่องต่างๆ เช่น การยอมรับของครอบครัว การยอมรับของสังคม การใช้งานของอวัยวะเพศว่าจะสามารถใช้งานได้เป็นปกติหรือเปล่า จะปัสสาวะออกไหม จะเจ็บไหมเวลาที่ร่วมเพศครั้งแรก หลังจากทำศัลยกรรม

ตอนนี้กิบมีแฟนที่คบกันอยู่เลิกกันได้ไม่กี่วันคือประมาณวันที่ 14 สิงหาคม 2541 ตอนประมาณตี 5 กิบร้องไห้ไม่หยุดเลย ตีที่ว่ามีเพื่อนคอยช่วยปลอบใจ กิบคิดว่าถ้าไม่มีเพื่อนกิบคงจะแยเหมือนกัน เพราะกิบเป็นคนอ่อนไหวง่าย เวลาที่มีใครมาคอยห่วงใยและคอยดูแลเอาใจใส่ กิบก็จะหลง กิบรู้ว่าผู้ชายที่อยู่กับกิบจะอยู่ได้ไม่นาน การที่กิบเลิกกับเขาเพราะเขาไม่รักกิบ คิดว่าเขาหวังจะมีเพศสัมพันธ์กับกิบมากกว่า กิบเจ็บมากคิดว่าต่อไปนี้จะไม่มีความรักอีกต่อไป แฟนคนที่เลิกกันเขาบอกกับกิบว่าขอให้คุณมีเพื่อนชายคนใหม่ มีคนที่ดี ๆ เข้ามาในชีวิต คุณเป็นเพื่อนผมและผมก็เป็นเพื่อนคุณ เขาบอกกับแกนี้ น้ำตาก็ก็ร่วง กิบเข้าใจว่ากิบอยู่ห่างไกลเกินไป เขาเป็นนักธุรกิจเขาไม่มีเวลามาเมืองไทยเพราะงานเขายุ่งมาก เขาเป็นคนอเมริกัน อายุ 23 ปี ก็ไม่รู้ว่าเป็นแฟนคนนี้เขารู้หรือเปล่าว่ากิบเป็นกระเทย เพราะตอนที่คบกันตอนแรก ๆ เขาไม่รู้ แต่ว่ามีคนไปบอกเขา เขาก็ไม่เชื่อ แต่ว่าเวลาเรามีอะไรกับเขาจะทำให้เขารู้หรือเปล่าเพราะว่าหน้าอกของกิบก็ไม่มี

การที่คนเป็นกระเทยในปัจจุบันนี้มีด้วยกันหลายประการอย่างเช่นในกรณีของกิบ คือ พวกที่ยังไม่รู้ตัวเองในตอนแรก ๆ พอเห็นเพื่อนเป็นก็ก็จะรู้ว่าจุดที่เราต้องการคืออะไร ส่วนที่สองคือเป็นมาตั้งแต่กำเนิด ภายในจิตของเด็กที่เป็นมาตั้งแต่เกิดนี้มักจะมี ความสนใจที่อยากจะใกล้ชิด อยากที่จะร่วมเพศกับเพศชาย แต่การแต่งตัวหรือกริยาท่าทางอาจไม่เป็นไปทางผู้หญิงก็ได้ มันก็แล้วแต่เหตุผลของแต่ละคน การที่กิบรู้เรื่องราวต่างๆ ของการเป็นกระเทย มาจากเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ แต่พวกสื่อต่างมีผลกับการรับรู้เรื่องเพศเพียง 30 เปอร์เซ็นต์ คิดว่าสื่อต่างๆ จึงไม่มีผลต่อการตัดสินใจแปลงเพศกับเรา

การตัดสินใจแปลงเพศ

หลังจากเรียนจบ กิบย้ายมาอยู่กรุงเทพฯ กับรุ่นน้องที่เคยเรียนด้วยกันที่อุดรธานี ตอนนั้นกิบอายุ 23 ปี กิบย้ายมาอยู่คอนโดแถวลาดพร้าว ที่แยกออกมาจากครอบครัวเพราะกิบอยากเรียนต่อ กิบเรียนจบ ป.ว.ช คณะคหกรรมศาสตร์ เอกคหกรรมธุรกิจ แต่หลังจากที่กิบเข้ามาอยู่

กรุงเทพฯ ๑ กีบก็เริ่มมาสมัครเรียนการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้า

เรื่องเงินเก็บสำหรับแปลงเพศ กีบมีเงินเก็บไว้นานแล้ว แต่กีบยังไม่ตัดสินใจที่จะผ่าตัด เพราะกีบยังเป็นเด็กต่างจังหวัดที่ยังไม่รู้อะไรมากมาย คิดว่าเรื่องของการแปลงเพศเป็นสิ่งที่ไกลตัวมาก เมื่อเพื่อนในกลุ่มตัดสินใจและแปลงเพศกันหมดแล้ว เหลือกีบเกือบเป็นรุ่นสุดท้ายของกลุ่มที่แปลงเพศ เมื่อเห็นว่าเพื่อนๆ ไม่มีปัญหา กีบก็เลยตัดสินใจแปลงเพศ ถ้าไม่แปลงเพศกีบจะรู้สึกอึดอัดมาก เมื่อก่อนต้องปกปิดเพศตัวเองโดยการใส่กางเกงในสตรี กีบต้องปกปิดเพศของตนเองให้เคยชิน ถ้าไม่ทำจะรู้สึกอึดอัดมากต้องใส่สตรีตลอดเวลา ดังนั้นเมื่อมีเงินพร้อม ร่างกายพร้อมก็เลยตัดสินใจนัดหมอเพื่อผ่าตัดแปลงเพศ

กีบเริ่มมีความคิดจะแปลงเพศตอนอยู่ชั้นมัธยมต้น แต่ได้ผ่าตัดจริงในปี 2540 เพราะรอความพร้อมในเรื่องของการตัดสินใจว่าที่ไหนผ่าตัดแปลงเพศดีหมอที่ไหนเก่ง ราคาเป็นอย่างไร ซึ่งก็ต้องอาศัยเวลาพอสมควร อนาคตอยากที่จะผ่าตัดกล่องเสียงมากที่สุดรวมทั้งการทำหน้าอกด้วย เพื่อให้ตนเองเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ

อาชีพการทำงาน

กีบเคยทำงานให้ที่บ้านมาโดยตลอดแต่ไม่ชอบ เพราะมันไม่ใช่งานที่กีบชอบ กีบเป็นคนที่ทำอะไรจำใจได้ไม่นานเพราะจะเบื่อมาก กีบอยากทำงานประเภทที่ออกไปพบปะลูกค้าข้างนอก ชอบเดินทางหาประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับชีวิต กีบไม่ได้อยากอยู่นิ่งกีบที่ ถ้าเป็นไปได้อยากทำงานทางด้านการออกแบบเสื้อผ้า คิดว่าถ้าเศรษฐกิจไม่ดีการทำอาชีพไหนก็ไม่ต่างกันการที่จะหาเงินส่งไปทางครอบครัวก็เป็นเรื่องที่น่าลำบาก ดังนั้นถ้ากีบเรียนจบมาคงจะมีเงินพอเลี้ยงตัวเองเท่านั้น เพื่อที่จะได้ไม่เป็นปัญหาและภาระของครอบครัว กีบอยากทำงานหาเลี้ยงครอบครัว แต่ถ้าเศรษฐกิจไม่ดีก็คงเป็นเรื่องที่ทำยาก ช่วงนี้ก็ต้องอาศัยเงินจากครอบครัวไปก่อน แต่ถ้ากีบหางานพิเศษเพื่อหาเงินเพิ่มในส่วนที่กีบขาดได้กีบก็จะทำ

ผลที่ได้รับจากการแปลงเพศ

ผลที่ได้รับจากการทำศัลยกรรมแปลงเพศ อาจจะเป็นเพราะกีบไม่ค่อยสนใจในเรื่องของการทำความสะอาดอวัยวะเพศมากมายอย่างที่คนอื่นเขาทำกัน กีบจะทำความสะอาดเพียงฟอกสบู่ธรรมดาเหมือนการอาบน้ำโดยทั่วไป แต่หลังจากแปลงเพศแล้วก็ต้องทำความสะอาดมากขึ้น ราคาก็เหมือนกันแต่ก็ต้องทำเพราะถ้าวันไหนไม่ทำความสะอาดก็จะมีกลิ่น และสกปรกมาก ต้องหมั่นทำแรงแม้บ่อยๆ ถ้าเวลาที่ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์นานๆ เพื่อป้องกันการอุดตันของช่องคลอดเทียมที่ทำขึ้นมา

การยอมรับของสังคม

การยอมรับของสังคมที่มีต่อสาวประเภทสองในตอนนี้อาจคิดว่ายอมรับมากขึ้น แต่คิดว่าสังคมไม่ยอมรับเรื่องของการผ่าตัด การผ่าตัดหรือไม่ผ่าตัดแปลงเพศคนก็มองคล้ายๆกัน แต่เวลาที่คนร่วมเพศอาจมองว่าต่างกันมากกว่า คิดว่าสังคมในกรุงเทพฯ สมัยนี้ยอมรับสาวประเภทสองได้มากขึ้นกว่าในต่างจังหวัด สาวประเภทสองสามารถทำงานในบริษัทได้ สามารถเป็นแอร์ได้ บางสายการบิน คิดว่าดี ในต่างจังหวัดยังมีการชู้ชิบนิินทา แต่ในกรุงเทพฯ เริ่มมองว่าธรรมดา ก็คือเพื่อนกัน การที่ก๊ีบเป็นสาวประเภทสองทุกวันนี้มาจากตัวของก๊ีบเอง การที่เราอยู่ในสังคมนี้ เวลาเราเดินไปไหนมาไหนเรามีความมั่นใจมากขึ้นเพราะไม่ต้องระวังตัวกลัวว่าใครจะมองว่าเราเป็นกระเทยที่มีอวัยวะเพศชายอีกต่อไป

ความคาดหวังในอนาคต

อนาคตอยากมีบ้านและรถยนต์เป็นของตนเอง อยากมีงานดี ๆ ที่รักทำ อาจจะเปิดซุปรเปอร์มาเก็ต อยากมีเงินกินตอแค้น อยากมีเพื่อนฝูงที่รักใคร่กลมเกลียวกันเพราะเพื่อนจะเป็นสิ่งที่ทำให้ก๊ีบมีชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข

การยอมรับของครอบครัว

ตอนนี้คิดว่าทุก ๆ คนในครอบครัวยอมรับเราได้หมดทุกคนแล้ว อาจจะมีเพียงพ่อที่ยังไม่ยอมรับเรา จะพูดคุยกับเราเฉพาะเวลาที่จำเป็นจะต้องพูดกันจริงๆ เท่านั้นแต่เราก็ไม่ได้สนใจพ่อสักเท่าไร เพราะทุกวันนี้ก็ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับพ่ออยู่แล้ว อีกอย่างเราแยกออกมาอยู่ข้างนอก การที่จะต้องติดต่อกับพ่อก็น้อยลง ก๊ีบจะกลับบ้านที่ต่างจังหวัดไม่บ่อยนักเพราะเวลาที่กลับบ้าน ก๊ีบจะมีเรื่องที่ทำให้ไม่สบายใจทุก ๆ ครั้งทีกลับบ้าน ดังนั้นก๊ีบจึงกลับไปบ้านไปหาพ่อแม่ไม่บ่อยนัก

กรณีศึกษาที่ 7

ชื่อ คุณวีระ ชื่อเล่น เก่ง (นามสมมติ)

ประวัติส่วนตัว

เก่งอายุ 24 ปี เกิดวันที่ 30 ม.ค. 2517 นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดชลบุรี ปัจจุบันพักอยู่ห้องเช่าแถวพญา เก่งเป็นลูกคนที่ 7 ในบรรดาพี่น้องทั้งหมด 7 คน

พี่คนโตเป็นผู้หญิง อายุ 40 ปี อาชีพค้าขาย

พี่สาวคนที่ 2 อายุ 35 ปี อาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า

พี่สาวคนที่ 3 เสียชีวิตตั้งแต่พี่สาวอายุได้ 19 ปี ถ้าปัจจุบันนี้พี่สาวคนที่ 3 ยังมีชีวิตอยู่ก็จะมีอายุ 36 ปี สาเหตุที่ตายเพราะขัดผลประโยชน์เรื่องเงินกับพี่ชายคนที่ 4 เขาทนไม่ได้ที่โดนน้องหาว่าโกงเงิน เลยกินยาฆ่าแมลงตายที่หน้าบ้าน ตอนที่พี่สาวตายเก่งตกใจมาก ไม่คิดว่าพี่ทำมาเขาถึงคิดสั้นขนาดนั้น เก่งไม่สามารถช่วยชีวิตพี่สาวไว้ได้ทัน เพราะพี่ขาดใจตาย ก่อนนำส่งโรงพยาบาล

พี่ชายคนที่ 4 อายุ 34 ปี ทำธุรกิจส่วนตัว

พี่ชายคนที่ 5 อายุ 31 ปี อาชีพเกษตรกร

พี่ชายคนที่ 6 อายุ 28 ปี ค้าขาย

คนที่ 7 ก็คือเก่ง อายุ 24 ปี ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร

ครอบครัวของเก่งจัดว่าไม่อบอุ่น เป็นครอบครัวที่แตกร้างในความคิดของเก่ง เพราะพี่ ๆ ของเก่งทุกคนต่างคนต่างเห็นแก่ได้ โดยไม่คำนึงถึงความเป็นพี่เป็นน้อง ขนาดพ่อยังทำให้ตายทางอ้อมได้อย่างเลือดเย็น ทักษะคติเกี่ยวกับครอบครัวของตนเองจะออกมาในแง่ลบมากกว่าแง่บวก เพราะตัวเองอยู่ในครอบครัวแบบไม่เคยที่จะมีความสุขเลย หวาดระแวงมาโดยตลอด

ความสัมพันธ์ของพ่อแม่

เก่งไม่ค่อยทราบรายละเอียด เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่สักเท่าใดนัก เพราะตั้งแต่เกิดมาครอบครัวของเก่งก็ไม่มีแม่แล้ว เพราะแม่หย่ากับพ่อหลังจากที่เก่งเกิดได้ไม่นาน แต่จะรู้ถึงเหตุผลของการหย่าร้างของพ่อและแม่อย่างคร่าว ๆ ว่า เขามีปัญหากันในเรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ ทำให้ต้องบาดหมางใจกันถึงขั้นที่ต้องแยกทางกันไป

อำนาจในการตัดสินใจในครอบครัว

เนื่องจากพ่อและแม่แยกทางกัน ทำให้ภาระเรื่องการเลี้ยงดูลูก ๆ ทั้ง 7 จึงตกเป็นภาระในการรับผิดชอบของพ่อ เพราะแม่จะไม่ยอมรับภาระในการเลี้ยงดูลูก ๆ คนไหนเลย เนื่องจากแม่ไม่มีงานทำ ดังนั้นภายในครอบครัวของเราในช่วงที่เราเด็ก ๆ จึงมีแต่พ่อ และลูก ๆ ทั้ง 7 คนเท่านั้น

พ่อจะมีอำนาจในการตัดสินใจทุก ๆ อย่างภายในบ้าน ทุก ๆ คนในบ้านต้องเชื่อฟังพ่อ เพราะถ้าใครไม่ทำตามที่พ่อบอกหรือพ่อเตือนก็จะโดนทำโทษ ดังนั้นลูก ๆ ทั้งหมดในตอนเด็ก ๆ ก็จะมีเกรงใจพ่อกว่าแม่ ซึ่งไม่เคยเลี้ยงดูลูก ๆ เลย พ่อเป็นคนเด็ดขาด แต่ไม่เป็นผู้นำที่ตีให้กับลูก พ่อชอบสูบบุหรี่ แต่ไม่ชอบกินเหล้า ส่วนแม่จะเป็นคนเงิบ ๆ เฉย ๆ ปัจจุบันนี้แม่อายุ 60 ปี ไม่ได้ทำงานอะไรเลย จะอยู่บ้านดูแลลูก ๆ หลังจากพ่อตัดสินใจผูกคอตาย เพราะ

โดนลูกของตัวเองโกงเงินไปเป็นล้าน ๆ พ่อยอมรับสถานการณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้ ที่เก่ง
รู้เพราะพ่อมักจะบ่นเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ให้เก่งฟังก่อนที่พ่อจะตาย พ่อเสียชีวิตตอนที่พ่ออายุ 64 ปี
พ่อก็อาชีพทำสวน

ความคาดหวังในเรื่องเพศของพ่อแม่ที่มีต่อลูก

คิดว่าพ่อแม่ไม่คาดหวังอะไรมากมายนักกับเรื่องเพศของลูกว่าจะเกิดมาเป็นเพศอะไร
เขารับได้หมดไม่ว่าจะได้ลูกผู้ชายหรือผู้หญิง

การอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดูทั้ง 7 คน จะเป็นหน้าที่ของพ่อ แต่ในความรู้สึกลึก ๆ ภายในจิตใจของ
เก่ง คิดว่าพ่อรักลูกไม่เท่ากัน เพราะเก่งรู้สึกว่าพ่อรักลูกสาวมากกว่าลูกชาย ที่เก่งรู้สึกอย่างนี้เป็น
เพราะตอนที่เก่งเล็ก ๆ พ่อจะไม่ค่อยเข้ามาดูแลเก่งมากเท่ากับพี่สาว อาจจะเป็นเพราะเขาเห็นว่า
เก่งเป็นลูกผู้ชาย ดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องดูแลและเอาใจใส่มากเท่า ๆ กับลูกผู้หญิง การอบรม
เลี้ยงดูของพ่อที่มีกับลูก ๆ จะเป็นไปในลักษณะที่ไม่ค่อยเข้มงวดนัก พ่อจะปล่อยให้ลูก ๆ แต่ละคน
มีความคิดและการกระทำค่อนข้างอิสระ ตอนที่เก่งเด็ก ๆ จะสนิทสนมกับพี่สาวคนที่ 6 มากกว่าพี่
คนอื่น ๆ อาจเป็นเพราะอายุของเราสองคนห่างกันไม่มากนักเมื่อเทียบกับอายุของพี่ ๆ ทั้งหมด

ความรู้สึกของเก่งที่มีต่อพ่อ เก่งคิดว่าเก่งไม่ค่อยรักพ่อเท่ากับรักแม่ มันเป็นความรู้สึก
ลึกที่บอกไม่ได้ว่าทำไมเก่งถึงไม่เกลียดแม่ซึ่งทั้งเก่งไปตั้งแต่เก่งยังแบเบาะ

การเล่นในวัยเด็ก

จำได้ว่าตอนเด็ก ๆ จะไม่ค่อยมีเพื่อนเล่นผู้ชายมากนัก เพราะกลัวว่าเขาจะแกล้ง ดังนั้น
เก่งจึงมีแต่เพื่อนผู้หญิง ส่วนใหญ่ตอนเด็ก ๆ ก็จะเล่นโดดหนังยางกับเพื่อนผู้หญิง และของเล่นที่
ได้จากพ่อส่วนใหญ่ เป็นของเล่นจำพวกตุ๊กตาที่ขายตามงานวัด เพราะตอนเด็ก ๆ พ่อจะซื้อ
ฝากเวลาที่ไปวัดที่เขาจัดงานนั้นมาฝากเก่ง แต่จำได้ว่าสิ่งที่ชอบมากที่สุดคือรองเท้าสีเหลืองคู่โปรด
ที่พ่อซื้อมาให้ เก่งจะชอบใส่เล่นอยู่กับบ้านเพราะสีมันสวยถูกใจเก่งมากที่สุด

การศึกษา

เนื่องจากว่าครอบครัวของเก่งเป็นครอบครัวที่มีปัญหาดังนั้นจึงเรียนได้สูงสุดเพียงชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้น เก่งเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 6 จากโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี
ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษาตอนที่เรียนที่โรงเรียนแห่งนี้ เก่งเป็นคนที่ชอบทำกิจกรรมภายในโรงเรียน
คือเวลาที่โรงเรียนมีงานมีการแสดงบนเวที ก็จะได้เล่นเป็นผู้หญิงมาโดยตลอดจนกระทั่งเรียนจบ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ครูที่โรงเรียนแห่งนี้มักจะชมว่าเก่งเป็นเด็กน่ารัก เพราะผิวของเก่งขาวกว่าเพื่อนๆ ในห้อง ครูบางคนก็ชอบชมว่าเก่งน่ารักเหมือนเด็กผู้ชายแต่บางคนก็ชมว่าเก่งน่ารักเหมือนเด็กผู้หญิง แต่ตอนนั้นเก่งไม่ได้สนใจกับคำพูดของครูเหล่านั้นเลย เก่งเริ่มมีความรู้สึกที่เก่งชอบผู้ชายตอนที่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนแห่งนี้ ที่เก่งรู้ว่าตัวเองเบี่ยงเบนทางเพศ เพราะว่าชอบครูพละที่เข้ามาสอนในโรงเรียน เก่งจะชอบมองครูคนนี้น้อยๆ แต่ตอนนั้นเก่งยังไม่ได้แสดงออกว่าเก่งเป็นกระเทย เพราะเป็นคนเฉยๆ ไม่ชอบทำตัวเองให้เป็นจุดเด่น

ตอนที่เรียนอยู่ที่โรงเรียน เคยมีเพื่อนผู้หญิงมาชอบเก่งหลายคน แต่ละคนที่มาชอบล้วนแต่สวยๆ กันทั้งนั้น แต่ตามความรู้สึกของเก่งนั้นบอกกับตัวเองมาโดยตลอดว่าเก่งไม่ชอบผู้หญิงให้ได้อย่างมากที่สุดก็คือ คำว่าเพื่อนเท่านั้น เก่งไม่เคยมีความรู้สึกชอบหรือสนใจผู้หญิงคนไหนเลย เวลาที่มีผู้หญิงมาชอบเก่งตอนที่เก่งเรียน เก่งจะพยายามพูดอ้อมๆ ให้เขาเข้าใจว่าเก่งเป็นอะไร เพราะเก่งกลัวว่าเขาจะเสียใจ กลัวเขาจะผิดหวัง เก่งคิดว่าผู้หญิงเป็นสิ่งที่สวยงาม แต่ไม่เหมาะกับเก่งเพราะเก่งก็คือสิ่งที่สวยงาม นั่นหมายถึงเราคิดว่าเราก็คือผู้หญิงคนหนึ่งเช่นเดียวกัน เพื่อนที่เรียนด้วยกันไม่มีใครรู้ว่าเก่งเป็นกระเทย มีเพียงเพื่อนสนิทซึ่งเป็นเพื่อนผู้หญิง ซึ่งมีลักษณะบุคลิกภาพคล้ายผู้ชายเท่านั้นที่รู้ว่าเก่งเป็นกระเทยและรู้ว่าเก่งชอบครูพละ ซึ่งเก่งคิดว่าครูพละที่เก่งชอบก็คงจะรู้ว่าเก่งรู้สึกกับครูอย่างไร นั่นคือความรักครั้งแรกของเก่ง มันเป็นความรักที่ไม่สมหวัง แต่ก็ไม่ได้ทำให้เก่งต้องผิดหวังเสียใจอะไรมากมายนัก เพราะมันเป็นความรักแบบเด็กๆ หลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เก่งก็ต้องออกจากโรงเรียนเพราะปัญหาครอบครัว

การทำงาน

หลังจากที่ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว เก่งก็อยู่บ้านช่วยพ่อทำสวนเป็นเวลาหลายปี จนปัญหาครอบครัวเริ่มบานปลาย ถึงขั้นว่าเก่งไม่สามารถยอมรับการกระทำของพี่ๆ ของเก่งแต่ละคนที่มีความละโมภในทรัพย์สินสมบัติของพ่อได้ ทุกคนพยายามที่จะโกงเงินพ่อ พยายามล่อลวงพ่อให้พ่อขายที่สวนซึ่งเป็นสมบัติที่พ่อมืออยู่ไป เพื่อเอาเงินมาแบ่งกัน ทำให้พ่อตัดสินใจฆ่าตัวตายด้วยการผูกคอตาย วันที่พ่อตายเก่งไม่เชื่อหูของตัวเองเลยเมื่อมีคนมาบอกเก่งที่บ้าน เก่งรู้สึกเสียใจมากเมื่อไปดูศพพ่อ มันเสียใจจนบอกไม่ถูก อยากร้องไห้แต่ไม่มีน้ำตาสักหยดไหลออกมา มันเป็นความรู้สึกที่อัดอั้นจนสุดที่จะพรรณาน่า มันเป็นความเสียใจครั้งใหญ่ที่สุดในชีวิตเราก็คงได้ เมื่องานศพของพ่อสิ้นสุดลง เก่งตัดสินใจว่าเก่งไม่สามารถอยู่ร่วมชายคาเดียวกับพวกพี่ๆ ที่ร่วมกันฆ่าพ่อทางอ้อมได้ หลังจากเผาศพพ่อ พวกพี่ๆ ก็จัดแจงขายที่ดินของพ่อ แล้วเอาเงินมาแบ่งกัน ซึ่งเก่งไม่ยอมรับเงินในส่วนที่เขาแบ่งให้เก่งเลยสักบาทเดียว เก่งคิดว่ามันเป็นเงินที่ฆ่าพ่อ เก่งมี 2 มือ 2 เท้า เก่งไปหาเอาช่างเหล็กก็ได้ เลยตัดสินใจว่าจะต้องออกมาใช้ชีวิตด้วยตัวเองให้ได้ จึงหนีออกจากบ้านมาอยู่กับเพื่อนสนิทที่เรียนด้วยกัน เพื่อให้หลุดพ้นจากสภาพครอบครัวที่แย่ที่สุด

ที่เก่งต้องเผชิญอยู่หลังจากที่เก่งหนีออกจากบ้าน แม่ก็กลับมาอยู่บ้านเพื่อดูแลทรัพย์สินบางอย่างของพ่อที่เป็นของแม่ เก่งหนีออกมาจากบ้านตอนนั้นเก่งมีอายุได้ 18 ปี จำได้ว่ามีเสื้อผ้าติดตัวมาไม่กี่ชุด มีเงินอยู่ในกระเป๋าเพียง 30 บาทเท่านั้น เก่งคิดอยู่ตลอดเวลาว่าเก่งต้องยืนได้ด้วยลำแข้งของตัวเอง หลังจากที่ย้ายออกมาอยู่กับเพื่อนๆ แล้ว เก่งก็ออกเดินทางงานทำในพืชยา งานแรกที่ได้ทำคืองานเป็นกัปตันร้านอาหาร เงินเดือน 3,800 บาท มีข้าวให้กินมีที่พักให้อยู่ฟรี เงินเดือนที่ได้ก็หมดไปกับการแต่งหน้าแต่งตัว ซึ่งเก่งทำงานเป็นกัปตันอยู่ได้เพียง 3 ปีก็ลาออกเพราะเงินเดือนไม่พอใช้จึงออกมาหางานใหม่ทำ ซึ่งตอนนั้นเก่งเริ่มที่จะรู้จักเพื่อนที่เป็นกะเทยแล้ว เพื่อนที่เป็นกะเทยก็ได้แนะนำให้เก่งลองไปทดสอบการเต้นที่อัลคาซาร์ว่าสามารถจะเดินได้หรือเปล่า ถ้าหากผ่านการทดสอบก็สามารถทำงานที่อัลคาซาร์ได้ ซึ่งเก่งก็สามารถผ่านการทดสอบ และสามารถทำงานนี้ ได้เงินเดือน 7,000 บาท เก่งชอบงานที่นี้มากเพราะได้ทำงานที่ชอบ ได้แต่งหน้าแต่งตัวสวย ตอนที่ทำงานที่อัลคาซาร์ เก่งไม่เคยให้แขกพาเก่งออกไปนอนที่ไหนเลย เพราะเก่งไม่ชอบที่จะไปกับคนที่เก่งไม่ได้ชอบ ดังนั้นเงินเดือนเก่งเลยไม่พอใช้ ซึ่งตอนนั้นเก่งยังไม่ได้แปลงเพศ

เพื่อน

เก่งเป็นคนที่มีเพื่อนไม่มากนัก มีประมาณ 4 คน เก่งจะคบเพื่อนที่จริงจังกับเก่งจริงๆ เพื่อนกะเทยด้วยกันส่วนใหญ่ก็จะคบแบบผิวเผิน เพราะเป็นคนไม่ชอบสูงลิบกับคนอื่นง่ายๆ เก่งเป็นคนที่ยึดมั่นมาก จะไม่ชอบคนที่พูดจาไม่เรียบร้อย ไม่ชอบคนที่ชอบตำคนอื่น ดังนั้นก็เลยมีเพื่อนกะเทยน้อย อีกอย่างเพื่อนกะเทยบางคนที่มาคบเก่ง เขาอาจจะไม่ค่อยชอบการกระทำบางอย่างของเก่งก็ได้ เพราะเก่งเป็นคนชอบพูดอะไรตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม คือชอบก็บอกว่าชอบ ไม่ชอบก็บอกว่าไม่ชอบ มันเป็นเรื่องที่แตกต่างกันมาก อีกอย่างอาจจะเป็นเพราะว่าเพื่อนกะเทยที่เก่งเคยคบๆ มา ยังไม่ได้แปลงเพศ ในส่วนนี้อาจทำให้เกิดความรู้สึกเป็นปมด้อยก็ว่าได้ ดังนั้นเพื่อนส่วนใหญ่ก็จะไปคบกับเพื่อนผู้ชายทั้งหมด 4 คน เวลาที่เก่งมีปัญหาเก่งก็จะปรึกษาเพื่อนมาโดยตลอดทุก ๆ เรื่อง

การตัดสินใจแปลงเพศและการผ่าตัดแปลงเพศ

เก่งพยายามรวบรวมเงินเพื่อที่จะทำในสิ่งที่เก่งต้องการมาตลอดชีวิต คือความเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์ คือหลังจากที่คิดว่าตัวเองมีความพร้อม มีความมั่นใจว่าสามารถจะใช้ชีวิตแบบผู้หญิงได้แล้ว ก็ตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ โดยเงินที่ได้มาเพื่อการผ่าตัดแปลงเพศนี้ได้มาจากเงินที่ทำงานได้ส่วนหนึ่ง ส่วนอีกส่วนหนึ่งได้มาจากเงินที่ยืมมาจากเพื่อน เพราะค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศค่อนข้างแพงคือประมาณ 80,000 บาท ก่อนที่เก่งจะผ่าตัดแปลงเพศเก่งก็เริ่มกินยาคุม ตอนนั้นอายุ 20 ปี การที่เก่งเริ่มกินยาคุมเป็นเพราะว่าร่างกายของเก่งไม่ต้องการปรับเปลี่ยนอะไรมากมาย อาจจะเป็นเพราะว่าสรีระของเก่งค่อนข้างที่จะคล้ายผู้หญิง ซึ่งเก่งเป็นคนผิวขาว รูปร่าง

สั้นตัด ไม่ใหญ่ไม่โตบิกบินแบบผู้ชายทั่วๆ ไป เสียงไม่ใหญ่และแหบแบบผู้ชาย อวัยวะเพศชาย มีขนาดเล็กมาก คือแหบไม่ต้องปกปิดอะไรเลยก็มองไม่เห็นแล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นผลเสียกับแก่งอย่างมากเวลาที่ผ่าตัดแปลงเพศเพราะหนังน้อย เวลาที่หมอมจะทำช่องคลอดเทียมก็จะได้รับความลึกเพียงเล็กน้อย คือ 1-2 นิ้วเท่านั้น ดังนั้นหมอมจึงแก้ไขด้วยวิธีการผ่าตัดต่อลำไส้ให้กับแก่งแทน หมอที่แก่งผ่าตัดด้วยนี้เป็นหมอที่เพื่อนแนะนำว่าดี ทำแล้วสวย ซึ่งก็คือ คุณหมอสุพร (คลินิกหมอสุพร จังหวัดชลบุรี) ตอนแรกแก่งตัดสินใจที่จะทำหน้าอกก่อนหลังจากที่ทำหน้าอกแล้วก็ตัดสินใจแปลงเพศต่อจากการทำหน้าอก โดยเว้นระยะห่างในการผ่าตัดเพียง 1 เดือนเท่านั้น ค่าใช้จ่ายในการทำศัลยกรรมหน้าอกประมาณ 40,000 บาท ซึ่งเมื่อทำหน้าอกมาแล้วรู้สึกว่ามีใจปรารถนาของแก่งทุกอย่าง ก่อนที่แก่งจะตัดสินใจเลือกที่จะผ่าตัดแปลงเพศกับคลินิกหมอสุพร แก่งก็จะขอดูอวัยวะเพศของเพื่อนที่ผ่าตัดแล้วที่จะเปรียบเทียบกับฝีมือหมอก่อนเพื่อความมั่นใจของแก่งเอง เพราะเมื่อแก่งตัดสินใจเลือกหมอที่จะผ่าตัดแปลงเพศ ต้องแน่ใจว่าหมอสามารถที่จะช่วยสร้างฝันที่ทำให้แก่งสามารถเป็นผู้หญิงได้อย่างสมบูรณ์จริง ๆ คือ เป็นการสร้างความฝันไม่ได้เป็นการทำลายความฝัน เพราะแก่งไม่อยากจะเหมือนเพื่อนของแก่งคนหนึ่ง เขาผ่าตัดแปลงเพศแล้วเกิดปัญหาฉี่ไม่ออก พอจะฉี่แทนที่น้ำจะไหลออกมาข้างนอก แต่มันกลับไหลย้อนเข้าไปข้างในแทน ทำให้ห้องป่องในที่สุดก็ตาย แก่งไม่อยากจะเป็นอย่างนั้น ดังนั้นแก่งต้องแน่ใจว่าหมอต้องช่วยแก่งได้จริง

การตัดสินใจแปลงเพศของแก่งในครั้งนั้น เป็นการตัดสินใจด้วยตัวของตัวเอง ไม่ได้มีผลมาจากครอบครัวหรือเพื่อน เพราะเพื่อนทุกคนจะห้ามไม่ให้แก่งเปลี่ยนเพศ เพราะเพื่อน ๆ กลัวว่าแก่งจะเจ็บ กลัวว่าแก่งจะตาย แต่แก่งก็บอกเขาว่าแก่งมีความตั้งใจที่มุ่งมั่นว่าจะต้องเป็นผู้หญิงให้ได้ ดังนั้นถ้าจะต้องเกิดอะไรขึ้นกับแก่งภายหลังที่ผ่าตัดแปลงเพศไปแล้ว แก่งสามารถที่จะยอมรับมันได้ เพราะมันเป็นการตัดสินใจด้วยตัวของตัวเอง ดังนั้นเมื่อเกิดความผิดพลาดก็จะยอมรับมันด้วยความเต็มใจ เมื่อพร้อมทุกอย่างก็ติดต่อหมอเพื่อนัดวันผ่าตัดแปลงเพศกับหมอ หลังจากผ่าตัดแปลงเพศได้ 3 วัน หมอก็ให้แก่งลุกขึ้นเดินเพื่อจะได้ออกกำลังกาย ตอนนั้นยังเดินได้ไม่มากนัก อาจจะเป็นเพราะเพิ่งผ่าตัดใหม่ๆ ก็ได้ จะลุกจะนั่งก็ลำบาก แต่ไม่มีความรู้สึกเจ็บจากการผ่าตัด คงจะเป็นเพราะความดีใจทำให้ไม่เจ็บก็ได้ หลังจากที่ทำผ่าตัดเสร็จและพักอยู่ที่โรงพยาบาลได้ 7 วัน หมอก็ให้แก่งกลับไปพักที่บ้านได้ และให้แก่งหมั้นที่จะฝึกการใช้อวัยวะเพศทุก ๆ วัน หรือวันเว้นวัน เพื่อความอยู่ตัวของอวัยวะเพศ หลังจากที่ทำกลับบ้านแก่งก็จะแยมทุกวัน วันแรกที่แยมเจ็บมาก อาจจะเป็นเพราะช่องคลอดเทียมมันแคบและกระชับมากไปทำให้เจ็บและเลือดไหล แต่ก็เป็นการรู้สึกเจ็บเพียงช่วงวันแรกๆ ของการทำแยมเท่านั้น หลังจากนั้นทุกอย่างก็เป็นปกติดี

ผลที่ได้รับหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศ

หลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศ เก่งก็ได้ทดลองใช้อวัยวะเพศใหม่กับผู้ชาย ซึ่งผู้ชายคนแรก ที่เก่งมีเพศสัมพันธ์หลังจากผ่าตัดแปลงเพศ เขามีความรู้สึกพึงพอใจมากเวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับ เก่ง เพราะว่าที่เก่งมีเลือดออก และช่องคลอดของเก่งฟิตเหมือนๆ กับสาวแรกๆ ที่ยังไม่ผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายคนไหนเลย อีกอย่างเก่งมีเลือดไหลออกมาที่ขา เขายังภูมิใจใหญ่เพราะ เขาคิดว่าเก่งเป็นผู้หญิงจริงๆ เขาดีใจมากที่สามารถเปิดบริษัทผู้หญิงได้ ซึ่งเก่งก็รู้สึกดีใจที่เก่ง เหมือนกับผู้หญิงทุกอย่างทั้งด้านร่างกายและด้านของอารมณ์ คือตั้งแต่แปลงเพศก็สามารถที่จะ สำเร็จความใคร่จนถึงจุดสุดยอดได้ แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะสำเร็จทุกครั้ง เพราะต้องประกอบด้วยองค์ ประกอบหลายอย่าง เก่งแปลงเพศมาได้ 3 ปีแล้วยังไม่เกิดปัญหาอะไรขึ้นเลย ถือว่าเก่งโชคดีมาก เหมือนถูกล็อตเตอรี่รางวัลที่ 1 ก็ว่าได้ เก่งรู้สึกว่าเก่งภูมิใจที่เก่งได้กลายเป็นผู้หญิงอย่างสมบูรณ์ มีชีวิตมีอนาคตที่ดี ไม่ต้องปกปิดหรือปิดบังเพศ ไม่ต้องกลัวว่าใครจะรู้ว่าเก่งเป็นกะเทย เพราะ ก่อนที่จะแปลงเพศเก่งเป็นคนที่ไม่มีความมั่นใจในตัวเองเลย เวลาไปเที่ยวที่ไหนก็คอยแต่หวาด ระแวง ไม่เป็นตัวของตัวเอง ไม่มีความภาคภูมิใจ เวลาเดินก็เดินหนีๆ ไม่กระฉับกระเฉงว่องไว คนที่ยังไม่ได้แปลงเพศบางคนบอกเก่งว่าหลังจากที่แปลงเพศไปแล้วจะซ้หลังซ้ลิ้มจะบ้จะประสาท เก่งคิดว่ามันขึ้นอยู่กับแต่ละคนมากกว่าว่าเขาพอใจกับผลของการผ่าตัดแปลงเพศเพียงใด มันขึ้นอยู่กับตัวบุคคลมากกว่าจะขึ้นอยู่กับ การผ่าตัดอวัยวะเพศ ไม่รู้เหมือนกันว่ามันมีส่วนไหม แต่ใน ความคิดของเก่งว่ามันไม่ใช่ เพราะว่าคนที่คิดแบบนั้น คือคนที่ไม่พอใจกับอวัยวะเพศของตนเอง ที่ได้มาใหม่ และเสียดายอวัยวะเพศชายเก่าของตัวเองมากกว่าทำให้เป็นโรคประสาทไป การผ่า ตัดแปลงเพศต้องทำใจยอมรับผลที่จะออกมาให้ได้ ถ้าเรายอมรับได้ก็สามารถทำใจได้ ไม่เครียด ซึ่งหลังจากที่เก่งผ่าตัดแปลงเพศแล้ว เก่งรู้สึกว่าต้องระวังความปลอดภัยให้กับตัวเองเป็นหลายๆ เท่าตัว เพราะเราเป็นผู้หญิงแล้ว เวลาที่ไปไหนมาไหนคนเดียวจะกลัวมาก กลัวจะโดนจุดไปข่มขืน ถ้าเป็นสมัยก่อนยังไม่แปลงเพศก็ขี้เฉยๆ เวลาไปในที่มืดๆ ที่เปลี่ยวๆ คนเดียว แต่หลังจากที่ ผ่าตัดแปลงเพศไปแล้ว ไม่กล้าไปไหนในที่มืดและที่เปลี่ยวอีกเลย เก่งรู้สึกว่ามันไม่ปลอดภัย

การดำเนินชีวิตหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศ

การดำเนินชีวิตหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก จากเป็นคน ที่เรียบร้อยก็เรียบร้อยขึ้นไปกว่าเดิมอีก จากที่เคยพูดมากก็พูดน้อยลง จะไม่ชอบพูดคำที่ไม่สุภาพ เพราะเก่งอยากเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ เป็นผู้หญิงที่เรียบร้อยอ่อนโยนแต่ไม่อ่อน เก่งจะไม่ชอบคน ที่พูดจาไม่ดีหรือไม่ไพเราะกับเก่ง

ส่วนชีวิตความเป็นอยู่ของเก่งก็ดีขึ้น เพราะมีคนยอมรับเก่งมากขึ้น ให้เกียรติเก่งมาก ขึ้นกว่าเดิม ซึ่งอาจจะเป็นเพราะเก่งเป็นคนที่ไม่โชคร้ายจนเกินไปนักในเรื่องของครอบครัว ใน เรื่องการดำเนินชีวิตค่อนข้างจะประสบความสำเร็จ เพราะเก่งสามารถมีแฟนในเวลาเดียวกันได้ถึง

4 คน โดยที่เขาไม่รู้ว่าแก่งเป็นกระเทย เขาส่งเสียเงินทองให้แก่งใช้อย่างไม่ขาดมือ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่แก่งคิดว่าเป็นความโชคดีที่แก่งได้รับการผ่าตัดแปลงเพศก็ว่าได้

ปัจจุบันนี้เวลาจะเดินไปไหนมาไหนก็รู้สึกว่ามีคนไม่ต้องกลัวว่าคนจะรังเกียจ ดังนั้นการดำเนินชีวิตของแก่งหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศ เคยราบเรียบอยู่แล้วก็ทำให้เริ่มที่จะมีสีสันของชีวิตมากขึ้น สะดวกสบายมากขึ้นไม่ต้องดิ้นรนชวนขวยอะไร วันๆ มีแต่ความสุข ใช้เงินได้อย่างสบายๆ เพราะแฟนที่แก่งคบเขาจะให้เงินเดือนแก่งใช้ตกเดือนละ 20,000-30,000 บาท ส่วนแฟนอีกคนก็จะซื้อของใช้ให้ เช่น เสื้อผ้า คือแก่งอยากได้อะไรเขาก็จะซื้อให้แก่ง ดังนั้นการดำเนินชีวิตของแก่งส่วนใหญ่จะเพลิดเพลินกับการเดินช้อปปิ้งตามห้างสรรพสินค้าแทบทุกวัน คือแก่งจะชอบเดินช้อปปิ้ง เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า เครื่องสำอาง แก่งเคยเดินช้อปปิ้งทั้งวันเสียเงินไป 30,000 กว่าบาทเพียงแค่วันเดียวเท่านั้นเอง ซึ่งก็เป็นสิ่งที่แก่งพอใจมากกับการดำเนินชีวิตของแก่งแบบนี้ คือ ไม่ต้องรับภาระอะไรเกี่ยวกับตัวเอง และมีแฟนทั้ง 4 คนเป็นผู้รับภาระเกี่ยวกับแก่งทั้งหมด ตั้งแต่เรื่องส่วนตัว เช่น อาหารการกิน เสื้อผ้า จนไปถึงค่าห้องพัก ค่าน้ำ ค่าไฟทุกอย่างมีคนออกให้แก่งหมด

ความรักและชีวิตคู่

ความรักครั้งแรกเป็นความรักแบบเด็ก ๆ คือ เกิดขึ้นตอนเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ก็เป็ความรักที่ผิดหวัง ไม่ได้ฟูมฟายอะไรกับตรงนี้มากนัก ความรู้สึกครั้งที่ 2 เป็นความรักที่เกิดขึ้นตอนที่แก่งเริ่มแยกตัวออกจากครอบครัวแล้ว อายุประมาณ 19 ปี จะเริ่มมีผู้ชายเข้ามาจีบ มีผู้ชายชอบเรามากขึ้น ตอนนั้นแก่งเริ่มจะเป็นผู้หญิงมากขึ้น ไว้ผมยาว ผู้ชายคนแรกนี้เป็นผู้ชายที่แก่งรักแต่รักไม่มาก การที่แก่งมีเพศสัมพันธ์กับเขาเป็นความคิดเพื่ออยากทดลองมากกว่า อยากรู้ว่าจะมีความรู้สึกอย่างไร ดีหรือไม่ดี สนุกหรือไม่สนุกอย่างไร คนแรกที่เป็นแฟนกับแก่ง ไม่แน่ใจว่าเขาเป็นเกย์ King หรือเปล่า เพราะตอนนั้นแก่งยังด้อยประสบการณ์ในการดูผู้ชายมาก ซึ่งเขาจะเป็นคนสอนแก่งทุกอย่างว่าการร่วมเพศแบบกระเทยที่แท้จริงเขาทำกันอย่างไร ซึ่งแก่งก็รู้เรื่องเหล่านี้เพียงงู ๆ ปลา ๆ จากการฟังคนอื่นเขาคุยกันเท่านั้น ครั้งแรกของการมีเพศสัมพันธ์ แก่งรู้สึกว่า เป็นอะไรที่ทรมาณสังขารมาก เจ็บจนเลือดไหล มันไม่ได้สนุกสนานอย่างที่ใครเขาบอกกันเลย แก่งมีเพศสัมพันธ์กับแฟนคนนี้เพียงครั้งเดียว ก็เลิกที่จะมีเพศสัมพันธ์แบบข้างหลังกับผู้ชายคนไหนอีกเลย เพราะครั้งเดียวก็ทำให้แก่งได้รับรู้ความรู้สึกทางเพศแล้วว่ามันเป็นอะไร ที่ไม่เหมือนอย่างที่คุณอื่นเอามาบอกเลย แก่งไม่ชอบก็เลยตั้งใจไว้กับตัวเองว่าจะไม่ยอมให้ใครมาทำอย่างนี้กับแก่งได้อีก แต่หลังจากนั้นไม่นาน แก่งก็เจอแฟนคนที่สอง ซึ่งเป็นผู้ชายที่แก่งรักมาก คือรักแบบสุดตัวสุดหัวใจทุ่มทุกอย่าง แฟนคนที่สองนี้แก่งคบกันเป็นเวลานานถึง 3 ปี แต่ในที่สุดก็ต้องเลิกกันไป เพราะแก่งจับได้ว่าเขาแอบเอาผู้หญิงมาอนบนเตียงของแก่ง แก่งเห็นกับตา เขาทำให้แก่งเกิดความรู้สึกผิดหวัง เสียใจ รู้สึกว่าแก่งโดนหลอก โดนหัวเราะเยาะว่าเป็นอีจิ้งจอก แก่งเจ็บปวดมาก เสียใจมากจนอยากฆ่าตัวตายแต่เพื่อนห้ามไว้ทัน แก่งก็เลยตั้งใจไว้กับตัวเองว่าแก่งจะต้องสวย และ

ทำให้ผู้ชายทั้งโลกนี้ร้องไห้ เพราะผิดหวังในความรัก เก่งคิดว่าตัวผลัดกันและตัวกระตุ้นที่ทำให้ เก่งเกิดความรู้สึกอยากแปลงเพศ เกิดขึ้นจากความแค้นในตัวผู้ชายมากที่สุด เพราะหลังจากนั้น เก่งก็เริ่มที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเก่งเสียใหม่ คือ พัฒนาตัวเองให้สวยขึ้น โดยการฉีดยาคุม และตัดสินใจแปลงเพศในที่สุด หลังจากที่เก่งแปลงเพศ เก่งก็มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายหลายคน ประมาณ 10 คนขึ้นไป ทุกๆ คนที่เก่งคบเก่งจะคบแค่เป็นเพื่อนเล่นแก้เหงาให้กับตัวเองเท่านั้น พอเบื่อเก่งก็ขอเลิก ซึ่งก็เป็นไปตามความคาดหวังของเก่ง ที่ตั้งไว้ว่าจะทำให้ผู้ชายร้องไห้ เพราะทุกคนที่เก่งบอกเลิกก็มีน้ำตาออกมาทุกๆ คน มันเป็นเรื่องทำให้เก่งเกิดความรู้สึกสะใจมากที่สุด ปัจจุบันนี้เก่งมีแฟนในเวลาเดียวกันถึง 4 คน ที่คบกับเก่งเขาไม่รู้เลยว่าเก่งเป็นกะเทย แฟนส่วนใหญ่มีอายุมากกว่าเก่งทั้งนั้น ยกเว้นแฟนคนที่ 4 อายุน้อยกว่าเก่ง 5 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ ยังเรียนหนังสืออยู่ ส่วนแฟนอีก 3 คน คนที่ 1 ทำธุรกิจส่วนตัว อายุ 37 ปี แฟนคนที่ 2 เป็นคนต่างชาติ อายุ 40 ปี แฟนคนที่ 3 เป็นพ่อค้า อายุ 36 ปี แฟนคนที่ 1 เจอกันตอนเดินเที่ยวห้าง Big C พัทยา ตอนนั้นเก่งกำลังกินข้าวอยู่ มีคนมองมาทางเก่งหลายรอบ แต่เก่งก็ไม่ได้สนใจอะไร ก็พยายามหลบตาเขา สักพักก็มีเด็กเสิร์ฟเอาเบอร์โทรศัพท์ของผู้ชายโต๊ะข้างๆ มาให้เก่ง และขอเบอร์โทรศัพท์ของเก่ง เก่งก็ให้เขาไป วันสองวันเขาก็โทรมาหาเก่ง โทรมาพูดคุย โทรมาจีบ เขาเป็นคนที่มึนๆ มีเมียแล้ว แต่เก่งก็ไม่กังวลกับสิ่งเหล่านี้ เพราะเก่งไม่ได้ชอบเขามากมายอะไร คิดว่าถ้าเบื่อ เก่งก็จะเขี่ยทิ้งเหมือนผู้ชายคนอื่นๆ ที่เก่งเคยคบมา แต่เขาเป็นคนดีคนหนึ่ง คือ เขารับผิดชอบในตัวของเก่งดี ออกค่าใช้จ่ายในเรื่องของที่พักให้ เวลาเขาจะมาหาเขาก็จะโทรมาบอกก่อนล่วงหน้าทุกๆ ครั้ง ส่วนแฟนคนที่ 2 เจอกันตอนที่เก่งผ่าตัดแปลงเพศได้ 1 เดือน ตอนนั้นเก่งอยากที่จะไปต่างประเทศเพื่อไปหาเงินใช้ ตอนแรกกะว่าจะไปตีทูนดิน คือ กะจะไปค้าบริการทางเพศ ตอนแรกจะไปเมืองนอกต้องแต่งตัวรวบผมเป็นผู้ชายทุกอย่าง เพราะกลัวว่าเขาจะไม่ให้เก่งออกนอกประเทศ พอเก่งไปถึงอเมริกาก็แปลงร่างกลับมาแต่งตัวเป็นผู้หญิงเหมือนเดิม วันแรกที่เข้าไปถึงอเมริกา ก็ไปเป็นพนักงานเสิร์ฟ รับจ้างเลี้ยงเด็ก ซึ่งก็ได้มาเจอแฟนคนที่ 2 ซึ่งเป็นคนอเมริกัน ที่ทำธุรกิจอยู่ที่เมืองนอก มาชอบและมาจีบเก่ง ครอบครัวของเขาทุกคนรับเก่งได้หมด เก่งอยู่กับเขาที่เมืองนอกนานถึง 3 ปี ก็ต้องกลับมาเมืองไทย เพราะปัญหาเรื่องของวิชา แต่เก่งก็ยังติดต่อกับแฟนคนที่ 2 นี้อยู่ตลอด เขาเป็นผู้ชายเพียงคนเดียวที่คบกับเก่งได้นานที่สุด และเป็นผู้ชายที่เก่งจะใช้ชีวิตร่วมด้วยต่อไปในอนาคต เพราะผู้ชายต่างประเทศค่อนข้างที่จะแพร่ในเรื่องของกะเทยมากกว่าผู้ชายคนไทย คิดว่าถ้าเขารู้ว่าเก่งเป็นกะเทยก็คงรับเก่งได้ ทุกๆ วันนี่เขาก็ส่งเสียเงินให้เก่งใช้ทุกเดือนไม่เคยขาด เดือนหรือสองเดือนก็จะบินมาเมืองไทยเพื่อมาหาเก่ง มาอยู่กับเก่ง ส่วนแฟนคนที่สาม เจอกันใน Pub เขาเป็นคนดีคนหนึ่งที่เก่งเคยรู้จัก เวลาที่เก่งไปไหนมาไหนกับเขา ก็จะออกค่าใช้จ่ายให้เก่งหมดทุกอย่าง เก่งอยากได้อะไร ของแพงแค่ไหนเขาก็จะซื้อให้เก่งหมด ส่วนแฟนคนที่ 4 อายุน้อยกว่าเก่งมาก เจอกันตอนที่เก่งไปดูหนัง เขาเดินเข้ามาจีบ เขาเป็นผู้ชายในอุดมคติของเก่งทุกอย่าง คือ เก่งชอบผู้ชายอวบๆ ขาวๆ ขนเยอะมีเคราเขียวๆ คนนี้คบกันได้ 3 เดือน ตอนนี้มีเรื่องระหองระแหงกันอยู่ เพราะเขามีเมียที่

เล็กกันแล้ว แต่ผู้หญิงไม่ยอมเล็ก คอยตามราวี่เขาดลอด เก่งคิดว่าถ้าไม่พอใจอีกไม่นานเก่งก็คงจะเล็ก และเขี่ยเขาทิ้งไปจากชีวิตของเก่ง

เก่งคิดตลอดเวลาว่าผู้ชายที่เก่งคบ คือเครื่องมือในการล้างแค้นของเก่ง ที่จะทำให้ผู้ชายได้สำนึกว่าไม่ใช่มีแต่ผู้ชายเท่านั้นที่จะทำให้ผู้หญิงเจ็บได้แต่เพียงฝ่ายเดียว ผู้ชายแต่ละคนไม่เห็นจะมีดีสักคนเดียว เก่งไม่เคยมีความคิดว่าผู้ชายที่ดีเลย คิดว่าผู้ชายแต่ละคนนั้นไม่ได้มีความแตกต่างกันเลย ฉะนั้นก็ไม่ใช่เรื่องแปลกที่เก่งจะมีผู้ชายคนใหม่ได้เหมือน ๆ กัน

การยอมรับของครอบครัวในเรื่องของการตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ

เก่งเป็นคนที่ไม่แคร์ครอบครัวของเก่งอยู่แล้ว เพราะไม่มีอะไรที่เก่งต้องสนใจ อีกอย่างทุก ๆ คนในครอบครัวก็ได้ใส่ใจในความรู้สึกของกันและกันอยู่แล้ว เก่งคิดว่าใครจะคิดกับเก่งอย่างไรเก่งก็ไม่สนใจเก่งแคร์แต่พ่อเพียงคนเดียว ซึ่งพ่อเก่งก็รับเก่งได้ตั้งแต่รู้ว่าเก่งเป็นกระเทย เขาไม่เคยดูต่ำว่ากล่าวอะไรเก่งเลย ถ้ามีใครมาว่าพ่อก็จะเถียงแทนทุกครั้ง เก่งเลยมีความรู้สึกที่ดีใจที่พ่อรับเก่งได้ ส่วนแม่ไม่ต้องพูดถึง เขาก็รักลูกทุก ๆ คนที่มีเงินให้เขา ดังนั้นเรื่องยอมรับหรือไม่ยอมรับว่าเก่งจะเป็นอะไรอย่างไรไม่ใช่ปัญหาที่สำคัญ เก่งเคยมีความคิดที่ว่าแม่รักเก่งหรือรักเงินของเก่งกันแน่ พี่ ๆ ทุกคนก็ไม่มีใครว่าอะไรเก่ง ยกเว้นพี่ชายคนที่ 4 ยอมรับที่เก่งเป็นกระเทยแล้วแปลงเพศไม่ได้ เขามีความรู้สึกว่าอับอาย เมื่อมีคนมาถามว่าเก่งเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง แต่เก่งก็ไม่ได้แคร์พี่ชายหรือใครจะมองว่าเก่งเป็นอะไร เพราะทุกวันนี้ตั้งแต่พ่อตายไป ก็ไม่เคยเอาเงินของครอบครัวมาใช้เลย

การยอมรับของสังคมในเรื่องการตัดสินใจแปลงเพศ

คิดว่าสังคมในปัจจุบันนี้เปิดกว้างมากขึ้น ยอมรับในเรื่องของการแปลงเพศมากขึ้น จะเห็นได้จากสื่อต่าง ๆ ที่กระจายข่าวในเรื่องราวสาวประเภทสองอย่างมาก โดยเฉพาะตอนนี้มีรายการหนังที่เกี่ยวกับชีวิตของสาวประเภทสองหลายเรื่อง เช่น ที่ช่อง 5 วันจันทร์-อังคาร เวลาเย็น ๆ เรื่อง เมื่อเธอเป็นชายและนายเป็นหญิง ส่วนวันจันทร์-อังคาร ตอนสองทุ่มครึ่ง ถึงสี่ทุ่ม ก็จะมีหนังเรื่อง ชายไม่จริงหญิงแท้ ให้ผู้ชมได้รับชม สิ่งนี้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าสังคมได้เล็งเห็นคุณค่าของกระเทยมากขึ้น

ในส่วนตัวคิดว่า สังคมยอมรับตัวเก่งมากขึ้น คิดว่าได้รับการให้เกียรติจากสังคมมากขึ้น ไม่ต้องรู้สึกที่ตนเองมีปมด้อย อีกอย่างก็ไม่เคยทำให้ใครหรือสังคมต้องเดือดร้อนกับการตัดสินใจแปลงเพศของเก่งเลย แต่สิ่งหนึ่งที่อยากให้สังคมเปิดกว้างขึ้นสำหรับพวกเราสาวประเภทสอง คืออยากให้คิดว่าเราเป็นคนที่สามารถทำประโยชน์ให้สังคมได้ ไม่แพ้กับเพศชายหรือเพศหญิงเลย ฉะนั้นจงอย่ามองข้ามเพศที่สามอย่างพวกเราไป เพราะสาวประเภทสองก็เป็นคนหนึ่งคนในสังคมที่สามารถสร้างสรรค์สิ่งที่ดีได้ เพราะส่วนใหญ่จะเป็นคนที่มีพรสวรรค์ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ที่เติบโต

มาพร้อม ๆ กับปมด้อยของชีวิตที่ติดตัวมาด้วยเช่นกัน ถ้าสังคมเปิดกว้างยอมรับในจุดนี้ได้ เรา
ทุก ๆ คนก็สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมนี้ได้อย่างเป็นสุข

ความรู้สึกที่คิดว่าตนเองยังเป็นผู้ชายอยู่

ความรู้สึกที่คิดว่าตนเองยังเป็นผู้ชายอยู่ก็คือ มือและเท้าที่ใหญ่โตเหมือนผู้ชาย จะเกิด
ความรู้สึกว่าถ้าตัดทิ้งได้หรือทำศัลยกรรมได้ก็จะทำ เพราะมันเป็นสิ่งที่คอยตอกย้ำอยู่ตลอดเวลา
ว่าเก่งเป็นผู้ชาย แต่มันก็เป็นสิ่งที่ทำให้เก้งได้ระลึกอยู่เสมอว่าเก้งเป็นผู้ชาย ไม่ได้เป็นผู้หญิง
จะได้ไม่ใช้ชีวิตโดยประมาท หรือหลงระเห็จไปในทางที่ไม่ถูกไม่ควร เหมือนกับที่สังคมประณามว่า
คนประเภทเก้งเสมือนส่วนเกินของสังคม

ความคาดหวังในอนาคต

คิดว่าอยากจะเรียนออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้า เพราะคิดว่าเป็นงานที่ถนัดและไม่ต้อง
ทำงานตากแดดหน้าดำเหมือนงานอย่างอื่น เป็นงานที่อิสระและเป็นงานที่ชอบ คิดว่าเป็นงานที่
เก้งสามารถจะทำได้ดีที่สุด

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครองที่มีบุตรที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ควรที่จะให้ความรัก ความเอาใจใส่ลูกอย่างต่อเนื่อง โดยสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ไม่
ให้เขารู้ตัว ว่าเด็กต้องการอะไร เขาอยากเป็นอะไร ถ้าสามารถดึงเด็กกลับมาได้ก็ควรรีบดึง
กลับมาก่อนที่จะเป็นไปมากกว่าเดิม สิ่งเหล่านี้ต้องขึ้นอยู่กับอายุของเด็ก ถ้าเด็กมีอายุไม่มาก
ก็ยังสามารถดึงเด็กให้กลับมาได้ คือพ่อแม่อาจจะปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเด็กเสีย
ใหม่ ซึ่งก็พอที่จะช่วยเด็กให้กลับมาใช้ชีวิตในเพศของตนเองได้อย่างถูกต้อง แต่ถ้าใช้ทุกวิธีแล้ว
เด็กยังมีที่ท้าวว่าจะกูไม่กลับ พ่อแม่ก็ควรสนับสนุนเขาในทางที่ถูกต้อง สอนให้เขาเป็นคนดี
สามารถเอาชีวิตรอดในสังคม อย่าไปดูดำซ้ำเติมเด็ก เพราะการกระทำแบบนั้นเป็นการตอกย้ำและ
ฆ่าเด็กให้ตายทางอ้อม ดังนั้นผู้ปกครองควรที่จะช่วยกันประคับประคองเด็กให้เป็นคนดี ไม่สร้าง
ปัญหาให้กับสังคม ที่มองกระเทยว่าไม่ได้อยู่แล้วให้แหยงไปกว่าเดิมจะดีกว่า เพราะการที่เก้งเป็น
กระเทยก็ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อนเสียหาย กระเทยสามารถเป็นคนดีและสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ที่ดี
ให้กับสังคมได้เช่นกัน

คำแนะนำสำหรับผู้สนใจจะผ่าตัดแปลงเพศ

อยากให้คิดไตร่ตรองดูให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะการผ่าตัดแปลงเพศไม่ใช่ว่าจะ
ประสบกับความสุขทุกคน ควรศึกษาจากคนที่มีการประสพการณ์การผ่าตัดแปลงเพศมาแล้วไม่น้อย
กว่า 4 ปี เพื่อจะได้ดูว่าชีวิตของเขาเป็นอย่างไรบ้าง เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจ อย่าใจ

ร้อนวู่วาม เลือกหมอที่คิดว่าดีที่สุด ดูความพร้อมของการเงิน หน้าที่การงาน ดูการยอมรับของคนรอบข้าง และดูความมั่นคงของจิตใจตนเอง รวมทั้งบุคลิกท่าทางว่าพอจะเป็นผู้หญิงได้หรือไม่ ถ้าทุกอย่างพร้อมก็ตัดสินใจแปลงเพศได้ เพราะทุก ๆ อย่างมันขึ้นอยู่กับตัวของเราเองมากกว่าขึ้นอยู่กับคนอื่น เพราะคนอื่นไม่ได้มาอยู่กับเราไปได้ตลอดชีวิต เหมือนกับตัวของเราเอง

กรณีศึกษาที่ 8

ชื่อ คุณจอมพล ชื่อเล่น ตอง (นามสมมติ)

ประวัติส่วนตัว

ตองอายุ 24 ปี นับถือศาสนาคริสต์ เป็นคนกรุงเทพฯ สมาชิกภายในครอบครัวมีทั้งหมด 11 คนคือ

พ่ออายุ 65 ปี ปัจจุบันนี้เกษียณอายุการทำงานแล้ว อดีตพ่อเคยทำงานธนาคาร
แม่อายุ 58 ปี เป็นแม่บ้านคอยดูแลบ้านและลูก ๆ

พ่อและแม่ของตองมีลูกทั้งหมด 7 คนตองเป็นลูกชายคนที่ 6

พี่ชายคนที่ 1 อายุ 34 ปี ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร

พี่สาวคนที่ 2 อายุ 32 ปี ทำงานบริษัท

พี่สาวคนที่ 3 อายุ 30 ปี รับราชการ

พี่สาวคนที่ 4 อายุ 28 ปี ทำธุรกิจส่วนตัว

พี่สาวคนที่ 5 อายุ 27 ปี เรียนต่อในระดับปริญญาโท

ตองเป็นลูกชายคนที่ 6 อายุ 24 ปี ปัจจุบันนี้ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร

น้องสาวคนที่ 7 อายุ 21 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

เนื่องจากพ่อและแม่ของตองมีลูกผู้หญิงมาก เป็นเพราะอยากมีลูกชายอีกสักคน หรือสองคนเพื่อสืบสกุลก็เลยปล่อยให้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้ลูกผู้ชาย อยากมีลูกผู้ชายมากจนถึงต้องไปบนขอลูกชายจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งในที่สุดก็ได้ตองมาเป็นลูกชายคนที่ 6 สมใจ แต่พ่อกับแม่ยังคงมีความคิดที่อยากจะได้ลูกผู้ชายอีก 1 คนจึงปล่อยให้ลูกอีก 1 คนซึ่งก็ได้น้องสาวคนที่ 7 มาแทน

นอกจากสมาชิกภายในครอบครัวซึ่งประกอบไปด้วย พ่อ แม่ พี่ และ น้องของตองแล้ว สมาชิกภายในครอบครัวของตองยังมีป้ารวมอยู่ด้วยอีก 1 คน ป้าอายุ 62 ปี ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร แต่จะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือแม่ดูแลบ้านและดูแลหลาน ๆ

อำนาจการตัดสินใจภายในครอบครัว

ครอบครัวของตองเป็นครอบครัวที่อบอุ่นจนบางครั้งก็ร้อนจนทนไม่ได้ เพราะพ่อและแม่จะห่วงลูก ๆ จนเกินความพอดี คือไม่ยอมปล่อยให้ลูก ๆ เป็นตัวของตัวเองเลย ตองคิดว่าแม่มีอำนาจในการตัดสินใจเกือบทุก ๆ เรื่องภายในครอบครัว เนื่องจากพ่อจะยกหน้าที่เหล่านี้ให้กับแม่เป็นผู้จัดการ พ่อจะมีหน้าที่เพียงแค่ช่วยแสดงความคิดเห็นในบางเรื่องเท่านั้น

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่ค่อนข้างดี เพราะเราไม่เคยเห็นท่านทั้งสองคนทะเลาะกัน พ่อเป็นคนค่อนข้างเงียบเฉย แต่ในระยะหลัง ๆ มาที่เราจับได้ว่าพ่อมีเมียน้อย แต่แม่ยังไม่ทราบ ดังนั้นตองจะเอาเรื่องที่พ่อไปมีเมียน้อยบอกกับแม่ ถ้าพ่อมายุ่งเรื่องส่วนตัวของตองมากเกินไป พ่อกลัวว่าตองจะฟ้องแม่ก็เลยไม่ค่อยกล้าเข้ามายุ่งกับชีวิตของตองมากนัก

การอบรมเลี้ยงดู

พ่อและแม่จะคอยดูแลเอาใจใส่ลูก ๆ เท่ากันหมด แต่ภายในจิตใจส่วนลึก ๆ ของตองจะคิดอยู่เสมอว่าพ่อกับแม่ลำเอียง รักลูกไม่เท่ากัน คือจะรักลูกผู้หญิงมากกว่าลูกผู้ชาย ที่ตองมีความคิดว่าท่านทั้งสองรักลูกไม่เท่ากัน เพราะเวลาที่ซื้อของอะไรมาก็แล้วแต่ก็จะซื้อมาให้แต่ลูกผู้หญิงเท่านั้น เขาจะลืมนึกถึงลูกผู้ชายอย่างเราเสมอ

ตองพอจะจำได้ว่าคนที่เลี้ยงดูตองมาตั้งแต่ตองพอจำความได้ คือ แม่ ป้าและพี่สาวทุก ๆ คนในครอบครัวพยายามที่จะเลี้ยงดูตองให้ตองเป็นเด็กผู้ชายให้มากที่สุด แต่อาจเป็นเพราะว่าตอนเด็ก ๆ ตองคลุกคลีกับญาติพี่น้องที่เป็นผู้หญิงมากกว่าญาติพี่น้องที่เป็นผู้ชาย ทำให้ตองกลายเป็นเด็กเรียบร้อย อ่อนแอ และขี้โรค พ่อและแม่ของตองจะไม่ชอบให้ตองออกไปเล่นกับเพื่อนผู้ชายนอกบ้าน เพราะเด็กแถวบ้านเป็นเด็กเกเร พุดจาหยาบคาย เนื้อตัวสกปรก พ่อและแม่กลัวว่าถ้าตองออกไปเล่นด้วยจะทำให้ติดนิสัยที่ไม่ดีเหล่านี้มา

พ่อและแม่จะไม่เข้มงวดกับลูก ๆ มากมายอะไรนัก แต่ก็ยังมีบางครั้งที่ตองเกิดความรู้สึกว่าเวลาที่ท่านทั้งสองเข้ามาวุ่นวายและยุ่งเกี่ยวกับตองมากจนตองเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายและรำคาญ อาจจะเป็นเพราะท่านทั้งสองเป็นห่วงตองมากก็เป็นได้ ตอนที่ตองยังเด็ก ๆ เวลาที่พ่อและแม่อบรมสั่งสอนพี่สาวตองจะมานั่งฟังด้วย ตองจะค่อนข้างสนิทสนมคลุกคลีกับพี่สาวมากกว่าพี่ชาย เพราะตองชอบที่จะเลียนแบบทุก ๆ อย่างจากพี่สาวของตองที่จะชอบแต่งตัวสวยงาม พุดจาสุภาพ ซึ่งแตกต่างกับพี่ชายที่เป็นคนที่พุดจาไม่สุภาพ เกะกะเกเร ใช้ห้องน้ำแล้วไม่รักษาความสะอาด ขี้เมา คบเพื่อนไม่ดี ชอบลักเล็กขโมยน้อย ทำให้ตองไม่อยากเหมือนพี่ชาย ตองเกลียดพี่ชายมาก พี่ชายเป็นคนไม่มีอนาคต ทำตัวสามะเลเทเมา ทำให้พ่อและแม่ต้องคอยเป็นห่วงอยู่

ตลอดเวลา ท่านจะคอยโอบอุ้มทุกอย่างคือจะหาภรรยาให้ หางานให้ คงเป็นเพราะพี่ชายของตอง เป็นลูกชายคนเดียวที่พอจะสืบสกุลได้

ตองปลื้มใจพี่สาวมาก อยากเหมือนพี่สาวที่ทำตัวดีมาตลอด เขาไม่ชอบไปยุ่งสิ่งกับใคร ชอบที่จะอยู่คนเดียวเงียบ ๆ มากกว่า และชอบที่จะทำงานอย่างเดียวไม่ชอบที่จะหาแฟนมาเป็นห่วงคล้องคอ ซึ่งตัวตองเองก็มีความคิดแบบเดียวกับพี่สาว

การเล่นในวัยเด็ก

ตอนที่ตองยังเล็ก ๆ ตองจะเล่นและได้เล่นของเล่นกับพี่สาว ตองไม่เคยได้เล่นฟุตบอล เหมือนเด็กผู้ชายทั่วไป เคยเล่นแบบผู้ชายอยู่ครั้งหนึ่งคือไปดูหนังที่เขาปาระเบิดกัน กลับมาเลียนแบบในหนังปาระเบิดแรงไปหน่อย กระจกบานเกร็ดที่บ้านแตกหมดทุกบาน ตองโดนพ่อตี จากนั้นเลยปฏิญาณกับตัวเองว่าจะไม่เล่นแบบนี้อีกต่อไป มาช่วงหลัง ๆ ก็ได้เล่นกีฬาแบบเด็กผู้ชายทั่ว ๆ ไปบ้าง คือได้เล่นตอนเรียนมัธยมปลายเป็นกีฬาที่บังคับให้ต้องเรียน คือเรียนชกมวยก็เลยต้องเรียน แต่ไม่ได้คิดอะไรมาก

การศึกษาและเพื่อน

ตองเรียนโรงเรียนสหศึกษามาตั้งแต่ประถมปีที่ 1- 6 ซึ่งตองจะมีเพื่อนเล่นที่เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ตองจะชอบเล่นมากเก็บกับเพื่อนผู้หญิง เพราะเพื่อนผู้ชายที่โรงเรียนส่วนใหญ่จะสกปรก ไม่สุภาพ ชอบเล่นรุนแรง หลังจากที่ตองเรียนจบประถมศึกษาปีที่ 6 ก็ย้ายมาเรียนโรงเรียนประจำชายล้วน เพราะพ่อและแม่เห็นว่าตองมีท่าทางจะกระเตี้ยออกไปทางเด็กผู้หญิงมากจนเกินไป ตองชอบคบกับเพื่อนนอกบ้านมากกว่าเพื่อนในโรงเรียน พอเรียนจบชั้นประถมปีที่ 6 ก็ย้ายมาเรียนที่นี้แทน เพื่อที่จะฝึกให้ตองเป็นลูกผู้ชายอย่างเต็มตัว ซึ่งตองก็สามารถทำให้พ่อและแม่ชื่นใจในตัวเราได้ในระดับหนึ่งคือเป็นเด็กที่เรียนดีและได้รับรางวัลมารยาทดี ตองพยายามทำทุกวิถีทางที่จะทำตัวให้เป็นผู้ชายมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ คือพยายามเดินให้เหมือนผู้ชาย พยายามเปลี่ยนโทนเสียงให้ทุ้มต่ำลง พยายามอยู่นานมากจนทำให้เราเครียดจนถึงขั้นชัก ใครเข้ามาใกล้ไม่ได้เพราะขาดความมั่นใจในตัวเองเพราะใจชอบที่เป็นผู้หญิงแต่อีกใจหนึ่งอยากทำให้พ่อแม่ดีใจ ตอนแรกที่ตองเรียนที่นี้ตองไม่ค่อยมีเพื่อนเพราะเป็นเด็กที่เก็บตัว แต่เมื่อเรียนไปได้เทอมหนึ่งก็สามารถปรับตัวได้และเริ่มที่จะมีเพื่อนที่ทำตัวเหมือนกับเรา คือเป็นเพื่อนที่มีลักษณะนุ่มนวล และเป็นกระเทยเหมือนกับเรา เราและเพื่อน ๆ รวมตัวกันเป็นแก๊งกระเทยภายในโรงเรียน แต่ถ้าเวลาที่มีคนมาว่าว่าเราเป็นกระเทยเราจะเถียงเขาว่าเราเป็นผู้ชาย เพื่อน ๆ ที่เป็นผู้ชายจริง ๆ ก็จะคอยให้กำลังใจพวกเราอยู่ตลอดเวลาว่าพวกเราสามารถที่จะกลับมาเป็นผู้ชายเป็นปกติได้ ตอนตองเรียนอยู่ที่นี้ครูจะพูดกับนักเรียนทุกคนว่า “ต้องระวังอย่ามีอารมณ์กับพวกเดียวกัน” ซึ่งเมื่อตองได้ยินแบบนี้แล้วทำให้เกิดความรู้สึกกลัวมาก จึงหาทางป้องกันตนเองโดยวิธีการที่เราต้องวางตัวเฉย ๆ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับใคร ๆ ทำตัวเงียบขรึม ไม่พูดไม่จากับใคร วัน ๆ จะทำตัวเป็นเด็ก

เรียนคร่ำครึ ตอนนอนต้องนอนรวมกัน อาบน้ำรวมกัน ต้องระวังตัวเพราะกลัวเพื่อน ๆ จะเข้าคิวทำกับเรา เพราะเราเคยเห็นเพื่อนโดน ซึ่งปัจจุบันเพื่อนคนนั้นก็กลายเป็นเกย์ไปในที่สุด การเรียนในโรงเรียนประจำชายล้วนเหมือนกับการติดคุก ผู้ชายต้องอยู่รวมกัน โอกาสที่จะมีอารมณ์ทางเพศก็จะมีมากขึ้น ต้องระวังรักษาตัวเองให้ดีที่สุด อาจารย์ก็จะคอยดูแลไม่ให้ใครมายุ่งกับเรา ในโรงเรียนประจำชายล้วนส่วนใหญ่ก็จะรู้กันเองว่ามีเพศสัมพันธ์กันเองของเด็กในโรงเรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่ปกติ และนักเรียนที่จบจากโรงเรียนประจำชายล้วน ร้อยละ 99 ต้องเคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน ถึงแม้ว่าตนเองจะไม่ได้เป็นเกย์ก็ตาม เพราะเมื่อถึงเวลาอันสมควรต้องมีลูกมีภรรยาเขาก็สามารถที่จะมีได้ เหตุผลที่นักเรียนชายที่เรียนโรงเรียนประจำชายล้วนมีเพศสัมพันธ์กันเองภายในโรงเรียนเป็นเพราะเวลาเรียนหนังสือไม่เคยที่จะได้ออกไปเจอผู้หญิงที่ไหนเลย ดังนั้นเวลาเกิดอารมณ์จึงไม่สามารถที่จะระบายออกกับผู้หญิงได้ ที่โรงเรียนเวลามีการแสดงบนเวทีตงก็จะได้รับเลือกให้แสดงเป็นผู้หญิงเสมอ เพราะว่าเราหน้าตาคล้ายผู้หญิง

ปัจจุบันนี้มีเพื่อนสนิทที่เป็นเกย์คิงส์กับเกย์ควีนส์ เขาพอใจกับการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายมากกว่าเพศหญิง พอใจกับการแต่งตัวเป็นเพศชายมากกว่าจะเป็นเพศหญิง และมีเพื่อนที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้วเพียง 2 คน ซึ่งบางคนเป็นผู้หญิงมากผิดกับตงที่จะไม่ค่อยเรียบร้อย ไม่คิดมากเหมือนผู้หญิง จะคบเพื่อนสบาย ๆ ในชีวิตจะไม่มีอะไรโลดโผน ตงชอบไปเที่ยวตาม PUB เช่นที่ ดีเจ สเตชั่น กับเพื่อน ๆ

ความรักและชีวิตคู่

การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกต้องรู้สึกไม่ชอบ เพราะตอนนั้นยังเป็นผู้ชายอยู่ ตงอยากเป็นผู้หญิงมากกว่าเป็นผู้ชาย รู้สึกหงุดหงิดและตะขิดตะขวงใจ ทำให้ไม่มีความรู้สึกทางเพศ รู้สึกว่าเราเกลียดการร่วมเพศแบบผู้ชายกับผู้ชายในแบบที่เขาทำกัน ครั้งแรกที่ต้องมีเพศสัมพันธ์ตอนนั้นอายุ 20 ปี เรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 และกำลังศึกษาอยู่ในระดับ ป.ว.ส แล้ว การมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของเรานั้นเราไม่มีมีความต้องการหรือความยินยอมพร้อมใจอะไรเลยตอนนั้นเราไปเที่ยวชานนากับเพื่อน ๆ ที่อยู่กลุ่มเดียวกับเรา ซึ่งเพื่อนของเราเป็นเกย์ทั้งหมด 4 คนมีตงคนเดียวเท่านั้นที่เป็นกระเทย พอไปถึงห้องอบสมุนไพรเพื่อน ๆ ของตงก็หายตัวไปไหนกันหมดไม่รู้ทั้งตงไว้คนเดียว ตงรู้สึกอายมากที่ต้องมานั่งอยู่ในห้องนี้เพียงลำพังกับผู้ชายที่เราไม่รู้จัก ตงต้องนั่งเอาผ้าคลุมตัวเองเอาไว้เพราะตอนนั้นตงเริ่มมีหน้าอกขึ้นมาบ้างเล็กน้อย สักพักหนึ่งผู้ชายคนนั้นก็ลุกเดินมานั่งคุยกับตง ทำทางของเขาดูดีและสุภาพมากทำให้ตงไว้ใจเขา ตงไม่คิดว่าเขาจะทำอะไรตงได้ในห้องชานนากันนี้ แต่เขาก็เข้ามากอดตงและใช้กำลังกับตง ทุกคนจะพรรณนาให้ตงฟังว่าการมีเพศสัมพันธ์จะให้เกิดความรู้สึกที่ดี ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกของความเปี่ยม แต่สำหรับตงเองแล้วไม่ชอบเพราะมันเจ็บมาก ๆ คิดว่าทำไมจึงต้องโดนทรมานอย่างนี้ด้วย คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของเรานั้นต้องดีไม่ใช่แบบนี้มันเป็นสิ่งที่ไม่น่าประทับใจเลยสำหรับเรา แต่เมื่อมันเกิดขึ้นกับเราแล้วเราต้องยอมรับมันได้ เพราะมันก็ไม่ถึงกับ

ทำให้เราต้องตาย เพราะคนอื่นที่เขาเป็นเกย์เป็นกระเทยเขาก็ทำกันแบบนี้ทั่วโลก ต้องเลยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ อีกหลายครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเราจะมีเพศสัมพันธ์เฉพาะกับคนที่เราคบเป็นแฟนด้วยเท่านั้น ต้องมีผู้ชายมาชอบหลายคน แต่ไม่ใช่ว่าต้องจะคบกับทุกคนที่มาจีบเป็นแฟน ต้องหมด เพราะต้องเป็นคนที่ไม่ค่อยสนใจในเรื่องเพศแต่เพียงอย่างเดียว ต้องคิดว่าถ้าต้องต้องมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายทุก ๆ คนที่มาจีบต้องแล้วนั้นมันทำให้ต้องรู้สึกที่ตัวเองเหมือนที่ระบายอารมณ์หรือเป็นเครื่องสนองตัณหาราคะ เป็นเหมือนกับว่าเราเป็นเหมือนตุ๊กตาทองให้ผู้ชายให้ปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ ต้องจะชอบให้คนเข้ามาจูบเรามาก ๆ และอยากให้คนที่มาจีบเราพาเราไปกินข้าว หรือถ้าว่างก็โทรศัพท์มาคุยกับต้องทุกวันจะดีที่สุด ดีกว่าเพียงเพื่อหวังที่จะมีเพศสัมพันธ์แต่เพียงอย่างเดียว

ปัจจุบันนี้ต้องยังไม่มีแฟน แต่มีเพื่อนที่สนิทที่รู้จักกันมากกว่า ต้องคิดว่าคนที่ที่จะมาเป็นแฟนกับต้องต้องเข้าใจต้องและยอมรับต้องได้ในทุก ๆ เรื่องเพราะต้องเป็นคนที่ไม่ชอบจุกจิกยุ่งยาก พูดจาไม่รู้เรื่อง ดังนั้นตอนนี้ต้องยังไม่เจอผู้ชายที่อยู่ในความคิดเลย เพราะการที่ต้องจะชอบผู้ชายสักคนที่เราหวังว่าจะใช้ชีวิตร่วมกับเขา มันเป็นเรื่องที่เราต้องดูนาน ๆ เพราะเราไม่ได้เป็นผู้หญิงร้อยเปอร์เซ็นต์ ที่บอกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์นี้ไม่ได้หมายความว่าเราไม่ได้เป็นผู้หญิง แต่ที่พูดถึงก็คือพูดถึงในความคิดของคนอื่นที่เขามองดูพวกเราสาวประเภทสอง ดังนั้นต้องจะต้องคิดถึงเรื่องแฟนและเรื่องของชีวิตคู่ให้มาก ๆ เพราะไม่อยากจะเสียใจเหมือนกับสาวประเภทสองคนอื่น ๆ ที่เคยเจ็บช้ำน้ำใจกับเรื่องของความรักมานักต่อนักแล้ว ต้องจึงมีความคิดว่าว่าตอนนี้ต้องควรจะมีความสุขกับการใช้ชีวิตเป็นผู้หญิงมีความเป็นอิสระของเราไปเรื่อย ๆ จะดีกว่า จะได้ไม่ต้องคิดมาก เมื่อมันถึงเวลาจะต้องได้เจอเนื้อคู่ต้องคิดว่าต้องคงจะหยุดทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อแฟนที่คิดว่าเหมาะสมที่สุด

การตัดสินใจแปลงเพศ

ต้องคิดว่าสิ่งที่ทำให้ต้องมีความคิดที่อยากจะแปลงเพศมีส่วนมาจากครอบครัวเป็นสำคัญ ประมาณร้อยละ 80 ต้องรู้สึกที่ตัวเองมีปมด้อยในครอบครัว คือพ่อแม่จะไม่สนใจใยดีต้องในตอนเด็ก ๆ เหมือนกับลูกผู้หญิงที่เขาจะทูลถนอม คอยเป็นห่วงเป็นใย ต้องต้องการให้พ่อแม่สนใจต้องเหมือนกับพี่สาวและน้องสาว นอกจากในช่วงเด็กต้องจะไม่ได้ได้รับความรักและความเอาใจใส่แล้วต้องยังโดนถากถางจากพ่อและพี่ ๆ ตลอดว่าผู้หญิงอะไรตัวใหญ่จัง คิดว่าถ้าเขาล้อเลียนและถากถางเราเพราะอยากให้เราเป็นผู้ชาย ซึ่งมันกลับกลายเป็นแรงอาฆาตที่ทำให้เราอยากเอาชนะคิดว่าต้องสวยให้ได้ การดูแลรักษาสุขภาพของเราจึงต้องเพิ่มขึ้น 10 เท่าตัว ต้องดูแลให้มากกว่าผู้หญิง ต้องทาครีมบำรุงผิวตั้งแต่ยังเด็ก ๆ คือจะสนใจเรื่องความสวยความงาม ศึกษาด้วยตนเอง อ่านหนังสือ นิตยสาร เอกสารต่าง ๆ จึงค้นพบว่าการรักษาสุขภาพของตนเองด้วยการบำรุงเพียงภายนอกนั้นไม่ค่อยได้ผล ต้องบำรุงด้วยการกินฮอร์โมนเสริมเข้าช่วยด้วยจึงจะได้ผล ตอนที่เริ่มเบียงเบนพ่อแม่ไม่ได้ทำโทษอะไร เพราะพ่อกับแม่ไม่รู้ มารู้อย่างตอนที่เราไปทำหน้าอกแล้วเท่านั้น และไม่ได้ว่าอะไร

ส่วนเพื่อนจะช่วยทำให้เราทราบแบบแผนในการดำเนินชีวิต จากประสบการณ์ของเพื่อน จากการเข้ากลุ่มเพื่อน ทำให้เราทำตัวเกินงามไปบ้างในบางครั้ง แต่เราก็จะทำตัวแบบนั้นเฉพาะในกลุ่มเพื่อน ๆ เราเท่านั้นไม่ได้ทำในที่สาธารณะ ต้องจะเป็นคนสนุกสนาน ไม่คิดมากกับชีวิต เพื่อนที่เป็นผู้ชายจริง ๆ ก็มักจะกระแทกแตกตั้น กระแนะกระเหน แต่เราก็จะต้องสวยกว่าบรรดาแฟนของเพื่อน ๆ ที่เป็นเกย์ จะจางจ้วงแต่ก็คงล้อเล่นกันมากกว่า เพราะเพื่อน ๆ ส่วนใหญ่จะมีการศึกษา

นอกจากนี้สิ่งที่สนับสนุนตองมาก ๆ คือวงการนางแบบจะเป็นอาชีพที่ต้องไฝ่ฝืนมาก ตองจะชอบนาตาซา เปียนวิที และตองก็คิดว่าวารสารมีบทบาทมากกับการเรียนรู้บทบาททางเพศ เพราะมีการเซ็นเซอร์น้อย แต่สื่อทั้งหลายไม่มีอิทธิพลกับการตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศของตอง

ตองมีความคิดที่อยากจะผ่าตัดแปลงเพศเมื่ออายุได้ 20 ปี เพราะเหตุว่าถึงเวลาแล้ว และอีกอย่างหนึ่งอายุใกล้เบญจเพศคือ 25 ปี ร่างกายยังมีความสมบูรณ์เต็มที่ ร่างกายจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงอีกต่อไป ถ้าเราผ่าตัดแปลงเพศก่อนอายุ 25 ปี อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเกิดขึ้นภายหลังโดยเฉพาะในเรื่องความสูงของเด็กผู้ชาย แต่เพื่อนไม่ให้คำปรึกษาในเรื่องของการผ่าตัดแปลงเพศกับตอง

ตองมีความคิดที่จะตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศเอง ตองเริ่มแต่งตัวเป็นผู้หญิงหลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศได้ไม่นาน ตองโทรศัพท์ถามหาสถานที่แปลงเพศเอง ตองไม่กลัวเพราะตองคิดว่าอีกไม่นานโลกก็จะแตกแล้ว เราควรทำในสิ่งที่เราต้องการทำ อย่ารีรอ ต้องมีความพร้อมด้วยว่าสมควรที่จะจัดการกับตัวเอาไว้ ต้องทำอะไรสักอย่าง

ก่อนที่จะต้องจะผ่าตัดแปลงเพศ ตองทานยาฮอร์โมนมาก่อน แต่ในเรื่องเสียงนั้นเป็นมาตั้งแต่กำเนิด คิดว่าพ่อแม่อาจมีลูกผู้ชายยาก คงจะเป็นเพราะโครโมโซมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยก็ได้ อาจผิดปกติ ตองผ่าตัดเสริมหน้าอกไปพร้อม ๆ กับการผ่าตัดแปลงเพศ ที่ประตูน้ำโพลีคลินิก ทำรวมกันทั้ง 2 อย่าง กว่าแผลจะแห้งกินเวลาประมาณ 10 วัน ตองผ่าตัดแปลงเพศมาแล้วเป็นเวลา 4 เดือน อาจจะมีบางครั้งที่เจ็บ ๆ ตึง ๆ อยู่ในช่วงแรก ๆ ของการผ่าตัดแปลงเพศ

ผลที่ได้จากการผ่าตัดแปลงเพศ

ตอนผ่าตัดแปลงเพศใหม่ ๆ ผลดีที่เกิดขึ้นคือมีความมั่นใจในตัวเองมาก ภูมิใจ และหลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศไปแล้วเราก็มีเพศสัมพันธ์แต่ไม่เชื่อว่าผ่าตัดแปลงเพศเพื่อที่จะมีเพศสัมพันธ์ เป็นเพราะรุ่นพี่แนะนำว่าควรที่จะใช้ช่องคลอดใหม่ที่หมอทำให้ เพราะกลัวว่าเมื่อผ่าตัดแปลงเพศมาแล้วจะไม่ได้ผล ก็เลยต้องลองกับของจริงว่ามันจะเป็นอย่างไร คนที่เราทดลองมีเพศสัมพันธ์หลังจากการผ่าตัดแปลงเพศแล้วคือแฟนคนที่เราคบกัน ไม่ใช่ว่าจะใจร้ายที่คิดกับเขาเป็นเพียงเครื่องทดลองอุปกรณ์ทางการแพทย์ อาจจะเป็นเพราะถูกปลุกฝังว่าไม่ให้รักใคร่จริง เพราะจะได้ไม่ต้องหาเรื่องวอนเจ็บตัว เจ็บใจ เสียเงินเสียทอง ที่ตองมีเพศสัมพันธ์กับใครก็เพราะต้องการ

บริหารช่องคลอดเท่านั้น แต่ทำไมใช้ว่าจะไม่ทำแรงแม่ ต้องจะทำแรงแม่ทุกวัน แต่เดี๋ยวนี้ต้องจะทำแรงแม่บ้างไม่ทำบ้าง ซึ่งตอกรักก็ไม่มีปัญหาอะไร ตอกรักก็กับการที่ได้ตัดลูกอ๊นท์ออกไป ไม่ได้คิดว่า จะเปิดโชว์ใคร ไม่มีผู้ชายก็ไม่ตายเพราะที่ต้องตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศไม่ได้สนใจเรื่องผู้ชาย อะไรที่ผ่าตัดแปลงเพศเพราะอยากเป็นผู้หญิงเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจ เวลาไปที่ไหน ๆ ใคร ๆ เห็นก็จะรู้สึกเอ็นดูรักใคร่ ทำให้เราสามารถเข้าสังคมก็ง่าย แต่มาถึงตอนนี้ ทั้งพ่อแม่และคนในครอบครัวยังไม่ยอมรับ การที่เราหักเหชีวิตมาใช้ชีวิตเป็นผู้หญิงแต่ญาติ ๆ ทางพ่อแม่ยอมรับและเห็นเราเป็นผู้หญิง เวลามีสถานะสำคัญ ๆ ตอกรักก็จะได้รับหน้าที่ที่ดีใน สถานะต่าง ๆ เช่นงานศพ ก็จะได้รับเลือกให้เป็นแจกดอกไม้จันทร์ให้กับแขก งานแต่งงานก็ได้ถือ พานของชำร่วย พวกพี่ ๆ ของตอกรักอายุมากกันหมดแล้ว ต้องปลดละวางหน้าที่ต่าง ๆ เหล่านั้นไป

ความเป็นเพศชายที่ตนเองคิดว่ายังคงหลงเหลืออยู่

ในส่วนตัวคิดว่าตนเองยังขาดความเป็นผู้หญิงตรงที่ไม่มีสะโพกผายเหมือนกับสะโพก ของผู้หญิง อีกส่วนหนึ่งคือช่องคลอดที่เราผ่าตัดแปลงเพศไปแล้วนั้นความลึกยังลึกไม่เท่ากับของ ผู้หญิง และตอกรักยังมีขนบริเวณต่าง ๆ ตามร่างกายที่ไม่แตกต่างกับผู้ชาย นอกจากนี้แล้วตอกรัก ว่าจะต้องเหมือนผู้หญิงหมดทุกอย่าง ถ้าตอกรักมีโอกาสและมีเงินตอกรักจะต้องเสริมสะโพกก่อน แต่อยาก จะลองใช้วิธีทางธรรมชาติมากกว่าแต่ถ้าไม่ประสบผลสำเร็จจริง ๆ ก็อาจจะใช้วิธีการทางการแพทย์ เข้ามาช่วยคือการฉีดซีรีโคนเลยก็ได้

ความคาดหวังในอนาคต

อนาคตตอกรักอยากเรียนในสายอาชีพเรียนอาชีวศึกษา เรียนแต่งหน้าเรียนออกแบบ เรียน อะไรก็ได้ที่สังคมยอมรับ แต่ใจลึก ๆ อยากเรียนมหาวิทยาลัย และก็เคยเรียนมหาวิทยาลัยแต่ล้ม เหลวเพราะทั้งครูและเพื่อน ๆ พวกกันวุ่นวายไปหมด กฎของมหาวิทยาลัยที่ทำให้ตอกรักต้องถูกออก กลางคันโดยไม่มีเหตุผล สาเหตุคงมาจากการที่ต้องผ่าตัดแปลงเพศ ตอกรักจะไม่สนใจคนมองคิดว่า ตนเองมีความพร้อมเราสวย มั่นใจ คิดว่าอนาคตจะทำกิจการส่วนตัว และพ่อแม่ก็ให้การสนับสนุน เต็มที่ ถ้าจะทำจริง ๆ แต่สำหรับตอกรักความหวังที่สูงที่สุดคือทำอะไร อย่างไรก็ได้ที่ทำให้เป็นผู้หญิง ได้มากที่สุดที่คิดว่าจะสังคมยอมรับตอกรัก

การยอมรับของคนในครอบครัวในเรื่องที่เกี่ยวกับการผ่าตัดแปลงเพศ

ตอกรักคิดว่าคนครอบครัวไม่ยอมรับที่ต้องผ่าตัดแปลงเพศ ทำอย่างไรเขาก็ไม่ยอมรับ รู้สึก อึดอัดใจมาก ๆ โดยเฉพาะกับพี่ ๆ เพราะยังคงเห็นว่าตอกรักเป็นน้องผู้ชายของเขาอยู่ เขาจะชอบเล่น กับเราแบบเด็กผู้ชาย ตอกรักจะไม่ค่อยชอบ เพราะคิดว่าตนเองเป็นผู้หญิงแล้ว พาเพื่อนที่คบกันอยู่ ไปบ้านก็แล้ว ให้พ่อแม่เพื่อนที่คบกันอยู่มาสู้ออกก็แล้ว คนในครอบครัวก็ไม่มีใครยอมรับว่าตอกรัก

เป็นผู้หญิงอยู่ดี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสังคม

ตองอยากให้สังคมเปิดกว้างในเรื่องของกฎหมาย ให้สิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีของสาวประเภทสองเพิ่มมากขึ้น เช่น การประกอบอาชีพ รับราชการ ทุก ๆ อย่างให้พวกเราสามารถเปลี่ยนแปลงจากคำว่า“นาย” เป็น “นาง” หรือ “นางสาว”

เหตุผลที่ทำให้เด็กปัจจุบันเป็นกระเทยอาจมีสาเหตุมาจากการที่เด็กเรียนโรงเรียนชายล้วนเลียนแบบกันมากกว่า ส่วนสภาพของสังคมในปัจจุบันก็มีผลบ้าง แต่ไม่ใช่ว่าเห็นสังคมเป็นแบบนี้แล้วต้องเป็นกระเทย ต้องเป็นเกย์ มันไม่ใช่เช่นนั้น ซึ่งต่างจากสาวประเภทสองที่อยากจะมีความรักกับผู้ชายแบบที่ผู้หญิงรักผู้ชาย ยกตัวอย่างชีวิตของตองที่ต้องพอใจที่เกิดมาเป็นกระเทย ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นผู้หญิงสมบูรณ์แบบร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ตาม แต่ชีวิตของตองก็ได้ดีันรนต่อสู้อย่างดี ถ้าเป็นผู้หญิงคงจะเฉื่อยและไม่มึนสชาติเหมือนกับที่ต้องเป็นกระเทยแบบนี้ คือตองคงจะไม่ลุกขึ้นมาทำอะไรแบบที่ต้องทำอยู่ตอนนี้ ตองคงจะปล่อยตัวให้โหม และสิ่งที่ตองพึงพอใจมากที่สุดก็คือการที่ตองได้ตัดลูกอัณฑะออกไป ซึ่งคิดว่ามันเป็นตัวการสำคัญที่ยิ่งใหญ่ที่ทำให้ตองต้องเป็นผู้ชายแบบนี้ (กระเทย, สาวประเภทสอง)

การยอมรับของสังคมในเรื่องของการแปลงเพศ

ตองคิดว่าสังคมเปิดกว้างมากขึ้นสำหรับเรื่องของการแปลงเพศจากเพศชายมาเป็นเพศหญิง จะสังเกตเห็นได้จากสื่อต่าง ๆ ที่ออกมาเสนอข่าวในเรื่องของสาวประเภทสองกันมาก ดังนั้นเวลาที่ตองไปไหนมาไหนในที่สาธารณะในเวลากลางวัน ถ้ามีคนรู้ว่าตองเป็นผู้ชายมาก่อนและกลายมาเป็นสาวประเภทสองอย่างที่เขาเห็น เขาก็จะรู้สึกเฉยๆ ไม่ได้แสดงท่าทางรังเกียจหรือแสดงอาการกระโดดกระดากอะไรเหมือนเมื่อก่อนที่ตองเคยเห็นๆ มา ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองทำให้ตองคิดว่าคนในสังคมเริ่มที่จะมองสาวประเภทสองค่อนข้างที่จะดีขึ้นเรื่อยๆ เพราะสาวประเภทสองก็คือคนๆ หนึ่ง ในสังคมที่มีคุณค่าในตัวของตัวเอง ไม่ได้ด้อยค่าหรือแตกต่างจากคนในสังคมเพศใดเลย และจะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้สาวประเภทสองต่างก็แสดงบทบาทของตนเองออกมาในทางบวกที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าได้เป็นอย่างดี มีอาชีพการทำงานที่ได้รับการยอมรับจากสังคมได้เป็นอย่างดี

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครองที่มีบุตรที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ในความคิดของตอง คิดว่าเด็กที่เกิดมาเป็นกระเทย พ่อแม่ต้องทำใจ เพราะมันเป็นเรื่องของกรรมเก่าที่พ่อแม่ทำไว้เมื่อชาติก่อน เราต้องยอมรับ อย่าดี้อัน ควรจะชดใช้กรรมเสียในชาตินี้ จะดีกว่า ควรที่จะทำความเข้าใจถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยการหาทางแก้ไขที่ดีที่สุดคือ พยายาม

พูดคุยกับลูกถึงความปรารถนาของกันและกันเพื่อความเข้าใจของทั้งสองฝ่าย ถ้าลูกอยากเป็นในสิ่งที่ลูกอยากเป็น แล้วสามารถดำเนินชีวิตของเขาเองให้อยู่รอดได้ก็ควรที่จะปล่อยให้เขาทำในสิ่งที่เขาต้องการ พ่อแม่อาจมีส่วนช่วยผลักดันลูกให้ไปถึงสิ่งที่ลูกมุ่งหวังไว้ได้ เพราะไม่ใช่ว่าคนที่มีความผิดตรงกับจิตใจจะเป็นคนที่ไม่ดี เป็นคนที่ไม่มีความผิด ทุกอย่างเราสามารถที่จะแก้ไขได้ แต่ทั้งนี้ต้องอาศัยการเข้าใจและการยอมรับของพ่อและแม่ที่จะช่วยทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณค่าในตัวเอง

คำแนะนำสำหรับผู้ที่มีใจจะผ่าตัดแปลงเพศ

ถ้าต้องได้เจอคนที่เป็นกระเทยก็จะนำวิธีการปฏิบัติที่ทำให้ตนเองดูดีให้เขาได้ทราบ เช่น การปฏิบัติตัวก่อนการแปลงเพศและหลังการแปลงเพศ คือ ควรที่จะสำรวจความต้องการที่แท้จริงของตัวเองก่อนว่าต้องการอะไรกันแน่ ควรที่จะเริ่มกินฮอร์โมนอะไรบ้างที่เหมาะสมกับร่างกาย ควรที่จะเสริมหรือตกแต่งร่างกายส่วนไหนให้ดูเป็นผู้หญิงยิ่งขึ้นควรที่จะเลือกหมอหรือสถานี่แปลงเพศที่ไหนถึงจะเหมาะสมและดี ราคาไม่แพงจนเกินไป และหาวิธีการดูแลรักษาตัวเองก่อนและหลังการแปลงเพศ

ต้องคิดว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างมากที่ควรจะต้องรู้ในการเตรียมตัวก่อนที่จะแปลงเพศ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้ที่แปลงเพศมีความมั่นใจว่าจะสามารถจะดำรงชีวิตภายหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศได้เป็นอย่างดี แต่สิ่งที่ดีที่สุดควรที่จะปรึกษาแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องของการผ่าตัดแปลงเพศโดยตรงจะดีกว่า เพราะแพทย์สามารถตอบข้อซักถามของเราได้เป็นอย่างดี ดังนั้นควรที่จะเลือกแพทย์ที่คิดว่าดีที่สุดและสามารถช่วยทำให้เราลายเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์ที่สุดในเรื่องของรูปร่าง และในเรื่องของอวัยวะเพศด้วย

กรณีศึกษาที่ 9

ชื่อ จงกล ชื่อเล่น เจ (นามสมมติ)

ประวัติส่วนตัว

เจอายุ 23 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคน จังหวัดนครสวรรค์ สมาชิกในครอบครัวของเจมี

พ่ออายุ 55 ปี รับราชการ

แม่อายุ 52 ปี ทำอาชีพรับเหมาก่อสร้าง

มีพี่ชายเพียงคนเดียว อายุ 27 ปีทำงานแบงค์ เจจะสนิทกับพี่ชายคนเดียวคนนี้ของเจมาก พี่ชายจะคอยดูแลเอาใจใส่เจอย่างกับเจเป็นน้องสาว

ตอนที่เจยังเป็นเด็กเจจะนอนห้องเดียวกับพี่ชาย แต่เมื่อเจโตขึ้นเจต้องแยกห้องนอนกับพี่ชายเพราะพี่จะมีเพื่อน ๆ ที่เป็นผู้ชายกลุ่มใหญ่มานอนที่บ้าน พี่ชายก็ไล่ให้เจไปนอนกับแม่แทน ซึ่งเจคิดว่าพี่ชายคงจะห่วงและห่วงน้องชายคนนี้ก็ว่าได้

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่

พ่อกับแม่เป็นคนที่มีอารมณ์เย็นด้วยกันทั้งคู่ เวลาที่พ่อกับแม่มีปัญหา ก็จะค่อย ๆ พูดจาทกลงกันได้ด้วยดี ไม่เคยมีการทะเลาะวิวาทถึงขั้นทุบตีกันเลย พ่อของเราเป็นคนที่เจ้าชู้มาก ๆ ทำให้เจมีความรู้สึกที่เจไม่อยากเหมือนพ่อที่ชอบทำให้แม่เสียใจ ทำให้เกิดความคิดและความรู้สึกที่เจอยากเป็นผู้หญิงมาโดยตลอด

อำนาจการตัดสินใจภายในครอบครัว

พ่อและแม่จะมีอำนาจในการตัดสินใจภายในครอบครัวเท่า ๆ คือทั้งพ่อและแม่จะช่วยกันคิดและช่วยกันตัดสินใจในทุก ๆ เรื่อง

การอบรมเลี้ยงดู

พ่อและแม่จะเลี้ยงดูเจแตกต่างไปจากพี่ชายคือจะเลี้ยงดูเราแบบทะนุถนอม พ่อกับแม่จะไม่ยอมปล่อยให้เจออกไปเล่นกับเพื่อนนอกบ้านหรือเล่นอะไรโลดโผนแบบพี่ชาย อาจจะเป็นเพราะว่าพ่อและแม่อยากที่จะมีลูกผู้หญิงก็อาจเป็นได้ จึงพยายามที่จะดูแลและปกป้องเจเกินกว่าการดูแลเด็กผู้ชายโดยทั่วไป

ความคาดหวังในเรื่องเพศของลูก

พ่อกับแม่คาดหวังเป็นอย่างมากว่าอยากที่จะมีลูกผู้ชายเพียงคนเดียว แต่เมื่อเจออกมาเป็นผู้ชายอีก 1 คนพ่อกับแม่ของเจก็รู้สึกผิดหวังเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงได้พยายามเลี้ยงดูเจให้ใกล้เคียงกับการเลี้ยงดูลูกผู้หญิง

การเล่นในวัยเด็ก

ของเล่นในวัยเด็กของเจส่วนใหญ่จะเหมือน ๆ กับของเล่นของพี่ชาย คือเจจะเล่นกับพี่ชายเหมือนกับเด็กผู้ชายทั่วไปเขาเล่นกัน แต่เจจะไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไปเล่นกับเด็กคนอื่นข้างนอกบ้านเลย เพราะพ่อกับแม่ไม่ชอบให้ลูกไปเล่นในที่ที่ไกลหูไกลตา

การศึกษาและเพื่อน

เจเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จากโรงเรียนสหศึกษา ในจังหวัดนครสวรรค์ หลังจากที่เรียนจบชั้นประถมปีที่ 6 เจก็ไปสอบเข้าเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนชาวล้วนประจำจังหวัดนครสวรรค์ซึ่งเจก็สามารถเรียนที่นี่ได้จนจบชั้นมัธยมปีที่ 6 ด้วยเกรดเฉลี่ยที่สูงคือ 3.08

ตอนที่เจเรียนอยู่ที่โรงเรียนสหศึกษาชั้นประถมปีที่ 1-6 เจเป็นเด็กค่อนข้างเงียบและเก็บตัว แต่ก็จะมีเพื่อนเล่นที่เป็นเด็กผู้หญิงเพียง 2-3 คนเท่านั้น ที่เจไม่มีเพื่อนเล่นตอนเรียนชั้นประถมปีที่ 1-6 เป็นเพื่อนผู้ชายเลยนั้นเพราะว่าเจเป็นเด็กที่เรียบร้อย และเป็นคนที่เงียบๆ ดังนั้นเจจึงเข้ากับเพื่อนผู้ชายไม่ได้ หลังจากที่เจย้ายโรงเรียนมาเรียนในระดับชั้นมัธยมปีที่ 1-6 ที่โรงเรียนชาวล้วน เจก็เริ่มที่จะมีเพื่อนผู้ชายมากยิ่งขึ้น แต่เพื่อนผู้ชายที่เจคบส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่ค่อนข้างเรียบร้อยเหมือน ๆ กับเจ หรือจะเรียกพวกเขาว่าเป็นกระเทยก็ได้ เจคบกับเพื่อนกระเทยทั้งที่เรียนอยู่ในชั้นเดียวกัน กระเทยรุ่นพี่หรือกระเทยรุ่นน้อง ทั้งโรงเรียนมีเพื่อนที่เป็นกระเทยเกือบ 10 คน

เพื่อน ๆ ในกลุ่มจะพูดคุยภาษาเดียวกันทำให้เข้าใจกันได้ดีกว่าการพูดคุยกับเพื่อนผู้ชาย ส่วนครูที่สอนเจตอนที่เจเรียน ประถมศึกษาปีที่ 1-6 ก็ไม่ได้ว่าหรือสนใจอะไรกับเจมากนักในเรื่องที่เจเป็นเด็กเก็บตัวและเงียบเฉย ครูอาจจะคิดว่ามันเป็นบุคลิกภาพส่วนตัวของเจมากกว่าจะคิดว่าเจเริ่มที่จะมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ

ตอนที่ทางโรงเรียนมีงานแสดงหรือมีกิจกรรมอะไร เจก็จะช่วยเหลือโดยการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นทุกครั้ง อย่างเช่นถ้ามีการแสดงบนเวที เจก็จะได้รับบทเด่นมาโดยตลอด เพราะเจเป็นเด็กที่เรียนดีครูไม่กลัวว่าเจจะเสียการเรียนถ้าเจต้องเข้าร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับทางโรงเรียน บทบาทที่เจได้รับในการแสดงบนเวทีในตอนที่ยังเด็ก ๆ ก็จะเป็นบทบาทของผู้ชาย เพราะที่โรงเรียนเจมีเด็กนักเรียนผู้หญิงซึ่งสามารถแสดงเป็นตัวแสดงผู้หญิงได้สมจริงกว่าการที่จะเอาเด็กผู้ชายมาแสดงเป็นผู้หญิง ส่วนตอนที่เจเรียนอยู่ที่โรงเรียนชาวล้วน มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 กลุ่มเพื่อน ๆ ของเจซึ่งเป็นเพื่อนกระเทยทั้งกลุ่มทางโรงเรียนก็จัดให้เราจัดการแสดงขึ้นมาหนึ่งชุด ทุกครั้งที่ทางโรงเรียนมีงาน ครูที่โรงเรียนชาวล้วนแห่งนี้จะไม่เคยว่าเจให้เกิดความรู้สึกต่ำต้อยและด้อยค่าเลย อาจจะเป็นเพราะเจเรียนดี และเป็นเด็กที่เรียบร้อยเชื่อฟังครู ไม่เถียงครู เวลาในงานที่จะต้องให้เจช่วยเหลือเจก็จะรีบทำให้ทุกครั้ง ดังนั้นเจและเพื่อนในกลุ่มจึงเป็นที่รักของครูในโรงเรียนนี้ทุกคน

หลังจากที่เจเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เจก็ลองไปสอบเรียนต่อในระดับปริญญาตรี โดยการสอบเอนทรานซ์ ซึ่งเจก็สามารถที่จะสอบเข้าเรียนต่อในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยของรัฐได้ เจสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งคณะที่เจเลือกเรียนตอน

สอบก็คือ คณะศึกษาศาสตร์ เอกเทคโนโลยีทางการศึกษา เมื่อเจสอบได้แล้ว เจต้องย้ายออกมาจากครอบครัวเพื่อมาอยู่หอพักนิสิตที่ทางมหาวิทยาลัยจัดไว้ให้สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 ตอนนั้นเจอายุ 20 ปี

ตอนที่เจเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ชั้นปีที่ 1 เจยังไม่มี การเปลี่ยนแปลงทั้งในเรื่องของลักษณะท่าทางหรือรูปร่างหน้าตา ที่บ่งชี้ว่าเจเป็นกระเทย เพราะช่วงนั้นเจจะตัดผมสั้นเด๋อดำมาก แต่พอเจเริ่มเรียนชั้นปีที่ 2 ประมาณเทอมปลายเจก็เริ่มที่จะไว้ผมยาวมากขึ้นกว่าเดิม กิริยาท่าทางต่าง ๆ ของเจเริ่มเปลี่ยนแปลงไปจนทุก ๆ คนรู้สึกได้ว่าเจไม่ได้เป็นผู้ชายอีกต่อไปแล้วแต่เจเป็นกระเทย ตอนนั้นเจไม่เคยใครนอกจากแค่ความรู้สึกและความต้องการของตัวเองที่เรียกร้องว่าอยากที่จะเป็นผู้หญิง พอเจเรียนในชั้นปีที่ 4 เทอม 1 เจก็ตัดสินใจที่จะเป็นผู้หญิงอย่างสมบูรณ์แบบโดยการตัดสินใจแปลงเพศ

ความรู้สึกที่อยากเป็นผู้หญิงของเจเกิดขึ้นกับเจมานานแล้วเริ่มตั้งแต่จำความได้อายุประมาณ 4-5 ขวบ อยากเป็นผู้หญิงเพราะทำให้ชีวิตมีความละเอียดอ่อนกว่าการเป็นผู้ชาย มองผู้หญิงว่าเป็นเพศที่สวยงาม และโดยส่วนตัวเป็นคนชอบความสวยงามและความอ่อนโยนอยู่แล้ว ประกอบกับพ่อเป็นคนเจ้าชู้มาก ๆ จึงมีความคิดว่าไม่อยากเป็นเหมือนพ่อที่ชอบทำให้แม่เสียใจ ทำให้เกิดความฝังใจตั้งแต่เด็กว่าอยากเป็นผู้หญิงเหมือนแม่ แต่เจไม่เคยมีความคิดที่อยากจะใส่กระโปรงเหมือนกับกระเทยทั่ว ๆ ไปที่เขาอยากจะได้ใส่กระโปรงกัน เพราะเจมีความคิดว่าเวลาที่ใส่กระโปรงทำอะไรไม่ค่อยถนัดเหมือนกับการใส่กางเกง

ตอนที่เจเรียนที่มหาวิทยาลัย เจมีเพื่อนทั้งผู้ชายและผู้หญิง เจเป็นคนที่ชอบทำกิจกรรมเพื่อนที่สนิทส่วนมากเป็นเพื่อนผู้หญิงและเพื่อนกระเทยเหมือนกัน เพื่อน ๆ กระเทยไม่มีใครชอบไปเที่ยวไหนกับเจ เพราะถ้าเจแต่งตัวเลิ ๆ เขาจะไม่ไปไหนกับเจอาจจะไปเพราะเจแต่งตัวเป็นและไม่ค่อยไปมากทำให้เขาไม่อยากไปไหนมาไหนด้วย

การทำงาน

หลังจากที่เจเรียนจบ เจคิดว่าเจอยากที่จะทำอะไรก็ได้ที่เป็นกิจการของตัวเอง ซึ่งสิ่งแรก ที่คิดอยากจะทำคือการร่วมลงทุนทำธุรกิจทางการประมงกับแฟน ซึ่งแฟนกำลังทำอยู่ในปัจจุบันนี้ คิดว่างานที่เจเลือกทำเป็นงานที่อิสระไม่ต้องไปเป็นลูกจ้างใคร ทำงานเองเป็นกิจการของตัวเอง เงินทองไม่รั่วไหล

ความรักและชีวิตคู่

ในเรื่องของความรักของเจขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ ถ้าชอบก็แจกเบอร์โทรศัพท์ ตอนที่เรียนมหาวิทยาลัยก็ไม่เคยมีอะไรกับใครเลย และไม่ยุ่งกับใครด้วย แฟนเจคนปัจจุบันนี้ทำธุรกิจ

ส่วนตัวทางด้านการประมงเลี้ยงหอยแมลงภู

เจอกับแฟนอยู่ด้วยกันหลังจากที่คบกันมาเป็นเวลา 6 เดือน แฟนของเจอายุ 28 ปี เป็นคนอำเภอพญา จ.ชลบุรี แฟนเจมีทุกอย่างครบทั้งทางด้านฐานะการเงินและความเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบ คนส่วนใหญ่มักจะคิดว่าผู้ชายที่มาคบกับสาวประเภทสองจะต้องมาหลอก แต่ของเจไม่ใช่เพราะแฟนของเจมีกิจการเลี้ยงหอยแมลงภู เลี้ยงหอยนางรม ซึ่งผิดกับเจที่มีแต่ความรู้ที่จะมาช่วยกันทำมาหากินเท่านั้น เจกับแฟนเจอกันตอนเจไปนั่งในร้านอาหารกับเพื่อน 2 คนแฟนเจเขามองเจอยู่ตั้งนานจนเจก็ไม่กล้าที่จะกินข้าว เพราะเจเป็นคนค่อนข้างขี้อาย แฟนก็นั่งมองหน้าเจเจก็นั่งกินไปเรื่อย ๆ ไม่สนใจ แฟนก็เดินเข้ามาชนโต๊ะ เจก็เลยถามเขาว่ามีปัญหาอะไร คุณกันไปเขาก็ขอโทษ ตอนแรกไม่รู้สิว่าชอบหรืออะไร รู้สึกว่าไม่หมามากกว่า แต่พอคุยด้วยก็รู้สึกว่าเขาสุภาพมาก ตอนหลัง ๆ ก็นัดเจอกันบ่อยขึ้นแต่ยังไม่มีอะไรกัน คบกันดูใจกันได้ 2-3 เดือน ช่วงที่ดูใจกันเขาเป็นคนดี เจก็เลยเลือกเขา เจเคยทดสอบความรู้สึกของแฟนตอนที่คบกันใหม่ ๆ ว่าเขาแคร์สังคมมากแค่ไหน โดยการไปเดินห้างด้วยกัน เขาก็ไม่สนใจที่ใครจะมอง คิดว่าเขายอมรับเราเขาไม่แคร์สังคม เคยถามเขาว่าเขาอายุหรือเปล่าที่เดินกับเจ เขาบอกเจว่ายิ่งแคร์สังคมแคร์คนมาก ๆ ชีวิตของเราคงไม่มีความสุขแน่ ๆ เจชอบไปเที่ยวไกล ๆ กับเขา ไปในที่ ๆ ไม่มีใครรู้จัก เจคิดว่ามันดีมาก ไปยังถิ่นที่มีสาวประเภทสองอยู่เยอะ ๆ เช่น ที่พญาเจคิดว่ามันสบายใจมาก เจไม่อยากให้มีคนมามองเจ ถ้ามีคนมองจะพยายามคิดว่ามันเป็นเรื่องที่ดีที่มีคนมาสนใจ คิดในทางที่ดี ๆ เสมอ เจเคยลองสมมุติว่าถ้าเจเลิกกับเขา เจจะรู้สึกอย่างไร ซึ่งก็ได้คำตอบว่าเจมีความรู้สึกว่ามันว่าเหว่เขาตเขาไม่ได้ ตอนที่เจคบกับเขาเจยังไม่ได้ศัลยกรรมแปลงเพศเพราะยังไม่พร้อม แต่หลังจากคบกับเขาจึงทำศัลยกรรมผ่าตัดแปลงเพศ แต่ไม่ใช่เพราะศัลยกรรมผ่าตัดแปลงเพศเพื่อเขา เจแปลงเพศเพราะตั้งใจมานานแล้วว่า จะทำ

การตัดสินใจแปลงเพศ

หลังจากที่เจเรียนกำลังจะขึ้นชั้นปีที่ 4 ของการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย เจเริ่มมีความรู้สึกว่าตัวเองอยากที่จะเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบทั้งทางร่างกายและจิตใจ

เจแปลงเพศมาแล้ว 2 ปี - เพราะอยากมีทุกอย่างเหมือนผู้หญิง ไม่ใช่เป็นแบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ แบบกระเทยทั่ว ๆ ไป คือแปลงอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น ข้างบนเป็นผู้ชายข้างล่างเป็นผู้หญิงหรือแปลงแต่ช่วงบน ซึ่งเวลาที่มองตนเองในกระจกแล้วมีความรู้สึกแปลก ๆ รับไม่ได้ ทำให้เกิดความคิดที่อยากจะผ่าตัดแปลงเพศทั้งช่วงบนและช่วงล่าง เพื่อจะได้กลายเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ เจคิดว่าเพศหญิงเป็นเพศที่สวยงาม มองแล้วรู้สึกสดชื่นสบายใจ ถ้าเลือกเกิดได้อยากเกิดเป็นผู้หญิง เพราะจะได้ในสิ่งที่ตนเองชอบอย่างสมบูรณ์แบบ คือมีความสุขสวยงาม ละเอียดอ่อน โดยที่ไม่ต้องมีการตัดแปลงหรือเสริมแต่งเช่นชีวิตในปัจจุบันนี้ การที่แปลงเพศเป็นการที่เราไม่หลอกตัวเองและหลอกคนอื่น ถ้าเราเป็นผู้ชายนั้นหมายถึงการที่เราทั้งหลอกตัวเองและหลอกคน

อื่นด้วย เช่น ถ้าเราทำตัวเป็นผู้ชายและมีผู้หญิงมาชอบเราตกลงแต่งงานมีลูกกันไป ต่อมาเมื่อเขารู้ว่าเราเป็นกระเทยจะเจ็บปวดมากกว่าถ้าผู้หญิงแต่งงานกับผู้ชายสักคนแล้วเขามีเมียน้อยมันยังไม่เจ็บปวดเท่ากับการที่ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน

ดังนั้นเมื่อเจคิดได้ว่าชีวิตของเจต้องการอะไรเจจึงได้ตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ โดยเลือกที่จะผ่าตัดแปลงเพศกับคุณหมอสุพร จ.ชลบุรี แทนที่จะผ่าตัดในโรงพยาบาลของรัฐ เพราะมีความรู้สึกวาระบบราชการเป็นระบบที่ยุ่งยากมากต้องมีการทดสอบทางด้านจิตใจก่อน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าหมอมองว่าเราเป็นโรคจิต ทั้งที่ความจริงแล้วเรารู้ตัวของเราเองว่าเราเป็นปกติดีทุกอย่าง เจคิดว่าการที่เป็นกระเทยไม่เกี่ยวกับฮอร์โมนเพศอย่างเดียบบางคนเป็นที่จิตใจก็มี เพราะบางกรูปร่างเป็นผู้ชายแมนทุกอย่างแต่ยังเป็นกระเทยก็มี เจไม่อยากจะเป็นหนูทดลองของนักเรียนหมอฝึกหัดเพราะกรณีการผ่าตัดแปลงเพศแปลงเพศของเราเป็นกรณีศึกษาของหมอ กลัวการผ่าตัดแปลงเพศเกิดความผิดพลาด เกิดความรู้สึกอายที่มีคนมารุมล้อมดูเรา วิชาภษวิจารณ์เราเหมือนเราเป็นตัวประหลาดที่ไม่ใช่คน รวมทั้งโรงพยาบาลดูน่ากลัววังเวง ดังนั้นจึงตัดสินใจที่จะไม่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลของรัฐ

ก่อนที่จะแปลงเพศเจเคยทำศัลยกรรมเสริมหน้าอกมาก่อน เจก็ไปเซ็คร่างกายที่สถาบันมะเร็ง เจกลัวมีผิงผืดเกาะ หมอแนะนำให้เจหมั่นนวดเสมอๆ ก่อนแปลงเพศเจพยายามเซ็คร่างกายของตนเองอยู่เสมอ เจพยายามเลือกผ่าตัดแปลงเพศในสถานที่ที่ดี ๆ ในการเลือกหมอเลือกร้านที่จะทำศัลยกรรม เจพยายามเลือกหาอ่านหนังสือเกี่ยวกับการตอบปัญหาของคนแปลงเพศมาแล้วอ่าน เพื่อเป็นการศึกษาล่วงหน้า เจจะศึกษาว่าผลเสียของการทำศัลยกรรมผ่าตัดว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้างหลังจากแปลงเพศแล้ว ซึ่งมีทั้งปัสสาวะไม่ออก ไม่มีสิ่งหล่อลื่นภายในจะฝืดมากเวลาร่วมเพศ เจจะให้ความสำคัญกับเรื่องพวกนี้มาก คิดว่าทุกคนที่แปลงเพศจะอั้นปัสสาวะไม่อยู่ปัจจุบันนี้เจต้องใส่ผ้าอนามัยตลอดเพราะอั้นปัสสาวะไม่ได้ อีกอย่างตอนนี้รูปร่างอ้วนขึ้นอาจจะเป็นเพราะฮอร์โมนเพศหญิงที่เรากินก็อาจเป็นได้ การเลือกสถานที่ทำศัลยกรรมแปลงเพศเจจะเป็นคนเลือกเอง โดยเลือกที่จะเข้ารับการผ่าตัดที่คลินิกหมอสุพร จังหวัดชลบุรี ที่เลือกที่นี้เพราะหมอเก่ง มีความชำนาญ เพราะทำศัลยกรรมผ่าตัดแปลงเพศมาหลายคนแล้วและคุณหมอก็ตจะให้คำปรึกษาก่อนการแปลงเพศ มีการตรวจเลือดและเซ็คความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจว่าพร้อมที่จะแปลงเพศจริง ๆ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญมากก่อนการตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศที่หมอสุพรจะทำการศัลยกรรมให้แก่คนไข้

ขั้นตอนของการแปลงเพศ ขั้นแรกติดต่อกับหมอที่จะทำการผ่าตัดแปลงเพศแล้วนำเงินค่าผ่าตัดแปลงเพศมาให้หมอ หมอจะถามเราเพื่อความแน่ใจว่าเรามีความรู้สึกอย่างไรเมื่อต้องสูญเสียอวัยวะเพศชายไปซึ่งนั้นก็หมายความว่าไม่สามารถที่จะเปลี่ยนกลับไปใช้ชีวิตแบบผู้ชายได้อีกต่อไป และก็ไม่สามารถจะให้กำเนิดลูกได้ หมอจะถามเพื่อจะได้ไม่เกิดความเสียใจในอนาคต เมื่อพูดคุยกันจนแน่ใจแล้วจึงนัดวันผ่าตัดแปลงเพศเป็นวันรุ่งขึ้น เมื่อถึงวันผ่าตัดแปลง

เพศ หอมจะทำความสะอาดร่างกายและโกนขนบริเวณอวัยวะเพศ จับขาทั้งสองขึ้นพาดบนขาห้อย
 อย่างที่ผู้หญิงเขตรวภายในกัน ตอนนั้นเจ็บอกว่าเจอยาบาลอย่างมาก เพราะไม่เคยทำการ
 ผ่าตัดที่ไหนมาก่อน ยาบาลจะพยายามปลอบโยน จนกระทั่งรู้สึกว่ายายาย ต่อจากนั้นหอมจะ
 ฉีดยาให้หลับ โดยการบล็อกสันหลัง หอมจะชวนคุย ถามโน่นถามนี่ เจมมีความรู้สึกว่ายายทำอะไร
 ตลอดเวลา ความรู้สึกตอนนั้นเหมือนฝันไป เหมือนครึ่งหลับครึ่งตื่น หลังจากการผ่าตัดแปลง
 เพศมีความรู้สึกกลัวมากหอมจะถามว่าสิ่งที่นำออกมาแล้วจะเก็บไว้ไหม จะดูไหม จะเสียชีวิตไหม
 คำถามมันแฉ่ว ๆ มาเข้าหูตลอดเวลา ก็จะตอบเขาไปว่าไม่เสียชีวิตไม่อยากเห็น จะเอาไปทำอะไร
 ก็เอาไปให้ไกล ๆ เอะ มันมีความรู้สึกว่าเราเป็นหญิงเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว แต่สิ่งที่กลัวที่สุด
 คือไม่กล้าที่จะปัสสาวะเพราะกลัวจะเจ็บ และอาจจะอักเสบจากการผ่าตัดแปลงเพศหอมจะใช้สาย
 ยางช่วยในตอนแรก ๆ กลัวเลือดจะออก แต่เมื่อปวดปัสสาวะมาก ๆ ลองพยายามปัสสาวะก็สามารถ
 ใช้การได้เป็นปกติไม่มีเลือดออกหรือเจ็บปวดแต่อย่างใด และได้ลองฝึกนั่งปัสสาวะอยู่เดือนกว่า
 จึงได้ชินกับการนั่งปัสสาวะแบบผู้หญิง หลังจากผ่าตัดแปลงเพศได้ 1 วันหอมหัดให้เรารู้จักการ
 ทำแยม (การทำแยม คือ การนำเอาผ้าก๊อตมาพันไว้ที่ปลายไม้ (เป็นการทำจำลองแบบมาจาก
 อวัยวะเพศชายที่เป็นวัสดุที่เป็นแกนแท่งยาวคล้ายอวัยวะเพศชายซึ่งมีความยืดหยุ่นได้ อาจใช้
 เทียนไขตามขนาดที่ต้องการแทนก็ได้ สิ่งเหล่านี้จะนำมาใช้แทนผ้าก๊อตที่พันไว้ที่ปลาย หลังจาก
 ที่แผลแห้งสนิท ใช้วาสลีนทาเพื่อช่วยให้เกิดความลื่น) มาแหย่ลงไปในช่วงที่หอมทำเลียนแบบช่อง
 คลอดของผู้หญิง เพื่อที่จะทำให้ทราบว่าช่องคลอดที่ทำเลียนแบบผู้หญิงควรจะมีควมลึกเท่าไร
 อีกทั้งเป็นการป้องกันการสमानของบาดแผล การทำแยมจะเป็นการช่วยให้ความกว้างและความ
 ลึกของบาดแผลไม่เกิดการหดตัวหรือเนื้อเยื่อเกิดเต็ม(คือลักษณะคล้ายกับการเจาะหู แล้วต้องใส่
 ดั้มหูหรือก้านกระเทียมเพื่อป้องกันการอุดตันของรูหูที่เจาะ) และยังเป็นการช่วยฝึกให้ร่างกายเกิด
 ความคุ้นเคยและทำให้เกิดความเคยชินในการที่จะใช้อวัยวะเพศในการมีเพศสัมพันธ์แบบผู้หญิง

ความรู้สึกครั้งแรกในการทำแยมนั้นเจ็บมาก เนื่องจากเป็นการนำเอาผ้าก๊อตมาพัน
 ปลายไม้แล้วนำมาแหย่ลงไปแผลสด ๆ เกิดความหวาดกลัวและไม่เคยชินกับการนำอะไร ๆ เข้า
 มาแหย่ในลักษณะของผู้หญิง หลังจากแผลหายบวมแล้ว (ประมาณ 2 เดือน) หลังจากนั้นก็อาจ
 จะเปลี่ยนจากผ้าก๊อตพันปลายไม้ มาเป็นเทียนไขหรือแกนแท่งที่ทำเลียนแบบอวัยวะเพศชายแทน
 ก็ได้ โดยทวาสลีนเพื่อช่วยให้เกิดการหล่อลื่น เพราะร่างกายจะสามารถปรับสภาพได้แล้ว ดังนั้น
 การทำแยมในช่วงนี้ก็จะไม่รู้สึกเจ็บเหมือนกับตอนแรก ๆ หลังจากแผลหายบวม หอมจะห้ามดื่ม
 ของทุกชนิดที่มีแอลกอฮอล์ผสม ไม้ให้ดื่มเหล้าและเบียร์รวมทั้งอาหารที่มีแอลกอฮอล์เจือปน
 เพราะเกรงว่าจะทำให้แผลอักเสบและหายช้า อาจจะเป็นได้ที่บางที่แผลที่เห็นจากภายนอกนั้นแห้ง
 สนิทแล้วแต่ข้างในอาจจะยังไม่แห้งก็ได้

ผลที่ได้รับจากการผ่าตัดแปลงเพศ

หลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศ การดำเนินชีวิตของเราปกติเหมือนก่อนที่ยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ ทุกๆ อย่างดำเนินไปได้ด้วยดี ไม่มีปัญหาอะไรในเรื่องของการดำเนินชีวิตและการปรับตัว ซึ่งความรู้สึกของเจหลังจากศัลยกรรมผ่าตัดแปลงเพศแล้วถ้าตัดสินใจใหม่ได้จะไม่ยอมศัลยกรรมผ่าตัดแปลงเพศ เพราะความรู้สึกทางเพศลดน้อยลงกว่าตอนที่ไม่ได้ศัลยกรรมผ่าตัดมาก ไม่ผ่าตัดจะดีกว่า เพราะการที่ไม่ได้ศัลยกรรมแปลงเพศก็ยังสามารถที่เป็นผู้หญิงได้ด้วยการแต่งกายและจิตใจ ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่ต้องอาศัยการศัลยกรรมผ่าตัดแปลงเพศ ความรู้สึกต่างๆ ทางเพศก็ยังคงมีอยู่เหมือนเดิม

อย่างไรก็ตามการทำศัลยกรรมผ่าตัดแปลงเพศทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ คือได้ในสิ่งที่ต้องการและอยากเป็น ได้เป็นผู้หญิงสมใจ ถึงแม้ว่าในความเป็นจริงจะไม่ใช่ผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบก็ตาม เจเคยเชาซุดเจ้าสาวมาใส่ถ่ายรูปเอาไว้ดู แม้ว่าเราจะไม่ได้ใส่แต่งงานเพียงใส่ถ่ายรูปก็ยินดี มันเป็นความรู้สึกภูมิใจเล็กๆ ของเราว่าเราได้เป็นผู้หญิงแล้ว หลังจากที่ได้ผ่าตัดแปลงเพศเราสามารถใส่ชุดว่ายน้ำได้โดยไม่ต้องกังวลกับสายใคร ไม่ต้องปิดบังซ่อนเร้นอวัยวะเพศอีกต่อไป

ความเป็นเพศชายที่ตนเองคิดว่ายังคงหลงเหลืออยู่

ความเป็นเพศชายที่ปรากฏอยู่คือ ความอดทน แข็งแรง สามารถทำงานหนักได้ เพราะการเรียนสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษาจำเป็นต้องแบกกล้องและอุปกรณ์การถ่ายทำที่มีน้ำหนักค่อนข้างมากด้วยตนเอง ไม่ต้องให้คนช่วยเหมือนผู้หญิง เจเป็นคนกระฉับกระเฉงว่องไว ลุยงานส่วนของร่างกาย คือ เสียงยังเป็นผู้ชายอยู่ ตอนนี้อายุไปทำกล่องเสียงให้เหมือนผู้หญิงมากที่สุด เวลาพูดเสียงเราจะได้เป็นผู้หญิง ทำให้เกิดความพอใจที่ดูว่าเราเหมือนผู้หญิงมากที่สุด เจคิดว่ารูปลักษณะภายนอกเป็นสิ่งสำคัญถ้าเราเหมือนผู้หญิงมากที่สุดเราก็สามารถอยู่ในสังคมได้ เมื่ออายุมากขึ้นตนเองคิดว่าความสวยความงามของคนเรามันไม่คงที่ ต่อไปต้องปรับตัวของเราเองให้เข้ากับยุคกับสมัยให้ได้ แต่กลัวว่าเสียงจะแหบและกลัวว่าการผ่าตัดกล่องเสียงอาจจะก่อให้เกิดอันตรายตามมาในภายหลัง

ความคาดหวังในอนาคต

ปัจจุบันนี้เจกับแฟนช่วยกันเก็บเงินเพื่อปลูกบ้าน เจอยากอยู่กับแฟน 2 คน อย่างมีความสุข มีครอบครัวที่อบอุ่นถึงแม้ว่าเจจะไม่สามารถมีลูกเองได้ เจคิดว่าอนาคตเจจะไม่ขอเด็กมาเลี้ยงถึงแม้ว่าเจจะมีลูกไม่ได้ เพราะเจกลัวเด็กที่เจขอมาเลี้ยงจะมีปัญหาต่อไปในภายภาคหน้า เพราะเด็กอาจจะรับเราไม่ได้

เจอยากจะทำธุรกิจส่วนตัว ถ้ามีเงินมาก ๆ อยากหาทำเลที่มีที่ดินติดกับถนนใหญ่ สร้างตึกสัก 2 คูหาเพื่อเปิดร้านซักกรีด เจอยากทำงานที่อิสระมากกว่าต้องไปทำงานกับคนอื่น

การยอมรับของครอบครัวในเรื่องของการตัดสินใจแปลงเพศ

ตอนที่เจตัดสินใจแปลงเพศคนในครอบครัวไม่ได้ว่าอะไร แต่ไม่ได้หมายความว่าสนับสนุนให้แปลงเพศ เพราะพ่อแม่ทุกคนอยากให้ลูกมีชีวิตที่เป็นปกติสมบูรณ์พร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ แต่เมื่อลูกมีความต้องการอยากเป็นผู้หญิงอยากแปลงเพศพ่อแม่ก็ไม่ได้ขัดขวางอะไรเพราะคิดว่าพ่อกับแม่เข้าใจเจว่าเจต้องการอะไร พ่อและแม่คิดว่าเจไม่ได้ทำตัวเสียหายอะไร นอกจากนี้เจยังสามารถเรียนจบในระดับปริญญาตรีซึ่งเป็นสิ่งที่พ่อแม่ภาคภูมิใจในตัวเจเป็นอย่างมาก

การยอมรับของสังคมในเรื่องของการแปลงเพศ

การมองของคนในสังคมในช่วงนี้ บางคนก็มองในแง่ดี บางคนก็มองในแง่ร้ายมองแบบเหยียดหยาม จะพยายามไม่สนใจใครมากเพราะจะกลายเป็นจุดบอดที่ทำให้ขาดความมั่นใจในตัวเอง การที่เรียนสูง ๆ เป็นสิ่งที่ช่วยยกฐานะให้คนในสังคมมองเราในทางที่ดีขึ้น กล้าคิด กล้าแสดงออกทำให้สังคมมองกระเทยในทางที่ดีและมีคุณค่ามากขึ้น เจภูมิใจที่เจมีการศึกษาที่ดี มีวุฒิปริญญาตรีไว้ประดับตัวมีความรู้คู่ตัวสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เจภูมิใจมาก แต่เจก็ยังคิดว่าสังคมยังไม่เปิดกว้างในเรื่องการทำงาน เด็ก ๆ เจอยากเป็นแอร์โฮสเตสมากแต่เป็นไม่ได้ อยากทำธุรกิจส่วนตัวมากกว่า คิดว่าถ้าเรียนจบแล้วจะหางานที่ตนเองมีความสามารถทำ เจคิดว่าเจเป็นผู้หญิงคนหนึ่งของสังคม ถ้าสังคมเปิดรับได้คนอย่างเราจะสามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมได้มากกว่านี้ เช่น ถ้าที่ไหนมีงานต้องการให้เราไปช่วยเราก็ยินดีที่จะไป โดยเฉพาะกับงานที่เราเรียนมาในสายเทคโนโลยีถ้ามีที่ไหนให้เจไปช่วยถ่ายรูปให้เจก็จะไปให้ เจอยากให้สังคมเปิดกว้างให้กับผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ไม่มองว่ากระเทยเป็นปัญหาของสังคม เพราะกระเทยมีทั้งดีและไม่ดีปะปนกัน

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครองที่มีบุตรที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ

การเป็นกระเทยถ้าอยากเป็นไม่ได้เป็นเรื่องเสียหาย เพราะคนที่เป็นกระเทยมีความสามารถไม่แพ้กับคนปกติโดยทั่ว ๆ ไป ถ้าอยากแปลงเพศก็ต้องขึ้นอยู่กับว่ามีความพร้อมแค่ไหน รวมทั้งจะได้ไม่ต้องเสียใจภายหลังจากที่ศัลยกรรมผ่าตัดแปลงเพศแล้วเพราะเมื่อศัลยกรรมผ่าตัดแปลงเพศแล้วจะนำกลับคืนมาไม่ได้

เจคิดว่ากรณีที่เจเป็นสาวประเภทสอง เป็นเรื่องที่มันเปลี่ยนแปลงอะไรได้ยากมาก ในความคิดของเจการป้องกันไม่ให้เด็กเป็นกระเทยต้องปลูกฝังต้องเริ่มตั้งแต่เด็ก แต่ถ้าเริ่มปลูกฝังเด็กในตอนโตมันคงเป็นเรื่องยากที่จะบังคับเด็กให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เราวางไว้ เด็กจะ

ไม่ยอมรับและทำตามที่เราบอก เจริญคิดว่าเราควรตั้งเขาให้อยู่ได้ในสังคมจะดีกว่าเพราะถ้าเราแก้ไขเขาไม่ได้เราอย่าพยายามฝืนเขา เจริญคิดว่าเด็กที่เป็นกระเทยมักจะมีพรสวรรค์ผู้ปกครองควรจะต้องตั้งพรสวรรค์ของเขามาใช้เพื่อที่จะสามารถอยู่ในสังคมได้ต่อไปในอนาคต อย่าให้เขาทำตัวอยู่นอกเหนือสังคม ทำตัวให้สังคมยอมรับ

คำแนะนำสำหรับผู้ที่มีใจแปลงเพศ

เจอยากให้ผู้ที่ยอยากแปลงเพศคิดให้ดีๆ คิดให้หนักๆ เพราะเป็นการตัดสินใจได้เพียงครั้งเดียว ถ้าตัดสินใจพลาดแล้วไม่สามารถที่จะตัดสินใจได้ใหม่ เพราะการผ่าตัดแปลงเพศเมื่อผ่าตัดไปแล้วไม่สามารถเอามันกลับมาต่อได้ตามเดิม เจริญคิดว่าคนที่เป็กระเทยบางคนสามารถที่จะมีความสุขได้โดยไม่ต้องแปลงเพศ เพราะการแปลงเพศไม่ได้หมายความว่า จะพบกับความสำเร็จในชีวิตหรือทางด้านชีวิตคู่เสียทุกคน เพราะบางคนที่ไม่ได้แปลงเพศไปแล้วอาจจะล้มเหลวทั้งในเรื่องของการดำเนินชีวิตและด้านการมีชีวิตคู่ก็ได้ เจอยากให้คิดให้หนักๆ แต่ถ้าคิดว่าต้องแปลงเพศให้ได้ เจริญคิดว่าควรจะไปปรึกษากับแพทย์ที่มีความชำนาญในเรื่องการผ่าตัดแปลงเพศดีกว่า เพราะปัจจุบันนี้การแพทย์ในเมืองไทยพัฒนาไปกว่าเดิมมาก แพทย์ก็มีฝีมือไม่แพ้กับแพทย์ต่างชาติ ดังนั้นการเลือกแพทย์ในการผ่าตัดก็เป็นสิ่งที่ควรจะต้องศึกษาก่อนที่จะตัดสินใจแปลงเพศ เพราะปัจจุบันนี้มีผู้ที่แอบอ้างว่าเป็นแพทย์ทางด้านผ่าตัด แต่เมื่อเราผ่าตัดไปแล้วไม่เป็นไปอย่างที่เราคิด กลับมีผลเสียมากกว่าผลดี ดังนั้นต้องพิจารณาให้ดี ๆ

กรณีศึกษาที่ 10

ชื่อ คุณสุพจน์ ชื่อเล่น จุ่ม (นามสมมติ)

ประวัติส่วนตัว

จุ่มอายุ 23 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ นับถือศาสนาพุทธ ปัจจุบันอยู่กับครอบครัว พ่อและแม่ยังมีชีวิตอยู่ จุ่มเป็นลูกคนสุดท้อง มีพี่น้อง 4 คน ครอบครัวของจุ่มประกอบด้วย

- พ่อ อายุ 65 ปี ข้าราชการบำนาญทหาร
- แม่ อายุ 62 ปี เป็นแม่บ้าน
- พี่สาวคนโต อายุ 33 ปี ไม่ได้ทำงาน
- พี่สาวคนที่ 2 อายุ 31 ปี ทำงานห้องอาหาร
- พี่สาวคนที่ 3 อายุ 27 ปี ทำงานบริษัทเอกชน
- จุ่มเป็นคนี่ 4 อายุ 23 ปี ทำงานประชาสัมพันธ์ บริษัทญี่ปุ่น

ตอนที่พ่อกับแม่ยังอยู่ด้วยกันไม่เคยเห็นทะเลาะกันและทุบตีกันเลย ยังคิดว่าครอบครัวค่อนข้างจะอบอุ่นพอสมควร มีทุกสิ่งทุกอย่างครบบริบูรณ์ ไม่ต้องดิ้นรนชวนขายอะไรมาก จุ่มจะสนิทกับพี่สาวคนที่สามมากที่สุด แต่จะไม่ค่อยได้ปรึกษาปัญหาต่างๆกับพี่สาว ส่วนใหญ่จะปรึกษาปัญหาต่างๆ กับเพื่อน ๆ มากกว่า

อำนาจการตัดสินใจในครอบครัว

แม่จะมีบทบาทและอำนาจมากที่สุดในครอบครัว แม่จะเป็นผู้ตัดสินใจภายในบ้านทุกอย่าง แต่ลูก ๆ ก็สามารถที่จะออกความคิดเห็นได้บ้าง แม่จะคิดว่าความคิดของแม่จะต้องถูกต้องที่สุด

ความสัมพันธ์ของพ่อและแม่

พ่อกับแม่แยกทางกัน เพราะพ่ามีเมียใหม่ ตอนนั้นจุ่มเรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 4 ความรู้สึกของลูก ๆ ในเรื่องที่พ่อแม่เลิกกันจะรู้สึกเฉย ๆ มากกว่า คิดว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาของผู้ชาย

พ่อเคยมาขอคืนดีกับแม่แต่แม่ใจแข็งไม่ยอมคืนดีกับพ่อ แม่เป็นคนใจร้อน หัวโบราณ เจ้าระเบียบ ผิดกับพ่อ ซึ่งพ่อเป็นคนสบาย ๆ อะไรก็ได้ ไม่ค่อยพูดมาก ชอบทำกับข้าวให้ลูก ๆ รับประทานเสมอ ๆ ตอนจุ่มเล็ก ๆ คนที่เลี้ยงดูเราคือทั้งพ่อและแม่ การที่พ่อและแม่แยกทางกันก็ไม่ได้ทำให้เรารู้สึกเกิดปัญหาหรือเป็นปมด้อยอะไร เพราะอยู่กับแม่ก็เหมือนกับมีพ่ออยู่ด้วย แต่ไม่ใช่ที่เราจะไม่ติดต่อกับพ่อเลย เพราะเรากับพ่อจะสนิทกันมาก บางทีที่พวกลูก ๆ มีเวลาก็จะไปหาพ่อที่บ้าน ปัจจุบันพ่อยุ่ 65 ปีแล้ว เมื่ออดีตพ่อรับราชการทหาร แต่ปัจจุบันนี้ปลดเกษียณอายุราชการแล้ว

ความคาดหวังในเรื่องเพศของพ่อแม่ที่มีต่อลูก

แม่เล่าว่าตอนที่ตั้งท้องจุ่มพ่อแม่คาดหวังว่าจะได้ลูกผู้ชายมาก อาจเป็นเพราะมีลูกสาวแล้วถึงสามคน เมื่อคลอดจุ่มออกมาก็เป็นผู้ชายสมใจหวัง

การอบรมเลี้ยงดูลูก

พ่ออบรมเลี้ยงดูลูกด้วยการพูดตี ๆ พูดจาไพเราะ ส่วนแม่พูดจาโผงผาง เวลามีปัญหาจะขอคำปรึกษาจากพ่อกว่าแม่ แม่ไม่ทันสมัยจะคุยกับเขาได้ไม่ทุกเรื่อง เขาไม่ค่อยเข้าใจว่าปัจจุบันเขาเป็นอย่างไร เขาจะไม่เข้าใจเราในเรื่องของการผ่าตัดแปลงเพศเคยได้พูดคุยกับทั้งพ่อและแม่ว่าถ้ามีโอกาสจะผ่าตัดแปลงเพศ แม่จะรับไม่ได้จะบอกแต่เพียงว่าไม่ต้อง เพียงแต่การกระทำจริงจะก้านและจิตใจก็พอแล้ว ร่างกายไม่ต้องไปผ่าตัดแปลงอะไร พ่อกับแม่จะรู้ถึงพฤติ

กรรมเบี่ยงเบนของเราว่าเป็นตั้งแต่เด็ก ๆ แล้ว ทั้งพ่อและแม่ก็ไม่ได้ว่าอะไร ตอนเด็ก ๆ กลับบ้าน ดึกเขาก็ไม่ได้ว่าอะไร พอโตขึ้นมาเขาจะบ่นว่านิดหน่อย

ตามความรู้สึกของจุ่ม รู้สึกว่าพ่อแม่รักลูกไม่เท่าเทียมกัน ที่คิดอย่างนั้นเพราะว่าพี่สาวมีเงินมากกว่าจุ่ม และมีเงินให้แม่ใช้ พี่มีงานทำแล้ว ส่วนจุ่มยังเรียนหนังสืออยู่ไม่สามารถจะให้เงินแม่ใช้ได้อย่างที่พี่ ๆ เวลาจุ่มจะซื้อของหรือแต่งตัว และพอเริ่มมีรายได้มาให้แม่บ้าง รายได้ของจุ่มมีมากกว่าพวกพี่ ๆ ในปัจจุบันนี้ จากเมื่อตอนที่จุ่มเป็นเด็กแม่จะไม่เคยสนใจเลย ก็เริ่มหันมาสนใจจุ่มมากขึ้น ส่วนพ่อจะสนิทสนมกับจุ่มมากเพราะพ่อรู้ว่าจุ่มคิดอะไรและเป็นอะไร พ่อไม่เคยห้ามการกระทำหรือความคิดของจุ่มเลย พ่อไม่เคยทำโทษ ไม่เหมือนกับครอบครัวของเพื่อน ๆ บางคนที่เป็นกระเทยเขาจะแต่งหน้าไปโรงเรียน เวลาจะกลับบ้านต้องรีบล้างเครื่องสำอางออกให้หมด เพราะถ้าพ่อกับพี่ชายรู้เขาจะช่วยกันตี พ่อกับพี่ชายของเขาไม่ยอมให้เป็นกระเทย เขาจะตีจนกว่าจะหายเป็นกระเทย แม่ของจุ่มจะดูว่าจุ่มบ้างเวลาที่เขาเห็นจุ่มแต่งหน้าซึ่งก็แล้วแต่อารมณ์ของเขา บางทีอารมณ์ไม่ดีก็ยกเรื่องของจุ่มขึ้นมาพูด

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่ ๆ กับจุ่มนั้นไม่ค่อยมีความสัมพันธ์ที่ดีให้แก่กันเลย อย่างเช่น พี่สาวคนโตนั้นจุ่มจะไม่ค่อยชอบนิสัยของเขา เขาไม่ทำตัวเป็นผู้นำ อยู่บ้านเฉย ๆ ไม่ทำงาน ชอบสูบบุหรี่และดื่มเหล้า พอเมาเหล้าแล้วจะนอนทั้งวันไม่ช่วยทำงานอะไรในบ้านเลย แต่กำลังจะแต่งงาน ถ้าไม่ได้ดื่มเหล้าก็จะอ่านแต่หนังสือดารา หนังสือพิมพ์ ส่วนพี่สาวคนที่สอง ไม่ว่าญาติหรือพี่น้องมาหาเขาจะนั่งอยู่แต่ในบ้าน ทำตัวเหมือนคนไม่มีตัวตน จะไม่สนใจใคร ๆ ทั้งสิ้น และเขาก็ไม่ค่อยคุยกับแม่ บางทีเขาเดินสวนกับจุ่มแทบจะเดินชนกันเขายังไม่เคยทักทายจุ่มเลย เวลาตื่นนอนเขาก็จะเปิดโทรทัศน์ เขาจะทำงานตอนเย็น ส่วนพี่สาวคนที่สามสนิทกับจุ่มมากจะไปไหน ๆ ด้วยกัน จะสนุกสนาน แต่เขาจะไม่ค่อยอยู่ติดบ้าน

การเล่นในวัยเด็ก

ตอนนั้นเรากำลังเรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 2 ชอบเล่นกระโดดหนังยาง เอากระโปรงพี่สาวมาใส่ เอาผ้าเช็ดตัวมาทำเป็นผม ของเล่นส่วนใหญ่ก็จะเล่นตุ๊กตากระดาษ ไม่ค่อยได้เล่นแบบเด็กผู้ชาย และอีกประการหนึ่งคือแถวบ้านไม่ค่อยมีเด็กผู้ชาย อีกทั้งพี่ทุกคนก็เป็นผู้หญิงก็ไม่รู้ว่าจะไปเล่นกับใคร

ในความคิดส่วนตัวของจุ่มคิดว่าครอบครัวไม่มีส่วนที่ทำให้จุ่มตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ เพราะจุ่มคิดตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วว่าจะต้องเป็นผู้หญิงให้ได้ถ้ามีโอกาส พอเริ่มมีเพื่อนที่ตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศแล้วก็ยิ่งทำให้เรามีความรู้สึกว่าเพื่อนเราเขาถึงขั้นผ่าตัดแปลงเพศแล้ว และเขามีอวัยวะเพศเป็นเพศหญิงแล้ว แต่ทำไมตัวเราเองจึงยังย่ำอยู่กับที่ ไม่มีการพัฒนาทางด้านร่างกายเกิดขึ้น

มา คิดว่าเพื่อนมีอิทธิพลมากต่อการตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศ หลังจากที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนชายล้วนแล้วมีรุ่นน้องที่ผ่าตัดแปลงเพศและทำนมมาก่อน กลับไปโรงเรียนแล้วดูออกอย่างชัด สิ่งนี้เองที่ทำให้จุ่มคิดว่าตัวจุ่มเองไม่พัฒนาการขึ้นเลย ไม่ได้คิดอิจจารุ่นน้อง ซึ่งถ้าเป็นเพื่อนโรงเรียนเดียวกันแล้วจุ่มจะเป็นที่รู้จักของทุกคนในโรงเรียน แต่กลับถูกรุ่นน้องแซงหน้าผ่าตัดแปลงเพศก่อนหน้าจุ่ม คิดว่าเพื่อนมีส่วนและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศของจุ่มมากที่สุด

การศึกษาและเพื่อน

ในวัยเด็กตอนที่เรียนชั้นประถมมีเพื่อนเป็นผู้หญิงมาก ไม่ชอบคบเพื่อนผู้ชายเพราะเพื่อนผู้ชายเล่นรุนแรง กลัวเจ็บตัว เพื่อนผู้ชายจะเล่นชกต่อยและเตะกัน จุ่มจะแยกตัวออกไปเล่นกระโดดหนังยางเล่นกับเพื่อนผู้หญิงแทน แต่บางครั้งก็จะเล่นกับเพื่อนผู้ชายบ้าง เช่น เตะฟุตบอล ตอนประถมปลายและมัธยมต้นก็ยังเล่นกับเพื่อนผู้ชายอยู่บ้าง ตอนนั้นอยู่ชั้นประถมปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมปีที่ 3 เป็นโรงเรียนสหศึกษา ยังไม่ค่อยแสดงความเป็นกระเทยออกมามาก ยังทำตัวหลบๆ อยู่ พอเริ่มเรียนชั้นมัธยมปีที่ 4 เรียนโรงเรียนผู้ชายล้วน จึงเริ่มมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่อยากจะเป็นผู้หญิง อยากที่จะแต่งหน้า อยากจะสวยเหมือนผู้หญิง ตอนนั้นมีเพื่อนในกลุ่มเป็นกระเทยหมดทั้งกลุ่ม ตอนพักกลางวันจะมากินข้าวรวมกัน ตอนเย็นโรงเรียนเลิกก็จะกลับบ้านพร้อมกัน ไปเที่ยวด้วยกัน กลุ่มของพวกเราจะเป็นกลุ่มกระเทยที่เปิดเผยมาก ทุกคนรู้จักเพราะเป็นเชียร์ลีดเดอร์ของโรงเรียน ได้รับรางวัล และได้รับการยอมรับของโรงเรียนอย่างดี เวลามีกิจกรรมของโรงเรียนอาจารย์จะชวนกลุ่มของจุ่มมาร่วมงานด้วยทุกครั้ง ทางโรงเรียนไม่ได้คัดค้านการที่กลุ่มของจุ่มจะแต่งหน้า แต่จะมีอาจารย์บางกลุ่มไม่ค่อยชอบพวกเรา แต่เราก็ไม่รู้สึกละอายใจ ไม่เคยไปยุ่งอะไรกับเขาต่างคนต่างดำเนินชีวิตของตนเอง เขาจะมองจุ่มแต่งหน้ามาโรงเรียน จะแต่งหน้าเข้มมาก ตอนกลางวันจะมารวมกันแล้วแต่งหน้า พอตีอาจารย์ที่เขาไม่ชอบเดินผ่านมาเจอเข้า เขายึดเครื่องสำอางหมดทุกคน พวกเราก็จะแย่งกลับคืนมา เขาพูดกับเราไม่ถือว่าเป็นผู้ชายทำไมต้องแต่งหน้า โรงเรียนผู้ชายแต่งหน้ามาเรียนได้อย่างไร เลยกบอกอาจารย์ไปว่าเราไม่ใช่ผู้ชาย แต่เราเป็นกระเทยดูไม่ออกหรือคะว่าเป็นกระเทย การที่หนูแต่งหน้าหนูก็ไม่เคยต้องกราบขอรับรองคนอื่นกิน ที่อาจารย์ยึดเครื่องสำอางของหนู อาจารย์ไม่มีเครื่องสำอางใช้ไหม อาจารย์กระซอกไปเราถึงกลับ ซึ่งเพื่อนของจุ่มไม่กล้าทำแบบนั้น จุ่มจึงถามอาจารย์ว่าไม่ทราบว่ามีกฎข้อห้ามของโรงเรียนข้อไหนที่ห้ามไม่ให้นักเรียนแต่งหน้า ไหนลองหยิบกฎกระทรวง กฎนักศึกษามาดูซิ เขาเลยเจียบไปเลย เขาไม่กล้ามายุ่งกับเรา แต่จะพยายามพูดให้ร้ายเรากับเพื่อน ๆ ที่เรียนสายวิทยาศาสตร์ สายนี้จะเกลียดกระเทยมาก เราเรียนสายศิลป์ภาษาฝรั่งเศส

แต่การที่เราโดนอาจารย์ต่อต้านการกระทำของเราในเรื่องการแต่งหน้ามาโรงเรียนก็ไม่ได้ทำให้กลุ่มเรารู้สึกเลิกละการแต่งหน้า เรายังคงแต่งหน้าไปโรงเรียนได้อย่างสบายใจไม่ต้องหลบๆ ซ่อนๆ ใคร อาจเป็นเพราะกระเทยมีหลายแบบคือ มีกระเทยฉลาดแต่เลว กระเทยโง่แต่อยากเลว

กระเทยสวยแต่โง่ กระเทยเก่งและดี แต่จุ่มคิดว่าตัวเองเป็นกระเทยที่ดี ตั้งใจเล่าเรียน ไม่ใช่ว่าจะชมตัวเอง เรายอมรับตัวเองว่าเป็นกระเทยแต่เราก็ร่วมทำกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นมาโดยตลอด พยายามทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียน โรงเรียนเลยพอใจในส่วนนี้ พวกเราไม่เคยทำให้ใครและไม่เคยทำให้โรงเรียนต้องเสื่อมเสียในการเป็นกระเทยของเรา ตอนเรียนจุ่มเป็นหัวหน้าห้องคิดว่าโรงเรียนไม่มีส่วนทำให้กลุ่มของเราเป็นกระเทย การเป็นกระเทยมาจาก 1. กลุ่มเพื่อน 2. จิตใจภายในของเราเองที่ต้องการอยากจะเป็น ในกลุ่มเพื่อนสนิทสนมกันดีมาก กรีดกราดกันไปตามเรื่อง จุ่มชอบคบเพื่อนที่เป็นกระเทยพวกเดียวกันมากกว่าเพื่อนผู้หญิงเพราะเพื่อนผู้หญิงเพราะเพื่อนผู้หญิงไม่มีความจริงใจ เขาจะไม่เข้าใจความรู้สึกของเรา แต่เพื่อนกระเทยด้วยกันจะรู้ว่าเราต้องการอะไร แค่มองตากันก็เข้าใจ เช่น การส่งสัญญาณหรือสัญลักษณ์ ถ้าจะให้คบผู้หญิงเป็นเพื่อนสนิทคงไม่ได้เพราะความจริงใจของเขาไม่มี เขาจะไม่ทันเรา จะไม่รู้เรื่อง เช่น คำพูดที่เราอยากจะพูดออกมาเขาก็ไม่รู้ว่าเราพูดอะไรกัน ปรีक्षाเพื่อนกระเทยด้วยจะดีกว่า นอกจากจะคบเพื่อนผู้หญิงที่แรง ๆ ซึ่งเรียกกันในกลุ่มกระเทยว่า ค่าง 54 เป็นที่สนุกสนาน กรีดกราด คือเขาทันเข้ากับเราและไปกับเราได้ ถ้าผู้หญิงที่เป็นผู้หญิงสมบูรณ์แบบก็จะไม่รู้เรื่อง เพื่อนที่คบกันอยู่ในปัจจุบันนี้จะดีมาก ๆ จะให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง เพื่อนที่สนิทสนมกันมี 4-5 คนเท่านั้น ที่คบกันเพราะเขาไม่เสแสร้ง เพราะเท่าที่เห็น ๆ กระเทยบางคนต่อหน้าจะพูดกับเราดี ๆ แต่พอลับหลังเราเขาจะด่าว่าเราเสีย ๆ หาย ๆ ที่จริงแล้วกลุ่มเพื่อนจะสนุกสนาน เวลาไปเที่ยวจะไปตามเทศมากกว่าเพราะได้เดิน ได้เจอผู้คน เราจะนัดเจอเพื่อนเพื่อไปเที่ยวกันจะสนุกมาก ๆ เวลากลางวันเราก็จะไปเที่ยวห้าง ดูหนัง ใช้ชีวิตเหมือนคนปกติทั่วไป

เพื่อนที่เรียนด้วยกันตอนชั้นมัธยมศึกษาจะรู้ว่าจุ่มผ่าตัดแปลงเพศแล้ว แต่จุ่มไม่เคยปรึกษาเพื่อนที่เรียนด้วยกันเลย ส่วนใหญ่จะปรึกษาเพื่อนที่เป็นกระเทยมากกว่า

ตอนที่จุ่มเรียนอยู่ที่โรงเรียนชายล้วน ไม่ได้มีความคิดที่อยากจะแต่งตัวเป็นผู้หญิงเลย แต่อยากสวย อยากแต่งหน้าเพื่อให้ผู้ชายมอง รู้สึกว่าภูมิใจถึงแม้ว่าจะไม่ได้ใส่กระโปรง เพราะโรงเรียนที่จุ่มเรียนมีแต่นักเรียนผู้ชาย แต่พอเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยจะมีการแยกแยะว่าใครเป็นผู้ชาย ใครเป็นผู้หญิง ซึ่งผู้ชายบางคนมีใบหน้าเหมือนผู้หญิงแต่ใส่กางเกง นี่คือนิสัยที่จุ่มได้พบเห็นมา ดังนั้นจุ่มจึงเริ่มที่จะใส่กระโปรง แต่ยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศ จะศึกษาจากรุ่นพี่ การที่เราดูแบบอย่างจากรุ่นพี่ไม่ใช่ว่าจะเอามาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต ที่เราดูเขาเพราะเขาสวยเราจึงอยากสวยเหมือนเขา จะทำอย่างไรให้ตัวเองสวย เวลามมีปัญหาจะปรึกษารุ่นพี่ที่เป็นกระเทยเพราะเขาผ่านโลกมามากกว่าเรา เหมือนปัจจุบันนี้ที่มีรุ่นน้องมาถามรุ่นพี่เรื่องการกินฮอร์โมนว่าทำอย่างไรจึงจะสวยมันจึงเป็นเหมือนลูกโซ่ที่มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงต่อ ๆ กันไป

การทำงาน

หลังจากที่เรียนจบปริญญาตรี สาขามนุษยศาสตร์แล้ว ปัจจุบันทำงานอยู่บริษัทญี่ปุ่น เพราะชอบภาษาญี่ปุ่นมาก เวลาไปสมัครงานจะไม่มีปัญหาอะไร คือสามารถใส่กระโปรงแบบ

ผู้หญิงไปสมัครงานได้ คิดว่าเขารู้ว่าเราเป็นอะไร แต่เราต้องมีความมั่นใจเขาก็จะยอมรับเราเอง เช่น เพื่อนเป็นกระเทยผ่าตัดแปลงเพศไปสมัครงานเป็นประชาสัมพันธ์อยู่ใกล้ ๆ เขาฮัน ถนนรัชดาภิเษกเขาก็ได้ทำงาน คือถ้าบางบริษัทเขาจะดูว่าเราเป็นอะไรก็มีน้อย เขาจะดูบุคลิกภาพท่าทางของเรามากกว่าความสามารถ จุ่มจะชอบงานที่ทำนี้มากเพราะชอบเป็นประชาสัมพันธ์ ชอบทำงานด้านบริการ มีรายได้ประมาณเดือนละ 20,000 บาท เงินที่ได้มาจากการทำงานนี้ส่วนหนึ่งได้นำมารวมกับเงินที่แฟนชาวญี่ปุ่นให้ เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศ เพื่อนที่ทำงานก็จะมีที่ตีและไม่ตีปะปนกันไป บางคนก็ชอบเรา บางคนก็อิจฉาเราที่เราได้งานทำดี แต่เราไม่สนใจคนอื่นเราจะอยู่ของเรา ถ้าใครมายุ่งกับเรามาก ๆ จนทนไม่ไหวก็จะสู้เหมือนกัน มีครั้งหนึ่งเขามาหาเรื่องเราก่อน ก็ทะเลาะกันหลังจากนั้นแล้วไม่พูดกันอีกเลย งานที่จุ่มทำปัจจุบันคิดว่า เป็นงานที่มั่นคงสำหรับตัวเอง และงานที่ทำอยู่ สังคมยอมรับแล้ว แต่ก็ยังอยากที่จะหางานใหม่ทำ แต่ความมุ่งหวังสูงสุดคือเราต้องการไปต่างประเทศ

ความรักและชีวิตคู่

ตอนเด็ก ๆ ตอนที่เรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 6 เคยดูหนังเรื่องน้ำเต้าหู้ ก็ชวนน้องที่เราชอบที่เรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 5 ไปกินน้ำเต้าหู้ ส่วนตอนที่เรียนเราเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จุ่มก็เริ่มเป็นกระเทยแล้วแต่ยังไม่เป็นมาก เคยรู้สึกชอบผู้หญิงคนหนึ่ง น่ารัก จะแอบมองเขาทุกวัน อยากไปส่งขึ้นรถเมล์ คิดว่าชอบเขาที่เขาน่ารักไม่รู้ว่าเราชอบแบบที่จะให้เขาเป็นแฟนด้วยหรือไม่ เคยไปเที่ยวกับเด็กผู้หญิงคนนั้นครั้งหนึ่ง กอดเขาและถ่ายรูปด้วยกัน ตอนนั้นรู้สึกที่ตัวเองเป็นผู้ชายมาก ๆ พอมาดูตอนนี้แล้วรู้สึกตัวเองว่าตลกมาก ถ้าเด็กผู้หญิงคนนั้นมาเห็นเราตอนนี้คงจะรับเราไม่ได้ เมื่อเริ่มรู้จักเขาใหม่ ๆ เขาเขินอายเราเหมือนกัน แต่ต่อมาหลังจากเรียนชั้นมัธยม 4 ก็เริ่มเกลียดผู้หญิงแล้ว แต่น้องทั้งสองคนที่เป็นผู้หญิงนั้น ปัจจุบันนี้ไม่ได้ติดต่อกันอีกเลย คิดว่าคงเป็นเพราะขณะนั้นเราจีบเขาแต่จีบไม่ติด คงเพราะเราไม่กล้าคุยกับเขา ถ้าตอนนั้นจีบติดก็คงเปลี่ยนตัวเองเป็นผู้ชายอย่างเดิมไม่ได้ เพราะทุกคนในโรงเรียนรู้กันหมดว่าเราเป็นกระเทย ซึ่งน้องเขารู้ เขาคงคิดว่าจุ่มเป็นกระเทยไม่มาก ผู้หญิงที่เราชอบจะเป็นคนเรียบริ้อย น่ารัก คิดว่าปัจจุบันถ้าเจอกันเขาคงจำจุ่มไม่ได้แล้ว คิดว่าตัวเองยังจำเขาได้ เพราะเราเคยไปหาเขาที่โรงเรียนเราไปแอบดูเขา แต่เราไม่กล้าที่จะให้เขาเห็นเราในสภาพที่เราเป็นผู้หญิงแบบนี้เพราะเราอาย

ความรู้สึกที่เริ่มชอบผู้ชายเกิดขึ้นตอนที่เราเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนชายล้วน และเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ 18 ปี ตอนนั้นกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คนที่เรามีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้นไม่ใช่คนที่เราเป็นแฟนด้วย แต่จะว่าไปแล้วเราเกือบที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมาตั้งแต่ยังเด็ก ตอนนั้นเรายังเรียนอยู่อนุบาล เราถูกผู้ชายที่เป็นวัยรุ่นจะข่มขืนคือตอนแรกเขาชวนเราไปเล่นที่บ้านเขา เขาก็เล่นกับเพื่อน ๆ ของเรา คือเล่นพ่อแม่ลูกกัน เขาก็เดินเขามาโชว์วิยะเพศชายของเขาให้เราดู เราตกใจมากเพราะเรายังเป็นเด็กอยู่และไม่เข้าใจว่าเขาต้องการจะทำอะไรกับเรา ตอนนี่คิดว่าสิ่งที่เขาทำแบบนั้นกับเราในตอนที่เราเด็ก ๆ อาจจะ

เป็นเพราะเขาเกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นมาก็เป็นได้ แต่เขาก็ไม่ได้ทำอะไรเราเพราะเขาแค่ต้องการที่จะโชว์อวัยวะเพศชายของเขาให้เราดูและให้เราอมอวัยวะเพศชายของเขา แต่เป็นเพราะเรากลัวมากเราก็เลยวิ่งหนีเขาออกมาเสียก่อน ตอนนั้นเรตกใจมากเลยไม่เคยปรึกษาพูดเรื่องนี้ให้ใคร ๆ ทราบเพราะกลัวว่าเขาจะตามมาทำร้ายเรา นอกจากเรื่องที่ว่านี้แล้วเรายังเคยโดนผู้ชายหลอกให้ไปดูดอกกระดังงา อาจเป็นเพราะเราเด็กมาก (เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) และเป็นคนที่ชอบดอกกระดังงาอยู่แล้วก็เลยซ้อนรถจักรยานเขาไปดูดอกกระดังงา แต่ยังไม่ทันเห็นดอกกระดังงาเลยเขาก็กวรถเข้าไปในป่ารกแล้วก็ทำร้ายเรา ทั้งกระโดดถีบเรา ต่อยเรา เราคิดว่าเขาต้องเป็นพวกฆาตกรหรือพวกชาติสัตว์ที่ชอบทำร้ายคนอื่น เรารังหนีเขากลับมาบ้านเพื่อที่จะฟ้องแม่ แม่ก็พยายามตามตัวคนที่ทำร้ายเราแต่ก็ไม่รู้ว่าหายไปไหน ส่วนเรื่องเพศสัมพันธ์ที่เราจริงจัง ๆ กับผู้ชายตอนที่เรเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือการที่เรามีเพศสัมพันธ์กับรุ่นพี่ที่ไม่ได้เป็นแฟนกับเรา แต่เราสองคนเรียนอยู่ที่โรงเรียนเดียวกัน จำได้ว่าตอนที่เรามีอะไรกับพี่คนนี้นั้นเป็นสัปดาห์วันวิทยาศาสตร์ เราต้องนอนค้างที่โรงเรียนเพื่อทำกิจกรรม ตอนนั้นเรเรียนอยู่ชั้น ม. 4 เทอมปลาย ซึ่งเริ่มที่จะใช้ฮอร์โมนบ้างแล้วซึ่งผิดกับตอนที่เรียนในเทอมต้น ที่ยังไม่รู้จักการดูแลตัวเอง เป็นกระเทยที่ก๊อกร้านมาก ไม่สวยเลย จัดได้ว่าอยู่ในชั้นนำเกลียดก็ว่าได้ แต่ก็เริ่มที่จะใช้แป้งทาหน้าบ้างแล้ว แต่พอเรียนเทอมปลายก็เริ่มที่จะสนใจตัวเองมากขึ้น เริ่มที่จะกินฮอร์โมน ทำให้ผิวที่เคยกร้านเริ่มที่จะดูนวลเนียนขึ้น หน้าตาสวยขึ้น หน้าอกขึ้น ทำให้เรกลายเป็นที่จับตามองของคนในโรงเรียน เริ่มที่จะมีรุ่นพี่รุ่นน้องเข้ามาจีบเรา ซึ่งในวันสัปดาห์วิทยาศาสตร์เราต้องนอนค้างที่โรงเรียนกับรุ่นพี่ เขาชวนเราไปห้องน้ำ ก่อนหน้าที่เขาจะชวนเราไปห้องน้ำ มีเพื่อนที่เป็นกระเทยแบบเรถูกรุ่นพี่อีกคนชวนเขาไปห้องน้ำก่อนหน้าเราแล้ว คือตอนนั้นเราก็เริ่มรู้จักแล้วว่าการร่วมเพศของกระเทยเขาทำกันอย่างไร แต่ก็ยังไม่เคยลองทำด้วยตัวเองเลยสักครั้งเดียว คือเราจะได้รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ จากเพื่อนที่เป็นกระเทยและเขาเคยมีประสบการณ์แล้วเล่าให้ฟัง พอเพื่อนคนที่ว่านี้เขาไปห้องน้ำกับรุ่นพี่ที่นำตามารักคนนั้น เราก็ตามไปแอบดูเขาทั้งสองคน เราไปแอบดูกับรุ่นพี่คนที่เรามีเพศสัมพันธ์ด้วย และหลังจากที่แอบดูเพื่อนได้สักพักใหญ่พี่เขาก็ชวนเราไปห้องน้ำกับเขาบ้าง ซึ่งเราก็รู้ว่าเขาชวนเราไปทำไมแต่เราก็ไม่ได้ปฏิเสธเขาเพราะเขาเป็นรุ่นพี่ที่เราแอบชอบเพราะเขาหน้าตาดี เป็นนักตะกร้อของโรงเรียน หลังจากที่เรามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับรุ่นพี่คนนี้แล้ว เราก็มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายอีกหลายคน แต่เราก็ได้ป้องกันโดยการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ของเรากับผู้ชายแต่ละคนจะเป็นในลักษณะที่เป็นฝ่ายรับเพราะเราจะไม่เคยที่จะยอมเป็นฝ่ายรุกให้กับผู้ชายคนไหนเลย คือเราจะไม่ยอมให้เขามาอยู่กับอวัยวะเพศชายของเราเลย (กินจูเรา) เพราะเรารับไม่ได้ที่จะให้เขามาทำอะไรกับเราอย่างนี้

ปัจจุบันนี้เรามีแฟนเป็นคนญี่ปุ่น ที่เราไม่มีแฟนเป็นคนไทยเพราะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย เพราะคบกับผู้ชายไทยไม่เคยสมหวังในเรื่องของความรักเลย เราเคยคบกับผู้ชายได้นานที่สุด 4 ปีก็ต้องเลิกกันไปเพราะมีมือที่สามเข้ามา ซึ่งมือที่สามที่ว่าก็คือเพื่อนกระเทยที่สนิทกับเรามาก เราเลือกที่จะเลิกกับเขาเพื่อไม่อยากจะเสียเพื่อน เราคิดว่าเรื่องแบบนี้ไม่น่าที่จะเกิดขึ้นกับเรา

เลย แต่ท้ายที่สุดผู้ชายคนนั้นเขาก็กลับมาขอคืนดีกับเรา แต่เราไม่สามารถที่จะกลับไปคืนดีกับเขาได้เราก็เลยบอกเลิก แฟนคนปัจจุบันที่เป็นญี่ปุ่นคนนี้เป็นแฟนคนเดียวกับตอนที่เรายังไม่ได้แปลงเพศ เราคิดว่าแฟนของเราคนนี้เขาไม่รู้ว่าเราเป็นกระเทยเพราะถ้าเขารู้เขาคงจะรับเราไม่ได้ เพราะคนญี่ปุ่นไม่ชอบและไม่ยอมรับกระเทย แต่ถ้าเขาจะเลิกกับเราก็ไม่เป็นไรเพราะเรายังไม่ได้รักเขาแต่เรารักเงินของเขามากกว่า

การตัดสินใจแปลงเพศ

คนเราเมื่อมันถึงจุดจุดหนึ่งที่ยากจะเป็นผู้หญิงมาก ๆ อยากผ่าตัดแปลงเพศ บอกพ่อและแม่ให้เขารับรู้ว่าเราต้องการอะไร บอกเขาว่าเราต้องการจะผ่าตัดแปลงเพศ จากผู้ชายเป็นผู้หญิง บอกวันที่จะผ่าตัดให้เขาทราบ เขาก็ตามใจเรา ไปเยี่ยมไปดูแลตลอดเวลา เขาเป็นห่วงมาก จุ่มผ่าตัดแปลงเพศที่โรงพยาบาลปิยะเวท การที่จุ่มเริ่มมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ชอบแต่งหน้าเข้ม ๆ นึกถึงแล้วยังสงสัยอยู่ว่าทำไมเราจึงทำตัวแบบนั้นได้ ตอนนั้นผมยังสันอยู่ แต่มีความรู้สึกสิ่ก ๆ ว่าเราไม่ใช่ผู้ชาย ในกลุ่มมีเพื่อนที่ผ่าตัดแปลงเพศก่อนจุ่มแล้ว จะถามจากเพื่อนคนนั้นและไปเสาะหาด้วยตนเอง จะขอดูอวัยวะเพศของเพื่อนที่เขาผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จะศึกษาว่าหมีมีคนไหนทำสวย ขอให้เขาแก้ผ้าให้ดู ให้เขาพูดความจริงกับเราว่าดีรีเปล่า กระชับไหม จะเลือกหมี คัลยกรรมจากการที่เพื่อน ๆ ได้ผ่าตัดแปลงเพศไปแล้ว 2-3 คน แล้วมาพิจารณาว่าหมีคนไหนทำดี ทำสวย ราคาผ่าตัดเป็นอย่างไร จะเทียบราคากัน คำแนะนำของเพื่อน ๆ มีผลต่อการตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศให้กับจุ่มเป็นอย่างมาก แต่เพื่อนบางคนจะพูดให้เราสับสน โน่นก็ดี นี่ก็ดี จะผ่าตัดที่ไหน ก่อนวันที่จะเข้ารับการผ่าตัด 1 วัน ตัดสินใจไม่ถูกเลยร้องไห้ เรามั่นใจว่าจะไปผ่าตัดที่ที่ซึ่งเราได้เลือกแล้ว แต่เพื่อนทำให้เราสับสน และคิดว่าวันรุ่งขึ้นเราจะต้องเข้ารับการผ่าตัดแล้ว ทำไมเพื่อนที่เป็นเพื่อนรักและสนิทกันมาก จึงทำให้เราสับสน อยากให้ทำการผ่าตัดกับแพทย์คนไหนให้บอกมาเลย เช่น โรงพยาบาลปิยะเวททำการผ่าตัดแปลงเพศในวงเงิน 100,000 บาท โรงพยาบาลสระบุรี ผ่าตัดแปลงเพศในวงเงิน 50,000 บาท โรงพยาบาลอาจิน อำเภอพระประแดง 40,000 บาท จุ่มตัดสินใจในที่จะเลือกหมีจ๊าก ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของคุณหมอปริชา หมอจ๊ากเป็นผู้ช่วยคุณหมอปริชาในการผ่าตัดมานานถึง 10 ปีแล้ว และมีเทคนิคพิเศษพลิกแผลงในการผ่าตัดแปลงเพศ ซึ่งเมื่อผ่าตัดแปลงเพศไปแล้ว ช่องคลอดเทียมลึกสามารถเข้าไปได้โดยไม่ต้องต่อกับลำไส้ใหญ่ แต่จะลึกหรือไม่ลึกขึ้นอยู่กับหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศที่หุ้มอวัยวะเพศชายที่มีอยู่เดิม ว่าลึกแค่ไหน ไม่ใช่ว่าอวัยวะเพศเราใหญ่หรือเล็ก ของจุ่มก่อนผ่าตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศเยอะมาก หนังหุ้มปลายอวัยวะเพศยังไม่เปิดเลย ซึ่งก็ทำให้ผ่าตัดแล้วช่องคลอดลึกกว่าคนอื่น บางคนต่อกับลำไส้จะเหม็น พอเข้าไปลึกจะเหม็นเพราะต่อกับลำไส้ มันอันตราย

เงินที่ใช้ในการแปลงเพศได้มาจากแฟนคนนี้ เพราะเขาไม่อยากจะให้เราต้องทำงาน แต่เราก็มักไม่ได้บอกเขาว่าเราเอาเงินที่เขาให้มานี้เอาไปทำอะไร แต่เราก็มักบอกเขาเหมือนกันว่าเราจะเอาเงินของเขาไปผ่าตัดแต่ก็โกหกเขาว่าจะเอาไปผ่าตัดปีกมดลูก บอกเขาว่าผู้หญิงไทยจะเป็นโรค

นี่กันมาก หลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้วเรารู้สึกว่าเราเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เพราะก่อนที่จะผ่าตัดแปลงเพศเรารู้สึกไร้ค่า อยุ่วะเพศชายของตัวเองมาก ต้องแแต่กเอาไว้ (แแต่ก คือ เก็บ) เวลาที่เรามองเห็นตัวเองในกระจกแล้วต้องเมินหน้าหนีเพราะไม่อยากจะเห็น ก็เลยมีความคิดที่อยากจะตัดทิ้ง ก่อนที่เราจะผ่าตัดแปลงเพศเราต้องกินฮอร์โมนเพื่อให้มีฐานเต้านมก่อน เพราะเมื่อก่อนเราใช้วิธีการฉีดหน้าอกตอนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนนั้นเรเริ่มที่จะมีความคิดที่อยากจะแปลงเพศแล้ว พอเรามีอายุ 23 ปีก็ตัดสินใจที่จะแปลงเพศ คือเราแปลงเพศในเดือน กรกฎาคม 2541 นี้เอง หลังจากที่แปลงเพศได้ 1 เดือน เราก้เริ่มที่จะบริหารช่องคลอดด้วยวิธีการแยงโมมาโดยตลอด ยังไม่เคยที่จะได้ใช้อวัยวะเพศใหม่ของเรากับเพศชายจริงๆ เลย ซึ่งหมอก้แนะนำให้สามารถที่จะใช้อวัยวะเพศที่สร้างขึ้นมานี้กับเพศชายจริงๆ ได้ แต่เรายังคิดไม่ออกเลยว่าจะลองใช้กับใคร จะเอาไปใช้กับแฟนญี่ปุ่นก็กลัวว่าอวัยวะเพศใหม่ของเราจะฉีกขาด เพราะอวัยวะเพศของเขาใหญ่มาก เราเคยเห็นอวัยวะเพศของเขาตอนที่เขานุ่งกางเกงขาสั้นนอน ซึ่งเวลาเขานอนเขาจะไม่ใส่กางเกงใน เขาเป็นคนที่สุภาพมากไม่เหมือนกับผู้ชายไทยที่จะต้องม้เพศสัมพันธ์กับแฟนของตัวเองให้ได้ ดังนั้นตั้งแต่เรคบกับเขามาเราไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเขาเลย แต่ถ้าตอนนี้เขาอยากที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเราเราคงต้องขอให้เขารอไปก่อน

ดังนั้นการตัดสินใจแปลงเพศของเราส่วนหนึ่งมาจากผู้ชายด้วย คือเรามีความรู้สึกว่าเราเกลียดผู้หญิงบางคนบางกลุ่ม อย่างเวลาที่เราไปเที่ยวและเจอผู้หญิงที่ทำตัวไม่ดีทำตัวเกินงาม เช่นแต่งตัวโป๊เกินไป ทำไมถึงเดินแบบนี้ เรารู้สึกว่าเขาไม่สมควรที่จะแสดงกิริยาแบบนี้ออกไปให้คนอื่นเขามองแล้วสมเพศ เราอยากที่จะแสดงตัวให้เขารู้ว่าถึงแม้ว่าเราจะเป็นกระเทยแต่เราก้เป็นกระเทยที่ดีที่มีกิริยามารยาทที่เรียบร้อยกว่าผู้หญิงประเภทนี้ เพราะเมื่อเราทำตัวดีกว่าผู้ชายก็จะมีหันมาชอบเราแต่ทั้งนี้และทั้งนั้นเราต้องมีเพศที่พร้อมด้วย เราก้เลยตัดสินใจที่จะแปลงเพศ ดังนั้นเหตุผลอันดับหนึ่งในการแปลงเพศที่ทำให้เรตัดสินใจแปลงเพศคือ

1. ตัดสินใจแปลงเพศเพราะเพื่อน ทุกวันนี้เราจะคลุกคลีกับเพื่อนมากกว่า มีอะไรเราก้จะปรึกษาและพูดคุยกับเพื่อน ไม่ว่าจะเราอยู่ที่ไหนเพื่อนก็จะคอยเป็นห่วงเรา สังคมกระเทยเป็นสังคมที่แคบ เราจะรู้จักกันเกือบหมด เมื่อเวลาที่เราเห็นเพื่อนแปลงเพศเราก้มีความรู้สึกที่อยากจะแปลงเพศให้เหมือน ๆ กับเพื่อน เพื่อที่จะได้ไม่เกิดข้อแตกต่างหรือข้อเปรียบเทียบ

2. เพราะตนเองจะได้มีความเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์ก่อนที่เราจะตายไปจากโลกนี้ การที่เราอยากเป็นผู้หญิงในทีนี้ไม่ได้หมายความว่าเราจะเป็นผู้หญิงในเพศหญิง แต่เราเป็นผู้หญิงในเพศของกระเทย

3. เพราะผู้ชายเราต้องการที่จะคบกับผู้ชายได้อย่างสนิทใจ เวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับเราทำให้เรารู้สึกมั่นใจว่าเราไม่ได้หลอกลวงตัวเองและหลอกลวงใคร

การที่เราจะแปลงเพศนั้น เราต้องถามตัวเราเองก่อนว่าพร้อมหรือไม่ที่จะมาเป็นในจุดนี้ ซึ่งหมอก้จะทำการทดสอบสภาพจิตใจของเราก่อนที่จะแปลงเพศให้ เพราะการผ่าตัดแปลงเพศเป็นเรื่องี่เสี่ยงในหลาย ๆ ด้าน ดังนั้นหมอต้องทดสอบเราจนแน่ใจก่อนที่จะผ่าตัดแปลงเพศ

ให้กับคนไข้ ไม่ใช่ว่าหมอมจะยอมผ่าตัดแปลงเพศให้เราง่าย ๆ เขาจะดูความพร้อมของเราว่าพร้อมที่จะเป็นผู้หญิงแค่ไหน บางคนผ่าตัดแปลงเพศไปแล้วกลายเป็นคนที่ไม่เต็มและเสียสติไปก็มีความเป็นไปได้ เพราะว่าเขาไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องของการแปลงเพศ รู้สึกผิดหวังเสียใจที่เขาแปลงเพศมาแล้วไม่สามารถมีความสุขในแบบที่เขาต้องการได้ และเขาไม่สามารถยอมรับในสิ่งที่เขาเป็นได้ เขาไม่สามารถที่จะสำเร็จความใคร่ให้กับตัวเองได้เหมือนตอนที่เขาเป็นผู้ชาย ในส่วนของตัวเองหลังจากที่แปลงเพศแล้วยังไม่มีปัญหาอะไรเพราะถึงแม้ว่าเรายังไม่เคยได้ทดลองใช้กับอวัยวะเพศชายจริง แต่เรารู้ได้ว่าเราสามารถมีความสุขได้เต็มที่เมื่อเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ เพราะว่าเรายังฝันเปียกอยู่ และเวลาที่เรากำลังทำอะไรเราก็จะมีความรู้สึกที่เราถึงจุดสุดยอดได้ แต่ไม่สำเร็จทุกครั้งที่ทำแรงแม่ ซึ่งอาจจะจะมีผู้ที่แปลงเพศแล้วบางคนบอกว่าสามารถที่จะประสบความสำเร็จทางด้านเพศสัมพันธ์ทุกครั้งที่นั้นไม่ใช่เรื่องจริง แต่ถ้าถามว่าสำเร็จไหมคำตอบคือใช่สำเร็จแต่ก็ไม่ทุกครั้งขึ้นอยู่กับอารมณ์ของทั้งสองฝ่ายด้วย

ผลที่ได้รับจากการผ่าตัดแปลงเพศ

ผลเสียที่เกิดขึ้นกับตัวเองยังไม่พบ แต่สำหรับกระเทยรุ่นแรก ๆ จะพูดกันให้ฟังว่าเมื่อแปลงเพศเป็นเวลา 1 ปีต่อจะโผล่ เพราะการแปลงเพศในช่วงแรกที่เรารู้ได้ถามหมอมานั้น เป็นการผ่าตัดที่ใหญ่มาก หมอในช่วงแรก ๆ ยังไม่มีความชำนาญเพียงพอ แต่หมอมายุคปัจจุบันนี้ถ้าใครได้แปลงเพศในช่วงนี้แล้วบอกว่าตนเองมีต่อโผล่นั่นคือเขาโกหกเรา เพราะหมอที่เราผ่าตัดแปลงเพศด้วยเขาจะชี้ให้เราดูว่าส่วนไหนคือต่อ เราก็จะไปนอนให้หมอดู หมอจะชี้โดยให้เราดูจากกระจกว่าไม่มีต่อ ต่อคืออะไรและอยู่ตรงไหน หมอบอกว่ามันขึ้นอยู่กับเทคนิคในการผ่าตัดของหมอแต่ละคน ขึ้นอยู่กับว่าช่วงนี้วิวัฒนาการทางการแพทย์เจริญก้าวหน้าไปถึงขั้นไหน หมอสามารถที่จะพลิกแพลงเทคนิคในการแปลงเพศได้มากแค่ไหน รุ่นพี่คนหนึ่งแปลงเพศก่อนเราแค่ 5 เดือนอวัยวะเพศของเขาที่แปลงมานั้นแตกต่างจากของเรามาก (ส่วนใหญ่แล้วกระเทยที่ผ่าตัดแปลงเพศมาแล้วจะมีกระเทยรุ่นน้องที่อยากจะแปลงเพศมาขอดู) เพราะเราจะขอดูของคนที่แปลงเพศแล้วมาเป็นตัวอย่างเพื่อที่จะตัดสินใจว่าจะผ่าตัดแปลงเพศที่ไหนดี เราต้องขอดูของเขา เพราะว่ามีกระเทยบางคนชอบโกหกกว่าเขาดีอย่างไรนั่นคืออย่างนี้ ซึ่งเราเชื่อถือไม่ได้ เราต้องขอดูกันไปเลยว่าที่เขาวาดนั้นคืออะไร เราจะต้องไม่อายกัน ก็จะให้พี่เขานอนแก้ผ้าอ้าขาให้เราดูอวัยวะเพศที่ผ่าตัดแล้วว่าเป็นอย่างไร

การทำแรงแม่ของเรา เราจะทำเองคือจะนอนและส่องกระจกดู เอาถุงยางสวมที่โผล่ ตอนแรกอาจจะนั่งแรงแม่พอใกล้จะมิดช่องคลอดก็จะนอนเอนลงไป ทิ้งไว้ 15 นาทีแล้วก็ดึงออก ผลที่ได้จากการแปลงเพศคือเราจะเหมือนผู้หญิง ไม้โป๊ะ (คือมีอวัยวะเพศหญิง) คิดว่าส่วนที่เรายังคงเป็นผู้ชายอยู่คือเสียงและสะโพก ในเรื่องของเสียง ที่แฟนญี่ปุ่นไม่รู้ว่าเป็นกระเทยเพราะเวลาที่เราร้องเราจะตัดเสียง เราคิดว่าเราจะไม่ไปทำอะไรกับเสียงของเราเพราะกลัวเสียงแหบมากกว่านี้ ส่วนสะโพกก็ไม่คิดที่จะไปทำอะไรกับมันเพราะเราสามารถแก้ไขมันได้โดยการใส่ปลาเค็ม(กางเกง

เสริมสะโพกให้ผ่าย)

ถ้าย้อนวันเวลากลับไปได้ก็คิดว่าตัวเองก็จะแปลงเพศอยู่ดี แต่ถ้าเกิดใหม่ได้ก็อยากที่จะเกิดมาเป็นผู้หญิงแท้ๆ หรือไม่ก็เกิดมาเป็นผู้ชายแท้ๆ แต่ที่เราเป็นกระเทยแบบนี้ก็ใช้ว่าจะไม่ดีก็สนุกดีแต่ถ้าเลือกได้ไม่อยากเกิดเป็นทอมเพราะไม่ชอบ

ความรู้สึกภายหลังจากแปลงเพศ

หลังจากที่แปลงเพศแล้วรู้สึกว่าต้องระมัดระวังตัวเองมากขึ้นในเรื่องของการรักษาความสะอาด ซึ่งเราก็เพิ่งจะรู้อันนี้จริงๆ ว่าผู้หญิงจะต้องละเอียดอ่อนมากเวลาที่ต้องทำความสะอาดอวัยวะเพศ ซึ่งแตกต่างกับเพศชายที่ไม่ต้องพิถีพิถันในเรื่องเหล่านี้ อย่างตอนที่เราเป็นผู้ชาย เวลาที่เราปัสสาวะเราไม่ต้องไปทำอะไรกับอวัยวะเพศชายของเรามากนอกจากล้างมือ แต่พอเราได้เปลี่ยนเพศมาเป็นผู้หญิงแล้ว เวลาที่เราปัสสาวะเสร็จเราต้องล้างอวัยวะเพศของเรา เมื่อล้างเสร็จแล้วต้องเช็ดให้แห้ง ต้องระมัดระวังการเป็นเชื้อรา การเป็นตกขาว ซึ่งผู้ชายที่แปลงเพศมาเป็นผู้หญิงก็สามารถที่จะมีตกขาวได้เช่นกัน

ความคาดหวังในอนาคต

ในอนาคตอยากที่จะเป็นนางแบบ ชอบการเดินโชว์บนเวที ชอบแต่งตัว แต่งหน้าสวยๆ คิดว่าเป็นงานที่ได้เงินดี ไม่ต้องออกแรงมาก

การยอมรับของสังคม

ปัจจุบันนี้เราคิดว่าสังคมยอมรับกระเทยมากขึ้น เพราะปัจจุบันนี้กระเทยเยอะมาก ได้ข่าวมาว่ามีโรงพยาบาลของรัฐที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง กำลังจะยื่นเรื่องเพื่อช่วยเปลี่ยนคำนำหน้านามให้กระเทย และคิดว่าอีก 2 ปีข้างหน้าประเทศไทยจะมีกฎหมายให้ผู้ชายกับผู้ชายสามารถแต่งงานกันได้ เราอยากให้สังคมยอมรับว่าเราเป็นคนธรรมดาคนหนึ่ง เวลาที่เราไปไหนมาไหนอย่ามามองเรามาก อย่ามองด้วยสายตาที่ดูหมิ่นเหยียดหยาม อย่าหัวเราะ เพราะเราก็เป็นคนธรรมดาๆ คนหนึ่ง

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครองที่มีบุตรที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ถ้าเราได้มีโอกาสได้คุยกับพ่อแม่ซึ่งมีลูกที่มีปัญหาเบี่ยงเบนทางเพศ ก็จะบอกให้เขาปล่อยลูกเขาให้เป็นในสิ่งที่เขาอยากเป็น อย่าไปตึงรั้งเขา เพราะการที่เราจะเปลี่ยนแปลงเขาให้กลับมาเป็นผู้ชายธรรมดาๆ นั้นเป็นสิ่งที่ยากมากกว่าที่จะดึงผู้หญิงที่มีความคิดที่อยากจะเป็นผู้ชาย เราคิดว่าอย่าไปบีบบังคับเขาจะดีกว่า แต่เราควรที่จะให้ความรักและความเอาใจใส่เขาให้มากขึ้น

ความคาดหวังในอนาคตเป็นพิเศษ และสอนเขาให้เป็นคนดี อย่าทำตัวเลื่อมเสียว

คำแนะนำสำหรับผู้สนใจจะผ่าตัดแปลงเพศ

ถ้าเราพบคนที่เบี่ยงเบนทางเพศและอยากที่จะแปลงเพศ เราก็จะถามว่าเขาพร้อมหรือยัง คือพร้อมทั้งด้านการใช้ชีวิตแบบผู้หญิง เขามีเงินเพียงพอหรือเปล่า คิดว่าถ้าเขาแปลงเพศแล้วเขาจะเอาส่วนที่เขาแปลงเพศนั้นไปทำอะไร คืออยากที่จะเอาไปโชว์หรือมีไว้เพื่อร่วมเพศกับผู้ชายแต่เพียงอย่างเดียวหรือเปล่า หรือมีไว้เพื่อประกอบธุรกิจ หรือทำไปเพื่อความสุขทางใจ ซึ่งถ้าถามในเรื่องเหล่านี้กับตัวเราก็จะบอกเขาว่าเราทำทุกอย่างเพื่อทั้ง 3 ข้อนี้ คือ ใช้อวัยวะเพศเพื่อร่วมเพศกับผู้ชายในฐานะของการเป็นเพศหญิงที่สมบูรณ์ เพื่อความสุขทางใจและเพื่อประกอบธุรกิจจากอวัยวะเพศที่เราทำมาคือการตีหุ้นคืน เกือบทุกคนแปลงเพศไปแล้วก็มักจะหาผลประโยชน์จากมันด้วยอย่างตัวเราเองเวลาที่ต้องการเงินก็จะมีแฟนที่เขาให้เงินเราใช้ ซึ่งสิ่งนี้ก็เหมือนการหาผลประโยชน์ทางอ้อมจากมันเช่นกัน

นอกจากเหตุผลทั้ง 3 ข้อนี้ยังมีเรื่องของฮอโมนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เพราะเรามีฮอโมนเพศหญิงมากกว่าฮอโมนเพศชาย กระทบส่วนใหญ่จะรู้ตัวเองในเรื่องนี้ดี เพราะกระทบทุกคนจะกินฮอโมนเพศหญิง ความรู้สึกทางเพศแบบผู้ชายก็จะลดน้อยลงหรือไม่มี มันเหมือนกับที่เราตายด้านไปแล้วส่วนหนึ่ง เวลาที่เราเกิดอารมณ์ไม่ใช่ว่าอวัยวะเพศชายของเราจะแข็งตัว แต่มันจะเป็นความรู้สึกของความชอบมากกว่าความรู้สึกที่อยากจะมีเพศสัมพันธ์ ในส่วนตัวแล้วคิดว่าตัวเองจะสนับสนุนคนที่อยากแปลงเพศซึ่งมีรูปร่างหน้าตาเหมือนกับผู้หญิง ไม่ใช่รูปร่างใหญ่โต แล้วมาแปลงเพศ เราคิดว่าถ้าเป็นแบบนี้ไม่อยากแปลงเพศเลยจะดีกว่าเพราะจะทำให้เกิดปัญหากับตัวเองได้ต่อไปในอนาคต

กรณีศึกษาที่ 11

ชื่อ คุณพร้อมพงษ์ ชื่อเล่น พงษ์

ประวัติส่วนตัว

พงษ์อายุ 23 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนกรุงเทพฯ ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาบริหารธุรกิจ ในมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ

ครอบครัวของพงษ์ประกอบไปด้วยพ่ออายุ 60 ปี ทำทำธุรกิจภายในครอบครัวและทำเหมืองแร่ ส่วนแม่อายุ 58 ปี ประกอบอาชีพ เกี่ยวกับการส่งสินค้าออก พงษ์เป็นลูกชายคนที่ 3 พงษ์มีพี่ชาย 2 คน

คนที่ 1 อายุ 29 ปี

คนที่ 2 อายุ 25 ปี

และพงษ์ อายุ 23 ปี

พี่ชายทั้งสองคนเรียนจบปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยเดียวกันกับพงษ์ ปัจจุบันนี้เรียนต่อปริญญาโทที่ประเทศสหรัฐอเมริกา พี่ชายทั้งคู่เป็นผู้ชายเต็มร้อยและเป็นคนที่เจ้าชู้มาก ๆ ซึ่งผิดกับพงษ์ที่ไม่มีความเป็นผู้ชายอยู่เลยทั้งในด้านความคิดและจิตใจ

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่

พ่อกับแม่จะรักใคร่กันดี พ่อเป็นคนที่ไม่ค่อยพูดจูงอยู่กับแม่ได้เพราะแม่เป็นคนที่ไม่พูดมาก ขี้บ่น จุกจิก จู้จี้ เวลาที่แม่ทะเลาะกับพ่อ พ่อก็จะหลีกเลี่ยงการปะทะคารมกับแม่โดยการเดินเลี่ยงไปทางอื่นแทน

การอบรมเลี้ยงดู

ครอบครัวของพงษ์มีความสนิทสนมรักใคร่กันเป็นอย่างดี พงษ์คิดว่าครอบครัวของพงษ์เป็นครอบครัวที่มีความสุขมาก ๆ ครอบครัวหนึ่ง การที่พงษ์มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างนี้ พงษ์ไม่เคยคิดที่จะโทษใครเลย พงษ์คิดว่าเป็นเพราะตัวของพงษ์เองมากกว่า เพราะพงษ์เป็นเด็กที่ค่อนข้างดีแต่เรียนดี ดังนั้นพ่อแม่จึงเอาใจใส่และตามใจพงษ์มาก ถ้าพงษ์อยากได้อะไรก็ได้ นิสัยของพงษ์จะแตกต่างจากพี่ชายทั้ง 2 คนโดยสิ้นเชิง พี่ชายทั้ง 2 คนเป็นคนที่ยึดมั่นและเชื่อฟังพ่อแม่ทุกอย่าง รวมทั้งเป็นคนที่ไม่ชอบเที่ยวกลางคืน ซึ่งพงษ์จะมีพฤติกรรมและนิสัยที่ตรงกันข้ามกับพี่ชายทั้ง 2 คนเหมือนขากับดำ คือพงษ์จะชอบหนีเที่ยวกลางคืน จะหนีไปเที่ยว PUB ที่อยู่ใกล้ ๆ บ้านไปมาสะดวกและเสียค่าใช้จ่ายน้อย PUB อยู่ถัดจากซอยบ้านเพียงซอยเดียว

ความคาดหวังในเรื่องเพศของลูก

พงษ์คิดว่าแม่คาดหวังที่อยากจะให้ลูกผู้หญิงอาจจะส่งผลกระทบต่อลูกก็อาจเป็นไปได้ พ่อพงษ์เกิดมาเป็นผู้ชายแม่ก็ไม่ขัดขวางที่เราจะเป็นกระเทยแบบนี้ เพราะแม่เคยเล่าว่าแม่อยากให้พงษ์เป็นผู้หญิงเลยตั้งชื่อในตอนแรก ๆ ให้เป็นชื่อของเด็กผู้หญิง แต่พอพงษ์ออกมาเป็นผู้ชายก็เลยเปลี่ยนชื่อให้เป็นชื่อของผู้ชายแทน

การศึกษาและเพื่อน

การศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นของพงษ์ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จบมาจากโรงเรียนชายล้วนและได้สอบเทียบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากศูนย์

การศึกษานอกโรงเรียน เมื่อพงษ์เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้วพงษ์ก็สอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในกรุงเทพ ฯ

พงษ์คิดว่าความรู้สึกที่อยากเป็นผู้หญิงเกิดขึ้นมาตอนพงษ์เด็ก ๆ ครูเคยเล่าให้พงษ์ฟังว่า ตั้งแต่สมัยเรียนอยู่ ชั้นประถมปีที่ 1 ครูประจำชั้นเคยเตือนพ่อกับแม่ว่าให้ดูแลพงษ์ให้ดี ๆ เพราะกลัวว่าพงษ์จะเป็นกระเทย เพราะเป็นเด็กที่มีท่าทางตุ้งติ้ง และมีนิสัยที่เรียบร้อยแตกต่างจากเด็กผู้ชายทั่ว ๆ ไป ชอบอ่านการ์ตูนผู้หญิง พ่อยังเคยทวงดิดครูว่าไม่มีทางเป็นไปได้เพราะพงษ์ยังเป็นเด็กและยังเล็กอยู่ยังไม่ออก พงษ์จะสนิทกับพ่อมากกว่าแม่เพราะพ่อเป็นคนใจดี แต่แม่เป็นคนค่อนข้างดุและห่วงพงษ์แต่เฉพาะในเรื่องการเรียนมากกว่าเรื่องอื่น เวลาที่พงษ์ขอเงินแม่ไปเที่ยวแม่ก็จะเอาแต่บ่น แล้วก็ให้เงินมาใช้บ้างคือถ้าขอเงิน 1,000 บาท แม่ก็จะให้แค่ 200 บาท แต่ถ้าพงษ์ขอโดยอ้างว่าพงษ์จะเอาเงินไปซื้อหนังสือเรียน 2,000-3,000 บาท แม่ก็จะรีบให้ทันที โดยที่ไม่เคยมีข้อต่อรองอะไรกับพงษ์เลย เวลาที่พงษ์ขอแม่ไปค้างที่อื่น แม่ไม่เคยอนุญาตให้พงษ์ไปนอนค้างที่ไหนเลย เพราะห่วงและหวงพงษ์มาก

พงษ์คิดว่าตัวเองเริ่มมีแววใจแตกและออกความเป็นกระเทยมาก ๆ ตอนที่พงษ์เรียนอยู่ มัธยมปีที่ 1 ตอนนั้นพงษ์เรียนอยู่ที่โรงเรียนชายล้วน อาจจะเป็นเพราะพงษ์เริ่มมีแฟนเป็นผู้ชาย ซึ่งพงษ์จะแสดงออกว่าเป็นกระเทยอย่างเต็มที่ คือพงษ์จะชอบใส่ถุงน่องสีดำและชอบแต่งหน้าทาปากไปโรงเรียน ถึงแม้ว่าทางโรงเรียนจะค่อนข้างเข้มงวดในเรื่องของการแต่งกายมากก็ตาม แต่พงษ์จะไม่ค่อยกลัวเพราะเป็นเด็กที่เรียนเก่งครูจะรักและเอ็นดูพงษ์มากเป็นพิเศษ อีกอย่างอาจเป็นเพราะพงษ์เข้ากับผู้ใหญ่เก่ง เวลาจะโดนตีก็อ้อนครูและบิบน้ำตา ดังนั้นพงษ์จึงกลายเป็นที่รักใคร่ของครูทุก ๆ คนในโรงเรียน กลายเป็นที่รู้จักของเพื่อนนักเรียนภายในโรงเรียนว่าเป็นผู้ที่สามารถไว้ผมกระปอยหน้าได้ยาวที่สุดคือยาวประมาณครึ่งนิ้ว และเป็นบุคคลที่กล้าแต่งหน้าใส่ถุงน่องสีดำไปโรงเรียนได้ แต่บางทีก็จะโดนครูจัดการบ้างเหมือนกัน คือ 2 เดือนครูก็จะเคร่งกฏระเบียบขึ้นมาบ้างเหมือนกัน เมื่อพงษ์โดนครูทำโทษจะกลายเป็นการเรียกเสียงฮาจากเพื่อน ๆ ในโรงเรียน จากการที่พงษ์ถูกครูทำโทษจนเพื่อนหัวเราะและล้อเลียนครั้งนั้นกลายเป็นเหตุผลหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้พงษ์ต้องสอบเทียบให้ได้ เพราะไม่อย่างทำอะไรที่ฝืนใจตัวเองและต้องการที่จะหลุดพ้นกฏเกณฑ์ต่าง ๆ

ความคิดที่ผลักดันให้พงษ์เกิดความคิดและพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศก็คือ ช่องว่างระหว่างโรงเรียนกับพ่อแม่ สิ่งนี้คิดว่าเป็นส่วนที่สำคัญมาก ถ้าพ่อแม่ของพงษ์คอยติดตามดูแลพงษ์ไปพร้อม ๆ กับทางโรงเรียนให้ทันกว่านี้อาจจะช่วยพงษ์ได้ ถึงแม้ว่าพงษ์จะมีจิตใจที่อาจจะโอบอ้อมอยู่บ้างก็ตาม ถ้าพ่อแม่ติดตามพงษ์ตอนเด็ก ๆ อยู่ตลอดเวลา ก็อาจช่วยให้พงษ์กลับมาดำเนินชีวิตที่เป็นปกติได้ประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์เลยทีเดียว ซึ่งที่เหลืออีก 50 เปอร์เซ็นต์นั้นคงจะขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของพงษ์เอง ที่พงษ์มีความคิดแบบนี้เพราะว่าเด็กคือผ้าขาว ผู้ใหญ่เติมแต่งสีอะไรให้เด็กก็ได้ แต่ถ้าเด็กเริ่มเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นอายุประมาณ 14-16 ปี การจะปรับเปลี่ยนแก้ไขให้กลับมาดำเนิน

ชีวิตแบบปกติของผู้ชายโดยทั่วไปก็คงจะยาก ดังนั้นถ้ารู้จักที่จะคอยติดตามดูเด็กอยู่ตลอดเวลา จะเป็นการสอบถามพฤติกรรมเด็กจากโรงเรียนโดยสอบถามจากครูของลูก ตามเรื่องการเรียน เรื่องการคบเพื่อน คอยดูแลเด็กติดตามเด็กโดยไม่ให้เด็กรู้ตัว เด็กก็จะไม่รู้ว่าพ่อแม่คอยติดตามดูอยู่ ก็จะทำให้พ่อกับแม่สามารถทราบพฤติกรรมการเคลื่อนไหวต่างๆ ของลูกได้หลายอย่าง เช่น รู้ว่าลูกทำอะไรใหม่ มีการแซวกันหรือลูกทะเลาะกับเพื่อนบ้างหรือเปล่า คิดว่าพ่อแม่ของพงษ์เลี้ยง พงษ์แบบค่อนข้างปล่อยให้โรงเรียนเป็นผู้จัดการเพียงอย่างเดียว อาจทำให้เกิดช่องว่างขึ้น คิดว่า ถ้าพ่อแม่ติดตามพงษ์อย่างที่ยกบอกนี้ก็อาจจะช่วยดึงพงษ์กลับมาเป็นผู้ชายเต็มตัวได้ แต่ต้องดึงช่วงที่ พงษ์ยังเด็ก ๆ อยู่ เพราะถ้ามาดึงตอนโตแล้วก็คงจะดึงพงษ์ไม่กลับแล้ว

พงษ์คิดว่าสิ่งที่พงษ์ตัดสินใจแปลงเพศส่วนหนึ่งมาจากความชอบส่วนตัวอยู่ก่อนแล้ว บวกกับการที่โรงเรียนสนับสนุน เพราะครูที่โรงเรียนเห็นว่าหน้าตาพงษ์น่ารักคล้ายผู้หญิงจึงจับให้ พงษ์แต่งตัวเป็นผู้หญิงเพื่อให้เห็นเด่นชัด เนื่องจากเป็นโรงเรียนชายล้วนจึงไม่มีผู้หญิงที่จะแสดง ครูจึงจับเด็กผู้ชายมาแสดงเป็นเด็กผู้หญิงแทน ส่วนพ่อก็สนับสนุนให้เล่นให้แสดง ซึ่งจุดนี้พงษ์คิดว่า อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พงษ์เป็นกระเทย

หลังจากที่พงษ์สอบเทียบได้ก็เริ่มจะไฉฉวย ซึ่งแม่ก็จะบ่นเสมอๆ ว่าไม่อยากให้พงษ์ไฉฉวย แม่อยากคนอื่นเขาเวลาที่พงษ์ไปไหนมาไหนกับแม่ แต่ก็ไม่ได้ดูตัวว่ากลัวอะไรกับเรามากมาย แม่สนใจอยากให้ตั้งใจเรียนให้จบอย่างเดียวเท่านั้น ส่วนพ่อของพงษ์สามารถรับพงษ์ได้เพราะ พงษ์เป็นคนขี้อ้อน มีอะไรเกิดขึ้นก็จะออกรับหน้าแทนพี่ๆ คอยใกล้ชิดกับพ่ออยู่เสมอๆ เวลาพ่อ กลับมาจากทำงานก็จะรีบออกไปรับหน้า คอยหาน้ำมาให้พ่อ ตามพ่อตลอดว่าพ่อเหนื่อยไหม พงษ์ ชอบหอมแก้มและเป่าพุงพ่อเสมอๆ ตอนที่พงษ์แปลงเพศพ่อก็จะคอยถามและล้อเลียนพงษ์บ่อยๆ ว่านมพงษ์ไปทำแล้วหรือยัง เหมือนของจริงไหม พ่อจะไม่เคยว่าพงษ์เลยสักคำเดียวเพียงแค่เขาขอให้พงษ์เป็นคนดีเรียนให้จบพ่อก็พอใจแล้ว

ความรักและชีวิตคู่

พงษ์เริ่มมีแฟนผู้ชายตั้งแต่เรียนอยู่ชั้น ม. 1 ซึ่งแม่ก็ทราบแต่แม่ไม่ได้ว่าอะไร แม่คิดว่าเป็นเรื่องของแฟน อีกอย่างหนึ่งแม่จะสนใจพงษ์แต่เพียงเรื่องของการเรียนเท่านั้น ตอนที่พงษ์มี แฟนเราทั้งสองคนก็ไม่ได้ยอมรับว่าที่คบกันแบบนี้เป็นแฟนกัน แต่พงษ์ก็เคยเอาแฟนมาอนค้ำที่บ้านและมีเพศสัมพันธ์กันหลายครั้ง

พงษ์จะชอบมองผู้ชายมากกว่าผู้หญิงเพราะมันทำให้พงษ์เกิดความรู้สึกตื่นเต้น แต่พงษ์จะเป็นคนที่ค่อนข้างจะมีฟอร์มมาก คือจะไม่มองผู้ชายที่ตนเองสนใจ แต่จะใช้วิธีการแอบมองมากกว่า ในห้องเรียนที่เรียนด้วยกันตอนที่พงษ์เรียนอยู่ปริญญาตรีตอนปี 2 จะมีผู้ชายคนหนึ่ง ที่ พงษ์สนใจเพราะหล่อมาก ตรงตามที่พงษ์ชอบทุกอย่าง คือหล่อ ขาว รูปร่างสูง เรียนเก่ง ไม่ต้องมีฐานะที่ร่ำรวยก็ได้ไม่เป็นปัญหาอะไร คิดว่าสิ่งที่ทำให้ผู้ชายที่พงษ์สนใจหันมามองมาสนใจได้นั้น

ต้องวางตัวให้ดี ๆ ทำตัวให้ดูสวยงาม ทำตัวสนุกสนานซึ่งโดยส่วนตัวแล้วพงษ์คิดว่าตนเองเป็นคนหัววันเสน่ห์เป็น เวลาที่พูดคุยกับใคร ๆ ต้องพยายามสนใจตัวเองให้มาก ๆ คือต้องไม่ปล่อยตัวเองให้มีช้ำตา คุณต้องให้มีเสน่ห์ใช้หน้าใช้สายตาให้เป็น คิดว่ายังไงผู้ชายเขาต้องหันมาสนใจเราบ้างไม่มากก็น้อย โดยที่ไม่ต้องเข้าไปหาเขาก่อน เพราะผู้ชายเขาจะเข้ามาหาเราเอง หลังจากที่ได้พูดคุยกับผู้ชายคนนั้นเราก็ซักถามเรื่องส่วนตัวของเขาและรู้ว่าเขามีแฟนแล้ว ซึ่งเราก็ไม่คิดที่จะเป็นต้นเหตุให้เขาทั้งสองคนแยกทางกัน โดยส่วนตัวไม่ชอบแย่งแฟนใครอยู่แล้ว และเราก็มีแฟนซึ่งอยู่ด้วยกันมาประมาณปีกว่า ก่อนที่จะคบกับแฟนคนนี้เคยมีแฟนมาแล้วหลายคน ส่วนใหญ่เป็นเด็กที่เรียนที่มหาวิทยาลัยเดียวกัน อาจเป็นเพราะพงษ์ไม่ชอบคบกับคนข้างนอกเป็นแฟน สาเหตุที่พงษ์เลิกกับแฟนส่วนใหญ่จะมาจากตัวของพงษ์เอง เพราะอยากให้คนที่พงษ์รักมีชีวิตที่สมบูรณ์มีแฟนที่เป็นผู้หญิงจริง ๆ มีชีวิตเป็นปกติกว่าที่คบกับพงษ์ บางคนพงษ์ก็จะเป็นคนที่ช่วยหาแฟนให้เอง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำให้พงษ์มีความสุข อีกอย่างพงษ์กับแฟนของพงษ์ที่เลิกกันต่างฝ่ายต่างก็มีความสุขกันเต็มที่ทั้ง 2 ฝ่ายแล้ว พงษ์คิดว่าผู้ชายส่วนใหญ่ที่คบกับพงษ์ในตอนแรกคิดว่าเขาอยากลองอะไรที่แปลกใหม่มากกว่า อยากรู้ว่าหน้าอกของเราจะเป็นอย่างไร พงษ์จะใช้เวลาคบกับผู้ชายนานมากกว่าที่จะตกลงเป็นแฟนกัน พงษ์คิดว่าผู้ชายที่ชอบกระเทยส่วนใหญ่จะเป็นคนที่ไม่ชอบอะไรจุกจิก เรื่องมาก ซึ่งสิ่งนี้คงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้ชายแท้ ๆ เลือกที่จะคบกับกระเทยแทนการคบกับผู้หญิงก็ได้ แฟนคนที่อยู่กับพงษ์ทุกวันนี้เป็นผู้ชายที่ต่างจากผู้ชายที่พงษ์เคยคบมา คือผู้ชายส่วนใหญ่ที่พงษ์คบจะมาจากความเป็นเพื่อนกันก่อน 3-4 เดือน จึงตกลงเป็นแฟนกัน แต่แฟนคนนี้ของพงษ์ไม่ได้มาจากความเป็นเพื่อนและไม่ได้เป็นเด็กที่เรียนในมหาวิทยาลัยเดียวกัน คือเราสองคนรู้จักคุยกันได้ไม่นานก็เป็นแฟนกัน สิ่งนี้เป็นส่วนที่ก่อให้เกิดความผิดพลาดกับพงษ์เป็นอย่างมาก เพราะไม่ได้ศึกษานิสัยซึ่งกันและกันก่อนในตอนแรก ก่อให้เกิดปัญหาตามมาคือเรื่องของการปรับตัวเข้าหากันยาก พงษ์กับแฟนจะทะเลาะกันบ่อย แฟนของพงษ์เพิ่งกลับจากอเมริกา เขามีอายุห่างจากพงษ์ประมาณ 6 ปีคือเขาอายุ 17 ปี ซึ่งปัจจุบันนี้พงษ์อายุ 23 ปี ซึ่งเพื่อนเป็นคนแนะนำให้เรารู้จักกัน ตอนแรกแฟนของพงษ์คนนี้เขาไม่รู้ว่าพงษ์เป็นกระเทย เพราะเขาจะโดนทุกคนหลอกว่าพงษ์เป็นผู้หญิงจบมาจากโรงเรียนหญิงล้วน ซึ่งแฟนพงษ์เขาไม่รู้ว่าโรงเรียนหญิงล้วนในความหมายของภาษาไทยแปลว่าอะไร ทุกคนก็อธิบายให้เข้าใจว่าเป็นโรงเรียนที่มีแต่ผู้หญิงเรียนอย่างเดียว แต่ตอนหลังพงษ์ก็บอกเขาว่าเราเป็นตุ๊ดเป็นกระเทย เขาก็คิดว่าพงษ์โกหกเขาอีก ไม่นานก็มาชอบพงษ์เพราะพงษ์เป็นคนคุยสนุกเป็นคนร่าเริง แต่ตอนนั้นพงษ์คบกับเขาแต่ไม่ได้คิดจริงจังอะไรกับเขา คิดว่าคบกันมีอะไรกันเดี๋ยวก็เลิกกันไป มันเป็นเรื่องธรรมดาของกระเทยอย่างเราอยู่แล้ว หลังจากที่ไปเป็นแฟนกันได้ไม่นานเขาก็เห็นรูปตอนที่พงษ์เรียนอยู่ที่โรงเรียนชายล้วนเขาก็เลยรู้ความจริง เขาร้องไห้ใหญ่เลย เพราะไม่เชื่อว่าคนที่เขารักเป็นผู้ชายเหมือนกับเขา แต่ก็ยังคบกันต่อหลังจากที่คบกันได้ 4 เดือนก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์กัน แฟนเป็นคนขี้หึงมากไม่ยอมให้พงษ์ได้คุยกับผู้ชายคนอื่น ซึ่งเป็นความแตกต่างระหว่างพงษ์กับแฟนอย่างสิ้นเชิงเพราะพงษ์จะเป็นคนที่ไม่ขี้หึงเลย แฟนของพงษ์จะสูบบุหรี่จัดมากและมักจะยึดใส่ก็ดูช้ำ ทำให้ขี้เกียจ และชอบทำห้องนอนสกปรกปรกมาก พงษ์เป็นคนที่รักษาความสะอาดมากจึงทนไม่ได้ที่พื้นห้องมีแต่เศษก็ดูช้ำ เศษฝุ่นผงกระจายอยู่ทั่วห้อง ชอบทำตัว

เป็นเด็กที่พงษ์ต้องคอยดูแลเหมือนกับว่าเขาเป็นลูกของเรา สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้พงษ์กับแฟนทะเลาะกันเป็นประจำ พงษ์กับแฟนเคยเลิกคบกันเป็นพันๆ รอบแต่ก็เลิกไม่ได้ เพื่อนทุกคนเคยขอร้องให้พงษ์เลิกแต่ก็เลิกได้นานที่สุดเพียง 1 วันเท่านั้นก็กลับมาคืนดีกันใหม่ เพราะพงษ์สงสารเขา ถ้าเลิกกันก็เท่ากับว่าพงษ์เป็นตัวการที่ทำให้ชีวิตเขายิ่งแย่ไปกว่าเดิม ทุกวันนี้แฟนของพงษ์ไม่ยอมเรียนหนังสือ เอาแต่เที่ยวเล่นไปวันๆ ญาติพี่น้องของเราทั้งสองคนก็รู้ว่าเราอยู่ด้วยกันแต่ไม่ได้ว่าอะไรเขาขอให้เราทั้งสองคนรู้จักวิธีการป้องกันรักษาตัวไม่ให้เป็นโรคเอดส์ก็พอใจแล้ว ซึ่งพงษ์จะเป็นคนที่โชคดีเพราะว่าแฟนของพงษ์ไม่มีใครและพงษ์ก็ไม่มีใครเหมือนกันก็เลยไม่ต้องกังวลเรื่องโรคเอดส์ คิดว่าการที่เราไม่ยุ่งกับใครคบกัน 2 คนนั้นมันเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เพื่อนกระเทยเคยบอกว่าทำไมไม่หาความสุขให้กับชีวิต (หมายถึงให้เรามีผู้ชายหลายๆ คน) อย่างกระเทยทั่วไป ซึ่งพงษ์ไม่สามารถที่จะมีผู้ชายหลายๆ คนในเวลาเดียวกันได้อย่างที่เพื่อนๆ แนะนำ เพราะพงษ์เป็นคนที่ไม่ชอบมีเพศสัมพันธ์แบบมั่วๆ

พงษ์ไม่เคยมีความคิดที่จะชอบผู้หญิงแบบชู้สาว พูดได้เต็มปากว่าไม่มีเลย เคยลองเอาวิดีโอไปผู้หญิงมาดูซึ่งก็ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกตอบสนองทางเพศแต่อย่างใดเลย เมื่อเทียบกับการดูวิดีโอไปผู้ชายดูแล้วได้อารมณ์มากกว่าเยอะ แต่ก็เคยมีผู้หญิงมาชอบเหมือนกันตอนนั้นอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 3 ตอนนั้นพงษ์ยังไม่ได้กันคิ้ว เคยมีคนบอกว่าหน้าพงษ์คล้าย ไกรวิทย์ พุ่มสุโข่ แต่ช่วงนั้นก็เริ่มออกอาการแล้วคือชอบที่จะใส่กำไลไปโรงเรียนและแต่งหน้าทาปากไปเที่ยว ไม่ชอบให้มีผู้หญิงมาชอบพงษ์แบบนี้ เพราะมันจะทำให้พงษ์เกิดความรู้สึกที่ไม่สบายใจ ก็เลยปฏิเสธผู้หญิงคนนั้นไปตรงๆ ว่าพงษ์ชอบผู้ชายถ้ายังไม่เลิกชอบก็จะไม่คุยด้วย ตัวเองคิดว่าเป็นถึงขนาดนี้แล้วยังมีคนมาชอบอีกรู้สึกไม่ชอบ แต่ปัจจุบันนี้ความสัมพันธ์ของพงษ์กับผู้หญิงคนนั้นก็ยังเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันอยู่เจอกันก็ยังทักทายกันดีเหมือนเดิม ซึ่งพงษ์ยังเคยเจอกันหลังจากที่แปลงเพศแล้วเขายังเข้ามาชวนว่าจำแทบไม่ได้เพราะสวยกว่าผู้หญิง การมองผู้หญิงในปัจจุบันนี้ คิดว่าผู้หญิงสมัยนี้มีความกล้าที่จะแต่งตัวมากขึ้น ใส่เสื้อคอสีก กระโปรงสั้น เด็กที่ใส่อายุยังไม่ถึง 15 ปี แถมยังฟุ่มเฟือยมีมือถือ มีรถขับ ใส่แหวน ใส่นาฬิกาโลหะเหล็กฝังเพชร เห็นแล้วไม่ชอบเลยเพราะสงสารพ่อแม่ แต่ถ้าเห็นผู้หญิงที่สวย ๆ เช่น แคทลียา แมคอินทอช ก็จะรู้สึกชื่นชอบและชื่นชมในความสวย ไม่เคยคิดว่าตนเองมีอคติกับผู้หญิงแต่อย่างใดเลย ถ้าจะรู้สึกไม่ชอบก็ต่อเมื่อมีผู้หญิงเข้ามาทำร้ายก่อน

การตัดสินใจแปลงเพศ

ตอนเด็ก ๆ พงษ์ยังไม่มีความคิดที่อยากจะแปลงเพศ แต่จะเริ่มมีความคิดที่อยากจะแปลงเพศเมื่อ 2 ปีที่แล้วคือปี พ.ศ. 2539 เพราะใจแตก ได้รับรู้เรื่องราวต่างๆ มากขึ้น มองเห็นสิ่งที่ไม่ดีมากขึ้น ได้คบและได้รู้จักกับเพื่อนซึ่งเป็นกลุ่มกระเทยที่แต่ละคนล้วนแล้วแต่สวย ๆ กันทุกคน ตอนแรกเพื่อนแนะนำให้ทดลองใช้ยาขนานต่างๆ เช่น ยาคุมกำเนิดเพื่อช่วยทำให้หน้าอกโต ให้คำแนะนำทั้งเรื่องของการใช้ยาและความปลอดภัย เพื่อนจะคอยเตือนพงษ์ว่าอย่าใช้ยาคุมกำเนิดเกิน 5 ปีอาจจะทำให้เป็นมะเร็งในเต้านม และมะเร็งในเม็ดเลือดได้ หลังจากคบเพื่อนที่เป็นกระเทย

ได้เรียนรู้โลกของกระเทยเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม และหลังจากนั้น 2 ปีต่อมาคือปีพ.ศ.2539 พงษ์ได้รู้จักสถานที่ผ่าตัดแปลงเพศหลายแห่ง และเมื่อพงษ์มีความคิดที่อยากเป็นผู้หญิงเต็มທີ່จึงได้ตัดสินใจแปลงเพศที่โรงพยาบาลรัฐบาลแห่งหนึ่ง ในวงเงินค่าผ่าตัด 40,000 บาท

ผลที่ได้รับจากการตัดสินใจแปลงเพศ

ความเปลี่ยนแปลงหลังจากแปลงเพศแล้ว พงษ์รู้สึกว่าคุณรู้สึกทางเพศเปลี่ยนแปลงจากเดิมมาก ได้ความรู้สึกที่แตกต่างจากการร่วมเพศแบบเดิม เป็นความรู้สึกที่ดีกว่าเก่าซึ่งอาจจะไม่เหมือนหรือดีกว่าผู้หญิงเพราะไม่รู้ว่าผู้หญิงมีความรู้สึกอย่างไร แต่ถ้าให้ตัดสินใจใหม่ก็จะไม่ไปผ่าตัดเปลี่ยนแปลงเลยเพราะไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องไปตัดทิ้ง ความรู้สึกของตนเองก็ไม่ได้รังเกียจอวัยวะเพศชายของตนเองเหมือนกับบางคนที่มีความรู้สึกรังเกียจแม้กระทั่งจะจับอวัยวะเพศของตัวเอง พงษ์เป็นคนที่ยอมรับว่าตัวเองเป็นกระเทย เคยมีคนสงสัยเดินผ่านหน้าไปแล้วเดียงกันว่าเป็นกระเทยหรือเป็นผู้หญิง ก็เลยเดินไปตอบข้อสงสัยให้เข้าใจว่าเราเป็นกระเทย ความรู้สึกที่ได้รับจากการผ่าตัดแปลงเพศเหมือนกับเราได้อวัยวะเพศหญิงใหม่มา พร้อมกับสูญเสียอวัยวะเพศชายที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์นอกจากมีไว้ปัสสาวะเพียงอย่างเดียวไปแทน

ความรู้สึกที่คิดว่าตนเองยังเป็นผู้ชาย

ส่วนที่พงษ์คิดว่าตัวเองแตกต่างจากผู้หญิงคงจะเป็นที่นิสัยส่วนตัวของตนเองบางอย่างไม่เหมือนผู้หญิง คือ ลักษณะบุคลิกท่าทางและนิสัยยังกระโดดกระเดก กล้าได้กล้าเสีย เป็นคนที่ชอบอะไรเสี่ยงๆ ลุยๆ ทำความยากลำบาก โผงผาง ไม่กลัวความยากลำบากซึ่งในปัจจุบันนี้ผู้หญิงที่มีอุปนิสัยแบบนี้มีเยอะแล้ว แต่สิ่งหนึ่งที่เราไม่มีทางเหมือนผู้หญิงได้เลยคือการที่เราไม่สามารถมีลูกด้วยตัวเองได้อีกต่อไปไม่ว่าจะเป็นการตั้งครรภ์หรือการเป็นผู้ให้กำเนิดแต่ตรงนี้ก็ไม่ได้ถือว่าเป็นปัญหาสำหรับตัวเองและไม่คิดที่จะขอเด็กมาเลี้ยงเพื่อแก้ไขปัญหานี้ของเรา เพราะเมื่อเด็กโตขึ้นคงจะรับเราไม่ได้ เด็กเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์สวยงาม เราอย่าเอาชีวิตที่สวยงามของเขามาเกี่ยวข้องกับเราจะดีกว่า เพราะเราอยู่ในโลกสีม่วงก็ควรที่จะอยู่กับเพื่อนที่อยู่ในโลกสีม่วงกับเราจะดีกว่า ยอมรับได้ในจุดๆ นี้ได้เป็นอย่างดี คิดว่าความเป็นกระเทยของเราจะผ่าตัดหรือไม่ผ่าตัดคำก็คงจะเท่าๆ กัน เพราะการที่เราได้เลือกจะเดินทาง ๆ นี้แล้ว ไม่ใช่เพิ่งเริ่มเป็นมาแค่ปีสองปี ของแบบนี้มันคงอยู่ในกมลสันดานของเราแล้วด้วย เป็นการยากที่จะเยียวยาแก้ไข ยิ่งเราเป็นกระเทยสาวด้วยยิ่งแก้ไขได้ยากยิ่งไปกว่าเดิมมาก ในส่วนตัวแล้วเราก็ไม่ชอบคนที่ชอบพูดจิบปากจิบคอแบบที่กระเทยทั่วไปชอบทำกัน เพราะเราเป็นคนที่ชอบพูดเร็ว ไม่ว่าจะผ่าตัดแปลงเพศแล้วหรือไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศก็คิดว่าจะไม่คิดที่จะจิบปากจิบคอเพื่อตัดเสียงแน่ๆ และถ้าเจอเพื่อนกระเทยคนไหนทำก็จะไม่ชอบและจะไล่ให้ไปไกลๆ คิดว่าไม่ต้องมาทำพูดแบบนี้พูดกันไปตรงๆ เลยจะดีกว่าใครจะรู้ว่าเราเป็นอะไรก็ช่างเขาเราเป็นกระเทยไม่ใช่ผู้หญิงจริงๆ แกล้งทำเป็นตัดเสียงยังไงเขาก็รู้อยู่ดี พูดให้เขารู้กันไปเลยว่าเราเป็นแบบนี้ คบได้ก็คบคบไม่ได้ก็ไม่ต้องคบ จริงใจกันไปเลยดีกว่า

การยอมรับของสังคมในเรื่องของการแปลงเพศ

การยอมรับของสังคมในมหาวิทยาลัย ไม่มีใครกล้าว่าหรือดูถูก เพราะเราวางตัวดี ทำให้คนเกิดความเกรงใจ แต่ก็เคยมีอยู่ครั้งหนึ่งที่โดนมองเพราะอาจารย์ฝ่ายปกครองบังคับให้ใส่เครื่องแบบที่ดูกระเปียบ ถ้าจะแต่งผู้ชายก็ให้แต่งผู้ชายไปเลยหรือถ้าจะแต่งผู้หญิงก็แต่งผู้หญิงไปเลย อย่าแต่งครึ่ง ๆ กลาง ๆ แบบนี้ ก็เลยตัดสินใจแต่งเป็นผู้หญิง เพราะ 70 เปอร์เซ็นต์เราก็เป็นผู้หญิงไปเกือบหมดแล้ว ก็เลยลงทุนตัดสินใจเลือกซื้อกระโปรงนิลสีที่เหมาะสมกับตัวเองมาใส่เรียนเพราะตัวเองไม่เคยนุ่งกระโปรงเลย เป็นคนขี้ราคาญ ชอบความทะมัดทะแมงไม่ชอบใส่อะไรที่ดูแล้วรุ่มร่าม การใส่กระโปรงจะต้องนั่งต้องเดินอย่างระมัดระวัง ตอนแรกที่ใส่รู้สึกราคาญมาก เพราะเหงื่อออกมากการที่เราใส่กระโปรงมาเรียนนั้นทำให้เรากลายเป็นเป้าสายตาของคนไป บางคนก็ชมว่าสวยดี บางคนก็มองว่าเรากล้า ทั้งที่เราไม่มีความคิดที่อยากจะแต่งแบบนี้เลย นอกจากนี้เคยมีเหมือนกันที่ตัวเองไปเดินตามห้างสรรพสินค้าแล้วเซตหน้าใส่กระเทยด้วยกันเพราะเกิดอาการหมั่นไส้ที่เขาทำตัวไม่เหมาะสม แต่กับผู้หญิงไม่เคยทำเลย เพราะคิดว่าคนที่ควรทำน่าจะเป็นผู้หญิงมากกว่าเพราะเขาอาจจะคิดสมเพศเราที่เราเป็นกระเทยมากกว่า

การยอมรับของครอบครัวในเรื่องการผ่าตัดแปลงเพศ

พ่อสามารถที่จะยอมรับเราได้ แต่แม่คิดว่าต้องอาศัยระยะเวลาในการทำใจบ้างแต่คิดว่าเขาคงรับเราได้เพราะเราไม่เคยทำตัวเสียหายอะไร ส่วนความรู้สึกของพี่ชายทั้ง 2 คนที่มีต่อพงษ์ตอนแรก ๆ ก็แสดงให้เห็นว่าไม่ชอบ แต่ตอนหลังก็พยายามที่จะปรับตัวและพยายามที่จะเข้าใจเราซึ่งในที่สุดก็สามารถรับได้

ความมุ่งหมายในอนาคต

พงษ์ไม่สามารถบอกได้ว่าจะทำอะไร แต่คิดว่าถ้าเรียนจบก็จะเป็นสิ่งที่ดีมากเพราะถ้าเราเรียนจบก็สามารถทำอะไรได้มากมาย ตัวเองเป็นคนทีกลัวการเผชิญโลกด้วย คำว่าศูนย์คือต้องอยู่คนเดียว เพราะเราเป็นคนทีติดเพื่อนมากอยู่กับเพื่อนแล้วสบายใจกว่าอยู่กับพ่อแม่ อยู่กับพ่อแม่แล้วรู้สึกทำอะไรที่อยากจะทำได้ไม่หมดเหมือนอยู่กับเพื่อน คิดว่าที่ตนเองได้ดีและไม่ทำตัวเสียหายได้ก็เพราะเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ เพราะในช่วงชีวิตที่หึกเห็ก็จะอยู่กับเพื่อนตลอด อาจจะพูดได้ว่าในช่วงที่อยู่มหาวิทยาลัยนี้เราอยู่กับเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ เพื่อนจะคอยสอนเราทุก ๆ อย่างที่ควรจะรู้ เช่น การซักผ้า รีดผ้า ปลุกเราให้ไปเรียนซึ่งก็อาจจะเปรียบได้ไม่เท่ากับพ่อแม่แต่ในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้พ่อแม่ทำให้เราไม่ได้เพราะไม่มีเวลาทุกคนต้องไปทำงาน ดังนั้นในตอนนี้อาจยังมีเพื่อนอยู่เราต้องตั้งใจเรียนและรีบเรียนให้จบพร้อม ๆ เพื่อน ซึ่งก็เป็นเรื่องทีหนักมากเพราะเป็นมหาวิทยาลัยทีเรียนจบยากมาก ดังนั้นคิดว่าอนาคตจะต้องรีบเรียนให้จบเร็ว ๆ เพื่อว่าจะได้สามารถเรียนต่อในระดับปริญญาโทที่เมืองนอกเหมือนกับพี่ชายทั้งสองคนหรือไม่ก็อาจจะทำ

ธุรกิจส่วนตัวที่เป็นของตนเอง อาจจะไปรับจ้างทำงานตามบริษัทที่เปิดรับสาขาที่เราเรียนในจุดนี้เป็นจุดที่เสียเปรียบของกระเทยมากเพราะการเปิดรับสมัครคนเข้าทำงานส่วนใหญ่จะไม่รับคนที่มีเพศไม่ตรงกับบัตรประชาชน การที่เราจะหางานทำเราต้องมีความสามารถมากถึง 2 เท่า ดังนั้นความไฝ่ฝันในตอนนี้ของเราคือเรื่องของการเรียนให้จบเท่านั้นเอง

คำแนะนำสำหรับผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ในความคิดของพงษ์ที่มีต่อคนที่กำลังจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น พงษ์คิดว่าถ้าเราสามารถบอกเขาได้ก็อยากบอกว่าย่าให้เขาคิดที่จะเป็นเลยเพราะเป็นแบบนี้แล้วทำให้ชีวิตเรตกต่ำมาก ไม่มีความสุขที่แท้จริงเลยเพราะจะโดนผู้ชายหลอกลวงหักอกอยู่ตลอด น้อยคนนักที่จะเจอผู้ชายที่รักจริงและจริงใจ ยิ่งถ้าทำตัวตกต่ำชอบมั่วด้วยแล้วย่าหวังเลยว่าเจอคนที่จริงใจเด็กที่เป็นส่วนใหญ่เราไม่สามารถช่วยเขาได้เพราะส่วนใหญ่จะออกเลยแล้วทั้งนั้น พวกนักเรียนที่เรียนประมาณชั้นมัธยมปีที่ 1-2 ก็เริ่มที่จะเห็นชัดแล้วว่าเป็นกระเทย ซึ่งก็แก้ไขยากแล้ว เดือนยาก การที่จะมาเป็นกระเทยถ้าไม่สวยจริงไม่เก่งจริงก็ไม่อยากให้เป็นกระเทย เพราะในโลกของความเป็นจริงเราเสียเปรียบมาก อย่างที่เคยบอกก็คือในเรื่องของการทำงานระหว่างผู้หญิงกับกระเทยที่เรียนจบมาเหมือน ๆ กัน อายุเท่ากัน แต่ให้ถามเขาว่าเขาจะเลือกใคร เขาก็ไม่มีทางที่จะเลือกกระเทยเข้าทำงาน นอกเสียจากว่าจะสวยมากจริง ๆ และมีความสามารถเก่งกว่าผู้หญิง 3-4 เท่า จึงอยู่ในดุลยพินิจของผู้รับสมัครงานว่าเขาจะเลือกเราเข้าทำงานหรือไม่ ยิ่งถ้าคนที่คิดมาเป็นกระเทยแล้วไม่สวยแล้วยังตัวดำ อ้วน มีขนเพียบ (กระเทยควาย) แล้วละก็อย่าคิดริอาจที่จะเป็นเลย อายุเขาตายเพราะชีวิตจะยิ่งไม่มีอะไรที่ดีอีกเลย

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครองที่บุตรมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

คิดว่าถ้าผู้ปกครองมีลูกที่มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศควรที่จะรีบแก้ไขเป็นอย่างยิ่ง โดยเริ่มต้นแก้ไขตั้งแต่เด็กยังเล็ก ๆ โดยการร่วมมือกับทางโรงเรียน ช่วยกันติดตามดูพฤติกรรมของเด็กที่เบี่ยงเบน ผู้ปกครองควรที่จะปรึกษาครูที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น เพื่อนหรือบุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็ก โดยใช้วิธีการสังเกตดูพฤติกรรมของเด็ก อย่าใช้วิธีการห้ามหรือดุด่า พยายามใช้วิธีการชักจูงใจ แนะนำเด็กให้กลับมาดำเนินชีวิตตามเพศที่เป็นปกติจะดีกว่า เพราะว่าเด็กในวัยนี้จะสามารถปรับตัวเองให้สามารถดำเนินไปตามธรรมชาติ อีกอย่างเพื่อนของเด็กในวัยต่าง ๆ ก็มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ผู้ปกครองควรที่จะสังเกตเพื่อนที่ลูกคบด้วยว่าเป็นอย่างไร แต่อย่าทำให้เด็กรู้ว่าเรากำลังสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของเขาอยู่ เพราะแทนที่จะเป็นผลดีกลับกลายเป็นผลร้ายขึ้นมาแทนได้ แต่ถ้าเด็กไม่สามารถที่จะกลับมาดำเนินชีวิตตามเพศที่ปกติของตนเองได้ ผู้ปกครองก็ควรที่จะทำใจ เพราะเมื่อเด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจนถึงขั้นที่จะตัดสินใจแปลงเพศแล้ว คงจะแก้ไขให้เด็กกลับมาเป็นผู้ชายตามเดิมได้ยาก

คำแนะนำสำหรับผู้ที่จะตัดสินใจแปลงเพศ

อยากให้ผู้ที่สนใจจะแปลงเพศคิดให้ดี ๆ โดยดูจากความเหมาะสม เช่น ในเรื่องของบุคลิกภาพ รูปร่างหน้าตาภายนอกเหมาะสมกับการตัดสินใจในครั้งนี้หรือไม่ เพราะการตัดสินใจแปลงเพศเป็นสิ่งที่ต้องการการทบทวนเป็นอย่างมาก เพราะเมื่อถึงขั้นตอนของการผ่าตัดแล้วเราไม่สามารถที่จะเรียกร้องวันเวลาให้กลับคืนมาได้เหมือนเดิมอีกต่อไป ดังนั้นสิ่งที่ควรจะต้องระมัดระวังอย่างมากในการตัดสินใจแปลงเพศคือ ความพร้อมของสภาพร่างกายและจิตใจ ว่ามีความพร้อมที่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายหรือไม่ ถ้ามีความพร้อมก็สามารถที่จะทำได้ เพราะการแพทย์ปัจจุบันนี้มีความเจริญก้าวหน้ามาก ปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีแพทย์ที่มีฝีมือเป็นอย่างมากในเรื่องของการผ่าตัดแปลงเพศให้เราได้เลือกให้เราตัดสินใจ รวมทั้งในปัจจุบันนี้มีผู้ที่ผ่าตัดแปลงเพศไปแล้วหลายคน ที่เราสามารถขอคำแนะนำจากเขาเหล่านั้นได้ เพื่อที่จะนำคำแนะนำต่าง ๆ มาใช้ประกอบการตัดสินใจ เพื่อที่จะได้ไม่เกิดข้อผิดพลาดเกิดขึ้นมาในภายหลัง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พึงระวังอยากจะฝากไว้ให้กับผู้ที่สนใจแปลงเพศได้เก็บไปคิดและพิจารณาว่าสามารถจะทำได้หรือไม่ ซึ่งก็แล้วแต่วิธีคิดและการพิจารณาของคนแต่ละบุคคลว่าจะสามารถเลือกวิธีการตัดสินใจอย่างไรจึงจะถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง

กรณีศึกษาที่ 12

ชื่อ คุณसार ชื่อเล่น นิด (นามสมมติ)

ประวัติส่วนตัว

นิดอายุ 22 ปี นับถือศาสนาพุทธ เป็นคนจังหวัดอุดรธานี ปัจจุบันนี้นิดศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ บิดาอายุ 49 ปี มีอาชีพเป็นช่างทาสี มารดาอายุ 52 ปี รับราชการ นิดเป็นลูกชายคนที่ 3 ในบรรดาพี่น้องทั้งหมด 4 คน

พี่ชายคนโต	อายุ 29 ปี	มีอาชีพรับจ้างทั่วไป
พี่สาว	อายุ 26 ปี	ทำงานโรงงาน
นิด	อายุ 22 ปี	กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โนมหาวิทยาลัยเอกชน สาขาวิชานิติศาสตร์
น้องสาว	อายุ 19 ปี	ทำงานโรงงาน

พี่ชายและพี่สาวเป็นพี่ที่เกิดต่างบิดากับนิดและน้อง พี่น้องทุก ๆ คนแต่งงานกันไปหมดแล้วยกเว้นนิดคนเดียวที่ยังไม่ได้แต่งงาน พี่ชายคนโตไม่ค่อยสนิทสนมกับนิดเหมือนกับพี่สาวและน้องสาว เมื่อเด็ก ๆ พี่ชายมักจะไปไหนต่อไหนกับเพื่อน ๆ ของเขาเสมอ ทำให้เกิดช่องว่างที่ทำให้

นิตกับเขาห่างเหินกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อและแม่

พ่อและแม่ของนิตไม่ได้อยู่ด้วยกัน เพราะพ่อเข้ามาทำงานอยู่ที่กรุงเทพ ฯ แต่ก่อนที่พ่อจะมาทำงานเป็นช่างผสมสี พ่อเคยไปทำงานที่ประเทศซาอุดีอาระเบีย พ่อจะห่างเหินกับทุกคนในครอบครัวมาก เพราะไม่ได้เจอกันมาเป็นเวลา 10 ปี ตอนที่พ่อไปทำงานที่ซาอุดีอาระเบีย จำได้ว่าตอนนั้นนิตอายุเพียง 2 ปีเท่านั้น

ตอนที่นิตอายุ 12 ปีกำลังเรียนอยู่ประมาณชั้นประถมปีที่ 6 แม่พานิตและทุกคนในครอบครัวไปรับพ่อที่สนามบิน นิตจำหน้าพ่อไม่ได้เพราะเคยเห็นหน้าพ่อจากภาพถ่ายเท่านั้น พอไปรับพ่อที่สนามบิน พ่อเดินมากับเพื่อนของเขา เราก็กถามแม่ว่าพ่อของเราคนไหน นิตยังรู้สึกเจ็บใจตัวเองอยู่เลย

อำนาจการตัดสินใจในครอบครัว

ตอนเด็ก ๆ นิตไม่ได้อยู่กับพ่อแม่เพราะย่าขอนิตไปเลี้ยงตั้งแต่ นิตอายุเพียง 1 ปี บ้านย่าไม่มีใครอยู่มีแต่เพียงปู่กับย่า 2 คนเท่านั้น แม็กียอมให้นิตไปอยู่กับย่าเพราะแม่มีภาระที่ต้องเลี้ยงดูลูก ๆ อีก 3 คน ต้องรับภาระในเรื่องของการหาเลี้ยงครอบครัวเพียงลำพังคนเดียว บ้านปู่ย่าจะอยู่ในละแวกเดียวกันกับบ้านแม่ นิตจะนอนกับย่าทุกวัน ตอนเด็ก ๆ นิตเป็นคนที่ค่อนข้างจะดื้อเงียบและเก็บตัว แม่จะทำหน้าที่ในการตัดสินใจทุก ๆ เรื่อง ส่วนที่บ้านปู่ ย่าจะตัดสินใจในทุก ๆ เช่นกัน เพราะปู่เป็นคนค่อนข้างเงียบและเฉย ย่าพูดอะไรปู่ก็จะเชื่อและฟังที่ย่าพูดตลอด ดังนั้นแบบอย่างที่นิตมองก็คือ จะมองย่าเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตมาโดยตลอด แต่ในขณะที่เดียวกันนิตจะสงสารแม่มาก เพราะบ้านของเราไม่ใช้บ้านของคนที่มีฐานะดี คนต่างจังหวัดส่วนใหญ่มักนิยมไปทำงานต่างประเทศ เพื่อส่งเงินกลับมาจุนเจือครอบครัว แต่ในกรณีของพ่อนิตมันไม่ใช่ เพราะตลอดระยะเวลา 10 ปีที่พ่อไปทำงานยังต่างประเทศพ่อไม่เคยที่จะส่งเงินมาจุนเจือครอบครัวเลย พ่อติดการพนัน เป็นภาระหนักมากที่แม่ซึ่งเป็นผู้หญิงตัวคนเดียวที่ต้องดูแลลูก ๆ ทั้ง 4 คน นิตสงสารแม่มาก แต่นิตจะอยู่กับย่ามาโดยตลอด จนกระทั่งอายุประมาณ 15 ปี นิตเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ย่าตาย บ้านที่แม่เคยอยู่ก็ต้องขายไป เพราะว่าพ่อกลับมาต้องการเงินก้อนใหญ่ไปใช้หนี้ที่พ่อเล่นการพนัน รวมทั้งหนี้สินต่าง ๆ ที่พ่อสร้างขึ้นมา ซึ่งทุก ๆ คนในครอบครัวก็ตัดสินใจว่าจะขายบ้านเพื่อเอาเงินมาใช้หนี้ ทุก ๆ คนในครอบครัวย้ายมาอยู่รวมกันที่บ้านของย่า ซึ่งบ้านย่านอกจากจะมีปู่และตัวนิตแล้วยังมีน้อง ๆ ซึ่งเป็นลูกของอาภิกมาอยู่ที่บ้านหลังนี้เพื่อที่จะได้ไปโรงเรียนและกลับบ้านได้สะดวกขึ้น ดังนั้นบ้านของปู่จึงมีคนอยู่มากขึ้นกว่าเดิม

เมื่อย่าเสียชีวิตลง นิตก็เริ่มแยกตัว เพราะไม่สามารถเข้ากับคนในบ้านได้ เพราะตอนที่นิตมาอยู่บ้านย่า พี่สาวและน้องสาวของนิตจะสนิทสนมกันมากจนนิตไม่สามารถเข้ากับเขาได้

ทำให้นิดรู้สึกห่างเหินกับพี่และน้อง นิดมีความรู้สึกเหมือนอยู่ตัวคนเดียว แต่การที่นิดออกมาอยู่บ้านย่าในตอนนั้นไม่ได้หมายความว่านิดจะไม่รู้ข่าวคราวความเคลื่อนไหวของทุกคนในบ้าน นิดสนใจเรื่องในครอบครัวตลอดเวลา นิดมีเวลาเจอหน้าแม่และได้พูดคุยกับแม่วันละชั่วโมงเท่านั้น คือนิดกับแม่จะเจอกันในตอนเย็น ๆ ที่บ้านแม่แล้วนิดก็กลับมาอนที่บ้านย่า การที่นิดได้เจอแม่ วันละชั่วโมงก็ไม่ได้หมายความว่านิดจะรู้สึกน้อยใจแม่เลย เพราะย่าจะโอดนิตมาก นิดอยากจะได้อะไรย่าก็จะหามาให้ตลอด ย่าจะตามใจนิตมากเพราะนิตเป็นหลานผู้ชายเพียงคนเดียวที่เกิดมาจากพ่อ การที่ย่าโอดนิตมาก ๆ ทำให้นิดไม่รู้สึกว่าขาดแม่ แถมยังคิดว่ามีหรือไม่มีแม่ก็ไม่ใช่เรื่องที่สลักสำคัญอะไรเลย แต่เมื่อย่าเสียชีวิตลงนิดกลับมีความรู้สึกว่าเป็นโลกนี้นิดไม่เหลือใครอีกแล้ว มันมีความรู้สึกเหมือนกับว่านิตสูญเสียทุกอย่างทุกอย่างในชีวิตไปหมด ถึงแม้ว่าจะมีพ่อและแม่รวมทั้งพี่และน้องอยู่กันครบก็ตาม

การอบรมเลี้ยงดู

เมื่อพ่อกลับมาอยู่บ้านก็ไม่ค่อยได้สนใจนิตและครอบครัว นิดคิดว่าพ่อคงกำลังหาทางที่จะกอบกู้ฐานะของครอบครัวให้ดีขึ้น เพราะหลังจากที่พ่อใช้นี้หมดพอก็เข้ามาหางานทำที่กรุงเทพฯ นิดเข้าใจพ่อในตอนนั้น แต่ก็อดสงสัยไม่ได้ว่าทำไมพ่อถึงไม่เคยทำหน้าที่ของพ่อที่ดีให้กับคนในครอบครัวได้เห็นบ้าง นิดอยากให้พ่อดูแลเอาใจใส่ครอบครัว สั่งสอนและอบรมพวกเขาบ้าง นิดจำได้ว่าตั้งแต่จำความได้นิตไม่เคยได้นอนกับพ่อเลย จะได้คุยกับพ่อสักครั้งก็แทบจะหาเวลาไม่ได้ แต่ไม่ใช่ว่าความสัมพันธ์ของพ่อกับแม่นิตจะไม่ดี นิดคิดว่าพอกับแม่ต้องรักกันมาก เพราะไม่อย่างนั้นแม่คงไม่ทำทุกอย่างเพื่อพ่ออย่างนี้ และพอก็คงมีเมียใหม่ไปแล้ว นิดรู้ว่าตลอดเวลาพ่อและแม่ไม่เคยคิดมีคนอื่นนอกจากกันและกันเลย บ่อยครั้งที่นิดคิดอยู่เสมอว่าทำไมครอบครัวของนิตจึงไม่เป็นครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ คืออยู่กันพร้อมหน้าทั้งครอบครัว อาจจะไม่ทุกวัน แต่อาจจะเป็นวันสำคัญๆ ก็ได้เช่น วันปีใหม่ วันพ่อ วันแม่ อะไรทำนองนี้ นิดคิดว่ามันจะดูเป็นครอบครัวที่อบอุ่นมากในความคิดของนิต

พี่สาวและน้องสาวของนิตเรียนหนังสือเก่งมาก พี่สาวเรียนจบจากโรงเรียนเทคโนโลยีเกรดเฉลี่ย 3 กว่า ๆ ส่วนน้องสาวก็เรียนได้เกรดเฉลี่ย 3 กว่าเหมือนกัน ยกเว้นพี่ชายคนโตที่เรียนค่อนข้างอ่อน และไม่ค่อยสนใจเรื่องการเรียน พี่ชายของนิตเลิกเรียนกลางคัน (ตอนนั้นเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) เพราะคบเพื่อนไม่ดี ชวนกันหนีเรียนหนีเที่ยว ท้ายสุดก็ชวนกันหนีออกจากบ้านไปอยู่ใต้ นิดคิดว่าสาเหตุที่พี่ชายของนิตหนีออกจากบ้านอาจจะเป็นเพราะไม่มีคนเข้าใจเขาก็ได้ หลังจากที่พี่ชายของนิตหนีออกจากบ้านได้ไม่นานน้องสาวของนิตก็หนีตามผู้ชายไป ตอนนั้นนิดคิดอยู่ตลอดเวลาว่าน้องสาวของนิตเป็นคนไม่ดี แต่เมื่อนิดคิดย้อนกลับไปแล้ว นิดคิดว่าคนที่มีส่วนทำให้ครอบครัวของนิตเป็นอย่างนี้มีสาเหตุมาจากพ่อ การที่ทำให้นิดมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นกระเทยเพราะว่านิตไม่ค่อยได้เห็นหน้าพ่อ พ่อมาอยู่กับครอบครัวได้ 6 เดือน พ่อก็ไปทำงานที่กรุงเทพฯ นิดคิดว่าพ่อไม่เคยเป็นห่วงความรู้สึกของแม่และคนในครอบครัวเลย พ่อจะ

มีเวลามาหาครอบครัวเพียงในช่วงเช้าวันเสาร์พอดตกเย็นวันเสาร์พ่อก็กลับเข้ากรุงเทพฯ เป็นช่วงที่น้องสาวเริ่มมีเพื่อนและเริ่มหนีเที่ยว ส่วนพี่สาวก็เริ่มมีแฟน มีหนุ่มที่คอยจะมานั่งคุยด้วย ทุกคนต่างแยกย้ายกันไป นิดไม่มีใครเลยยกี้ไม่มีแล้ว นิดก็หันเข้าหาเพื่อน ส่วนแม่ทำงานทุกอย่างที่พอจะเป็นเงินเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว เช่น ขายของในตลาด จัดทัวร์ ตกเย็นวันอาทิตย์ก็จะเข้าวัดฟังธรรม ตอนนั้นนิดเข้าใจว่าแม่ของนิดกลัวเรื่องน้องและเรื่องครอบครัวมาก การแสดงออกของพ่อที่มีต่อนิดและคนในครอบครัว รู้สึกว่าเขาจะเฉย ๆ กับทุก ๆ คน เขาไม่ดู ไม่ตี จะเฉย ๆ มากกว่า พ่อเอาใจใส่น้องสาวคนเล็กมากที่สุด น้องสาวคนเล็กจะเข้าไปคลุกคลีกับพ่อ เข้าไปประจ้อประแจ ส่วนแม่นิดคิดว่าแม่รักลูกเท่า ๆ กัน คงเป็นเพราะแม่ไม่มีเวลามากกว่าจึงทำให้การแสดงออกของความรักดูจะน้อยลง ในตอนนั้นนิดคิดว่าถ้าคบกับเพื่อนจะมีความสุขมากกว่าอยู่ในครอบครัว

ความคาดหวังในเรื่องเพศของพ่อและแม่ที่มีต่อบุตร

คนในครอบครัวของนิดตั้งความหวังในตัวนิดมากเพราะแม่เคยบอกนิดว่า ปู่ย่า รวมทั้งคนในครอบครัวทุกคนอยากให้แม่มีลูกผู้ชาย เมื่อแม่คลอดนิดออกมาเป็นผู้ชายทุกคนในบ้านมีความสุขมาก นิดคิดว่าทุก ๆ คนในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับนิดไม่ยอมให้นิดเป็นแบบนี้ แต่นิดเป็นของนิดเองตั้งแต่จำความได้แล้วรู้ว่าตัวเองอยากเป็นผู้หญิง และนิดจะทำตัวเป็นเด็กเรียบร้อย นิดไม่ยอมให้ทุกคนในบ้านรู้ว่านิดคิดอย่างไร นิดไม่เคยแสดงกิริยาอาการวิดีว้ายให้ใครเห็น พ่อแม่ ปู่และย่าจะสอนนิดตลอดว่าให้นิดเป็นคนดีและเป็นเด็กผู้ชายที่ดีมาโดยตลอด อาจจะมีบ้างที่แม่จะเลี้ยงนิดแบบคุณหนูมากเกินไป คือเวลาที่นิดไปเล่นกับเพื่อน ๆ ไปตากแดดตากลมมา แม่ก็จะดุไม่ยอมให้นิดออกไปเล่นที่ไหนอีกเพราะแม่กลัวนิดจะดำ แต่นิดก็เคยคิดเหมือนกันที่แม่อาจจะมีส่วนสนับสนุนพฤติกรรมของนิดบ้างเล็กน้อย เวลาที่นิดมีสิขิ้นแม่จะเตือนให้นิดรักษาความสะอาด แม่คงอยากให้ลูกรักษาความสะอาด ดูแล้วเป็นเด็กผู้ดีก็เป็นได้ แต่แม่ก็คงไม่อยากจะให้นิดเป็นกระเทย นิดจำได้ว่านิดเคยเอาเสื้อผ้าของแม่มาใส่เพราะเห็นว่าแม่ใส่ชุดนี้แล้วสวยดี พอนิดเอาชุดของแม่มาใส่เสร็จนิดก็จัดการแต่งหน้าแต่งตาให้กับตัวเอง พอแม่มาเห็นก็ไม่ได้อะไร นิดในตอนนั้น แม่มาบอกตอนหลังจากที่นิดเปิดตู้เสื้อผ้าของแม่เพื่อจะหยิบชุดนั้นมาใส่ก็ปรากฏว่าชุดนั้นหายไปไม่ได้อยู่ตรงที่เดิม นิดถามแม่ว่าชุดนั้นหายไปไหน แม่ก็บอกนิดว่าเอาไปเผาแล้ว ตอนนั้นนิดคิดว่าแม่ไม่ชอบที่นิดเอาชุดของแม่ไปใส่ นิดคิดว่าแม่ต้องการให้นิดเป็นเด็กผู้ชายที่เรียบร้อย และทำตัวให้น่ารักในสายตาแม่มากกว่า

การเล่นในวัยเด็ก

ของเล่นส่วนใหญ่ที่นิดได้จากแม่และย่าจะเป็นของเล่นจำพวกปืน แต่นิดไม่ทันได้เล่นของเล่นเลยเพราะโดนขโมยหมด คิดว่าคงจะเป็นพี่ ๆ น้องกันมากกว่าที่ขโมยของเล่นของนิดไป แต่นิดก็ไม่ได้แคร์ในเรื่องของของเล่นเท่าไรนัก ของเล่นที่นิดมีคือหมี่ตีกลอง นิดก็จะเล่นแะ ๆ

เลาะๆ มันอยู่แค่อย่างเดียว แต่ไม่ใช่ว่ามันจะไม่มีของเล่นที่มันอยากได้ เคยอยากได้อุปกรณ์เกมพอดูราคาแล้วคิดว่ามันไม่เหมาะกับเราเพราะฐานะทางบ้านเราไม่ดี มันไม่อยากเพิ่มภาระให้กับแม่และย่า อาจจะเป็นเพราะมันเป็นเด็กที่ไม่ชอบเรียกร้องอะไร มันเป็นคนที่ชอบฝัน ชอบนั่งคิดนั่งฝันอะไรคนเดียว บ่อย ๆ

การศึกษาและเพื่อน

ตอนที่มันอยู่ประถมศึกษาปีที่ 6 มันเคยมีความคิดที่จะกลับไปใช้ชีวิตเหมือนกับเด็กผู้ชาย ทั่วไป เพราะตอนเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 จะขึ้นชั้นมัธยมปีที่ 1 มัธยมต้นต้องเรียนโรงเรียนชายล้วน มันเกิดความกลัวว่าถ้ามันยังมีความคิดที่จะเป็นผู้หญิงทำตัวตุ้งติ้งอีก มันคงจะเข้ากับเพื่อนๆ ไม่ได้แน่ มันจึงได้พยายามทำตัวเองทุกอย่างให้เหมือนกับเด็กผู้ชายโดยทั่วไป มันเคยเห็นรุ่นพี่ที่เป็นแบบมันเขาชอบแต่งหน้าทาปากเวลามาโรงเรียนและเวลาโรงเรียนมีงาน พี่เขาจะถูกเพื่อนๆ แกล้ง มันคิดว่าถ้ามันขึ้นทำตัวแบบพี่คนนี้นี่มันคงจะโดนแกล้งเหมือนกับเขา มันก็เลยต้องไปโรงเรียนแบบเด็กที่เรียบร้อย

เพื่อนๆ ของมันตอนเด็ก ๆ จะดีมาก มันจำได้ว่า เคยไปเที่ยวชนบทกับเพื่อนๆ ที่บ้านเขาอยู่ชนบท มันได้ไปเที่ยวและได้ไปขี่ควาย เที่ยวกับเพื่อนสนุกมากจนไม่อยากกลับบ้านเลย มันโกหกทางบ้านว่าโรงเรียนยังไม่เปิดเทอม ขออยู่เที่ยวเล่นกับเพื่อนก่อน พอมันกลับมาถึงบ้านตัวดำปี้เลย แม่ตีมันไม่โหดมากรีบจับมันอาบน้ำขัดถูด้วยมะขามเปียก แม่เขาอยากให้ลูกๆ ดูดี

มันคิดว่าพฤติกรรมของมันเริ่มเห็นได้ชัดตอนอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 3 พฤติกรรมต่างๆ ของมันเป็นผู้ชายแต่มันจะสำอางมาก คือจะชอบส่องกระจก เวลาที่มันหน้ามันต้องรีบทาแป้งเด็กซึ่งในห้องเรียนก็มีเพื่อนที่เป็นเหมือนกับมันคนหนึ่ง มันอยากรู้ว่าเขามีความรู้สึกเหมือนกับมันหรือเปล่า มันเลยลองเข้าไปนั่งคุยกับเขา มันจึงได้รู้ว่าความคิดของเพื่อนคนนี้นั้นเหมือนกันกับมัน ดังนั้นมันคิดว่ามันเริ่มมีเพื่อนที่เข้าใจและเราทั้งสองคนก็ได้นั่งถกปัญหาว่าเราทั้งสองคนจะทำอย่างไรต่อไปกับชีวิตดี มันก็บอกกับเพื่อนว่ามันอึดอัดมาก มันเปิดอกพูดกับเพื่อนคนนั้นทุกอย่างที่มันรู้สึก เป็นอันว่าเราสองคนเข้าใจกันดี พอขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต้องมีการเลือกแผนการเรียน ซึ่งมันเป็นเด็กที่เรียนดีอยู่แล้วไม่ต้องสอบก็สามารถเลือกเรียนห้อง King ได้แต่มันก็ไม่ได้เลือก มันคิดอยู่นานหลายเดือนว่าจะเอาอย่างไรกับตัวเองดี ถ้ามันต้องเลือกเรียนตามใจคนอื่น ชีวิตของมันคงจะไม่มีความสุขแน่ๆ มันต้องทนทุกข์ทรมานในเรื่องของการตัดสินใจอยู่นานมาก ในช่วงเวลานั้นมันกลายเป็นคนที่เสียบไม่รุ่งเรืองเหมือนเมื่อก่อน เพราะโดยปกติมันแล้วมันจะเป็นคนสนุกสนานชอบพูดชอบคุย ตอนนั้นมันคิดแต่ว่าตัวมันต้องทำอะไรสักอย่าง เพื่อให้มันมีความสุขในเรื่องของการเรียนที่มันรัก มันกับเพื่อนคนที่เป็นอย่างมันเลือกที่จะเรียนสายศิลป์ฝรั่งเศสกันแค่ 2 คน เพราะเพื่อนคนอื่นๆ เลือกที่จะเรียนสายวิทย์กันหมด มันไม่ชอบเรียนสายวิทย์ เมื่อมันเลือกเรียนสายศิลป์ฝรั่งเศส พ่อกับแม่ก็ไม่ได้ว่าอะไรเพราะพ่อกับแม่เรียนน้อยจบกันแค่ประถม

ศึกษาปีที่ 4 ดังนั้นนิตบอกอะไรเขาๆ ก็เชื่อ เพราะเขาอยากให้นิตได้เรียนสูงกว่า นิตคิดว่านิตทำทุกอย่างเพื่อคนอื่นมามาก

หลังจากที่นิตเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เทอมแรกนิตรู้สึกอึดอัดมากที่ต้องทำตัวเป็นผู้ชายแท้ ๆ แบบที่เพื่อน ๆ เขาเป็นกัน แต่หลังจากนั้นไม่นานหลังจากที่ขึ้นเทอม 2 นิตเริ่มที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวเอง จากคนที่เคยเรียบร้อยมาเป็นคนกล้าที่จะลุกขึ้นมาพูดกับเพื่อน ๆ หน้าห้องว่านิตเป็นอะไรและถ้านิตเป็นอย่างนี้เพื่อน ๆ จะรับนิตได้ไหม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนิตไม่ใช่ นิตลุกขึ้นมาทำท่ากรีดกรีด แต่ นิตเริ่มที่จะมีมือไม่ไปเวลาที่ นิตพูด คือจะไม่เหมือนเมื่อก่อนที่นิตพูดจะต้องเก็บไม้เก็บมือ แต่ก่อนเพื่อน ๆ ชวนนิตไปเตะบอลนิตก็จะไป แต่นิตจะไปนั่งดูเพื่อน ๆ เล่น พอ นิตเริ่มเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเมื่อเพื่อน ๆ ชวนไปเล่นนิตก็ไม่ไปเล่นกับพวกเขา นิตพยายามจะไม่ไปโดนแดดโดนลม หลังจากที่นิตเริ่มที่จะออกอาการกระเทยก็เริ่มมีกลุ่มกระเทยบางกลุ่มที่เริ่มรวมตัวกันขึ้นเป็นแก๊งค์กระเทยที่ไม่ดี โรงเรียนเริ่มมีมาตรการป้องกันการเป็นกระเทยโดยนำเด็กนักเรียนทั้งหมดไปทดสอบทางด้านจิตใจกับจิตแพทย์ ซึ่งหมอได้บอกว่าเด็กมัธยมต้นควรได้รับการแก้ไขก่อนที่จะสายแต่ถ้าเด็กมัธยมปลายเป็นก็ต้องปล่อยเขา ตอนนั้นนิตอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 3 นิตก็เลยโดนทดสอบ มีกระเทย 5 คน ประท้วงทางโรงเรียน ซึ่งก็ไม่ได้ผล ทางโรงเรียนจับทั้ง 5 คนกร้อนผมและให้วิดพื้น 500 ที่เป็นการลงโทษแต่ก็ไม่เห็นจะช่วยให้กระเทยทั้งหมดหายได้ ก็ยังคงเป็นกันอยู่จนในที่สุดโรงเรียนก็ต้องล้มเลิกความคิดที่จะต่อต้านกระเทย

เพื่อนในกลุ่มของนิตมีทั้งเพื่อนที่เรียนอยู่ชั้นเดียวกันคือเรียนอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 4 และเพื่อนที่เป็นรุ่นพี่ที่เป็นกระเทยเหมือนกันซึ่งอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 5 ปีที่ 6 ที่นิตคบเป็นเพื่อนเพราะเป็นแบบเดียวกับนิต นิตคิดว่าเพื่อนของนิตทั้งเก่งทางด้าน การเรียน ด้านกิจกรรม นิสัยดี สวยมาก นิตดูเพื่อน ๆ เป็นตัวอย่าง คิดว่าเขาดีไปหมดในความคิดของนิต เขาไม่กรีดกรีด เรียบร้อย นิตคิดว่าเขาน่าจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนิตได้ ฉะนั้นนิตคิดว่านิตจะเอาแบบเขา นิตก็เลยเข้ากลุ่มกับเขา เพื่อน ๆ ในกลุ่มก็สอนให้นิตเข้าใจในสิ่งที่ควรทำในชีวิตคือถ้าอยากให้เป็นเพื่อน ๆ ยอมรับต้องทำตัวให้ดี เรียนให้เก่ง ๆ ทำกิจกรรมทุกอย่างที่โรงเรียนจัด อย่าพยายามทำตัวให้มีปัญหา กับสังคม ช่วงปิดเทอมแทนที่นิตจะอยู่บ้าน นิตก็พยายามขอแม่ตีวเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย นิตเข้ามากรุงเทพฯ ๓ กับกลุ่มเพื่อนเพื่อมาตีว ตอนนั้นนิตไม่มีเงินเลย พวกพี่ ๆ ที่อยู่ในกลุ่มเขาเอ็นทรานซ์ติดที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตอนนั้นนิตสอบเทียบได้แล้วแต่สอบไม่ติด นิตเริ่มจะรู้สึกว่าตนมีปัญหาเรื่องการเรียนมาก แม่ไม่อยากจะให้นิตเรียนเพราะแม่ไม่มีเงินส่ง อยากให้นิตออกมาช่วยทำงานมากกว่า ตอนนั้นเป็นช่วงที่นิตเริ่มออกท่าทางกระเทยมากขึ้น แม่เริ่มที่จะมีความรู้สึกไม่เข้าใจว่าทำไมนิตถึงเป็นกระเทย แม่อ้างว่าถ้านิตจะเป็นกระเทยแม่จะไม่ให้นิตเรียนต่อ นิตคิดว่ามันเป็นข้ออ้างมากกว่า นิตบอกแม่ว่านิตจะไม่ง้อแม่เหมือนกันถ้าแม่ไม่ส่งให้นิตเรียน

หลังจากสอบเอ็นทรานซ์ไม่ติดก็ไปลองสอบที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ซึ่งนิตสอบติด แต่ค่าเรียนแพงมาก ประมาณ 6 หมื่นบาท คิดอยู่เหมือนกันว่าจะเอาเงินที่ไหนมาเรียน นิตก็เลย

ตัดสินใจเลือกมาเรียนมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งใหม่ที่ราคาไม่แพงเกินไปที่นิตจะเรียนได้ นิตต้องเลือกทุกๆ อย่าง ต้องดูด้วยว่ากำลังปัญญาและกำลังเงินของเราสามารถเรียนที่ไหนได้ สามารถเข้ากับเพื่อนได้ไหม เพราะนิตไม่ชอบให้ใครมาดูถูก เมื่อมีใครมาดูถูกแล้วไฟมันจะขึ้นหน้าทันที คือนิตเป็นกระเทยนิตไม่ชอบให้ใครมามองนิตแบบเหยียดหยาม นิตก็จะว่าคนที่ดูถูกไปเลยว่าจะมีใครมาดูถูกมาหัวเราะฉันทันทีไม่ได้เพราะฉันทันทีเก่ง ฉันทันทีเป็นคน ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีคนรู้ว่านิตเป็นกระเทยนอกจากนิตจะแสดงตัวให้คนอื่นรู้ แต่ส่วนมากนิตไม่ค่อยแสดงตัวให้คนอื่นรู้ว่านิตเป็นกระเทย ตอนที่เรียนที่มหาวิทยาลัย นิตจะรู้สึกอึดอัดมากเพราะนิตแต่งตัวเป็นผู้หญิงแต่ชื่อนำหน้าของนิตยังเป็นนายอยู่ เพื่อน ๆ เพิ่งจะรู้หลังจากที่เราเรียนไปได้แล้ว 2 สัปดาห์ รายชื่อนักศึกษาก็ยังไม่ออกนิตกลัวใจมาก กลัวเพื่อน กลัวรุ่นพี่ กลัวอาจารย์จะรับนิตไม่ได้ แต่ในมหาวิทยาลัยเกือบ 80 เปอร์เซ็นต์ที่รู้ว่านิตเป็นกระเทย จากคำบอกเล่าปากต่อปาก นิตกลัวมากเวลาที่มหาวิทยาลัยมีการรับน้องต้องมีการแนะนำชื่อ นิตจะกลัวทุกคนรับนิตไม่ได้เพราะนิตต้องเรียนอยู่ที่นั่นถึง 4 ปี ดังนั้นพอถึงช่วงแนะนำตัวนิตก็บอกชื่อนิตชื่ออะไร และแนะนำว่านิตเป็นสาวประเภทสอง นิตอยากให้พี่ ๆ เพื่อน ๆ ทุกคนที่อยู่ตรงนี้ยอมรับนิตเพราะนิตอยากมีเพื่อนอยากมีสังคม ขอให้ยอมรับและเปิดใจรับนิตด้วย ซึ่งทุกคนเขาก็ตอบกันว่าเขายอมรับนิต ตอนแรกที่มาเรียนที่นี่ก็ไม่อยากให้ใครรู้เลย กะว่าจะมาเรียนแบบมาเช่าเย็นกลับ แต่ในความเป็นจริงแล้วทำไม่ได้เพราะนิตต้องทำอะไรสักอย่างให้คนที่นิตยอมรับเราให้ได้ โดยนิตจะเข้าร่วมกิจกรรมกับทางมหาวิทยาลัยทุกอย่าง ร่วมการประกวดดาวเดือน เขียร์สிடเดอร์ก็ประกวด ทุกอย่างที่นิตทำได้นิตก็จะทำ อย่างการประกวดดาวเดือนตอนแรกนิตไม่อยากจะประกวดเลยแต่เพื่อน ๆ เรียกร้องนิตก็เลยเข้าประกวดให้ นิตขออาจารย์เดินเพียงแค่อ้อมเตี้ย นิตก็เดินแค่อ้อมเตี้ยจริงๆ อาจารย์บ่นเสียดายมากเพราะคะแนนของนิตมาเป็นที่ 2 แต่อาจารย์ต้องเอานิตออกจากการประกวด เพราะนิตไม่ใช่ผู้หญิง นิตไม่ได้เสียใจอะไรเพราะนิตเอาฮาเข้าว่า เอาแค่นี้ให้สังคมยอมรับนิตว่านิตก็สามารถทำได้คือ นิตจะพยายามเอาปมด้อยของนิตมาทำให้เป็นปมเด่นให้ได้

การทำงาน

ช่วงที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 นิตเริ่มหาเงินใช้เองได้แล้ว ช่างบ้านเขาทำเครื่องกรู๊น ขายกันเป็นกิจการภายในครอบครัว นิตก็ขอรับเขามาทำเอง เก็บเงินที่แม่ให้ไปโรงเรียนเอามาใช้เป็นเงินทุนเพื่อทำของขาย เงินที่หามาได้เริ่มจะมาเป็นกอบเป็นกำแต่แทนที่นิตจะเอาเงินที่ได้มาซื้อของที่เป็นประโยชน์กลับเอาเงินที่ได้ไปซื้อเครื่องสำอาง แป้ง ช่วงนั้นอายุ 18 ปี เรียนจบมัธยมปีที่ 6 แล้ว หลังจากที่เอนทรานซ์ไม่ติดก็เริ่มที่จะต่อรองกับแม่ว่าอยากเข้าไปเรียนวิทยาลัยครู แม่ก็ตกลงว่าถ้าสอบติดก็จะให้เรียนแต่ถ้าสอบไม่ติดก็ต้องออกมาช่วยแม่ทำงาน สุดท้ายนิตก็สอบติดแต่แม่ก็ผิดคำสัญญา โดยแม่บอกว่าไม่มีเงิน นิตมีเงินอยู่ 5,000 บาทก็เอาเงินที่มีทั้งหมดไปเรียน นิตยอมที่จะตัดผม แต่ตอนหลังเงินไม่พอดึงออกกลางคัน นิตโทรศัพท์ปรึกษากับพี่ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เขาก็มีปัญหาเหมือนกัน เพราะไกลบ้านมีปัญหาเรื่องการเดินทาง ซึ่งพี่เขา

ก็เอ็นทรานซ์ใหม่ก็สามารถเอ็นทรานซ์ติดที่มหาวิทยาลัยเกษตรได้ นิดก็เลยยิ่งชื่นชมพี่ว่าเขาเก่ง ซึ่งในตอนนั้นนิดก็เอ็นเหมือนกันแต่ไม่ติด ซึ่งเพื่อน ๆ เขาก็หาที่เรียนได้และลงทะเบียนเรียนกันไปหมดแล้ว เหลือแต่นิดเพียงคนเดียวที่ยังอยู่ที่บ้าน นิดยอมรับว่าความรู้สึกแย่มาก นิดเหลือเงินเก็บจำได้ว่าเหลือประมาณ 800 บาท ตัดสินใจว่าจะหนีออกจากบ้าน(ตอนอายุ 19 ปี) นิดไม่รู้ว่าจะไปไหนคิดไว้วาน่าจะไปพ่ตยาดีกว่า เพราะมีคนอย่างเราเยอะ มีเพื่อนที่แสดงโชว์อยู่ที่นั่นแต่ในความคิดนิดไม่เคยคิดที่จะไปทำงานแบบเขา นิดจึงไปทำงานล้างจาน เป็นเด็กเสิร์ฟ เป็นคนรับโทรศัพท์ที่โรงแรมโรเินส์ พทยา ที่เขารับนิดเข้าทำงานอาจเป็นเพราะนิดเหมือนผู้หญิงมากก็ได้ เขาก็ยอมรับให้นิดทำงาน ให้เราแต่งชุดพนักงานผู้หญิงทุกอย่าง ให้รวบรวม นิดทำงานอยู่ที่นี้ได้ไม่นานก็ต้องออกเพราะแพ้ระยะทางของการเดินทางจากที่พักมาที่ทำงานมันไกลมากวนไปวนมา เงินที่เก็บสะสมเริ่มติดลบลงไปทุกวัน ก็เลยโทรบอกพี่คนเดิมซึ่งช่วงนั้นพี่เขาก็มีปัญหาเหมือนกันคือเขาเป็นหนี้เพราะทำเงินของคณะหาย พ่อแม่เขาก็ช่วยไม่ได้ เราสองคนก็เริ่มนั่งจับเข่าคุยกันว่า จะเอาอย่างไรดี ทำอย่างไรจะมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ก็เริ่มต้นหางานทำเห็นมีประกาศหาพนักงานสาวสวยหุ่นดี มีรายได้งาม นิดสนใจ งานที่นิดทำคืองานนั่ง DRINK ตอนนั้นเรารู้แล้วว่าเราเริ่มมีรายได้เป็นกอบเป็นกำ เริ่มคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นเป็นสิ่งที่ดีเพราะนิดสามารถเอามาใช้ได้ในงานทุกอย่างแม้กระทั่งงานที่นิดกำลังทำอยู่ในตอนนี้ ช่วงที่ทำงานอยู่ที่บาร์ญี่ปุ่นที่พทยา ก็เริ่มมีคนญี่ปุ่นมาชอบ ตอนนั้นนิดก็ไม่ได้มีอะไรกับเขา เพราะนิดกลัวว่าเขาจะรู้ว่านิดเป็นกระเทย พยายามบ่ายเบี่ยงทุกวิถีทางที่จะไม่ไปนอนกับเขา จากรายได้ที่มีน้อยเราก็เริ่มมีมากขึ้นจากการทำงานที่นี้ ตอนหลังนิดกับพี่ก็ไปออกมาฆ่าล้างว่าเราทั้งสองคนไม่ใช่ผู้หญิงแต่เราเป็นกระเทย มาฆ่าล้างก็ไม่ว่าอะไรเพราะเราทำงานเก่งมาก จากที่ไม่มีมีแขกเลยเราเริ่มมีแขกประจำหลายคน เราทั้ง 2 คนเริ่มมีชีวิตที่ดีขึ้นมาก คนที่มาชอบนิดที่เป็นคนญี่ปุ่นเขาเป็นเจ้าของกิจการหลายแห่งทั้งในญี่ปุ่นและในประเทศไทย เวลาเขาไปไหนเขาก็จะเอาเราไปด้วยเราเริ่มได้ออกสังคมไปตามโรงแรมใหญ่ ๆ ตอนหลังนิดก็ไม่ได้ปิดบังเขาว่านิดเป็นอะไรเขาก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะเราทั้งสองคนไม่ได้ตกลงว่าจะเป็นแฟนกัน อีกอย่างเขาอาจจะเห็นว่านิดเป็นเด็ก และชอบเรียนหนังสือเขาก็ตกลงจะส่งเสริมให้นิดเรียน นิดมีเงินเก็บมากขึ้นกว่าเดิมเยอะมาก จำได้ว่าวันแม่นิดกำเงินไป 15,000 บาท ไปให้แม่ไปกราบแม่ นิดตั้งใจมากที่ช่วยปลดเปลื้องภาระหนี้สินต่าง ๆ ให้แม่ได้ ซึ่งการที่นิดหารายได้ให้กับแม่จำนวนมาก ๆ นี้เป็นส่วนหนึ่งที่นิดคิดว่าชีวิตที่ดีของกระเทยเกิดขึ้นมากกับนิดได้บ้างเหมือนกัน ซึ่งบางครั้งก็ไม่ค่อยเข้าใจชีวิตว่าทำไมเราต้องเป็นแบบนี้แทนที่เราจะได้ใช้ชีวิตที่ดีมีความสุขเหมือนเด็ก ๆ โดยทั่ว ๆ ไป ได้เรียนหนังสือ แต่นิดก็เข้าใจว่าโชคและโอกาสของคนเรามันไม่เหมือนกัน แต่นิดก็ไม่เคยคิดว่าจะมีรายได้ขนาดนี้ แม่เริ่มยอมรับนิดมากกว่าเดิมเพราะตอนนี้นิดคือจุดยืนของครอบครัว นิดสามารถส่งเสียครอบครัวให้มีฐานะที่มั่นคงยิ่งขึ้น ซึ่งไม่มีใครในบ้านทำได้เท่านิด จำได้ว่าตอนที่ออกจากบ้านนิดมีเสื้อผ้าติดตัวเพียง 2 ชุด แต่ตอนนี้นิดอยากได้อะไรก็ได้ในสิ่งที่นิดเคยฝันไว้ นิดพยายามที่จะเก็บเกี่ยวความฝันในวัยเด็กทั้งหมดที่ตนเองอยากมีอยากทำในอดีต ส่วนพ่อก็ไม่ได้ว่าอะไรนิดเพราะพ่อก็ไม่ได้มีบทบาทอะไรในครอบครัวให้นิดเห็นและนำมาเป็นแบบอย่างที่ดีได้อยู่แล้ว ยกเว้นแม่ซึ่งมีความอดทนที่ทำทุก

อย่างเพื่อครอบครัวมาโดยตลอด นิดจะชื่นชมในความอดทนของแม่มาตลอด ซึ่งนิดคิดว่าผู้หญิงคนนี้แข็งแกร่ง ที่สุดที่นิดเคยเห็นมา

ความรักและชีวิตคู่

หลังจากที่นิดเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เริ่มมีแฟน แฟนก็ยอมรับ แต่แม่ก็เริ่มสงสัยว่าทำไมนิดถึงได้มีแฟนเป็นผู้ชาย นิดคบกับแฟนคนนี้เป็นเวลา 1 ปีคือมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน แต่ตอนนั้นนิดเริ่มไม่ไหวแล้วเพราะตอนนั้นเด็กมากทั้งพ่อและแม่ของเราทั้ง 2 ฝ่ายเริ่มกีดกัน ตอนนั้นมีปัญหากับแม่มาโดยตลอด นิดคิดว่าชีวิตของนิดจะมาจบตรงนี้ได้ นิดคุยกับแม่คำสองคำก็ทะเลาะกัน แฟนคนแรกจะชอบนิดที่นิดเป็นนิด เขาไม่ยอมให้นิดแปลงเพศ เขากลัวว่านิดจะเป็นอันตราย นิดมีความสัมพันธ์ทางเพศกับแฟนก่อนแปลงเพศทั้งสิ้น 2 คนซึ่งไม่ใช่ว่าทุกคนที่มาเป็นแฟนนิดจะต้องมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย เพราะถ้านิดไม่ได้ออกใจจะไม่ยอม นิดไม่เคยปฏิเสธในความปรารถนาของคนอื่นที่มีให้นิด คนแรกที่เลิกกันไปเพราะพ่อแม่กีดกันความรักของเราทั้งสองคน ตอนนั้นนิดแทบอยากกินยาฆ่าตัวตาย มันเป็นความรู้สึกเจ็บปวดอย่างบอกไม่ถูก แต่ตอนหลังนิดก็เข้าใจว่าพ่อแม่ทุกคนอยากให้ลูกดำเนินชีวิตตามเพศที่ถูกต้อง นิดมีรักครั้งแรกเมื่ออายุเพียง 17 ปี ส่วนคนที่สองที่นิดบอกเลิกเขาเพราะคิดว่าเขามีความคิดที่ยังเด็กมาก แทนที่จะเอาเงินที่พ่อแม่ให้เขาไปกินไปใช้เขาก็แบ่งให้เรา คือถ้าพ่อแม่เขาให้อาทิตย์ละ 2,000 บาท เขาก็ต้องแบ่งมาให้เราใช้แล้ว 1,000 บาท นิดคิดว่านิดไม่ควรทำบาปเบียดบังความสุขของคนอื่น อีกอย่างเขาไม่เข้าใจนิดในเรื่องของการทำงาน นิดอยากทำงานอยากมีเงินอยากมีรายได้ที่จะจุนเจือครอบครัว เขาห้ามไม่ให้นิดทำงานเขาไม่เข้าใจนิด นิดเลยเลิกกับเขาอาจจะเป็นเพราะนิดรักตัวเองมากกว่าเขาก็เป็นได้ นิดเลือกที่จะเลือกอนาคตของตนเอง แต่ปัจจุบันนี้นิดมีแฟนญี่ปุ่นเพียงคนเดียว นิดเลือกเขาเพราะเขามีในสิ่งที่นิดต้องการ เงินส่วนหนึ่งที่แปลงเพศก็ได้มาจากเขา ปัจจุบันนี้เขาหย่ากับภรรยาของเขาแล้ว เขามีลูกชายเพียงคนเดียวอายุ 3 ขวบ น่ารักมาก

การตัดสินใจแปลงเพศ

ตอนที่รู้ว่าตัวเองเป็นกระเทยมาก ๆ คือตอนที่นิดเริ่มต่อต้านคนอื่น นิดจะเริ่มกินยาคุมกำเนิดตอนนั้นอายุเพียง 18 ปี ตอนนั้นพ่อเห็นยาคุมบนตู้เย็นก็เลยคิดว่าเป็นของน้องสาวพ่อก็ดี น้องสาวใหญ่เลย นิดก็ยอมรับกับพ่อแม่ว่ายาคุมบนหลังตู้เย็นนั้นเป็นของนิดเองแต่พ่อกับแม่ไม่เชื่อคิดว่าเป็นของน้องสาว และคิดว่านิดออกרבแทนน้องสาว นิดก็จะประชดพ่อแม่มาโดยตลอด พอนิดเริ่มกินยาคุมหน้าอกมันก็เริ่มใหญ่ขึ้นกว่าเดิมคือมีฐานขึ้น นิดได้เรียนรู้เรื่องการกินยาคุมแล้วผิวสวยมีหน้าอกขึ้นจากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง จากการอ่านหนังสือ ฟังกระเทยรุ่นพี่คุยกัน พอนิดเริ่มมีหน้าอกขึ้นก็จะโชว์ให้เพื่อนดูเพื่อนก็เลียนแบบ การกินยาคุมของนิดไม่ใช่เดินไปซื้อเองตามร้านขายยาทั่วไป แต่นิดจะไปหาหมอเพื่อขอคำแนะนำซึ่งหมอก็แนะนำการใช้อย่างละเอียดให้นิดได้รับทราบ

หลังจากที่กินฮอร์โมนได้ 1 ปี นิดก็มีความคิดที่อยากจะแปลงเพศ ตอนที่คิดจะแปลงเพศนิดก็จะคิดไปคิดมาตลอดเวลา กลุ้มใจมาก ๆ ว่าหลังจากที่นิตแปลงเพศแล้วนิตจะดำเนินชีวิตภายหลังจากการแปลงเพศแล้วได้อย่างไร คิดไปคิดมาอยู่ 2 เดือนก็ตัดสินใจทำในสิ่งที่ตนเองปรารถนามาตลอดชีวิต ก็ตกลงใจที่จะเลือกแปลงเพศที่โรงพยาบาลปิยะเวท เพราะได้รับคำยืนยันจากคนในวงการเดียวกันว่าที่นี่ผ่าตัดออกมาแล้วสวยและดีกว่าที่อื่น นิตเป็นคนชอบความสะดวกและความสบายเลยไม่เลือกไปผ่าตัดที่โรงพยาบาลของรัฐบาล เพราะตามโรงพยาบาลรัฐบาลเขาทำเหมือนเราเป็นหนูทดลองคือ ให้นักเรียนแพทย์มามุงดูเราเหมือนเราเป็นตัวประหลาด ให้เราเป็นอาจารย์ให้กับนิสิตแพทย์ เวลาเกิดอะไรผิดพลาดเขาจะไม่รับรู้เพราะการเซ็นผ่าตัดเป็นการเซ็นว่าไม่ต้องรับผิดชอบอะไรทั้งสิ้น ถึงแม้จะมีอาจารย์ที่เก่งก็ตามแต่เขาจะมีหน้าที่บอกเด็กให้ทำตามที่เขาบอกเท่านั้น เราเหมือนของเล่น ที่เรารู้เพราะเพื่อนเราทำที่โรงพยาบาลของรัฐบาลแห่งหนึ่งเมื่อแปลงเพศแล้ววิวะเพศไม่มีใครเหมือนกันสักคน แต่นี่เป็นการผ่าตัดเมื่อก่อน ปัจจุบันเราไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร นิดคิดถึงตัวเองว่าถ้าเราทำที่นี่เราเสร็จแน่ นิดก็เลยตัดสินใจทำที่โรงพยาบาลปิยะเวท ค่าใช้จ่ายทุกอย่างประมาณ 1 แสนบาท แต่เพราะเราคุยกับหมอและหมอสอบในความคิดที่อยากจะเรียนของเรา หมอเลยลดราคาให้เหลือเพียง 7 หมื่นบาท ตอนที่แปลงเพศก่อนหน้าที่จะทำการผ่าตัดหมอก็ให้นิตวาดรูปซึ่งเราก็คิดว่าคนที่สัมภาษณ์นิต นิตสามารถตอบคำถามเขาได้ง่ายมาก ตอนที่นิตวาดรูปนิตก็วาดรูปผู้หญิงสวมหมวกสีแดงนั่งพับเพียบ ผลออกมาดีมากเพราะเราสามารถที่จะผ่าตัดแปลงเพศได้

ผลที่ได้รับจากการผ่าตัดแปลงเพศ

หมอผ่าตัดออกมาได้ผลเป็นที่เราพอใจคือ มีเฟอร์นิเจอร์ทุกอย่างครบ ดังนั้นการที่ใครมีความต้องการที่จะตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศที่ไหนควรเลือกให้ดี ๆ เพราะเมื่อผ่าตัดไปแล้วเราไม่สามารถเรียกมันกลับคืนมาได้ อีก นิดต้องการแปลงเพศเพราะไม่ต้องการปกปิดเพศของนิตอีกต่อไป การปกปิดเพศก็จะใส่กางเกงในสตรี นิตจะพยายามรักษาตัวของนิตให้มากที่สุดหลังจากที่นิตแปลงเพศแล้ว เพราะนิตเคยเห็นสภาพของเพื่อนรุ่นพี่คนหนึ่ง เมื่อเขาผ่าตัดแปลงเพศแล้วเขาปล่อยตัวมาก เขาใช้สิ่งที่เขาได้มาอย่างไม่ทูลอดม เขาหาผลประโยชน์จากมันในการหาเลี้ยงชีพจริง ๆ แล้วพี่คนนั้นเขาเป็นคนรวยมาก แต่ไม่ชอบเรียนหนังสือ พอแก่ตัวลงก็ไม่รู้จะบริหารการเงินอย่างไรให้มันเพิ่มพูนขึ้น จนในที่สุดก็หมดตัว นิดก็เลยคิดว่าความรู้เป็นสิ่งสำคัญมากไม่มีใครแย่งเราไปได้ ดังนั้นเราควรจะเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ นิตเคยคิดเหมือนกันว่าเป็นกระเทยจะต้องรวยคนจะได้ดูถูกไม่ได้ แต่พอเห็นพี่คนนั้นแล้วนิตก็เลยปลง ตอนนี้คิดอย่างเดียวว่าเราต้องทำทุกอย่างให้สังคมยอมรับนิตให้ได้ ซึ่งกว่าที่สังคมจะยอมรับเราได้เราต้องให้อะไรแก่สังคมด้วย

คิดว่าครอบครัวไม่มีส่วนในการที่เราตัดสินใจแปลงเพศเลย เพราะทุกวันนี้ที่นิตเป็นกระเทยพ่อกับแม่ก็เสียใจมากพออยู่แล้ว อย่างตอนที่เราเอาเงินไปให้แม่แล้วพ่ออยู่ด้วย เขาขอเรา

เลยจะทำอะไรก็ได้แต่พอขออย่างเดียวว่าอย่าแปลงเพศนิตก็รับปากแต่นิตก็ทำให้เขาไม่ได้เพราะ นิตคิดว่านิตจำเป็นต้องทำเพราะมาถึงจุด ๆ นี้แล้วนิตรู้ตัวเองดีว่าตัวของนิตต้องการอะไร แฟน องนิตที่เป็นคนญี่ปุ่นเขากลับไปประเทศญี่ปุ่นแล้วตอนนี้ แต่เขาก็โทรมาหาถามสารทุกข์สุขดิบว่า เป็นอย่างไรบ้าง เวลานิตโทรไปหาเขาเขาก็ส่งเงินมาให้ตลอด ระยะเวลาที่นิตคบกับชาวญี่ปุ่นนิตไม่เคยมีอะไรกับเขาเลย เพราะนิตนับถือเขามาก อีกอย่างนิตยังไม่ได้แปลงเพศด้วย คิดว่าเพื่อน อาจจะมีส่วนมากกับการตัดสินใจแปลงเพศของนิต แต่นิตแปลงเพศก่อนเขาแล้วเขาถึงแปลงเพศ ตามนิต

การดำเนินชีวิตภายหลังการแปลงเพศแล้ว

ความสัมพันธ์ทางเพศหลังจากแปลงเพศแล้วก็มีเรื่อย ๆ คือเป็นธรรมดา เมื่อนิตคิดว่า นิตมีความเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แล้ว นิตก็มีใจที่จะสามารถรักใคร่ได้ตามที่ใจปรารถนา คงเหมือนกับผู้หญิงโดยทั่ว ๆ ไปเวลาเจอคนหล่อ ๆ อยากรจะมีอะไรด้วย ซึ่งเมื่อมีอะไรกันแล้วก็แล้วกันไป

ความคาดหวังในอนาคต

อนาคตนิตอยากมีครอบครัวที่อบอุ่น ถึงแม้จะต้องเป็นเมียหน่อยนิตก็ยอม ถ้าให้เลือก เกิดใหม่ได้นิตอยากเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบที่สุดคือมีลูก มีครอบครัวที่อบอุ่น อนาคตอยากทำ ธุรกิจส่วนตัว เช่น เปิดร้านเสื้อผ้า หรือทำธุรกิจอะไรก็ได้ที่นิตถนัดและได้เงินมาก ๆ อยากรมีชีวิตแต่งงานที่เมืองนอก ไปในที่ที่ไม่มีคนรู้ว่านิตเป็นอะไร แต่ตอนนี้จะทำทุกอย่างที่ทำให้ตัวเอง และครอบครัวมีความสุข ซึ่งนี่ก็เป็นสิ่งเดียวที่อยากทำที่สุดในชีวิต เฉพาะเรื่องส่วนตัวที่นิตอยาก ทำนิตก็ได้ทำแล้วคือนิตมั่นใจมากขึ้น กล้าแสดงตัวได้ว่านิตเป็นผู้หญิงได้โดยไม่ต้องกลัวใครดูถูก แต่ก็ได้ไม่ได้หมายความว่าถ้ามีใครมาว่าเราว่าเป็นกระเทยเราต้องไปเปิดโชว์ให้เขาดู เพราะคนๆ นั้นเรารู้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีเลย แต่นิตก็เข้าใจความรู้สึกของเขาว่าที่เขาอยากจะให้คนอื่นรู้ว่าเขาก็คือเป็นผู้หญิงเหมือนกัน ซึ่งก็คิดว่าส่วนนี้มาจากทางด้านของการศึกษาเหมือนกัน เพราะคนที่มีการศึกษาจะสามารถมีความยังคิดที่จะตัดสินใจว่าควรจะทำอย่างไรกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพราะนิตก็มีเพื่อนหลากหลายประเภทซึ่งเราก็ต้องเลือกว่าเราสามารถคบกับเขาได้มากน้อยแค่ไหน

ปัจจุบันนี้นิตพยายามตั้งใจเรียนให้จบเพื่อจะได้ทำงานในสายที่นิตรักและได้เรียนมา นิตมีความสุขที่ทำให้ครอบครัวที่นิตรักมีความสุข ทำในสิ่งที่นิตอยากทำได้สมใจที่นิตปรารถนา ซึ่งในสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำให้นิตมีความสุขที่สุดในชีวิต

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครองที่มีบุตรที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและผู้ที่ต้องการแปลงเพศ

ความคิดของนิตที่จะช่วยให้คนที่กำลังจะเป็น ถ้ากลับมาเป็นปกติได้ควรจะกลับมาเป็นผู้ชายจะดีกว่า เพราะการที่เราเป็นกระเทยนั้นมีแต่ความโดดเดี่ยว แต่ถ้าจะเป็นก็ต้องเป็นให้ดีเป็นที่ยอมรับของสังคม ถ้าเป็นถึงขั้นตัดสินใจแปลงเพศแล้ว ก็ควรที่จะหาสถานที่ที่ดีและปลอดภัย เพราะถ้าเกิดการผิดพลาดอะไรเกิดขึ้นมันไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้อีก ดังนั้นการที่จะทำอะไร ควรที่จะรอบคอบกับการเลือกสถานที่และหมอในการทำศัลยกรรมให้มากที่สุด

การยอมรับของสังคมในเรื่องของการผ่าตัดแปลงเพศ

ความคิดของนิตเกี่ยวกับความต้องการที่จะให้สังคมยอมรับสาวประเภทสอง นิตคิดว่า ควรจะเปิดใจรับสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมาในสังคมได้แล้ว เพราะคนที่เป็นอย่างนี้ทุกคนเสียใจผิดหวังมากอยู่แล้ว อีกอย่างพวกเราก็รู้จักจบของเราดี เพราะนิตก็ไม่ได้ตั้งความหวังว่าจะต้องมีครอบครัวที่สวยงาม แต่ต้องการอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขเป็นที่ยอมรับของสังคม